உ

கணபதி துணை.

சுத்தாத்வைதவேதாந்தாசாரியராகிய

தத்வராயசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

பாடுதுறை.

இஃது

கொன்றைமாநகரம்

அருணாசலமுதலியாரவர்களால்

பதிப்பித்தபிரதிக்கிணங்கச்

சாத்தம்பாக்கம்

கிருஷ்ணசாமிமுதலியாரவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பட்டுக்

காணியம்பாக்கம்

பொன்னையாமுதலியார்குமாரர்

கா. முருகேசமுதலியாரவர்களால்

சென்னை:

ஆதிகலாநிதி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சர்வசித்துஸூ சித்திரைமீ.

சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

நான்முகன்முதலா நலந்திகழ்மூவரும், வானவர்
குழுவு மறைகளுமுறையிடப், பூரணன்கருணையிற்
பொலிதிருவுருவாய், மாரணம்பிறப்பறு வகையினை
யருள்செய, வாரருட்கொம்பொடு மழகுறுகைலையி,
லேர்பெறவிருந்தரு ளிறைகழல்வணங்கி, யப்பெருந்
தேசிக னடியிணைபுனைதரு, செப்பருநந்திதன் றிரு
வடிவணங்கி, நந்திநற்சேவடி நலம்பெறச்சூடிய,
வெந்தைநற்சனற்குமா ரன்றனையிறைஞ்சி, யாங்கவ
ன்சேவடி யழகுறப்புனைந்த,வோங்குநல்வியாத னொ
ண்கழலிறைஞ்சி, யருளுடைவியாத னடியரிற்சிற
ந்த, தெருளுடைச்சூதன் றிருவடியிறைஞ்சிச், சிற்
பரன்சூதன் றிருவடிபுனைந்தீ, நற்பெருங்கடவு ளைத்
ணாயிறைஞ்சி, யவ்வழிவந்தங் கருளினிற்சிறந்த,தெ
ய்வநற்றருவைச் சித்தனையிறைஞ்சி, யத்தவனடிபு
னை யழகுறச்சோதிச், சித்தவேடத்தவன் றென்றி
சைவிளங்க, வந்துநற்புலியூர் மகிழ்ந்தினிதிருந்த,
வந்தமிலருண்முனி யருட்கழலிறைஞ்சி, யாங்கவன
ருளா லழகுறுகிழையி, லோங்கியமுனிவா னொண்
கழலிறைஞ்சி,யழகுறுகிழையி லாரியனடிபுனை,யொ
ழிவறுபரமுனி யொண்கழலிறைஞ்சி, யுரைத்தநற்றி
ருமுனி யொண்கழல்சூடிய, திருப்பனந்தாளிறை
சேவடியிறைஞ்சி, மாமுனியருளான் மதுரைநம்பு

ஞ்சைச், சேமநல்வைப்பின் றிருவடியிறைஞ்சிச், சீர் தருமிறையடி சென்னியிற்புனைந்த, வேர்தருவடமு னி யிணையடியிறைஞ்சி, யலகில்சீர்முனிவ னடியி ணைமுடிபுனை, யுலகுயவந்தோ னெண்கழலிறைஞ் சிக், குருபானுல்குய வந்தவன்கழல்புனை, திருநட ராசன் சேவடியிறைஞ்சித், தத்துவன்றிருநடன் சர ணவம்புயம்புனை, சுத்தநற்சுரூபன் றுணையடியிறைஞ் சி, யையனற்சுரூப னடியிணைபுனைந்த, செய்யநற்சி வப்பிர காசனென்செல்வன், றன்னையோர்மொழியி னிற் சதுர்பெறவளித்திங், கன்னையிலன்புசெய் யா ரருட்பெருங்கட, லருளாற்குன்ற மருட்பெருங்கற் பக, மருளார்மேக மருட்பெருமுழுநிதி, யென்னையு ம்பொருளா வாண்டவனிணையடி, தன்னைநூறுயிரங் கோடிகால்வணங்கிப், பெருந்திரட்டாஞ்சிவப் பிர காசநூலை, யருந்திரட்டாக வறைவனென்றருள்வோ ன், மத்துவராயர்செய் மாதவமதனாற், றத்துவராய னுத் தரணியிலுதித்து, மாவாக்கியப்பொருண் மாம ழைபொழிந்த, பாவாக்கியனெனும் பண்டிதர்சிகாம ணி, முத்தாந்தர்போற்று மூதிர்சுத்தசைவச், சித்தா ந்தர்க்குத் திருவாசகம்போ, லொருபொருளேயிவ் வுயிரெலாமுய்ய, விருபொருளாகி யெய்தியதென வந், தரூபானந்த மனைவர்க்குமுதவுஞ், சுரூபானந் தச் சுந்தரன்மீதுந், தவப்பிரகாசஞ் சார்ந்தவர்க்கரு ளுஞ், சிவப்பிரகாசச் சிற்பரன்மீது, நாடுதுறையெ லா நணமன்றமுடிக்குப், பாடுதுறையெனப் பண்ணி

யநூரு, னெச்சமயருமெந் நூலெந்நூலென், றச்சு
ருதியிற்கொள வான்றததான்று, மறுதிகணின்று
மாண்டுங்காணுறு, வநுதியையங்கை யாதநத்தா
க்கிச், சவணமாத்திரத்திற் சச்சிதானந்தச், சுவண
மாக்குறுந் தூய்தாதலானு, மிறவாதியாண்டு மிசை
த்திடவெண்ணி, யறமெண்ணான்கு மம்பிகைவளர்த்
த, விச்சகத்தொண்புரி யேழினுஞ்சிறந்த, கச்சியி
னுபய கவிகளாஞ்சுத்த, வைதிகசைவ வளர்திருக்
கூட்ட, வுய்திகொள்குரவரி லொருவனானோன், கும
ரக்கோட்டன் கூருணிறைந்து, திமிரக்கோட்டந்
தீர்ந்தமெய்க்குரவனுங், கச்சியப்பன் கழலையுங்கலை
யையு, முச்சியிற்கொண்டவ னுயர்வழிவந்தோ, னி
லக்கணவிலக்கிய மிணையில்வேதாந்த, மலக்கணில்
சிவாகம வருங்கரைகண்டோன், சமயம்விசேஷந்
தருநிருவாண, மமைஞானதீக்ஷையி னடுத்தவர்பவ
த்தி, னீனப்பிரகாச மெல்லாமொழித்து, ஞானப்பி
ரகாச நண்ணியவருள்வோன், சண்முகக்குரவன்
சான்மாதவத்திற், றண்மையோடுதித்த தநயனானோ,
னண்ணலங்கைலையா மண்டாமடமும், விண்ணளாம்
வகுளமும் வியோமகோத்திரமுஞ், சாந்தானிகமு
நந்திசந்தானமுந், தேர்ந்தவர்புகழ்சிதம் பரகேத்தி
ரமு, மகோரபட்டாரக னாந்தீக்ஷநாமமு, மகோர
சூத்திரமே யாதியாமிரண்டுந், திகழருணாசல தேசிக
ன்றன்பாற், புகழந்நூலளித்துப் புராதனமாதலா,
லெழுத்துச்சொற்பொரு ளேறியுங்குறைவுறும், வ

மூத்தபக்களைந்துகைம் மாறுவேண்டாத, வெழிலியி ற்பலவா வெழுதாக்கிளவியிற், பழுதறவச்சிற் பதிப் பித்தளித்தன, னெழிற்கோட்டந்நான் கிருமூன்று ள்ளும், புழற்கோட்டம்மே பொற்பினதெனவுஞ், சம்பத்தூரேழ் தசநவநாட்டி, னம்பத்தூரே யழகிய தெனவு, மேகமிலிரண்டா யிரமெனுநத்தத், தாகுநீ ர்நிலவள னார்ந்திடுபிறவளன், றழையுமிவ்வூரைத் தானும்வேட்டனன்போல், விழைசொன்னும்பிகை வில்வேசனென்னக், கொன்றையந்தொடையான் கொடியிடையொடும்வாழ், கொன்றையம்பதியே கோப்பதியெனவும், பதினெண்மொழியுளும் பைந் தமிழொன்றே, யெதிரிலதென்ன விருநிலம்புகழவு ஞ், சமயமோராறிற் சைவமொன்றே, யமைவிலா மேன்மைய தாகியதெனவும், பல்வளக்கோத்திரப் பண்ணவர்தம்முள், வில்வமாமுனியே விசேடவா னெனவுந், தருகற்பகநிகர் தகையினர்தம்முண், முரு கப்பமன்னன் மொய்தவனெனவு, நாற்குலந்தனிற் சுர நதிக்குலமதுவே, மேற்குலமெனவு மேதினிவ ந்தோன், புனகந்தாங்கும் படிமுழுதாண்டுஞ், சனக னதறிவிற் சலியாவறிவினன், பவபுண்ணியமுயல் பசுக்கள்போலாது, சிவபுண்ணியமே செய்தொழி லானேன், செந்தமிழ்க்கெல்லையாய்ச் சேய்க்கிடனு ய்க்கோ, விந்தனில்வளர்ந்த வேங்கடவரையான், வா லினீர்நதிகள்போ லாதுவான்சுரபியின், பாலினீர் பெருகிய பாலிமாநதியா, னண்டமெலாமுய வமர்ந்

தெண்ணுன்கறங், தொண்டைவாயுமைசெயுந் தொ
ண்டைநன்னாட்டான், குடக்கிற்றுகிர்வளை குணக்கி
ற்புணரி, வடக்கின்வேங்கடம் வரும்பெண்ணை தெற்
கி, னற்புதமிக்க வரணநான்காகிக், கற்பமுமழியாக்க
ச்சிமாநகரான், வெய்யவற்காணாஉ விழைந்துமுகம
லர்ந்து, தையலரடிக்குந் தாழ்தருமுவமை, முண்
ணிகழ்நாள முளரிபோலாது, தண்ணியற்காணாஉத்
தழைந்துமுகமலர்ந்து, மேலவயவமாம் விழிக்கிணை
யாயக், கோல்வளையார்விழை குவளையந்தொடை
யா, னாற்படைத்தலைவனாய் நகுலனிற்செறுநர், தார்
த்தெறநடத்துஞ் சயபரியுடையான், றன்குலமென்
றுந் தழைந்திடப்புரப்பான், மின்குலஞ்சொரியு மே
கவாகனனே, தள்ளருஞ்சிறப்பிற் றரணிவந்தமைக்
கு, விள்ளருஞ்சான்றென வெண்களிறுடையான்,
படையுங்கொடையும் பகர்தருவிழாவு, முடையவ
னிவனென வொலிக்குமும்முரசான், கையுறுமேனை
யர் கதலிபோலாது, மெய்யுறவெடுத்த மேழியம்பதா
கையர், னூழிசூழுலகமே ழுந்தமாணையா, மாழியின
ட்த்து மரசர்கடகமைச்சாய்ப், பண்ணியகளிற்றைப்
பாகரினால்வழி, நண்ணியநாளு நடத்திடுமாணையா,
னெருக்கிவெம்போர்செய நேர்ந்திடுநேரலர், தருக்
கினையொழிக்குஞ் சவளதோரணத்தா, னருணாசலப்
பெயரார்ந்து கருணாசலதியாய்க் கவினுமன்னவனே.

இஃது காஞ்சீபுரம், வித்வான்

சபாபதிமுதலியாரவர்கள் பாடியது.

இவை

கைலாசபரம்பரையாகிய திருவாவடுதுறை

ஆதீனவித்வான்

தாண்டவராயசுவாமிகள் பாடியவை.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஒப்பரியதத்வமசிவாக்கியத்தின்பொருளை யுள்ள
ங்கைநெல்லியெனவொண்புவிக்குக்காட்டு, முப்புவ
னமும்புகழும்பாடுதுறைநூலை மூதறிஞோர்மருவு
காஞ்சிநகர்வளருந், திப்பியகுணவருணாசலக்குரவ
னாலே சீர்மைபெறவேசெய்துதெண்டிரையுடுத்த, வி
ப்புவனமகிழவச்சிற்பதிப்பித்தானிருங்கொன்றைவா
ழ மருணாசலவிந்திரனே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கத்துவாராழிசுலவுமிக்காசினிக் கண்ணிலவு
மத்துவராவெங்கண்மாணிக்கவாசகவள்ளனிகர்
தத்துவராயர்சொல்சாத்திரமெங்குந்தழையச்செய்
னத்துவராகுலம்வாட்டருணாசலநாயகனே. [தா

இஃது

சாரம். குமரப்பமுதலியார் பாடியது.

விருத்தம்.

நாடுதுறையெவைக்குமுதாகரணவிலக்கியமென்ன
நாவலோர்கள், வீடுதுறையிஃதென்னச்சாதனர்சா

த்தியர்கணிருவிஷயானந்தத், தாடுதுறையாமென்ன ப்பாடுதுறையினைப்பதிப்பித்தங்கைதந்தான், கோடு துறையூர்வாவிக் கொன்றையருணசலப்பேர்க்குரிசி ன்மாதோ.

குருபரம்பரை

முதலாசாரியர்.

ஸ்ரீகைலாசத்திலெழுந்தருளிய உமாமகேஸ்வரர், அவர்மாணாக்கர் - நந்திகேஸ்வரர், அவர்மாணாக்கர் - சனற்குமாரர், அவர்மாணாக்கர் - வியாசர், அவர்மா ணாக்கர் - சூதரிஷி, அவர்மாணாக்கர் - கடவுள்நாதர், அவர் வழிவந்தமாணாக்கர் - திருவூர்ச்சித்தர், அவர் மாணாக்கர் - அருள்முனிவர், அவர்மாணாக்கர் கீழூர் முனிவர், அவர்மாணாக்கர் - பரமுனிவர், அவர்மா ணாக்கர் - திருப்பனந்தாளார், அவர்மாணாக்கர் - மது ரைப்புஞ்சைமுனிவர், அவர்மாணாக்கர் - திருநட்டரா சர், அவர்மாணாக்கர் - சிவப்பிரகாசர், அவர்மாணாக் கர் - சுரூபானந்தர், அவர்மாணாக்கர் - தத்வராயர்.

சிவமயம்.

தத்வராயசுவாமிகள்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

பூமிதேவிக்குத் திருமுகம்போலச் சிறந்திருக்கிற தமிழ்நாடு பலவற்றினு மேம்பட்ட நடுநாட்டில் வீரமாநகரத்தில் சற்றேறக்குறைய முன்னூறுவருஷத்திற்குள்ளாக மாத்துவப்பிராமணருக்குள்ளே யிவ்வுலகஞ்செய்த மாதவமென்றுசொல்ல இரண்டு புண்ணியமூர்த்திகள் அவதரித்தார்கள். அவர்கள் அம்மான் * மருமகன் என்கிற முறைமையையுடையவர்கள், அவ்விருவரும் வடமொழி தென்மொழி யிரண்டிலும் வல்லவராய் அறிவாசாரமுதலியவைகளிற் சிறந்தவர்களாய்ப் பிரமசாரியர்க ளாகியேயிருந்து தங்கள் கருமத்தில் வழுவாது நடந்துவருநாளில் வேதாந்தசாஸ்த்ரம் யாவையும்படித்து ஐயந்திரிவு அறியாமையில்லாமல் அவற்றின்பொருள்களை ஆராய்ந்தறிந் தெப்போதுந் தத்வவிசாரணையும் ஸ்வரூபவிசாரணையுஞ் செய்துவருதலாலும் அவைகளையே யெவர்களுக்கும் போதித்தலாலும் பெரியவிருக்ஷம் தோன்றற்கிடனான சிறிய ஆலம்விதைபோல் ஞானங்குராமானவராதலாலும் இவர்களுக்கு அப்பருவத்

* ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகளுடன்பிறந்தாள்பிள்ளை - தத்வராயசுவாமிகள்.

திலேதானே பூர்வநாமம்போய்த்தத்வராயரென்றும், ஸ்வரூபானந்தரென்றும், காரணநாம முண்டாயின.

(இவர்கள்.) பூர்வ தவக்குறைவால் வந்தவர்களாதலால் ஆத்மவிசாரணை செய்யவேண்டுமென்கிற விவேகமே மேலிட்டாலோசித்தார்கள். அவையென்னெனில், இம்மையில், யாவரினுஞ்சிறந்த அரசர்கள் வாழ்வுஞ் சிலநாளி லழிந்துவிடும் ஆதனால் வருமின்பமு முள்ளிப்பூவின்றேனை யொக்குமென்றும் மறுமையில், இந்திராதிதேவர் பதங்களும் ஆயுண் மிகுந்திருந்து காமாதிதுன்பமுற் றழியுமென்றும் இளமையாதியும் நிலையல்லவென்றும் நினைத்துப் பெண்ணாதி மூவாசையும் துறந்து சாந்திமுதலாகிய குணங்களைத் தமக்கங்கமாகக்கொண்டு தலையில் நெருப்புப்பற்றிக்கொண்டவன் நீர் தேடுதல்போலவும் மிகுந்த கோடைவெயிலி லகப்பட்டவன் நிழல் தேடுதல்போலவும் அதிதீவர பக்குவமுடையவர்களாய்ச் சனனமரணமொழிக்கவல்ல ஞானாசிரியனைத்தேடி அடுக்கவேண்டிப் பலநாள் பலவிடங்களிலுந் தேடிப்பார்த்துங் கிடையாமையால் மிகவும் வருத்தமடைந்து ஒருநாள் போம்வழியில் ஒரு சிறந்தசோலையில் பெரியகல்லால விருக்ஷத்தின்கீழிருந் தாலோசித்தார்கள். அவையென்னெனின் நாம் இப்படித்தேடினால் எத்தனைகாலஞ்செல்லும் ஆதலால் ஒருவர் உத்தரதிசையிலும் ஒருவர் தக்ஷி

ணதிசையிலும்போய்த்தேடிப்பார்ப்போம்; நமக்குள் எவருக்குமுன்னே ஆசிரியர்கிடைத்தனுக்கிரகம்பெற்றுக்கொள்ளுகின்றேமோ அவரேமற்றேருருவருக்கும் ஆசிரியரென்றுநிச்சயித்துக்கொண்டுபோனார்கள். அவர்களில் தென்றேசத்திற்சென்ற ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் பலதேசங்களிலும் பல ஊர்களிலும் பலவனங்களிலும் பலமலைகளிலும் பலநதிதீரங்களிலும் பல புராதனாலயங்களிலுந் தேடிக்கொண்டு திருவரங்கமுந் திருவானைக்காவும் காவேரிநதியும் தெற்காக வடக்கேபோய்த் திருப்பைஞ்ஞீலியென்கிற சிவஸ்தலத்தையும் திருவெள்ளறையென்கிற விஷ்ணுஸ்தலத்தையும் தன்பாங்கினுடைத்தாயிருக்கிற கோவத்தமென்னும் ஸ்தலத்துக்குச் சமீபத்தில் போம்பொழுது இவருக்கு ஒருகாரணமுமின்றிப் பேரானந்தமும் சரீரத்திலே புளகாங்கிதமும் உண்டாகிக் கைகள் அஞ்சலிமுகிழ்த்திடக் கண்களில் நீர்பெருகக்கண்டு நான் தேடிவந்த ஞானசிரியரிருக்கிற ஸ்தானம் இதுவேயென்று அந்த நகரைப் பிரதக்ஷணமாய்வந்து உள்ளேபோய் இவ்விடத்திலே பெரியவர்கள் உண்டோவென்று விசாரித்தார். அவ்விடத்திலுள்ளவர்கள் இந்த ஊர்க்குப் புறத்திலே நாணற்புதலிருக்கின்றது, அதனுள்ளே யொருபெரியவரிருக்கின்றார். அவர்பெயர் * சிவப்பிரகாசசுவாமிகளெ

* சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் பூர்வஸ்தலம் திருவாரூர்-இவர் சுத்தவைதீக சைவர்.

ன்றும் அவர் ஒவ்வொரு தினத்திலே சாயங்காலத்தில் அந்தப்புதலைவிட்டு வெளியில் வருகின்ருரென்றுஞ்சொல்ல அவ்விடத்திலேபோய் இவர் காத்துக்கொண்டிருக்கிறபோது அந்தச் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் ஒருநாள் வெளியிலேவந்தார். ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் நமஸ்காரம்பண்ணி நெடுங்காலமாயலைக்கின்ற சனனமரணப் பிரவாகத்தினின்றும் அடியேன் கரையேற ஞானோபதேசம் பண்ணவேண்டுமென்று பாததாமரையைப் பிடித்துக்கொண்டு முறையிடும்பொழுது நாம் நினைத்திருந்த அதிதீவரபக்குவனிவனேயென்று ஆலோசித்து அப்பா உனக்காகத்தான் இங்கே இத்துவரையில் யானிருந்தேனென்று மேலான மஹாவாக்யத்தைச் சிரவணாதிகளால் அநுக்கிரகம்பண்ண அவ்வநுக்கிரகத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு ஸ்வாநுபூதியாகவேண்டிச் சமாதிபண்ணிக்கொண்டிருக்குநாளில் வடக்கே தேடிக்கொண்டுபோன தத்வராயசுவாமிகள் அத்தேச முழுமையுந்தேடி ஆசிரியர்கிடையாமல் மறுபடியுந் தென்றேசத்திற்கேவந்து ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளைக்கண்டார். ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளுந் தனக்காசிரியர்கிடைத்ததும் அநுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டதும் பிறவுஞ்சொல்ல மிகவும் அதிசயமடைந்து ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளை வணங்கி மேலான ஞானநுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டு நிருவிகற்ப சமாதியிலிருந்து நித்ய நிரதி

சயானந்தத்தை யனுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்றகாலத்திலே பெரியோர்களுக்குத் தாம் பெற்றபேறு உலகம் பெறவேண்டுமென்கின்ற சங்கல்யம் சுபாவமானபடியால் ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் திருவுள்ளத்தில் இந்தத் தத்வராயர் தென்மொழியிற் பாடுதலில் மிகவும் வல்லவராயிருக்கையால் இவரைக்கொண்டு லோகோபகாரமாச் சில சாஸ்திரங்களைச்செய்விக்கவேண்டுமென்று நினைத்து உபாயமாய்க் குறிப்பித்துக்கொண்டுவர அவர் சதாநிஷ்டையில் இருக்கின்றவரானபடியால் அவருக்கு இந்தக்குறிப்பு மிகவுந் தோன்றாம லிருந்ததுகண்டு இக்கருத்தை நன்றாய்த் தெரிவிக்கவெண்ணி ஒருநாள் அமாவாசையில் அப்பியங்கஞ்செய்ய வேண்டியவர்போல ஏவலாளரைத் தயிலங்கொண்டுவாருமென்றுசொல்ல அருகேநின்ற தத்வராயசுவாமி அமாவாசையென்கிறதைமனதிலே நினைத்து அம்மென்றார். அப்போது ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் கோபித்துக்கொண்டவர்போல விதிவிலக்கென்கிற சங்கல்பமுங்கடந்து காலாதீதராய்நின்ற நமக்கும் விதிவிலக்குண்டோ நம்மெதிர்நிற்கவேண்டாம் போமென்றுசொல்லத் தத்வராயசுவாமிகள் அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்தமாய்விளங்குகின்ற சுவாமிகளுக்கும் நான் விதிவிலக்குக்கற்பித்த குற்றத்தால் இனிநானிந்தச்சரீரத்தோடிருத்தல்தகாது. தடலில் விழுந்திறத்தலன்றி இதற்குப்பரிகாரம்

வேறில்லையென்று நினைத்து ஆசாரியர் சந்நிதானத்தைநோக்கிக்கொண்டே பின்னிட்டபடிநடந்து ஆராமை மேலிட்டுக் கண்களிற் சலம் தாரைதாரையாய்ப் பெருகப் பரமாசாரியராகிய சிவப்ரகாசசுவாமிகளையும் ஆசாரியராகிய ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளையுங் குறித்து ஸ்வரூப சாக்ஷாத்காரவிலாசத்தை நவநவமாய்த் தமது ஸ்வாநுபூதியின்க ணனுபவித்தபிரகாரம் பின்னுள்ள வாத்மகோடிகளும் அவ்வனுபூதியைப் பெற்றுய்யும்படி ஜீவகாருண்ணியத்தினல் தமது ஸ்வரூபானுபூதி ஆவேசத்தால் ஸ்தோத்திரமாய்ச்-சிவப்ரகாசவெண்பா-தத்வாமிர்தமென்னும், இரண்டுடன்-திருத்தாலாட்டு, பிள்ளைத்திருநாமம், வெண்பாவந்தாதி, கலித்துறையந்தாதி, சின்னப்பூவெண்பா, தசாங்கம், இரட்டைமணிமாலை, மும்மணிக்கோவை, நான்மணிமாலை, கலிப்பா, ஞானவினேதன்கலம்பகம், உலா, சிலேடையுலா, நெஞ்சுவிடுதூது, கலிமடல், அஞ்ஞவதைப்பரணி, மோகவதைப்பரணி, அமிர்தசாரவெண்பாவென்னும் இந்தப் பதினெட்டையும் திருவாய்மலர்ந்தருளிக்கொண்டுபோம்பொழுது அருகில்நின்ற மாணுக்கர்கள் அப்போதைக்கப்போதே அப்பிரபந்தங்களைத் தனித்தனியெழுதிக்கொண்டுபோய் ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் சந்நிதானத்திற் படிக்கச் சுவாமிகளும் அச்சாஸ்திரங்களில் விருப்பமில்லாதவர்போல் மயிருள்ளவள் வா

ரிழுடிக்கிறதுபோல வாயுள்ளவன் பாடியனுப்புகிறு னென்று திருவாய்மலர்ந்துகொண்டிருந்தார். அப்படியிருக்க இங்கே தத்வராயசுவாமிகள் ஆசாரியர் தரிசனத்துக் கபாத்திரனைவிட்டேனே இனி நானெந்தச்சனனத்தில் தரிசிப்பேனென்னும் ஏக்கத்தினாலே தாயைக்காணுத இளங்குழந்தையைப்போல அழுதழுகம்வீங்கி பாடுதுறையில்திருவடிமாலையைப் பாடிக்கொண்டு விழுந்திறக்கக் கடலுக்குச் சமீபத்தில் போம்பொழுது அந்தச்செய்தியையு மாணக்கர்கள் வந்துசொல்ல ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளறிந்து குருவுக்கு வீங்கியை வரச்சொல்லுமென்று கட்டளையிட அதைக் கேள்விப்பட்ட தத்வராயசுவாமிகள் தந் தேகவருத்தமுழுதும் நீங்கிடக்கச் சக்தியும் பெற்றுக்கொண்டு சுவாமிகளால் அனுப்பப்பட்ட மாணக்கர்களைப்பார்த்துக் கருணாநிதியாகிய சுவாமிகள் மகா அபராதியாகிய வென்னையும்வரக் கட்டளையிட்டதோவென்று பேரானந்தமடைந்து மேற்படி பிரபந்தத்தில் திருவருட்கழன்மாலை, போற்றிமாலை, புகழ்ச்சிமாலை முதலானவைகளையும் பாடிக்கொண்டு சிரசின்மேல் அஞ்சலியஸ்தராய்ச் சுவாமிகளுடைய சந்நிதானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டேவந்து பிரதக்ஷணம்பண்ணி அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கமாக அநேகநமஸ்காரஞ்செய்து முன்னிலும் அதிகமாய்க் கண்களில் நீர்பெருகமயிர்க்கூர்ச்செறிந்து பரவசப்பட்டு

நெஞ்சமுருகி ஸ்தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டு நிற்கும்போது சுவாமிகளும் இருவென்று கட்டளையிட இருந்து சுவாமிகளின் பணிவிடைசெய்துகொண்டு மிகவும் சந்தோஷமடைந்திருக்குநாளில் சுவாமிகள் தத்வராயர் பாடிய சாஸ்திரங்களை யெல்லாம் பார்வையிட்டுச் சொல்லமைதியும் பொருளமைதியுநோக்கிச் சந்தோஷத்தைத் தனக்குள்ளே யடக்கிக் கொண்டு இந்தச் சாஸ்திரங்கள் மிகக் கற்றவர்க்கன்றி மற்றவர்க் குதவாதென்று நினைத்துத் தத்வராயசுவாமிகளைப்பார்த்து அப்பா இந்தச்சாஸ்த்ரங்களெல்லாம் உனக்கே பாடிக்கொண்டனையன்றி யுலகத்தாருக் குபயோகமாகப் பாடவில்லையே என்றருளிச்செய்ய அப்போது, மடைத்தொழிலாளர்கள் சுவாமீ அமுது கொள்ள வெழுந்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய சுவாமிகளும் நித்யகர்மங்களை முடித்து அமுதுக்கெழுந்தருளத் தனியேயிருந்த தத்வராயசுவாமிகள் ஆசாரியார் திருவாக்கை ஆலோசித்து அப்படியே தாமும் நினைத்து சுவாமிகள் அமுதுகொண்டு வருமுன்னர் எல்லாருக்கும் பிரயோசனப்பட மோகவதைப்பரணியில் ஒருபிரகரணமாகச் சசிவர்ணபோதமென்னும் ஒருசாஸ்த்ரத்தைசெய்து சுவாமிகள் திருவடியிலேவைத்து நமஸ்காரம்பண்ணச் சுவாமிகளும் தத்வராயர் விரைந்துபாடினதையும் அச்சாஸ்த்ரத்தின் பாகத்தையும் பார்த்துச் சந்தோஷமடைந்தார். பின்னும் தத்வராயசுவாமிகள் சில வேதாந்த சாஸ்த்ரங்களுஞ் சிலமத சித்தாந்த

உ

நூல்களுஞ் செய்துகொண்டு நிர்விகற்பசமாதியி லி ருக்குநாளில் யாத்திரைசெய்கின்றவராகிய சிலஆரா த்தியர்களுஞ் சில வித்வான்களும் ஸ்வரூபானந்த சு வாமிகளின் சந்நிதானத்தில் வீற்றிருக்கிற தத்வரா யசுவாமிகளின் முன்னேவந்து போர்முகத்தாயிரங் களிற்றி யானையைக் கொன்ற சுத்தவீரனைத் தலைவ னாகக்கொண்டு பாடப்பட்ட பரணியென்னும் பிர பந்தத்தை வீரமென்பது கனவிலுங்கேட்டறியாத உம்முடைய ஆசான்மேலெப்படி நீர் பாடினீரென் றுகேட்க அதற்குத் தத்வராயசுவாமிகள் நம்முடை ய சுவாமிகளும் சிஷ்யருடைய அகங்காரமாகிய யா னையைக் கொல்லுதலாற் பாடினேமென்றுசொல்ல அதற்கு அவர்கள் நீர்சொல்லும் அகங்கார யானை கண்ணுக்குப் புலப்படாமையால் ஒவ்வாது ஆயி னும் ஒரு சிஷ்யனுடைய அகங்காரமாகிய யானை யைக் கெடுத்தற்கு அநேகநாட் செல்லுமே இவர் ஏககாலத்தில் ஆயிரஞ்சிஷ்யர்கள் அகங்காரத்தைக் கெடுத்த தெப்படியென்றுவினவ அதற்குத் தத்வ ராயசுவாமிகள் அனுபவத்திற் காட்டவேண்டுமெ ன்று பிரதியுத்தரமொன்றுஞ் சொல்லாமல் சமாதி செய்திருந்தார். ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளின் சந்நி தானம் பட்டமையால்வந்த வித்வான்களனைவரும் இராப்பகல் ஒன்றுந்தெரியாமல் மூன்றுதினமளவும் பரிபூரணநிஷ்டையிலிருந்தார்கள். நாலாநாள் தத்வரா யசுவாமிகள் திருக்கண்விழித்தபின்பு அவ்வித்வான் களும்எழுந்து சுவாமிகளையும் தத்வராயசுவாமிகளை

யும் நமஸ்காரம்பண்ணி நாங்களறியாமையினால் ஆக்ஷேபித்தோம் தங்கள் சந்நிதானத்தினது விசேஷம் ஏககாலத்தில் பதினாயிரஞ்சிஷ்யர்கள் நேரிட்டாலும் பரிபாகப்படுத்தத்தக்க வல்லபமுள்ளதென்று அவர்கள் பலரும் இப்பிரபந்தங்களைக்குறித்து ஒவ்வொரு கவிகளைச்சாத்தி மாணாக்கர்களாய் வழிபட்டுப்போனார்கள். பின்பு தத்வராய சுவாமிகள் லோகோபகாரமாக வேதாந்த சாஸ்த்ரத்திற்குள்ளே சுவானுபூதிக்கிசைந்த ச்சாரமாயுள்ள செய்யுட்களையெல்லாந்திரட்டிப், பெருந்திரட்டு குறுந்திரட்டென்ன இரண்டு சாஸ்த்ரத்தை அருளிச்செய்தார். இப்படியாகச் சுவாமிகளுட னிணைபிரியாமல் இருக்கும்பொழுது ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் யாதோ ஒரு திருவிளையாட்டை நினைத்துத் தத்வராயசுவாமிகளைவைத்துத் தாம் பிரிந்து புறப்பட்டுப்போகையில் இவரும் பின்றொடரச் சுவாமிகளுந் தமக்கு நேரிட்டபடி வழியொன்றின்றிக் காடு நாடு மலைகள்முதலான விடங்களிற் சுற்றித்திரிந்து சமுத்திரத்தின் சமீபத்திற்போயினார். தத்வராய சுவாமிகளும் உடனாகவேபோய் ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள் கடன்மேல் நடக்கக் கடற்சலம்விலகி வழிகொடுக்க அதைக்கண்டு தாமும் கடலில்நடக்க ஜலம் வழிவிடாமையால் கரையிலே நின்று பசுவைநீங்கிய விளங்கன்றுபோலக் கதறித் திக்குகள்தோறுந் தேடும்பொழுது ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகளுந் தரிசனங்கொடுத்துப் பின்பு அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்தமாய் விளங்கினார்; அதைக்

கண்ட தத்வராயசுவாமிகள் அதிசயமும் ஆரர்மை யும் அடைந்து சுவாமிகளுக்குச் செய்யவேண்டிய உத்தரகிரிகைகளெல்லா முடித்துச் சுவாமிகளையே நினைத்துக்கொண்டிருந்து பிரிவாற்ருமையாலோ பேரன்பினுலோ சுவாமிகளையன்றித் தமக்கொரு செயலின்மையினுலோ தாமும் உடனே பரிபூரண திசையடைந்தார். இவர்களுக்குத் திருவலஞ்சுழியும் வாசஸ்தானம் சிவப்ரகாசசுவாமிகள் சமாதி திருவாரூர் சமீபஸ்தானம். ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் சமாதி திருவண்ணுமலைக்கும் விருத்தாசலத்துக்கு மத்தியஸ்தானம். தத்வராயசுவாமிகள் சமாதி சிதம்பரத்துக்கும் விருத்தாசலத்துக்கு மத்தியஸ்தானம். இந்தச்சரித்திரம் மேற்படி சுவாமிகளுடைய பரம்பரை மாணுக்கர்கள் அனுப்பின பிரதிகளின்படி பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தத்வராயசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

காப்பு.

இஃது சுரூபானந்தசுவாமிகள்மேல்

அடியேனையாள வருண்மேனிசாத்திப்
படிமீதுவந்த பரனே - கொடியேனென்
றெண்ணுதிமைப்பளவி லிங்ஙனேவீடளித்த
கண்ணுகளை போகக்கா.

சிவமயம்.

பாடுதுறை.

முதலாவது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

திருவடிமாலை.

கலிவெண்பா.

செழுந்தரணி தன்னிற் றிருவுருக்கொண் டென்னை
யுழுந்துருளும் போழ்தி னுணர்த்த - வெழுந்தருளி
வந்தவடி நாயேன் மனத்தால் வணங்கமுந்தி
தந்தவடி யாளச் சமைந்தவடி - யந்தரத்து
வில்லும் வியன்கனவும் வெண்டேரு நீர்க்குமிழும்
புல்லு மதிலெழுத்தும் போலவே-சொல்லவாய்ப்
பொன்று முடற்குள்ள பொல்லாங் கெலாநினைந்து
நின்று நடுங்கிமிக நெஞ்சழிந்தே-னென்றுணையே
கோற்றேனே மாயைக் குரம்பைக்கூத் தாட்டினி
யாற்றேனே யென்ன வளித்தவடி-யாற்றகிலாத்
தொண்டனையா ளென்று தொழுது பழவடியார்
தெண்டனிடுவிண்ணப்பஞ்செய்யுமடி-கண்டருளித்
தஞ்சமொன்று மில்லாத் தமியேனைத் தன்னருளா
லஞ்சலஞ்ச லென்ற வமலனடி - மஞ்சனஞ்செய்
நீத்தங்கொண் டென்னை யடியவர்த நேயத்தாற்
றீர்த்தமாட் டிக்கொண்ட செம்பொனடி-யாத்தமா

யச்ச மறநம் மடியானென் றூரமிர்த
மிச்சி றரவிசைந்த வீரனடி - விச்சையாற்
கட்டப் பிறவிக் கருவைக் கணமொன்றில்
வெட்டக் கழலிட்ட வீரனடி - கெட்டேனென்
றூலம் பனமி லடியேன் மனமுருகக்
கோலம் புனைந்த குரவனடி - சீலமிரும்
பாங்காய நல்ல பழவடியார் தற்சூழப்
பூங்கோயி லுள்ளே புகுந்தவடி - யோங்கு
மிருவர்தே டுற்றவடி யிப்படிகண் காண
வருவதே யென்று மனநெக் - கருவியாய்ப்
பாயாத கண்ணென்ன கண்ணென்று பத்தர்கணம்
வாயார நின்று வழுத்துமடி - காயமுட
னண்ணு முயிரும் பொருளு நயந்துதத்தம்
பண்ணுவித்துக்கொண்ட பரமனடி - தண்ணியவென்
சென்னிமிசை வைத்தவடி சித்தந் திரித்தவடி
முன்னையறி வெல்லா முடித்தவடி - யென்னுருவு
காட்டுமடி கண்ட பொருளெல்லா மென்கண்ணில்
வாட்டி யெனையே மலர்த்துமடி - கோட்டமற
நம்பத மல்லவிது நான்மறைமா வாக்கியத்திற்
றெம்பதங்கா ணென்ற சுரூபனடி - யம்பரமாய்
நின்ற பரவுடலி னேராக வேயென்னை
யின்றி யிடவே யிருத்துமடி - யின்றெனலு
நீண்ட விடத்தே விளம்பு மிதுவொழிய
மாண்டவிடத்தில்லையென வைத்தவடி-காண்டலிலா
வல்லை யறிந்தவறி வெங்கேகா ணென்றருளான்
மெல்ல விளம்பிவிழிப் பித்தவடி - தொல்லைமறைத்

தற்பதத்தின்மெய்ப்பொருளாந் தற்பரமாயிச்சகத்தி
னுற்பவத்தை யெல்லா மொழித்தவடி - கற்பிதமாம்
பூட்சி யிரண்டும்போய்ப் போதமாய்ப் போகுதலு
மீட்சியு மின்றி விளங்குமடி - காட்சியுங்
கண்ணாகக் காணுங்கண் டந்தவடி கண்ணென்று
மெண்ணாத வண்ண மிருத்துமடி - வண்ணந்தான்
மாமறைக ளோதரிய வாசாம கோசரத்தை
யூமை மொழியா லுணர்த்துமடி - யேமமுற
வாங்கி முழுது மலர்த்தாளி லென்னைமகிழ்
தூங்க வளித்த சுரூபனடி - யீங்கமிர்த
மூறி யகநிறைந்து தித்தித் துடன்மயிர்க்கா
றூறுந்தேக் கிட்டுச் சுடருமடி - தேறித்
தெவிட்டாது நின்றவடி தீப்பிறப்பு மாள
வுவட்டாதென் னுள்ளே யுதித்துப் - பவத்தில்வரு
மூனநடங் கண்டவா றுப்பவே மீட்டென்னை
ஞானநடங் கண்டு நயந்தவடி - யூனில்வரு
மச்சந் தவிர்த்தவடி யங்கைக் கனியாகி
நிச்சங்க மாகி நிகழ்ந்தவடி - பிச்சைப்போற்
கத்தாமல் வைத்தவடி கண்ணாகி நின்றவடி
வித்தார மெல்லாம் விளைத்தவடி - சித்தத்தி
லெண்ணேது மாய்த்தவடி யென்னைவாழ் வித்தவடி
கண்ணேகண் ணாகக் கரைத்தவடி - யெண்ணுற்ற
காலங் கடந்தவடி காமங் கடிந்தவடி
சீலங் குடிகொண்ட செம்பொனடி - ஞாலமெலா
முன்பிழைக்க வல்லவடி முற்றுந் துடைக்குமடி
யென்பிழைக்குச் சால விரங்குமடி - யன்பினொடு

மூவருந் தேடுமடி மூர்த்தியாய் வந்தவடி
யாவருங் காண விருந்தவடி - பாவியேன்
சென்னிகுடி கொண்டவடி சித்தம் புகுந்தவடி
சொன்னிகழா நின்ற சுரூபனடி - முன்னைவினை
மாள மிதித்தவடி வல்வினையே னைத்திருத்தி
யாள மதித்துவந்த வண்ணலடி - நாளுக்கு
நாளும் புதியவடி நல்லடியா ரோடெனையு
மாளும் படியிசைந்த வையனடி - மாளாவென்
கள்ளத்தை வாங்குமடி கண்ணுரு மானந்த
வெள்ளத் தெனைப்புகுத விட்டவடி - யுள்ளத்திற்
கொண்டகோ ணீக்குமடி கோகனகன் ருழுமடி
யண்டர்கோ னேத்தமிகவஞ்சுமடி-தொண்டரொலாங்
கொண்டு குலவுமடி கொங்கு கமழுமடி
பண்டை நிலையிற் பதித்தவடி - கண்டவர்தம்
பாவத்தை நீக்குமடி பாகொத் தினியவடி
* யாவத் தனமான வம்பொனடி - வீவற்ற
வாதி பகவனடி யாகித் தனைமுதலாஞ்
சோதிக்குஞ் சோதியாந் தூய்யவடி - யாதுக்கு
மீதாகி நின்றவடி மேல்கீ ழிலாதவடி
யோதாம லுண்மை யுணர்த்துமடி - பேதாதி
பேத மறுத்தவடி பேச வினியவடி
போதக் கனமாம் புனிதவடி - யாதியு
மந்தமு மற்றவடி யாரணங்க டேடுமடி
பந்தமும் வீடும் படைக்குமடி - சிந்தைக்கு
மப்பாலாய் நின்றவடி யன்பர்க் கணியவடி

---

* ஆவத்துக்குத்தனமென்பது - ஆவத்தனமென மருவிற்று.

யொப்பான செய்யவடி யொப்பிலடி - யிப்பிறவி
மாற்றுமடி தன்னை வழங்குமடி மாதவர்கள்
போற்றுமடி யின்பம் பொழியுமடி - நோற்றிலர்கட்
கின்னலாய் நின்றவடி யென்னுள்ளத் தின்னமிர்தாய்க்
கன்னலாய்த் தேனாய்க் கலந்தவடி - தன்னிலைபோய்
வாராது வந்தவடி வாழ்வறவாழ் வித்தவடி
யாரா வமிர்தான வம்பொனடி - தீராவென்
வஞ்ச மறுக்குமடி மானங் கடிந்தவடி
நெஞ்ச மறிய நிறைந்தவடி - துஞ்சல்பவப்
போக்குவர வற்றவடி பொன்னான செய்யவடி
யாக்க மழிவற்ற வண்ணலடி - யாக்கையுடன்
முத்தி யளிக்குமடி மூவா முதல்வனடி
பத்தி வலையிலகப் பட்டவடி - புத்தியா
லுள்ளற் கரியவடி யுண்ணெக் கவருண்ண
வள்ளத் தமிர்தான வள்ளலடி - தெள்ளுற்ற
வின்சொன் மதிப்புலவோ ரேத்தப் பெறுவடியென்
புன்சொ லுவந்த புனிதனடி - யென்சென்னி
செய்த தவமான செம்பொனடி தீவினையேன்
கைதவங் காணக் கருணையடி - பைதலென
வாவாவென் றென்னை யருட்கண்ணாற் பார்த்தருளி
வாவாவென் றென்றலையில் வைத்தவடி - நாவார
வாழ்த்த மனநினைய மாமலர் தூஉய்க்கரங்கள்
சூழ்த்தச் செவிக ளொலிகேட்பத் - தாழ்த்தத்
தலைதந்த வள்ளலடி தாமரையோ னுண்மை
நிலையும்பர் காண நிகழ்த்த - வலதின்றி
யற்ற பொருளிதுவே யாரணத்தி லானையே

மற்றில தென்று மழுவேந்த - முற்றுலகிற்
றக்கவர் நால்வரோ தத்துவ ஞானத்திற்
பக்குவ ரென்று பகரவான் - சக்கிரக்கை
யாண்டகை தன்பா லறியானு வாழித்தோப்
பாண்டவனுக் கோதப் பதிணெண்கா - லீண்டுலகிற்
கையின் மணியென்ன யாவர்க்குங் கண்ணளிக்குஞ்
செய்யசுரூ பானந்தன் செம்பொனடி - மையலாய்க்
கன்று மறுசமயக் கத்திற் கலையாம
லொன்று மொழிவற் றுளவெல்லா - நின்ற
படியே சிவமாக்கிப் பார்த்தென்னை யாண்ட
வடியென்னை யாண்ட வடி. (க)

ஆ கண்ணி - ௬௫.

நேரிசைவெண்பா.

வடிவிலா மாயையால் வந்த பவத்திற்கு
முடிவிலா முத்திப் பொருட்கு - மடியோரி
னீண்ட பெருமா னிகளமறப் போதமளித்
தாண்ட பெருமா னடி.

திருவடிமாலை முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

இரண்டாவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருவருட்கழன்மாலை.

கலிவெண்பா.

திருவார் செழுங்கமலச் சீராரும் பொற்றா
ளருமா முனிவ ரமரர் - பெருமால்கொண்
டின்னஞ் சுவடொற்றிக் காணாதங் கேதமுற
முன்னை யொருமூவர் தாமுயலப் - பின்னவியற்
பாதகமே செய்துழலும் பாவியேனைப்பொருளா
நாதனுடல் சாத்தி நலந்திகழப் - பேதையேன்
றன்னைவலிந் தாண்டருளித் தாவாத வென்பவத்தை
முன்னமுறு மூலமல மாமாயை - தன்னினொடுஞ்
சேரத் துணித்துச் சிறியேனைத் தானாக்கச்
சீருற்ற கோவத்தைச் சீர்ப்பதியில் - வீறாப்
பெருமான் சிவப்பிரகா சப்பெருமான் பேரா
வருண்மா மகடுறவி யாயுந் - திருமா
மகள்வீறு சாந்தியொடு வாழ்கருணை யன்பாந்
துகடீர் தயைமாதர் சூழ - மிகுஞானச்
சித்தர்கணஞ் சேவிப்பச் சீராரு நல்லன்பர்
பத்தியுட னின்று பரவியிட - வெத்திசையு
மாரணங்க ளாகமங்க ளாத்தர்மொழி யென்கின்ற
*பாரணங்களெங்கும் பரந்தொலிப்பக் - காரணந்தான்

---

* பாராயணங்களென்பது - பாரணங்களென மருவிற்று.

யோகாந்த ஞான வுயர்முத்தி மண்டபத்தி
லேகாந்த பீடத் தினிதிருந்து - சோகாந்த
வெவ் ० கோலகால மிகப்பெருத்த வெவ்வினையாம்
பொங்கார் மயனெறியிற் போய்நரகி - லங்கே
தலைகீழா வீழ்வேனைத் தன்னருளா கின்ற
வலியாலே தானெடுத்து வன்பாய் - நிலையதுற
நெஞ்சத் தினைவணக்கி நீள்வஞ்சப் பற்றெல்லாந்
துஞ்சத் துகளாகப் பார்த்தருளி - நஞ்சதுறு
மென்கோண் முழுது மெழிற்கணுற் றுன்விழுங்கி
நன்கேது மில்லாதே ஞய்த்தலையி - லன்போடும்
வைத்தவடி வாசாம கோசரமென் றுரணங்கள்
பித்துறுபே ரன்பாய்ப் பிதற்றுமடி - யெத்தவருந்
தேடுமடி தேட்டமெலாந் தீர்க்குமடி திண்ணன்பிற்
கூடுமடி கூடற் கரியவடி - பாடியிடும்
பத்தர்க்கு நல்லவடி பாதகனே னைப்பிடித்து
முத்திப்போ கத்தின் முழுத்துமடி - சித்தத்தை
யாற வலித்தவடி யாசை யறுக்குமடி
யூறு முளத்தை யொருக்குமடி - வேறதற
தன்னை யளிக்குமடி சால வினியவடி
யென்னை யுருக்கியின் பித்தவடி - முன்னையொரு
மூவர்க்கு மூலவடி மூவாது சாவாது
தேவிற் பொலிந்து திகழ்ந்தவடி - தாவற்ற
சுத்தசுக போதவடி சொல்லிற் படாதவடி
பெத்தமொடு முத்தியிற்பே ரின்பவடி - யெத்தியெனை
யாரென வந்தவடி யாயேனை யாண்டருளும்

० கோலாகலமென்பது - கோலகாலமென மருவிற்று.

பேரருளாற் றான்பெரும்பித் தானவடி - சீரருளா
லெல்லை யிறந்தவடி யென்றுமுள தாயவடி
சொல்லுமனஞ் செல்லரிய தூயவடி - தொல்லைவினை
போகத் துரந்தவடி பூரணம தாயவடி
மாகத் தவருண் மறைந்தவடி - யோகத்தின்
மெய்த்துமுடி வாயவடி மெய்யன்பி லார்க்கென்றும்
பொய்த்தவடி பூமராய் நின்றவடி - நித்தலுமென்
போராத போரவலங் கண்டும் பிசகலறச்
சீரார் திருக்கருணை செய்யுமடி - யோராதே
யென்றுமப ராதமே செய்திடினுந் தானீனிவை
யொன்று மறியாத வொப்பிலடி - கன்றுமனப்
புல்லினத்தே நான்மறந்தும் போகாமைத் தன்னன்பர்
நல்லினத்தை யேகூட நல்குமடி - யல்லலுறுஞ்
சாதி குலச்சடலைச் சங்கற்ப நான்சாடப்
போத மளித்த புனிதவடி - மேதக்க
வெட்டாமி யோகங் களும்பயனுங் கோதெனநான்
விட்டே விளையாட வைத்தவடி - துட்டாய
வென்கொடுமைநெஞ்சத் திருந்தகலா தேயருள்செய்
நன்கதனான் மிக்கு நயந்தவடி - தன்கருணை
காட்டவெனை யாண்டவடி காயமதாய் மாளுமெனை
மீட்டவடி யுள்ளே விழித்தவடி - பாட்டினொடு
பண்ணாகி நின்றவடி பாவனைதீர்த் தாருள்ளக்
கண்ணாய் மணியாய்க் கலந்தவடி - யெண்ணுதற்கு
நான்மறைகள் கூசுமடி நன்கறியே னேத்தியிடு
மீனவுரை கேட்க வுவந்தவடி - மோனமதாற்
றன்முடிவு கூறுமடி தன்பெருமை பாராதே

யென்னை யிங்ஙனுள விசைந்தவடி - பன்னுமறை
மூலமென வோதுமடி மூடனே னென்புருக்குஞ்
சீலமதாய் நின்று திகழ்ந்தவடி - காலமவை
கண்டவடி காலங் கடந்தவடி யென்னுயிரை
யுண்டவடி யுள்ளொளியாய் நின்றவடி - மண்டுபவக்
காடு சிதைத்தவடி கண்ணுகு மானந்த
நாடுதனை யெனக்கு நல்குமடி - கேடனே
னன்பதறுந் தீங்கொழிய வள்ளூறு முள்ளந்த
தின்பமுறவென்னை யிங்ஙன்வைத்தவடி - முன்பின்றே
வேதித் திலகுமடி மெய்யானு பூதியினாற்
சாதித்துக் காட்டியிடுஞ் சம்புவடி - பேதிக்கு
மெய்ப்பொருளு மாயவடி யாவுங் கழன்றவடி
முப்பதமு மோதி முடிந்தவடி - சிற்பதமாய்
நின்றபடி நின்றவடி நேரேயென் கண்குளிர
வொன்றுமடி யோருவமை யற்றவடி - சென்றடையு
மெப்பதமு மாயவடி யேழையர்க்கு நல்லவடி
யொப்புவமை தான்றனக்கா யுள்ளவடி - யெப்பழைய
கோளும் விரகைவையுங் கொண்டவடி கூழையனை
யாளு முவந்தடிமை கொண்டவடி - நாளுமுறு
நண்புசெறு மென்றனையு நாணிவிடா தேபிடித்துப்
புண்செயுமென் புன்மையெலாம் போக்குமடி - கண்டு
கூற வினியவடி கூற வரியவடி [களி
பார்வையற மெய்யே பணித்தவடி - யூரொடுபே
ரின்றி யிலகுமடி யேகாந்த மாயவடி
நன்றினொடு தீங்கிலா ஞானவடி - வென்றிமிகுந்
தூய துறவினர்பாற் றுன்னுமடி தூவிஷய

மாயமுற்றி லங்கே மறையுமடி - காயமது
பேணியிடும் பெற்றியனைப் பேயாக்க வல்லவடி
காணுமவைமுற்றுங்கண் ணுக்குமடி - நாணமெலாந்
தீர்த்தவடிசெத்தினிப்போய் நான்பிறவாவண்ணமெ
பார்த்தவடி பாதாதி கேசமுறச் - சீர்த்த [னைப்
வருளே பொழியுமடி யாய்வொன்று மில்லா
மருளேனை மாயாமைக் காத்துத் - தெருளாவென்
சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தவெலா மெய்த்தவமா
வைத்தெனைவாழ்வித்துவந்த வள்ளலடி-யெத்திறமு
நாளுக நல்குமடி ஞாலமெலா மானவடி
வாளுடர் காண வருந்துமடி - யூனோ
டுயிருடைமையானவெலாங் கொண்டவடியோரோன்
மயலறவென் சென்னிதனின் மன்னி - நயமதுறச்
சென்ற நனவைத் திரித்துத் திரிந்தவிடத்
தொன்றும் விகார மொழித்த வடி - கன்றுமிருள்
காண வளித்தவடி காண்கின்ற வக்கரியாய்ப்
பேணுமிரு டன்னைப் பிரித்தவடி - மாணுணர்வு
தாளுகி நின்றவடி தன்னிற் பகுதியினை
யாளு தழித்தழியா தானவடி - தானு
டறிவெங்கு மாயுள்ளா வெல்லா மறிந்து
பிறிவின்றி நின்று பிறங்கிச் - செறிகின்ற
தோற்றந் திதியழிவுந் தன்கணே தோன்றியிட்
டூற்றத்துக் கோவா தொளிருமடி-யேற்றத்திற்
றுணிகழ்ந்த கோளெவையுஞ் சாற்றிப் பரன்மிகுதி
யாவெனவே யாவளித்துநின்றவடி-மேனிகழ்ந்த [தி
கோளெவையுங்குற்றமெனக்காட்டியக்கோண்மழுக்

நீளும் பரன்கனவாய் நின்றவடி - மாளவெறு
மூய்த்தவவி காரமதா யோங்குமடி யோதரிதாய்ச்
சுத்தவெதி ரித்தமறத் துன்னுமடி - யத்தி
லறிவயர்வங் கின்மையினு லாய்ந்தற்ற வத்தங்
குறியிலிது விங்கெனலாய்க் கூடி - நெறிமையினிற்
போந்துணர்வாய்ஞாலத்துவேறுய்ப்புருந்துணர்வுந்
தேய்ந்து செருகியிடுஞ் சீரழிவால் - வாய்ந்தபரன்
றன்சுழுத்தி யாகுமெனச் சுட்டியது தான்கழன்று
நன்பரமே யாகி நயந்தவடி - முன்புகலு
மீரியல்பாய் நின்ற விகுதி பகுதியும்போ
யோரியல்பாய் நின்றங் கொளிருமடி - தீர
வுதயாத் தமனமுமற் றேதவத்தை யும்போ
யிதயாத்த மாகியிலங்கு - மதுபார்த்துத்
தீர்ந்து கழன்று தெளிவாய் நிரந்தரமா
யார்ந்த வுணர்வுருவ மானவடி - போந்தவித
னிற்றிகழும் விச்சுவமே செய்ததுபா ரொன்றருள
*வித்தனையு நானென் றியம்பியிடு - மித்திகழ்வால்
நின்றபடி நேரோ யிதம்வே றெனத்தோன்று
மென்றியல் குற்ற மெனக்கேற்கக் - கன்றலறக்
காட்டுமடி யிவ்வளவுங் காணு மூபாதிகளை
வாட்டிய திங்கினித்தான் மன்னிநிகழ் - சேட்டுணர்வி
மேற்கிடந்த மாசறுத்த லென்றுவெதி ரித்தமுன் [ன்
੦ தீர்த்திதமுந் தானுய்த் திகழ்ந்தவடி - பார்த்த
வனிதமுடன் றனிதமு மற்றொளிரு மம்பொற்
புனிதவடி பூதவுல குண்ட - தனதுசெய

* இனவெதுகை. ੦ மூன்றுமெழுத்தினவெதுகை.

ருனு மிறந்தவடி சாற்றவரி தாயவடி
யான வுபசமன மாயவடி - மோனபதந்
தம்பிரான் வந்து வெளிப்படுமித் தானமென
நம்புமா காட்டி நயந்தவடி - யெம்பரம்
தின்றி யெழுதிகழு மெல்லையிலாப் பேரொளியாய்
நின்றபடி நின்ற நிமலவடி - யென்றுந்தா
னேத வுலகி னுலப்பில்சுக சாகரமாய்
நீதியது தானாய் நிகழ்ந்தவடி - யீதெனவே
தானிருந்து காட்டத் தயங்குமு மைக்குடத்தி [ந்தே
‡னீர்நிறைந்தாற்போனிறைந்து நின்றவடி-தேனிறை
யெற்புத்தொளைதொறுமங் கேறிமயிர்க் கால்கடோ
* மிக்குத்தித் திக்கும் விமலவடி — தக்க [று
வொருமையா லித்திகழ்வெ லாமொன்று சித்திப்
பெருமைபே ரைம்புலனு மாரக் - கரவதிலா
வெள்ளவெளி யாயவடி மேவுமருட் கண்ணதனாற்
கள்ளமற வெவ்வுருவுங் காணுமடி - தொள்ளைச்
செவிவழிய தின்றித் திகழொலியாய் நின்ற
நவையிலடி நாடற் கரிதாய்ச் - சுவையதுறு
நாவினு லன்றி நலமாரத் தித்திக்கு
மோவிலா வின்சுவையா மொப்பிலடி - மேவு
முட்பரிச மின்றி யொழிவறுபே ரின்பத்
திடப்பரிச மாகித் தெரிவுற் - றுடைக்குமிழான்
மேவுமண மின்றி விரிவொடுக்க மின்றாகித்
தாவின் மணமாய்த் தயங்குமடி - பாவியேன்
சென்னிகுடிகொண்டவடி தீவினையேனெஞ்சதனின்
மன்னி யிருந்தவடி நான்மறந்துந்-தன்னெழிய
வுன்ன றவிர்த்தவடி யொன்றாகி நின்றவடி

---

‡ மூன்றுமெழுத்தினவெதுகை. * இனவெதுகை.

யன்னையினுந் தாவெனக்கன் பானவடி — நன்னயமா
மன்பர்க் கெளியவடி யன்பிலா நெஞ்சதுறும்
வன்பர்க்குச் சால வலியவடி — யென்பற்றும்
வஞ்சத்தைச் சாடுமடி வாராது வந்தவடி
கொஞ்சிட் டுபரிடங்கள் கூவுமடி — தஞ்சமதாய்
நின்றபடிநின்றவடி நேரோயென்மோகத்தைக்[வெண்
கொன்றவடியுண் டிலையென் கோண்முழுது-மன்றிய
மாற்றமது வாட்டுமடி வாழ்வறவாழ் வித்தவடி
போற்றுமடி யாரைமிகப் போற்றுமடி — யாற்று
தருணிலைந்தங் கள்ளூறு மன்பர்தஞ் சிந்தை
வெருளதற மெய்யே பொலிந்திங் — கிருளுமனத்
தென்னைப் பொருளாக வென்போ லுடல்சாத்தித்
தன்னைத் தருந்தம்பி ரான்றனடி — சென்னிக்கண்
வைத்து மனமகிழ்ந்து வாயார நான்வாழ்த்தும்
பித்தவாம் பேரன்பே தந்தருளெ — னத்தா
சிவப்பிரகா சாபோற்றி சீமானே போற்றி
தவக்கடலே யவக்கட லுளாழ் வேனையாண்ட — தவக்கடலே
போற்றி சயசய பல்லாண்டு பல்லாண்டு
போற்றி சயசயபோற் * றீ. (உ)

ஆ கண்ணி - கூசு.

நேரிசைவெண்பா.

என்புன் றலைமன்று மின்பத் திருக்கழலை
யன்பொன் றியேத்த வனவரத-மின்பஞ்செய் [நான்
தாண்டானேதந்தருள்செய்யல்லது வேறொன்றையு
வேண்டா மையுமருள்வாய் மெய்.

திருவருட்கழன்மாலை முற்றுப்பெற்றது.

* வகையுளி - நீட்டல்விகாரம்.

உ

சிவமயம்.

மூன்றாவது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் போற்றிமாலை.

கலிவெண்பா.

வானாட்டர் கோனு மலரோனு மாலோனுங்
காணாடு கின்றநுதற் கண்ணோனுந் - தானாட்
மாட்டார் மதிமயங்கி மாமறையி னீறுகளுந்
தாட்டா மரைதேடித் தானரற்றச் - சேட்டார்
முனிவரெலாங் காணார்போய் முந்நீரி னுள்ளே
பனிவருங்கா லத்துப் படிந்துங் - துனிபெருகுங்
கோடையினில் வெய்ய கதிருங் கொடுந்தீயும்
* பாடு மெரியப் பதைபதைத்தும் - வாடித்
தலைகீழாய் நின்று தபித்துச் சலமோ
டிலைகாய் கிழங்குகாற் றெய்திற் - றலமாகக்
கொண்டயின்றுங் காடுங் 0 குமிடு மிடமாகக்
கண்டுயின்று மிங்ஙனே காயத்தைக் - கொண்டு
படக்கடவ வெத்தனையும் பட்டாலும் பட்டு
விடக்கடவ ராக விதித்திங் - கடற்புலன்க
ணீத்தார்க டங்க ணினைவுங் கடந்தகமே
பார்த்தார்க் கதிதூரப் பட்டிருண் - டேத்துவார்க்
கின்ன தெனவறிய 'வில்லா வியல்பதனா
லன்ன வனையு மயர்ப்பித்துத் - தன்னுருவ

---

* பாடு பக்கம் உம்மையிடைச்சொல், 0 குமிடு-குன்று.

மாணென்ன வன்றி வலியென்னப் பெண்ணென்னப்
பேணும் வகையின்றிப் பேசுங்காற் - காண
வொருவழியு மின்றி யுரையுணர்வுக் கெட்டாத்
திருவடிவையுள்ளங்கைச் சேர்ந்த-தொருகனிபோற்
கண்டோமென் பார்காட்சி யாவையுங் கைகடந்
துண்டோ விலதோவென் றோர்வுமறத்-திண்டடப்
பண்ணிப் பரம கருணையினா லோருருவாய்
நண்ணித் திருஞான நாட்டத்தைத் - திண்ண
மளித்திடினு மன்பர்க் ககமதிப்பின் முன்வந்
தொளிப்பபுமா போலே யொளித்தும்-வெளிப்படா
வெம்பிரா னென்றிருந்தும் யாவர்க்கு மெய்தரிய
தம்பிரா னாயேற்கித் தாரணிக்கே - செம்பொற்
கழல்காட்ட வாகமெலாங் கண்ணாகக் காணே
னழல்காட் டியமெழுகே யாகே-னெழில்போற்ற
வாயா யிரங்காணேன் மாறாப் பெருங்களிவந்
தோயா துருகு முளங்காணேன் - காயம்
புரையுள்ள வெல்லையும்போய்ப் பூரிக்கக் காணேன்
கரையுந் திறந்தாலுங் காணேன் - நிறைகொண்ட
வாழிபோ லார்த்தோங்கி யாகாயத் தோடுநில
னேழையே னுலித் தெழுந்துவீழேன் - வாழே
னுருகேன் பெருகே னுடையானே யுன்னிப்
பருகேன் பரவேன் பதையே - னொருகால்
விழிபனியேன் வெய்துயிரேன் மெய்சோரேன் விம்
னொழிவறவே நின்றுருக்கி யூனைக்-கழிவுறவே [மே
பாரோன் பயந்துள்ளம் பாதாதி கேசமூற
வேரோன் வியவேன் விதிர்விதிரே - னீராய்க்

கரையே னெனதுடலங் கம்பிக்கக் காணேன்
விரையேன் மலர்ப்பதத்தே வீழே - னுரையுங்
குழறேன் தழுதழுத்துக் கூத்தாடே னெஞ்சைக்
கழறேன்கண் ணீர்சொரியக் காணே - னுழறே
னொளியே யடியே யொருவியப்புங் காணேன்
களியேனான் செய்யும்வகை காணேன் - றெளிவிலே
னற்ற வறிவிலே னத்தா கழல்போற்றி
தோற்று சுரூபச் சுடர்போற்றி - நாற்றிசையுங்
கீழ்மேலு மெங்குங் கிளரொளியா யப்புறம்போய்ச்
சூழ்மேவிநின்ற சுடர்போற்றி - யூழ்மேவு
காயங் கரைவித்த கண்போற்றி காற் *றியமான்
றேயந் தரைவிண் சுடர்மூன்று - மேய
வுருவித்த வல்லபம் போற்றி யவைமாற்
றுருவித் தகம்போற்றி யுன்னைத்-தெரிவித்த
வாபோற்றி நின்னை வரைவோ ருளம்விட்டு
நீபோக் கிலாத நிலைபோற்றி - தீபத்
தொளியின் றெளிவாய வோருருவம் போற்றி
களியொன் றியகழல்கள் போற்றி - வெளிவந்து
பேயேனை யாண்டு பிழைபொறுத்தென் பேதைமை
நீயே தவிர்க்கு நெறிபோற்றி - தாயேயென் [யை
றந்தையே போற்றி தமியேனை யாட்கொண்ட
வெந்தையே யீசா விறைபோற்றி - பந்த
மறுத்தானே போற்றி யடியேன் பிறப்பை
வெறுத்தானே போற்றி வினையான் - மறுத்துன்

* இயமானனென்ப தியமானெனக் கடைக்குறை விகார மாயிற்று.

றிருவருளைக் காலெனது சித்தந் திரித்த
வொருவிரகே யுத்தமனே போற்றி - பருகமிர்த
மானவனே போற்றி யடிநாயே னெஞ்சிடையே
தேனாகித் தித்திக்குஞ் சீர்போற்றி - யானு
ரவனியின் வந்தாள வாற்றுகிலேன் போற்றி
சிவனயன்மா லாந்தேவே போற்றி - தவமிலியே
னென்செய்தேன்போற்றி யிறைபோற்றியெப்பொரு
மூன்செய்தானேமுழுது நீபோற்றி-நின்செயலிங்[ட்கு
காரறிவார் போற்றி யனைத்துமா யல்லாத
பேரறிவே போற்றிவெறும் பேயேற்குப் - பாரறியத்
தந்தாய் மலர்ப்பாதந் தம்பிரா னேபோற்றி
சிந்தா குலந்தவிர்த்த சீர்போற்றி - கொந்தாருந்
தாளிணைகள் போற்றி தரிக்கிலேன் காண்போற்றி
யாளெனையுங் கொள்வதழ கோபோற்றி-மாளாமே
காத்த கழல்போற்றி நாயேன் கவலையெலாந்
தீர்த்த விழியின் றிறம்போற்றி - வார்த்தைவெறு
மொன்றாலேயெண்ணிறந்த வூழிவருமென்பவத்தை
கொன்றானே போற்றி குறிபோற்றி - பொன்று [க்
மிதமோ டகமேவு மென்மயலை மாய்த்த
மதஞான வாரணமே போற்றி - பதகக்
கலையோ தலைவலைகள் காண்டற் கரிய
நிலையேயென் னின்மலனே போற்றி - சிலைபோலு
மென்னெஞ்சினை நெகிழ்த்த தென்செய்தவாபோற்றி
முன்னஞ்செய் தாய்மூர்த்தி யேபோற்றி - யின்னந்
தெளிகிலேன் போற்றி தெளியாத வென்னை
* விளிகிலேன் வித்தகனே போற்றி - யளியவர்த

* பிறவினை தன்வினையின் வந்தது.

மூள்ளத் தமிர்தே யுடையானே யோபோற்றி
தெள்ளத் தெளிவே செயபோற்றி - கொள்ளக்
குறைவிலா வின்பக் குணக்கடலே போற்றி
யிறைவனே யென்னுரைக்கேன் போற்றி-முறையோ
கைம்மாறு காணேன் கருணைப் பெருங்கடலே[நான்
யம்மானே போற்றி யடிபோற்றி - பொய்ம்மயக்
கீர்த்தாய் பிரானே பிரானே செயபோற்றி
காத்தாய் கருணா கரபோற்றி - மூர்த்தியே
மூலமே போற்றி முழுதழிய வுள்புகுந்த
கோலமே போற்றியெனைக் * கோப்பழித்த-சீலத்தின்
வித்தகமே போற்றி வினையேனை நின்றருக்கு
முத்தமனே போற்றியுடை யாய்போற்றி-பத்திக்
கடலா மடியவர்முன் காசினிமேன் மாய
வுடலா னதைநானென் றுன்னி - யடலார்
புலனெறியே போவேனைப் புண்ணியநீ யாள்கை
நலனதுவே நாயகனே போற்றி - சலமதிபோ
னின்று குலைகுலையு நெஞ்சந் திரித்தவிர
கொன்று மறியே னுரையிறந்த - குன்றமே
போற்றி புனிதாநின் பொற்கழலே யெப்பொழுதுஞ்
சாற்ற வளித்த சதுர்போற்றி - தோற்றமெலா
நீயேகாண் போற்றி நினைவணங்கா தாரெல்லாம்
பேயேகாண் போற்றிவெறும் பித்தனே - நாயேனென்
சொல்லும் வகையறியேன் சோத்தெம்பிரான்போற்
கல்லு மனங்கரைத்த கண்போற்றி - யல்லும் [றி
பகலு மடியேனை யாண்டவா பார்மேற்

---

* கோப்பு-கூட்டம்.

புகலும் வகையருளாய் போற்றி - சகலமு
முன்னிற் பிறந்திருக்க வொன்றிற் பிறந்திறவாத்
தன்னந் தனியேநின் ருள்போற்றி - யென்னைப்பி
லென்னையாட் கொண்ட விறையே முறைபோற்றி
முன்னையாய்ப் பின்னாய் முழுதுமாய் - மன்னும்
பொருளாய பூரணனே போற்றிதாள் போற்ருர்க்
கிருளா யிருப்பவனே போற்றி - யருளேது
மற்றேன்காண் போற்றி யடியே னடையவனைப்
பெற்றேன் பிழைத்தேன் பெருமானே - சிற்றின்பம்
வேண்டாவேண்டாபோற்றி வெவ்வினையேனுள்ளுரு
யாண்டானேபோற்றியடிபோற்றி-தூண்டுசுடர்ச்[க்கி
சோதி துறந்தோர் துணையே கழல்போற்றி
யாதி யறிவே யருள்போற்றி - பேதையேன்
றேழாநின் செம்பொற் றுணைமலர்த்தாள் காணு
வாழேன்காண்போற்றி மதிபோற்றி-யேழையே [ன்
ஞற்றுகிலேன் போற்றி யருளாய் கழல்போற்றி
தேற்றமெனக் குன்சே வடிபோற்றி - போற்றி
சுரூபானந் தச்சுடரோ யென்றுணையே போற்றி
திருவேயென் செய்தவமே போற்றி - கருவாய
மூலமே போற்றி முடிவே யடிபோற்றி
ஞாலமே விண்ணே நலம்போற்றி - தூலமே
நுண்மையே போற்றிமிகு நுண்ணுணர்வோர் தங்கருத்தி
னுண்மையே போற்றி யொளிபோற்றி - கண்மேவிக்
காண்பதெலா நீயொழியக் காணேன் கழல்போற்றி
பூண்பதினி யுன்பொற் கழல்போற்றி-யாண்பெணலி
யல்லானே போற்றி யடியேன் பிழைபொறுக்க

வல்லானே போற்றி மதியிலேன் - பொல்லாதே
னென்றறிந்துமாட்கொண்டாய்போற்றிநீயெவ்விடத்
நின்றறிந்த நின்மலபோ தம்போற்றி - யொன்று [து
மறியே னுடையா யடைக்கலநான் போற்றி
சிறியே னிடர்சிதையாய் போற்றி - குறியேது
மில்லாத வின்பப் பெருங்கடலே யேத்தினர்க்கு
நல்லா யெனையா ளையம்போற்றி - பல்லாண்டு
போற்றி சயசய பல்லாண்டு பல்லாண்டு
* சீர்த்திறமேதுந் தெரியாதேன் - றோற்றியவா
விண்ணப்பஞ் செய்தவிது வேதங்கள் கண்டுதுதி
பண்ணப் பெறுதமலர்ப் பாதத்தே - நண்ணுமே
யென்போல வெல்லாப் படியாலுங் கீழெனக்கு
முன்போ ருயிரில்லை முற்றுணரிற் - பின்பு
முளதாகா திப்பரிசே யுள்ளளை யாண்ட
0 பளகாவென் பாக்கியமே போற்றி-யுளகாலங்
கொண்டாடி நாவுன் குணம்பரவ நின்கோலங்
கண்டார நாயேன்றன் கண்ணிரண்டு - மண்டாநின்
கீர்த்தியினையெப்பொழுதுங்கேட்டென்செவியுவப்ப
மூர்த்தி கழலே முடிசூட - வேத்துதற்கு
வானவருங் காணாத மாணிக்கப் பாதமலர்
ஞான மணம்பருக நாசியென - தூனுடைய
வுள்ளமாய் நின்றுருக வோருடம்புங் கண்ணூகி
வெள்ளமாய் நீர்சொரிய நான்வியப்ப - வள்ளலே

---

* மூன்றுமெழுத் தினவெதுகை.

0 பழகாவென்பது - பளகாவென ழகர ளகர அபேதத்தா
ல்வந்தது.

யுன்னடியா ரேவற் றொழிலுவந்து நான்செய்யப்
பொன்னடிதா போற்றி புகழ்போற்றி - யின்ன
மதுவே யிரக்கின்றே னாயிரங் கால்போற்றி
யிதுவே பெறிலடியே னென்றுங் - கதியேது
மில்லாப் பிறவியிலே யென்றும் பிறந்தாலும்
பொல்லாதென் றீதே புரிபோற்றி - கல்லாக்
கயவேனை யாண்ட கருணைக் கடலே
செயபோற்றி செம்பொற் கழல்.

ஆக கண்ணி - அகஅ.

போற்றிமாலை முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

நான்காவது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

புகழ்ச்சிமாலை.

கலிவெண்பா.

திருநாமம் போற்றுந் திறமறியேற் கிந்த
விருநா னிலத்தி னிடையே - யொருநாம
மோருருவ மொன்றுமிலா வுன்மேனி காட்டவருஞ்
சீருடைய செம்பொற் றிருவடியா - யாரமிர்தே

தித்திக்குந் தேனே தெளிவிலா நாயேற்கும்
பத்தித் திறமிருக்கும் பண்பளித்தாய் - முத்திக்
குடையானேயென்னையாட் கொண்டானேயெண்டிக்
குடையானேயென்னையுடை யானே-கடையானேன்
மாளா வகைவந்த வள்ளலே மெய்ப்படவே
யாளா மடியவர்கட் கன்பனே - சூளா
மணியே மரகதமே மாற்றிலாச் செம்பொ
னணியே யெனக்கணியை யானாய்-திணியவெறும்
பொய்யு மிருளும் பொருந்து மனங்களையச்
செய்யு மருட்கட் செழுஞ்சுடரே - மெய்யன்பா
லாளான நல்ல வடியார் பிழையென்றுங்
கேளானே யென்னுடைய கேளானே - மீளார்க்குத்
தோன்றானே தோற்றி யளித்தழிக்குஞ் சோதியுரு
மூன்றானே யோரிடத்து மூன்றானே - வான்றீகான்
மண்ணலாய் நீரலாய் மாமலர்த்தாள் சூடாதார்க்
கண்ணலாய் நாயேனுக் கண்ணலாய் - பெண்ணலா
யாணலா யன்றி யலியலா யென்றனக்குங்
காணலாய் வந்த கருணையே - நாணிலா
தென்னையு மாண்டருளு மெந்தையே யென்மனமாய்
கன்னையு மாறு கடைக்கணித்தா - யன்னையிலு
நல்லானே வேண்டியவா நான்செய்ய முத்திதா
வல்லானேயென்றனக்குவாய்த்தானே-சொல்லோடு
செய்திமன மொவ்வாத தீமையேன் செய்பணியுங்
கைதவமே யென்றறியக் கல்லானே — மைதீர்ந்த
சோதி யுருவே சுரூபானந் தச்சுடரே
யாதி யுடனடுவீ றற்றானே - நீதியா

மேலானே கீழா மடியேற்கு வீட்ளித்த
காலானே நாயேன்றன் கைப்பொருளே - காலான
வேதங்க ளேழுதலா மெய்ந்நூல்க ளாலுன்றன்
பாதந்தள் போற்றரிய பண்புடையாய்-வாதங்கட்
கெட்டானே முன்னூல்க ளெண்ணுகின்றவெட்டுருவ
தொட்டானே சிட்ட ருளத்தமிர்தே-கிட்டானே [த்
விண்ணோர்க ளங்களுக்கு மேகினிமே னீதியிலேண்
கண்ணார வந்தருளுங் கார்முகிலே - பண்ணார்
மொழியார் விழிவலையான் மொத்துண்டு நாயே
னழியாமைக் காத்த வரசே - யொழியாதே
யெப்பொருட்குமெவ்விடத்துமெக்காலத்துங்கலந்த
* செப்பொருளே யெப்பொருட்குஞ்சேயானே-யப்
[பொழுதைக்
கப்பொழுது மார்ர வமிர்தே யடியடைந்தார்க்
கெப்பொழுதுந் தித்திக்கு மின்சுவையே-செப்பரிய
பூவோன் முதலாகப் புல்லீறு பல்லுருவாய்
நீவேறு பட்டாய் நிராமயனே - யாவேறு
பால்போ லொருதன்மைப் பட்ட பரம்பொருளே
நூல்போயுணர்வரியநுண்ணுணர்வே-வேல்போலுங்
கண்ணார்தம் பார்வையாற் கட்டுண்டு கள்ளமுறும்
பண்ணார் மொழிகள் பலவுங்கேட் - டுண்ணைந்து
நிற்கு மதியிலியே னேயமிலா நெஞ்சென்னுங்
கற்கரையச் செய்ததிருக் கண்ணனே - நற்கமலப்
பாதந் தொழவறியாப் பாவியேற் குன்னறியும்
போதந் தரவந்த புண்ணியனே - யேதங்

* செம்மென்பது - செய்பென வலித்தல்விகாரமாயிற்று.

கெடுத்தானே கேடிலா நின்பாதங் காட்டி
யெடுத்தானே யென்னு ருயிரோ - தடுத்தாண்டு
கொண்டானே யேதுங் குணமிலே னென்றறிந்துந்
தொண்டாகக்கொண்டசுடரொளியே-0கண்டானொ
[ன்
றில்லாத தீங்கரும்பே யாவர்க்குங் கீழேனுங்
கல்லாதா ருள்ள வறியானே - பல்லுயிரு
மீன்றானே யேழையேன் கண்ணொழிய யாவர்க்குந்
தோன்றாது நின்ற சுரூபனே - மூன்றாய
காலமே காலங் கடந்திடமே யெப்பொருட்கு
மூலமே யாவு முடிந்திடமே - கோலங்
கரியாய் வெளியாய்நீ செய்யாய் கருத
வரியா யெளியா யனந்த - விரிவே
யொடுக்கமே பற்பலவா யோதுகின்ற லோகத்
தடுக்கமே யவ்வுலகுக் காணி-யடுத்தவடி
வாகும் பளிங்கேபோல் யாதினுக்கு மவ்வவையாய்
நீகுன்றி லாத நிறையொளியே - யோகொன்றி
லொட்டானே யொன்றறியா வுன்மத்தன் கையிலகப்
பட்டானே யெட்டாய பல்லுயிரே - யெட்டா
வகலமே வண்மையின்மற் றண்மையே யெண்ணுஞ்
சகலமே யொன்றாநீ தானே - பகலிரவொன்
[ய்
றில்லா விரவியே யிவ்வண்ணந் தன்னுருவைச்
சொல்லாதேநான்காணச்சொன்னவனே-யெல்லாமா
நின்றானே யொன்றுமலா நின்மலனே துன்மனத்தி
லொன்றானே நீமுடிவி லொன்றானே - குன்றா
வொளியானே யென்னை யுவந்தாண்டு கொள்ள

---

0 ஒன்றுமென்பதின், உம்மைவிகாரத்தாற்றொக்கது.

வெளியானே சால வெளியாய் - தெளியாதேன்
வெற்றவெறும்பொய்யேன்மெய்யடியார்போலுன்சீர்
கற்றுப் பிதற்றுமது கர்தலொடுங் - குற்றமெனக்
கொள்ளா தெனக்குங் குறைகழறந் தாட்கொண்டு
விள்ளாதென் னுள்ளிருக்கும் வித்தகனே - யெள்ளா
வறிவே யறிவடங்கு மாலயமாய் நின்ற
செறிவே யெலாங்கடந்த தேசே - பிறிவதறத்
தேசாய மேனி தெளிந்தடைந்தோர் சேர்ந்தமைந்த
வாசாம கோசரமே மற்றெவைக்கு - நீசான்றாய்
நின்றா யடியேற்கு நீயளித்த கண்ணதனா
லொன்றாகப் பார்த்தவ்வி லுன்னையலா - தின்றி
யிருந்த தினியடியே னேதாமென் றென்று
திருந்து புகழுன்னைச் செய்வேன் - பொருந்தவுனை
யாதி யிமையோர்க ளவ்வுலகின் றிவ்வுலகிற்
போத முனஞ்செய்த புண்ணியத்தா - னாதன்
றரணி மிசையதனிற் றாளடைந்தார் சன்ம
மரண மறவருள வந்து - கரணங்கட்
கெட்டா வொளியை யிதுவென்று கண்காணா
மட்டாக்கு மென்று வரநினைந்து - கிட்டாராய்
நன்மையான் மிக்கவர்க ணின்றுணங்க நாடரிய
தன்மையான்றன்னைத் * தரவென்னக் - கெண்மையாற்
றன்னா லவத்தை பலவாகத் தான்பாவித்
தென்னா லனைத்து மிலவாக்கித் - தன்னாகத்
தன்னாலே யென்னைத் தனதுருவே தானாக்கி

---

* தரவெனக்கென்பது-தரவென்னக்கெனவொற்றில்வழி யொற்றை யுண்டாக்கியது.

யென்னாலே தற்றுதித்த வென்னானை - முன்னானை
வென்னரசனென்னப்பனெம்பெருமானென்றென்று
கின்னரியபொன்னடிக்கே நின்றிறைஞ்சி - யுன்னரிய
வீசனே யெந்தையே யாவர்க்குங் காண்பரிய
தேசனே யென்றென்று செப்புவார்-நேசமொடுன்
பாதம் பணிவார் பரம்பரனே யென்றிசைப்பார்
வாதங்கட் கெட்டாத வாழ்வென்பார் - போதத்தா
லாய்தற் கரிய வழிவென்பா ரொன்னவலங்
காய்தற்குத் தோன்றுங் கனலென்பார் - மாய்தற்கே
வல்லேனை யாளா வகைகாக்க மண்ணில்வரு
நல்லோனே யென்று நலங்கிளப்பார்-பல்லுயிர்க்குங்
கோன்றானே யென்பார் குருபரனாய் வீடருளுஞ்
சான்றோனே யென்றுசதுரழிவார்-தோன்றுபெருஞ்
சோதியே யென்பார் சுரூபானந் தாவென்பா
ராதியே யென்பா ரகமகிழ்வார் - நீதியழிந்
தார்ப்பா ரரற்றுவா ராலிப்பார் கோலத்தைப்
பார்ப்பார் மலர்ப்பாதம் பற்றுவார் - வேர்ப்பார்
விழுவார் தொழுதெழுவார் விம்முவார் விம்மி
யழுவா ரதிசயிப்பா ராவார்-வழுவாம
லிப்படிநீ யெப்பிறப்பு மாளி லெழில்வீடாஞ்
* செப்பதமுந் தீதென்று செப்புவா-ரெப்பொழுதும்
போற்றுவார் நல்ல புகழ்மாலை கொண்டடிமே
லேற்றுவா ரொன்செய்வே மென்றுரைப்பா - ராற்றே
முடையானே யென்பா ருரைமறப்பார் யார்க்குங்
கிடையானே யென்று கிளப்பார் - கடையேனைத்

---

* செம்மென்பது, செப்பெனவிகாரமாயிற்று.

தொண்டாகக்கொண்டருளுந்தூயோனே நாயடியேன்
கண்டானேயென்று களித்திடுவார் - கொண்டுகொண்
டேத்துவார் கும்பிடுவா ரெந்தாய்நின் கோலத்தைப்
பார்த்துவாழ் வார்நின் பழவடியார் - நாத்தழும்பப்
போற்று மவருட் புலையேனை யும்வைத்துச்
†சீர்த்ததிரு மேனித் திறங்காட்டிச் - சாற்றுமறை
நாடும் பரம்பொருளாய் நான்றெளிந்து பக்தியுடன்
பாடும் பரிசு பணித்தருளித் - தேடுகின்ற
விண்ணோர்கள் புண்ணியநீர் மெய்விரும் பாதென்னு
கண்ணீரா மஞ்சனமே காதலித்துப் - பண்ணுறும் [டைய
வேதமுதல்வெவ்வேறுபோற்றிசைத்த மெய்ம்மாலை
பாத மணியாதிப் பாரதனி - லாதமிலி
நாயேனை நீயாக்கி நானேதும் பாமாலை
யாயாம லாதரத்தோ டாங்கணிந்து - தேயமெலா
மாக்குந் திருப்போ னகமமுது செய்யாதென்
னுக்கு முயிரை யமுதாக்கி - நீக்கின்றி
நின்று மிதுநினையே னெஞ்சுருகே னுள்ளழியே
னுன்றாள் பணியும் வகையுணரே - னென்றாகப்
பாரோ னுனையடியேன் பாவியேன் வையமெலா
மாரோனீ யாண்ட வருளுரையே - னூரூர்போய்ச்
சாற்றே னகமகிழேன் சம்பிரமத் துன்பாதம்
போற்றேன் புகழ்ந்து புகழ்ந்துரையே - னாற்றேனுன்
செய்யும் வகையறியேன் றீவினையேன் சேவடிசேர்ந்
துய்யும் வகையருளா யுத்தமனே - பொய்யன்றி

† சீர்த்தவென்பது, மூன்றாமெழுத்தினவெதுகை.

மெய்யேநான் செய்கின்ற விண்ணப்பங் கேட்டருளி
யையே யருள வதுவேண்டுந் - தூய்யதிருப்
பாதந் தொழவென்கை பார்மிசைமேல் வந்தாண்ட
நாதன் றனைத்துதிக்க நாமனமும் - கேதமறச்
சிந்திக்க வின்னருளைச் செய்யதிரு மேனியைக்கண்
பந்திக்க வென்புன் றலைபரனே - வந்திக்க
வென்று முரைப்ப வொழிலடியார் யானதனி
லொன்றுமுணரக்க வுளத்தெண்ணேன் - பொன்றுங்
கடைவெலாங் காய்பசியை யஞ்சுதலா னையேயன்
விடயமே மெய்விரும்ப லுற்றேன் - கொடுவினையேன்
மாயவிட யத்தே மயங்கா வகையருள
நீய தெளிர்ச்சமிக்கச் செய்தருளல் - காயந்தான்
வீய வருளல் விரும்படியார் சிந்தையகத்
தாய பெரும்பத்தி யாங்கருள - னீயருளிச்
செய்யா தொழிதியேற் றீவினையேன் போய்நரகுக்
கையா வொருவ னெனவமைவேன் - வையகத்தா
ருன்னடியே னேதேனு மானு லுனையிகழ்வா
ரென்னுடைய தீநெஞ்சை யாரறிவார் - பொன்னடிகள்
கூடும் பரிசு குறித்தருளி மற்றவைகொண்
டாடும் பரிசெனக்கு மன்பருளிக் - கோடுமனன்
போகுந் திறமருளிப் புண்ணியனே நின்னுருவே
யாகுந் திறனே யருள்.

ஆ கண்ணி - அஎ.

புகழ்ச்சிமாலை முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

சிவசிவ சங்கீர்த்தனம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அளவி றந்தது வருள்சிவ சிவசிவ
ஆகமி றைந்தது வடியிணை சிவசிவ
வுளமி றந்துயி ருணர்வொடு பரமற
வொளிரு கின்றது சிவசிவ சிவசிவ
களவு துன்றிய கனகலெ னுளமிறை
கழல்கொ ளன்பது கனையிலை சிவசிவ
தெளிவி னன்குறு தெளிதரு மனுபவ
திதிதி கழ்ந்தது சிவசிவ சிவசிவ. (க)

உபமி டங்களு மூவமையில் கலைகளு
மொருமை யிங்குற வுறைதரு மொருபொரு
ளபய நன்குற வருளிட வுருவுகொ
டதுந டந்தது சிவசிவ சிவசிவ
வுபய வின்பமு மூவகையு மொழிவற
வொளிரு கின்றது சிவசிவ சிவசிவ
நியம் தொன்றற நிகழனு பவதிதி
நிகரி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ (உ)

வகையி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ
மனமி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ
வகம தொன்றிய வனுபவ திதியமிர்
தளவி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ

தருவ தன்றுள வடியவர் திரளொடு
சலனை வஞ்சனை யெனையுமொர் பொருளென
விகமெ ழுந்தரு ளிடலது கருணையி
னெலையி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ. (௩)

ஒளிரு நன்கழ றுதிசெய வரியந
லுபநி டங்களு மொருவிர கறிகில
துளப னன்குறு மயன்முத லிமையவர்
* தொடர்வு மஞ்சுவர் சிவசிவ சிவசிவ
யளிய தன்கழ லெளிதினி லளவறு
மதிச யங்கொடு துதிசெய வெனையருள்
வளநி னைந்தென துளமுக விறைகழல்
வருசு தந்தர வலிசிவ சிவசிவ. (௪)

அளவை கொண்டுந விறைகழ லடைதர
வலம ருங்கல ருளவலி சிவசிவ
வளமில் வன்கலு மிவருள மதில்வசம்
வருதல் சங்கைய திலைசிவ சிவசிவ
வளர வன்பது விரகழி யடியவர்
மதியி லங்கிடு மிறைகழல் சிவசிவ
களவ நெஞ்சுடை யெனையுந லடிமைகொள்
கருணை யங்கடல் சிவசிவ சிவசிவ. (௫)

உருகு நெஞ்சுடன் மயிர்புள கிதம்வர
வுரைத ளர்ந்தழு துவகைசெ யடியவர்
பருகு மின்பம திறைகழல் சிவசிவ
பகலொ டிங்கிர வதுமிலை சிவசிவ

* தொடரவுமென்பது - தொடர்வுமென இடைக்குறை விகாரமாயிற்று.

திருகு வன்புறு மென்றுள மிறுதிகழ்
திருவு ளஞ்செய்து செறிவிட மிதுவென
வருத லென்செய்த படிசிவ சிவசிவ
வளமை யென்புகல் வதுசிவ சிவசிவ. (கூ)

நடலை கொண்டிர வொடுபக லறமிக
நடுந டுங்கிடு மென்றுள மதுதனை
மூடலை வன்பிணை வுடலழி பொருளுயிர்
முழுதை யுங்கொடு சிவசிவ சிவசிவ
கடலை யின்பந லமிழ்தினை யென்றுறு
கரத லந்திகழ் மணியென வருளிய
படியி தென்செய்த படிசிவ சிவசிவ
பரம பண்டித னருள்சிவ சிவசிவ. (எ)

ஒருக ணந்துய ரறும்வகை யதுவற
வுகளும் வன்பவ வுததியின் மடிதரு
மிருக ணின்றிய வுறுசெவி டுரையுமி
லிழிசெய் வன்பிணை வெனையுமோர் பொருளென
வருத ருந்திரு வருள்சிவ சிவசிவ
வடிவு கொண்டவ லபமிது சிவசிவ
* வருள்க ணன்றியோர் பொருளிலை சிவசிவ
வமல னென்செய்த படிசிவ சிவசிவ. (அ)

உளம தொன்றிய வொருநீதி சிவசிவ
வுடனி கழ்ந்திடு மொளியது சிவசிவ
வளவி றந்தந லமிழ்தது சிவசிவ
வகில மின்றிய வருள்சிவ சிவசிவ

---

* அருள்கண் வினைத்தொகை.

வளம்வி ளம்பிட விரகிலை சிவசிவ
வணம தொன்றிடும் வகையிலை சிவசிவ
வெளிதி கழ்ந்தில கியதுதி சிவசிவ
விகிர்த னென்செய்த படிசிவ சிவசிவ. (௯)

கருணை யம்புய முகமலர் சிவசிவ
கருணை யங்கட லிருவிழி சிவசிவ
வருணை யந்திடு மடியிணை சிவசிவ
வழகு துன்றிய வடிவது சிவசிவ
விருணை யந்திடு மிடருறு பிறவியை
யெறியு மெந்தைதன் மறமது சிவசிவ
திருந டன்றனை தருள்சிவ சிவசிவ
சிவநி கழ்ந்தது சிவசிவ சிவசிவ. (௧0)

சிவசிவசங்கீர்த்தன முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

துவாதசநாம சங்கீர்த்தனம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பேச வாதிமறை நாலு மோர்விரகு
பேசி லாமைநனி பேசு பாதகம
கூச வானவர்கள் கூற யானுமடி
கூறு மாறுமருள் கூரு கோலகம

தூச வாபரண மார மாலைதரு
சோபை மாதருட றாய்தில் பாதவரை
கேச வாதியென வேச வாய்மையருள்
கேச வாயநம கேச வாயநம. (௧)

வேறு.

ஆராய வேதமுடி வாஞ்ந்த பாதநம
வாசாமி சாசமற வேயாரு பாதநம
சீராய வானவர்க டேவாதி தேவநம
தேனூரு பாதமலர் சீராக வோதுதொரு
நீராய வாணவரை நேர்காணு பாதநம
நீதான தாகுமென நேரோது மாசில்பொரு
ளாராய ணயபத மாநாட வோதிநம
நாராய ணயநம நாராய ணயநம. (௨)

வேறு.

வாத வாதாறி யாத பாதநம
மாகர் நாடரிய வேக பாதநம
வோது வாரறிய வேத நாலுமன்
மோர்வு றுதனெ வோது பாதநம
ஓத வாதவழல் சேரு மாதவர்கள்
சேரு மாறுனடி தேரு மாறருளி
மாத வாவிலழி வேனை யாளுநம
மாத வாயநம மாத வாயநம. (௩)

வேறு.

தாரம் போதுபொரு டாவென் றேநிநம
தாரம் பாலர்பலர் சார்பென் றேநிநம
வீரம் போதுதலை மீதந் தாளுநம
வேகம் போதிலெரி மாகங் காலவனி

காரம் போதகனு மாவின் கோதிநம
ஞானம் போயழிய நாசஞ் செரியம
கோரம் போகவெனை யாளுங் கோலநம
கோவிந் தாயநம கோவிந் தாயநம. (சு)

வேறு.

கட்ட மாம்வினை கைத்த தாணம
கத்தும் வாதியர் கைப்ப டாய்நம
விட்ட மானவர் பத்தி யாய்நம
வெற்றி யாளவல் வித்த காநம
வெட்டு மாவுரு வத்த னேநம
வெட்டொ ணுவரு வத்த னேநம
வெட்ட மாவர கிட்டு வாய்நம
விட்டு வேநம விட்டு வேநம. (ரு)

வேறு.

பிறைசூடு வோனுமரி பிரமாவு மாதிநம
பெருவான மாதிநில வனாகரச காரிநம
குறைகூறு வாதருள மிருளான பாதநம
சுரூபாவெ னுவுருகு மவர்காணு சோதிநம
வறைகூவி நாயனைய வெனையாளு பாதநம
வமரேச ராலுமறி வரிதாய பாதநம
மறைசூடி காபரண வணியான பாதநம
மதுசூத னயநம மதுசூத னயநம. (கு)

வேறு.

புரையற்றி யாவையினு நிலையுற்ற பாதநம
புகழுற்ற தோற்றமுடல் புளகித்து னேயமொரு
கரையற்ற மாதவர்க டமைவைத்த லாமலக
கனியொக்க நாடிமிகு களியுற்ற பாதநம

வுரையற்ற தாயுமறை யுணர்விற் படாததென
  வொழிவற்ற சோதிவர வழியிட்ட வீரநம
திரையற்ற வார்கலிய தெனவைத்த பாதநம
  திரிவிக்ர மாயநம திரிவிக்ர மாயநம. (௭)

வேறு.

சோம னாதிசுடர் பூமு னையபொரு
  டோமி லாதவுயிர் தோறு மேவிநம
நாம நாடுருவம் யாவு மாகியொரு
  நாம ரூபமறு நாத யாதநம
தாய்மு னாகிவரு சார்பி யாவுமின
  தாள லாதறிவி லாத தாபதர்கள்
வாய்ம னாலயம்வி டாத சோதிநம
  வாம னாயநம வாம னாயநம. (௮)

வேத ராகியுடன் வீடு சேரும்வகை
  மேவு மாதரவி னார்க ளாயகில
பூத ராலும்வழி பாடு மேவுமிரு
  போதெ னாவுமுரை யாடு மாயநம
மாத ராதலம வான நாடர்தொழு
  மாக ராசர்பத மாய்வி லாமையில
சீத ராதரவில் வீத ராகரறி
  சீத ராயநம சீத ராயநம. (௯)

வேறு.

கழல்கூடு வாரிதய கமலால யாயநம
  கலிகாலன் வாயின்மணி யிடுகால காலநம
வழல்சேர்மு னேயழியு மெழுகாக வேயுருகு
  மடியார்க டாமறிய வுளதான பாதநம
குழல்சேரு மாறின்மொழி மடவார்கள் காதன்மிகு
  கொடியேனை யாளவொரு குருவான கோலநம

வெழில்சேரு மாமுனிவர் தொழுமாதி நாதநம
விருஷிகேச வாயநம விருஷிகேச வாயநம. (க0)

சித்தரா ஞர்களறி சிற்பிரகா சாயநம
செற்றமார் வாதின்மயல் செற்றதா டாளநம
மத்தரா யோதுபத க்தில்வா தேயொழிய
மற்றிலா தாரமருள் வைத்தமா மாயநம
நித்தமா வேவல்செய்து நிற்கநே ராதுனடி
நித்தமா மேவல்செய்து நிற்கமா லாகுமதி
பத்தரா ஞர்கள்பெறு பத்மபா தாயநம
பத்மநா பாயநம பத்மநா பாயநம. (கக)

ஆழுதை தீயவனி யாகாச மாகிநம
வாறுலு நீழுழுது மாகாத சோதிநம
சீழுத வாகனன்மு ழும்வானு ளோர்பரவு
தேவேச ராலுமறி வாகாத தேசநம
* மாழுது நான்மறைகள் வாசாம கோசரமென்
வாடாத பாதமலர் வாயார 0 வோதுதொறுந்
தாழுது காரமென லாநேசர் சார்புநம
தாமோத ராயநம தாமோத ராயநம. (கஉ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கேசவனாரா யணன்கிளர்மாதவன் கேடொன்றிலாத்
தேசமர்கோவிந்தன் விட்டுமதுத்திரி விக்கிரமன்
வாசமுன்வாமனன் சீதரன்மன்னு மிருடிபத்ம
னசமிருமோ தாணுருவாய்நின்ற நாமங்களே.

துவாதசநாம சங்கீர்த்தன முற்றுப்பெற்றது.

---

* முதுவென்பது - மூதென நீட்டல் விகாரமாயிற்று.
0 தொறுமென்பது - தொறுவென மூற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

சிவமயம்.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

நமஸ்கார சங்கீர்த்தனம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

மயக்குறு மாயையி னல்விழி மறைத்தலி னலறி யேன்வழி, துயக்குறு நீள்வினை யாகிய துயர்க்குழி நானுற் காவண, மியக்கற வேயரு ளாம்விழி யெனக்கருளரலரு ளாயுற, தியக்கற வேதெளி வாய்திகழ் சிவப்பிர காச நமோ நம. (க)

கணத்தினி லேபவமாகிய கட்டற்றுயர் போயழி யாவிடப், பிணத்தினை யேனழி யாவகை பிடித்தெனை யாள்பெரு வேதிய, குணத்தினை யேதுமி லாயருள் குறித்திடு சீரடி யார்தம, தெணத்தினி லேதெளி வாய்திகழ் சிவப்பிரகாச நமோ நம. (உ)

இருக்கொடு மால்பிர மாதிக ளிளைத்தய ராவுற வாடிடக், கருக்குழி யேசா ருழல் கடைப்புலை யாமெனை யாளிட, வுருக்கொடு தாமெனி ரேமனி யுளத்தினிலேகல வாவுற, திருக்கற வேதெளி வாய் திகழ் சிவப்பிரகாச நமோ நம. (ங)

நடத்தின னேயுல கோடுயிர் நவிற்றிடு பேதமு மாயவை, கடத்தின னேவினை யாடிடு கருத்தினை யாரறி வாரெனை, யடர்த்திடு மாயையி னருவி ரறப்பறி யாவுளமேமனு, திடத்தின னேதெளி வாய்திகழ் சிவப்பிரகாச நமோ நம. (ச)

இளைத்திட மாதவர் தாமினை மிகத்தினின் மானுட னெனை, வளைத்தரு வாம்வலி யாலுற வணக்கியெ ன் மாமயல் வேரற, விளைத்தலி லாவிளை வாகிய வி ழுப்பொரு ளேயடி யாரவர், திளைத்திடு மாரமிழ் தே திகழ் சிவப்பிரகாச நமோ நம. (ரு)

கதற்றதலானல மேதுமில் கலைக்கட லூட்லை யா வகை, யிதத்தொரு மாமொழி யால்வெறு மிமைப் பொழு தேமுடி வோதியென், மதத்தெழு மாமன மாகிய மருட்கரு வோடழி வாம்வகை, சிதைத்துள மேதெளி வாய்திகழ் சிவப்பிரகாச நமோ நம. (கூ)

வகுத்தனை வான்முதல் பூதமு மயக்குறு மூனதும் வேறெனப், பகுத்தவை தேரறுளை யாயொரு பகிர் ப்ப திலாத பராபர, தொகுத்துல கோடுயிர் தேர்பா துவக்கினை யானணு காவகை, செருத்துள மேதெ ளி வாய்திகழ் சிவப்பிரகாச நமோ நம. (எ)

மிறுத்தன ஞானு தாரருண் மருட்டிற மாமதிகே ட்டிற், பொறுத்திட லேபெரி யோர்கடன் புரைத்திற மேது மிலாவகை, யறுத்திணை யாரடி நீழலி லமைத் தழி யாவறி வாமுனைச், செறித்திடு வாய்தெளி வா ய்திகழ் சிவப்பிரகாச நமோ நம. (அ)

அருத்தியி னோடடி யார்பணி யமைத்துள நாளடி யேனினி, கருத்துறை காயமு நேர்படக் கலக்கறவே செயு மாறரு, ளொருத்தியை யாகம தாவமைத் தொ ருக்கிய யோகுணர் வாயெனைத், திருத்திய தேவர்க டேவநற் சிவப்பிரகாச நமோ நம. (கூ)

விரித்தனை வேதமொ டாகமம் விளைத்தனை போக
மும் வீடதுந், தரித்தனை யாவையு மாயவை சதுர்
ப்பட வேகலவாவணம், புரித்தனை நீபரிபூரண புலத்
தய ராவழி வேனுயத், திரித்துள மேதெளி வாய்தி
கழ் சிவப்பிரகாச நமோ நம. (௬௦)

நமஸ்காரசங்கீர்த்தனம் முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

போற்றிசங்கீர்த்தனம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

கருவுருவிற் பிறந்தடியேன் கழியாவண்ணங்
 கருணைவடி வாய்வந்த கழலே போற்றி
யுருகுமனத் தடியருட னெனையு மாண்ட
 வுண்மையனே கழல்போற்றி யுடையாய் போற்றி
பொருவதறத் திகழொளியா யுள்ளத் தூறும்
 பொற்புடைய பேரமிழ்தே புனிதா போற்றி
தெரிவருநற் றேவர்கடந் தேவே போற்றி
 சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (௧)

முன்னவனாய் முதனடுவீ றின்றி நின்ற
  முழுமுதலே யடிபோற்றி முனியே போற்றி
யென்னையுமோர் பொருளாக வாண்டு கொண்ட
  வெல்லையிலிருக் கருணையனே யிறையே போற்றி
பன்னுமறை யீறுகளோர் கோடியா லும்
  பரிசிதென வரியபரம் பொருளே போற்றி
தென்னவனே சயபோற்றி தேசே போற்றி
  சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (உ)

பிறிவதுவா யுலகதனி லகந்த பேதப்
  பின்னமதாய்ப் பிணக்கிறந்த பெரியோய் போற்றி
குறியதிலா வானந்தக் குன்றே போற்றி
  குறைகடலே யடிபோற்றி குரவா போற்றி
மறுவதிலா மரகதமா மணியே போற்றி
  வள்ளலே வைப்பேயென் வாழ்வே போற்றி
செறிவதுவே சயபோற்றி தேசே போற்றி
  சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (ங)

என்றுமொரு படியாகி நின்றே யிந்த
  வுலகுயிரா கித்தழைத்த வெந்தாய் போற்றி
பொன்றுமுடம் பளவதுவா யுழல்வேன் றன்னைப்
  பூரணமா வேதித்த புனிதா போற்றி
குன்றலிலா மெய்ஞ்ஞானக் கோவே போற்றி
  குறைகடலே யடிபோற்றி குறியே போற்றி
சென்றடையாப் பதமளித்த சிவமேபோற்றி
  சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (ச)

ஒப்புனக்கு நீயேயா முணர்வே போற்றி
யோங்கிமையோர்க் கறிவரிய வொளியே போற்றி
யிப்பிறப்பை யறுத்திடுவா னேழை யேற்கே
யெளிவந்த பெருமையனே யீசா போற்றி
யப்புறத்துக் கப்புறமா யணுக வொண்ணு
வதிதூர மேபோற்றி யணியாய் போற்றி
செப்புதற்கு நாவொன்று மறியேன் போற்றி
சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (௫)

மாறாத பத்தியினுக் கெளியாய் போற்றி
மதியிலேன் றனையாண்ட மைந்தா போற்றி
வேறேது மில்லாத விளைவே போற்றி
வித்தகனே யடிபோற்றி விமலா போற்றி
யாறாத பெருவகைக் கண்ணீ ரன்ப
ரகம்விட்டோ ரடிநீங்க வழியாய் போற்றி
தேறாதா ருண்ணின்றுந் தெளியாய் போற்றி
சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (௬)

அறிவேது மில்லாத கடையே னுத
லறிந்தருளி வைத்தெனை யாண்டாய் போற்றி
குறியேது மில்லாநல் லடியார் செல்வக்
கோதில்குலத் தெனைச்சேர்த்த குரவா போற்றி
மூறியாத வானந்த மூறு வெள்ள
மூலமே போற்றியருண் முகிலே போற்றி
செறியாத செறிவேயென் றெளிவே போற்றி
சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (௭)

எல்லாமா யீறின்றி நின்றாய் போற்றி
யேதுமிலா வென்னையுமாட் கொண்டாய் போற்றி
கல்லாமை யடியேற்குக் கல்வி யெல்லாங்
கடந்தபெரும் பதமளித்த கண்ணே போற்றி
யல்லாதொன் றில்லாத வறிவே போற்றி
யத்தனே போற்றியரி யானே போற்றி
சொல்லாலீ தெனவரிய சுகமே போற்றி
சுரூபானந் தக்கனியே போற்றி போற்றி. (அ)

இன்னிசையா யியலாகிப் பயனாய் நின்ற
வின்னமிழ்தே போற்றியிணை யிலியே போற்றி
மன்னியமா ணுடனாகி யன்பர்க் கெல்லாம்
வாழ்வறவாழ் வளித்தாண்ட மணியே போற்றி
யன்னையிலு நல்லன்பா யருளா னாயே
னுழாமைக் காத்தெடுத்தாட் கொண்டாய்போற்றி
துன்னியநற் பேரின்பச் சுகமே போற்றி
சுரூபானந் தக்கனியே போற்றி போற்றி. (கூ)

போற்றுமவ ருளத்தமிழ்தாம் பொன்னே போற்றி
பூரணனே போற்றிபுரா தனனே போற்றி
வேற்றுவிகா ரங்களெலாந் தீர்த்தாட் கொண்ட
வேதியனே விண்ணவனே விமலா போற்றி
சாற்றியமா மறையோடு மூவர் காணாத்
தத்துவனே சயபோற்றி தலைவா போற்றி
தோற்றமெலா மாய்நிகழுஞ் சுடரே போற்றி
சுரூபானந் தக்கனியே போற்றி போற்றி. (௧0)

போற்றிசங்கீர்த்தன முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள்

திருநாமசங்கீர்த்தனம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

திருமாலுஞ் சேவின்மிசைத் திகழ்வானும் பூவின்மிசைச்
செறிவானுஞ் சீர்பெருகு மறைநாலுந் தேடிவின
மருமாலங் காயபர வடிவேயென் றுரகவென
தகமேவின் றாரமிழ்த மிகமேவும் பாதநம
வெரிமாகங் காலொடுயிர் தனைநீயொன் றாழ்மதியெ
ளிருநாலங் காகியவை யலவாகுங் கோலநம
துரிசாமென் றீயவினை யறநாளுங் கூரவருள்
சுரூபானந் தாயநம சுரூபானந் தாயநம. (௧)

பலவாயொன் றுகிநிகழ் பரமானந் தாயநம
பரவாநின் றார்கள்பரு கமிழ்தாகும் பாதநம
மலவாகந் தீரவென * தலைமேவும் பாதநம
வலிதாநெஞ் சுடுருக வருவாயுன் பாதநம
வுலவாவன் பாலுருகி யுடையாயென் றேலமிட்
வுரியார்கண் காணவரு மொளியாருங் கோலமொரு
சொலவாலென் பாலருள விசைவாயுன் பாதநம
சுரூபானந் தாயநம சுரூபானந் தாயநம. (௨)

மதியாதுன் பாதமலர் மருவாவென் பாவிமன
மருவாநின் றாரமிழ்தம் வளராநின் றுய்பெருக

---

* என்னென்பது எனவென வகரச்சாரியை யிசைநோக்கி வந்தது.

விதியாதென் ஞேதவினி யினியாய்நின் காருணிய
வியல்போவென்ஞேதிலல திறைவாவெஞ் சாதமு
கிதியாயன் பாயெனது ணிறைவாயன் போடுபக [மு
னிசிதாவெனஞ் சானதுக வுருகாநின் றேகழல்க
டுதியாநின் ருெரழிய வழியாய்நின் பாதநம
சுரூபானந் தாயநம சுரூபானந் தாயநம. (ங)

கனியேயென் கோபெரிய கனியேயென் கோகட்லு
ளமிழ்தேயென்கோர்வரிய கதியேயென்கோவினிய
தனியேயென் கோவடியர் சரணேயென்கோவெனது
தவமேயென்கோவெனதுதலைவாவென்கோமுனிவர்
முனியேயென்கோவென்முழுமுதலேயென்கோகருணை
முகிலேயென்கோவிறைவமுறையோவென்கோவெனது
துனியேகும்பார்வையருள்சுகமேயென்கோவருள்செய்
சுரூபானந் தாயநம சுரூபானந் தாயநம. (சு)

உலகாய்நின் ருய்விரவி யுயிராய்நின் ருயலகி
லுணர்வாய்நின்ருயடையவுடையாயென்ருெலரிசெய்
திலகாருன் கோலமல தெதுதானுண் டாய்நிகழ்வ
திதுதானன்ருகுமென வெதுவேறுண்டாமிறைவ
கலகாய்நின் ருலுமிது கலகாநின் சிரலது
கதிவேறுண் டாகமுதி கருதாதென் றுரயமுடி-
* துலகாநின் ருளலது சுமவாதன் பாகிவிளே
சுரூபானந் தாயநம சுரூபானந் தாயநம. (ரு)

குறையாதொன் ருலுமற நிறைவாகும் பாதநம
குறியாநின் சோதிதரு குராவாநின் பாதநம

* துலகவென்ப திடைக்குறை—அர்த்தம் துலக்கமுள்ளவன்.

இறையாவென் றீமனமு ளுறைவாய்நின் பாதநம
இனமார்வந் தீரவருள் தெளிவாகும் பாதநம
மறையாலங் கோர்முனிவர் கணமாகஞ் சேரமரர்
மதியாலுன் றாளில்வழி படுமாநின் றாயுமறு
துறையாலுஞ் சார்வரிய சுடரேநின் பாதநம
சுரூபானந் தாயநம சுரூபானந் தாயநம. (௬)

வழுவாவன் பாலினிய மனனுல்வந் தார்மதுர
மொழியானன்றூனமது ,மலராலுன்றாள்கடொழு
தொழுவாரிங் காதரவொ டிறைவாவென் றேலமிட
வெழிலாருந் தீமெழுக தெனவேநின் றாவலுட்
னழுவாரிந் த்ராதியர னயன்மாலங் காகவருள்
வலியாருங் காணும்வகை யடியேனுன் றாளிணைக
டொழுமாவந் தாளுமென துணையாகும் பாதநம
சுரூபானந் தாயநம சுரூபானந் தாயநம. (௭)

அழலாலுண் டாயகட லதுவாகுந் தீயபவ
மதிலேநின் றாழுமெனை யருளாலன் போட்டிய
கழலாகுஞ் சீர்பெரிய கரையேவந் தேறவருள்
கனியேநின் கோலமல ரடியேகண் காணவரு
ளெழிலாருஞ் சீரடிய ரடியாலங் கேவுதொழி
லினிதாமன் போடுமென சிரமேகொண் டாருமிது
தொழிலாநெஞ் சோடுநின தடியேனுங் கூட்டவருள்
சுரூபானந் தாயநம சுரூபானந் தாயநம. (௮)

உரையாடுந் தோறுமென துளமானந் தாதிசய
மொழியா தன்பாயுருகி விழியாறங் கோடிமிகு
திரையாய்வந் தாலுமெனசெயலாலன் றீதொர்செயல்
சிறியேனென் றாலுமிது தெரியேனந் தோவருள்செய்

புரையாதொன்றுலுமறு புலையேனெஞ்சாரும்வகை
புகுதாவெஞ் சாமலுழல் புலமாகுந் தீயமிகு
* திரையாவுந் தீரவெழு சுடராகும் பாதநம
சுரூபானந் தாயநம சுரூபானந் தாயநம. (கூ)

அறவாநின் பாதநம வறிவாநின் பாதநம
வமலாநின் பாதநம வருளேநின் பாதநம
திறவாநின் பாதநம செறிவேநின் பாதநம
சிவமேநின் பாதநம தெளிவேநின் பாதநம
வுறவாநின் பாதநம வுயிரேநின் பாதநம
வுணர்வேநின் பாதநம வொளியேநின் பாதநம
திறவாநின் பாதநம சுகமேநின் பாதநம
சுரூபானந் தாயநம சுரூபானந் தாயநம. (க0)

திருநாம சங்கீர்த்தன முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

மஹாதேவம்.

கலிவிருத்தம்.

தேறுமைய துற்றேதினி கற்போலவன் னெஞ்சுற்
றுறுவெனை யாராவமிழ் தந்தோசெய்த தென்று
னீறுயெழ வன்பாசமே னெஞ்சார நிறைந்தே
மாறுத மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (க)

---

* திரை - வேகம்.

பற்றேதையு மற்றுரவர் நிற்கப்பழு துற்றே
யற்றேனெனவாராவமிழ் தந்தோசெய்த தென்றுன்
றுற்று ர நிறைந்தேசுக சிற்சாகர மாயே
வற்றுத மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (உ)
ஆசைக்கட லுற்றேயழி வேனைப்பொரு ளாவந்
தாசற்றநல் லாராவமிழ் தந்தோசெய்த தென்றுன்
றேதற்றென துள்ளேசுக சிற்சத்தது வாயே
மாசற்ற மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (ங)
குடியாவடி யோமாவெனை யாட்கொண்ட தனக்கே
நெடிதாகிய வன்பாயிட நித்தன்செய்த தென்றுன்
படியேது மிறந்தேபரு கால்லமிழ் தாயே
வடிவாய மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (ச)
மூட்டாரிய மத்தேனலன் மூத்திக்குற மூற்றும்
விட்டேனல னற்றேனலன் வீரன்செய்த தென்றுன்
கட்டாமிரு பாதிக்கறை யற்றுர்கரி மேலா
மட்டாய மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ (ரு)
விதியார்கலே மேவும்மெலே யின்றுயொழி வின்று
யிதமோட்கமல்லானெனே யந்தோசெய்தசெய்தென்றுன்
கதியாயொளிர் கண்ணேயென தெண்ணேது மிறந்தே
மதியாய மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (சா)
* எழிலுற்றெலே யின்றுயவி யோனிக்கதி தோறு
மழலுற்றழி வேனைப்பா னந்தோசெய்த தென்றுன்
பொழிவுற்றல கெங்கும்பூர ணப்பூரண மாயே
வழுவற்ற மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (எ)

* எழில் - வலி.

அற்றார்த மகத்தேயமிழ் தச்சாகர மாயே
வற்றுதவ ளத்தானெனை யந்தோசெய்த தென்று
னற்றுயினு மிக்கார நலத்தானுவ மத்தான்
மற்றேது மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (அ)

கருவுற்ற பவச்சாகர முற்றேகழி வுற்றே
வெருவுற்றழி வேனைப்பர னந்தோசெய்ததென்று
ளுருவற்றரு வற்றேயெ னுளத்தேயமிழ் தானன்
மருவற்ற மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (௯)

மூந்தாவம ரர்க்கும்மறி வொண்ணுனடி யார்பா
னந்தாத நலத்தானெனை யந்தோசெய்த தென்றுன்
றந்தாளிணை தந்தானுயிர் கொண்டானொரு தானுய்
வந்தாரு மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (௧0)

மஹாதேவ முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

அருட்கழல் விளக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

புகழ்மிகு கனலி சிறக்கவோ புவியகம் வினைவு பெருக்கவோ, மகிழ்தரு மூவகை யுயிர்க்கெலாம் வளமிடை யறமிக வைக்கவோ, தருமறை மறையவர் மிக்கதா பதர்சுரர் பசுவின முற்றெலா, மிகமிகு பெருவளமுய்க்கவோ விறைகழ லடியர் விளக்கலே. (௧)

மனுநெறி யுலகில் விளக்கவோ மவுனரு * ளுலகின் முழுத்தவோ, நினைவரு முலகி லுயிர்க்கெலா நிலவிய விதம தளிக்கவோ, வுனவரு முயிர்க ளுளத்தெலாமொழிவரு முணர்வொளிர் விக்கவோ, வெனதிறை கமல மலர்ச்செய்தா ளெழில்பெற வடியர் விளக்கலே. (௨)

அருளற மெவையும் விளக்கவோ வறுசமயமுமெய் விளக்கவோ, பொருணெறி யெவையும் விளக்கவோ பொழிலவை முழுதும் விளக்கவோ, வெருளறு சிவமெதிர்த்துநே ரிலகிடு மியல்பு விளக்கவோ, வெருளறு கமல மலர்ச்செய்தாள் விரைவுட னடியர் விளக்கலே. (௩)

தொலைவினை முழுது மறுக்கவோ துயருறு பிறவி தொலைக்கவோ, வலைகெழு மவல மறுக்கவோ வளவறு மழகு விளக்கவோ, நிலையுறு மடியர் நினைத்தசீர் நிகழ்தரு முழுது முடிக்கவோ, வெலையறு சுருபன் மலர்ச்செய்தா ளெழில்பெற வடியர்விளக்கலே.

கதுவிய மயல்கள் கலுழ்ச்சிநோய் கடுகிய வெகுளி கழற்றவோ, விதமுறு முலக மழித்துளே மிகுதரு புரண மளிக்கவோ, விதமுட னகமு மழித்தசீரெழில்பெற விசைய விழித்துநேர், பொதுவுறு நிறைவ தளிக்கவோ புனிதனடிகள் விளக்கலே.(௫)

அறைவுறு சமய வகைக்கெலா மமைவுறு சமைமை யளிக்கவோ, நிறைவொடு குறைவ திறக்கவோ நிலவிய நிறைவை நிகழ்த்தவோ, விறவுறு பரம சுக

* உள் - மனம்.

த்தையே யெவருணு மிலக முழுத்தவோ, செறிதரு குரவன் மலர்ச்செய்தா டிகழ்தரவடியர் விளக்கலே.

அலைதரு கலைக ளகற்றவோ வமைவெனு மிரத மளிக்கவோ, விலதுள தடைய விறக்கவோ வெழின் மிகு மொருமை யெறிக்கவோ,நலமிகு மடியர் நினைத்தாய் நவையற நிகழு நலத்தையே, யிலகிட் வெளிதி னளிக்கவோ விறைகழ லடியர் விளக்கலே.(எ)

அசைவறு முனிவர் தவத்திலே யழலொடு புனல்க ளவற்றுளே, வசையற முயலும் வருத்தமார் வளர்தரு துயர மரிக்கவோ,நசைகொடு விடய விட்டுளே நடலைசெ யெனையு நினைத்துநே, ரிசைதரு கழல்க ளளிக்கவோ விறைகழ லடியர் விளக்கலே.()

அதிசய மிகவு மெனக்குமா லயன்முத லமர ரயர்ப்பொடே, யிதமக மதனி லிளைக்கவே யிடருறு மவல வெனக்குளே,யுதிசெயிவ் வுலக முயிர்க்கண்மே லுளபர முழுது மொளித்தசீர், நிதியினை நிகழ வளிக்கவோ நிமலன தடிகள் விளக்கலே. (கூ)

அருட்கழல் விளக்க முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

அபயம்.

கலிவிருத்தம்.

வேண்டே னிமையோர் பதமே விட்டுந்
தீண்டேன் மணில்வாழ் சிதைபோ கமது
மாண்டே யறுவேன் மயறீர் வகைவந்
தாண்டா யடியே னபய மபயம். (க)

வேண்டா மையைவேண் டுதலா கியகோள்
பூண்டே யுழல்வேன் புரைதீர் பொருளாத்
தூண்டா தொளிர்சோ தியதாம் வகைவந்
தாண்டா யடியே னபய மபயம். (உ)

பொய்யா முடலு முலகும் பொருளென்
றுய்யா வகையா லுழல்வே னுளமே
மெய்யே புகுதா வினையா வினைவா
மையா வடியே னபய மபயம். (ங)

போதோ டின்டுமா லரன்வா னவரு
மேதே தெனவை யுறவே யெனையாண்
டூதே யிவனே யெனவந் தருளு
* மாதா வடியே னபய மபயம். (ச)

துரிசா கியசுற் றமதா கியதொல்
லரவா டியெழுந் தனையா வகைதா
னுருவா யெனையாள் பவனே யொழியா
வருளா பரனே யபய மபயம். (ரு)

தாய்தந் தைகுலம் பொருள்கல் வியெனும்
பேய்வந் துறவே பிறிதொன் றறியா
தோய்வந் துறவே னுளமே யுணர்வே
யாய்வந் தவனே யபய மபயம். (சா)

தன்னால் வினையுஞ் சகசீ வபரந்
தன்னா லழியுந் தனதாம் விழியா
லென்னா லெனையென் னிலெனக் கருளு
மன்னே யடியே னபய மபயம். (எ)

* ஆதன் - குரு.

வேதா கமமே முதனா லலிவா
லீதா மிதுவன் றெனவோ திடமப்
பேதா திகளா யொருபே தமிலா
வாதீ யடியே னபய மபயம். (அ)

அன்பா மிமையோ ரயர்வெய் திடவே
* யின்பான் முருடா மெனையா ளவிளைந்
தென்போ லுருவா யெனையுண் டொளிரு
மன்பே யடியே னபய மபயம். (கூ)

இருளே வெளியே யிழிவே யுயர்வே
தெருளே மருளே செறிவே புரையே
மருளேன் மனனே மணிவீ டறியா
வருளே யடியே னபய மபயம். (க0)

அபய முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

சரணம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பவமற முனிவோனே சரணஞ் சரணம்
பகவுற முழுதானாய் சரணஞ் சரண
மவமற வெனையாள்வாய் சரணஞ் சரண
மடியிணை தருவானே சரணஞ் சரண

---

* இன்பான்முருடு-பராய்மரம்.

நவமறு முணர்வேயுன் சரணஞ் சரண
நணுகரு மொளியேயுன் சரணஞ் சரணந்
தவமுறு பயனேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
சயசய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (௧)

உயர்வற வுயர்வோனே சரணஞ் சரண
முலகமொ டுயிரானாய் சரணஞ் சரண
மயர்வறி வறுநாதா சரணஞ் சரண
மவமுறி லணுகோனே சரணஞ் சரணங்
கயவரு ளிருளானாய் சரணஞ் சரணங்
கரதல மணியேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செயலறு முணர்வேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (௨)

அறுசம யமுமானாய் சரணஞ் சரண
மறமற மகல்வோனே சரணஞ் சரணம்
வெறுமறி வுருவானாய் சரணஞ் சரணம்
விளைவறு விளைவேயுன் சரணஞ் சரண
மறுகலில் பதமேயுன் சரணஞ் சரண
மறுவறு மணியேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செறிதரு தெளிவேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (௩)

படருறு வினைநாசா சரணஞ் சரணம்
படிமுதன் முழுதானாய் சரணஞ் சரண
மிடர வெனையாள்வாய் சரணஞ் சரண
மெனையெனி லருள்வானே சரணஞ் சரண
முடலுயி ருணர்வானாய் சரணஞ் சரண
முருகுள நிறைதேனே சரணஞ் சரணந்

திடமுறு முணர்வேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (௪)

களிமய லதுகாய்வாய் சரணஞ் சரணங்
கருதரு பரனேயுன் சரணஞ் சரண
மொளியினி லொளியேயுன் சரணஞ் சரண
மொழிவறு முணர்வேயுன் சரணஞ் சரண
மளிதரு கனியேயுன் சரணஞ் சரண
மருள்பொழி யமுதேயுன் சரணஞ் சரணந்
தெளிதரு சிவமேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (௫)

சுகமது வடிவானாய் சரணஞ் சரணஞ்
சுருதியின் முடிமேலாய் சரணஞ் சரண
மிகபர மறுமீசா சரணஞ் சரண
மிணையிலி யிறைவாவுன் சரணஞ் சரண
மகமுறை யமலாவுன் சரணஞ் சரண
மடியர்த மரணேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
சகமது முழுதானாய் சரணஞ் சரணஞ்
சயசய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (௬)

அறிவறி பவனானாய் சரணஞ் சரண
மறிபொரு ளதுவானாய் சரணஞ் சரண
முறிவறு சுகமேயுன் சரணஞ் சரண
முழுதுணர் முனியேயுன் சரணஞ் சரணங்
குறைவறு நிறைவேயுன் சரணஞ் சரணங்
* குணகட லமிழ்தேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செறிதரு பவநாசா சரணஞ் சரணஞ்
செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (எ)

---

* குணக்கடலென்பது - குணகடலென இசைநோக்கித் தொக்கது.

விரகரு ளிரியாயுன் சரணஞ் சரண
மிருமொளி விமலாவுன் சரணஞ் சரண
மரனரி யயனேயுன் சரணஞ் சரண
மகமித மறுசோதீ சரணஞ் சரணம்
பரவுற வினியாயுன் சரணஞ் சரணம்
பழுத்துறு முணர்வேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
சிரமுறு தவமேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (அ)

செருவது மிகவேகொண் டலையுஞ் சமயஞ்
செறிவற வழகாருங் கழறந் துளமே
மருவியென் மதியாயென் மதியன் றியிலே
மலர்தரு சுருபாவுன் சரணஞ் சரண
மூருவுட னருவாயொன் றதுவன் றியிலே
யுரையுட னுணர்வாய்நின் றவையொன் றறவே
தெரிதரு தெளிவாமுன் சரணஞ் சரணஞ்
செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (கூ)

சடவுடல் வடிவாய்நின் றுழல்வேன் றனையுந்
தரவொரு பொருளாவிங் ககிலந்தனிலே
மிடைதரு மிமையோரங் கலம்வந் திடவே
விரைவொடு வருவாயுன் சரணஞ் சரணந்
தடையற வடியார்தந் திரள்சென் றவர்முன்
றழன்முக மெழுகாநின் றுருகும் படியென்
றிடவுள நெகவேதந் தருளுன் சரணஞ்
செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (க0)

சரணமுற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

அடைக்கலம்.

கலிவிருத்தம்.

தந்தை தாய்மனை வீடெனுந் தன்மையிற்
சிந்தை யானது சென்றழி யாவகை
யெந்தை யேகுறிக் கொண்டெனை யேன்றுகொ
ளந்த மாதியி லாயுன் னடைக்கலம். (௧)

மேன்மை கல்வி விழுப்பம் வியப்பினிற்
றூனெ னுள்ளஞ் சலித்து விழாவகை
ஞான நாயக னேகுறிக் கொள்ளெனை
யானை யாவழி யேனுன் னடைக்கலம். (௨)

காம லோபங் கதமத மாதியிற்
போம தாமுளம் போய கிடாவகை
யேம நானறி யேன் குறிக் கொள்ளெனைச்
சேம மேதெளி வாயுன் னடைக்கலம். (௩)

வஞ்ச மேமகிழ் வேமடி மானமா
நஞ்ச மேயுள நண்ணியி டாவகை
யெஞ்ச லில்லறி வேகுறிக் கொள்ளெனை
யஞ்சி னேனடி யேனுன் னடைக்கலம். (௪)

சமய வாதங்கள் சாற்றுபே தக்கலைச்
சுமையி லேயுளந் தான்று வளாவகை
யமைவி லேனையஞ் சேலென் றருளிடு
விமைய வாவிறை வாவுன் னடைக்கலம். (௫)

விரத மோடு தவம்பல வெந்நெறிப்
புரைத னூடுளம் போய்ப்புலம் பாவகை
வரத னேகுறிக் கொள்ளுள மாக்கனி
யிரத னேயிறை வாவுன் னடைக்கலம். (௬)

ஓத மோடுழ றீமை நலங்குல
மேத மொன்றற வேயுள மொத்திட
நாத னேகுறிக் கொண்டு நடத்தெனை
* யாத னென்றி யேனுன் னடைக்கலம். (௭)

பஞ்ச மோடு மழையடை பூசனை
நெஞ்சி ௦ னை நிலைகுலைக் கத்தகு
நெஞ்ச தொன்றி னிலைதள ராவகை
யஞ்ச லென்றரு ளாயுன் னடைக்கலம். (௮)

மிஞ்சி யேமிடை செய்விகற் பங்களா
னெஞ்சொர் போதொரு வர்க்கு நிலாமைகண்
டஞ்சி வந்துன் னடைக்கலம் பூண்டவென்
னெஞ்சு மேவி யிருந்தரு ணின்மலா. (௯)

தாக மேபசி யேதணி யாதிடுஞ்
சோக மேகத் துளந்துவ ளாவகை
யோக நல்லறி வேகுறிக் கொள்ளெனை
யாக னேயடி யேனுன் னடைக்கலம். (௧௦)

அடைக்கல முற்றுப்பெற்றது.

---

* அறிவிலான் ௦ ஆனையுமென்னும் முற்றும்மை ஆனையென விகாரத்தாற்றொக்கது.

கணபதி துணை.

சிவசங்கரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

வினைமங்கிட விங்குரு வங்கொடு
வெறுமொன்றறி வின்றிய வென்றனை
நினைவங்கது வின்றி நிரந்தர
நெறியென்கண தெங்கு நிகழ்ந்திட
வினமின்றி யொருங்கி யவிழ்ந்திட
விருவென்றிறை வண்செய்த நன்செய
றினையுஞ்சக மென்பது மொன்றிலை
சிவசங்கர சங்கர சங்கர. (க)

பகலிங்கிர வென்ப திறந்தொரு
படிநின்றொளிர் கின்ற பரம்பொரு
ளகநின்று திகழ்ந்திடு கின்றமை
யறிவங்கயர் வொன்ற தறும்படி
தகவிங்கிது கண்டுகொ ளென்றிறை
சரணந்தலை தந்திட ழுன்றிகழ்
செகநண்பர மங்குயி ரிங்கிலை
சிவசங்கர சங்கர சங்கர. (உ)

சடவன்பிணி துன்ப தாஞ்செறி
தசைவன்பிணம் வன்கழு குண்டியிவ்
வுடலின்பம தென்றழி யும்பொரு
ளுடன்மங்கிடு மொன்றறி வின்றிய
சடனென்றன புன்றலை தன்றிகழ்
சரணந்திசை யெங்கு நிறைந்துள

திடம்வந்து தெளிந்து திகழ்ந்தது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர. (௩)

உலகங்களு மும்பர் பதங்களு
மொருவுந்திண மென்பது மொன்றற்
நிலவும்பர னன்கழ றங்கிய
நிகழன்பர்த நெஞ்சு நிறைந்தது
கலகங்கொள் பவங்க ளிறந்தன
கரணங்க ளடங்க மடிந்தன
செலவுஞ்செய லன்றி யிருந்தது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர. (௪)

இதமங்கக மென்ப திறந்தன
விக்கன்பர மின்றி யொழிந்தன
விதமங்குறு வஞ்சம யங்களும்
வெறுமொன்றல தின்றி முடிந்தன
பொதுவொன்றற வெங்கு நிறைந்துள
புனிதன்கழ லெங்கு நிகழ்ந்தது
* திதம்வந்து தெளிந்தொளிர் கின்றது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர. (௫)

விரதங்க டவங்கண் முடிந்தன
வினைவெம்பவ பந்தி செறிந்துள
0 கரமொன்றிய கங்குல் கழிந்தது
களையின்றிய வின்பம் விளைந்தது
சரதந்தனை யன்றிய தொன்றுமி
றலைவன் சரணங்கள் சமைந்தென
சிரம்வந்து செறிந்து திகழ்ந்தது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர. (௬)

* திதம் - இருக்கை. 0 கரம் - சிறுமை.

எவமன்றிய தொன்றறி வின்றிய
வெனையன்பரோ டங்குற நன்றிசெய்
தவவன்பர்க டம்பர மன்றன
சரணங்களை யென்றலை தங்கிட
கவமொன்றற வெங்கு நிறைந்துள
நயனந்திக ழின்ப நெடுங்கடல்
சிவநின்று திகழ்ந்திடு கின்றது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர. (எ)

இறைநன்கரு ளின்செய லென்சொல
வெழினன்கண மொன்றிலை யங்கதின்
மறையெங்கணு நின்று புகழ்ந்திடு
வளம்வந்து வரம்பதி றந்தது
வறிவங்கயர் வின்றி நிறைந்தென
வகநின்றமிழ் தம்பொழி கின்றது
சிறைவன்பவம் வெந்து விழுந்தது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர. (அ)

பனுநன்கலை யின்கண றைந்திடு
பருவங்கள் கழன்றருளிர் பங்கய
தனநன்கழ றன்றிக ழன்பர்க
டலையன்றியு மென்றலை தந்தொரு
வினையின்றிய வின்பம் விளைந்திட
விருவென்றிறை வன்செய்த விஞ்சையோர்
இனையும்புக லுந்திற மொன்றிலை
சிவசங்கர சங்கர சங்கர. (கூ)

புணியங்கண் மறங்கள் பொலிந்திடு
புலனங்கர ணங்கண் மடிந்தன

பிணிதங் * கவ வென்பது தன்றிகழ்
பெருவன்குல சண்டை கழிந்தது
வினையின்றிய வின்பமெ னங்கழ
லிரவங்கொடு நண்பக லின்றியோர்
இணமங்கொழி வின்றொளிர் கின்றது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர. (கO)

சிவசங்கர முற்றுப்பெற்றது.

உ

கணபதிதுணை.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

அபயவரதம்.

கலிவிருத்தம்.

அத்த னேயறி வானந்த நாடனே
சுத்த னேசுரூ பானந்தச் சோதியே
நித்த னேயப யங்கிழ்ந் திட்டிடச்
சித்த னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (க)

அமல மாகிய வானந்த நாடனே
மூமல மாமிருள் போக்கிய மூலமே
விமல மாமப யம்விளங் கிட்டிட
வமல னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (உ)

(* அவ வென்பது-அவ வெனக்குறிய தன் கீழாக்குறுகிற்று.)

அருள னேமிக மானந்த நாடனே
பொருள லேனையு மாளுடைப் புண்ணியா
தெருள னேயப யந்திகழ்ந் திட்டிட
வருள னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (௩)

ஆசி லாவறி வானந்த நாடனே
மாசி லாமன மன்னுஞ் சுரூபனே
யீச னேயப யம்மிலங் கிட்டிடத்
தேச னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (௪)

ஏக னேயெழி லானந்த நாடனே
சோக மேது மிலாருட் சுரூபனே
* யாக னேயப யம்மமர்ந் திட்டிட
யோக னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (௫)

நண்ண லேனவி லானந்த நாடனே
யெண்ணி லேனையு மாண்டரு ளீசனே
திண்ண மாரப யந்திகழ்ந் திட்டிட
வண்ண லேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (௬)

மாறி லாமகிழ் வானந்த நாடனே
யாறு வாருளத் ○ தண்ணிக்குந் தன்னலே
யீறி லாவப யம்மிலங் கிட்டிடத்
தேற லேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (௭)

அருத்த னேயம லானந்த நாடனே
கருத்த னேயெனை யாள்கரு ணாலயா

---

*ஆகனென்பதற்கருத்தம் - சகளீகரித்தவனென்பதாம்.
○ அண்ணித்தல் - தித்தித்தல்.

நிருத்த னேயப யந்திகழ்ந் திட்டிட்
டொருத்த னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (௮)

ஐய னேயரு ளானந்த நாடனே
பொய்ய னேனுள மேவும் புனிதனே
மெய்ய னேயப யம்விளங் கிட்டிடச்
செய்ய னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (௯)

நம்ப னேஞான வானந்த நாடனே
வம்ப னேனுள் மன்னுஞ் சுரூபனே
யம்பொ னேயப யம்மணைந் திட்டிடச்
செம்பொ னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (௧௦)

அபயவரதமுற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருட்பத்து.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

கருணை யாகின்ற கண்ணுடைக் கரும்பே
கன்ன லேநற் கலைக ளளப்பொணாப்
பொருள னேபுலை யேனையும் பொருளாப்
பூமி தன்னில்வந் தாண்டதோர் புனிதா
தெருள னேசிவ ப்ரகாசனே தேனே
திகழு மன்பர்தங் கவலையை நீக்கி
யருள னேயஞ்ச லஞ்சலென் றன்ப
ரின்ப நன்குற வங்கணா வருளே. (௧)

ஓது மாமறை யாயிரங் கோடி
யுணரு மாறற வோங்கொளி யாய
நாத னேகனு காருளத் திருளே
ஞான வாரமிழ் தேநலஞ் சுவையே
சீத வாருட் சிவப்பிர காசா
திகழு மன்பர்தங் கவலையை நீக்கிப்
போத வின்பமும் போகமும் புகழும்
பொருவி லன்பரைப் பொருந்திட வருளே. (உ)

தேவ தேவனே சிவப்பிர காசா
சிற்சு ரூபநற் செழுஞ்சுடர்த் தேனே
பாவ நாசனே பத்தர்த மெய்ப்பிற்
பழுதி லாதநற் றுணைவனே பரமா
வாவ வென்றன்பர் கவலையை நீக்கி
யளவி லாவின்ப மழகுற வருளா
யோவி லாவரு ளேவடி வாய
வுத்த மாமத்த னேனுளக் கனியே. (௩)

நின்னை யன்றியோர் பொருளிலர் நினையு
நினைவு வேறிலர் நின்னையே திகழும்
பொன்னும் போகமும் புகழொடு வலியும்
பொருந்து மூர்மனை காணியும் புகலு
மன்னை யுஞ்சுற் றமுமற்ற துணையு
மாக வேநினைந் தன்றியொன் றறியா
வன்ன வன்பர்தங் கவலைய தகல
வளவி லின்பநன் கழகுற வருளே. (௪)

தென்ன வன்சேரன் றிகழ்தருஞ் சோழன்
றேச மங்கங்கு திகழ்ந்தர சாளு

மன்னர் நீயமைச்சர் நாற்படைத் தலைவர்
மற்று நீயவர் மதியுநீ மனநீ
யுன்னை யேதுணை யாகநன் குடைய
வொப்பி லன்பர்தங் கவலையை யொழித்துத்
தென்ன னேசிவப் பிரகாசத் தேனே
திகழு மன்பருக் கின்பநன் கருளே. (௫)

வேத கீதனே விண்ணவர்க் கரசே
மெய்யர் மெய்யனே பொய்யர்தம் பொய்யே
யாத னேனப ராதமே செய்தே
னாயி னுங்கினை யன்றிமற் றறியேன்
சீத னேசிவப் பிரகாசத் தேனே
திகழு மன்பர்தங் கவலையை நீக்கி
நாத னேயின்ப நன்குற வருளாய்
நாயி னேனையு மடிமைகொண் டானே. (௫)

முனிவி லாதபே ரருளுடை முனியே
மூத்த னேயொப்பு மிக்கவரில்லாத்
தனிய னாகிய சம்புவே தலைவா
தத்து வாபத்தர் வைத்தமா நிதியே
கனியு மாவருட் கற்பகக் கனியே
காத லாலன்பர் கவலையை நீக்கி
யினிதி னின்பமு முவகையு மருளா
யென்னை யாளுடை யெம்பெரு மானே. (௭)

அன்பி லேனுனக் கழிவுறு போகத்
தாசை வெள்ளமு மயலுமே யுடையே
னென் * பொலாமணி யேயிவை கண்டு
மிரங்கி யேன்றுகொண் டாண்டுநின் னருளே

* பொல்லாமணி - பொள்ளாமணி.

யின்ப னேசிவப் பிரகாசத் தேனே
யேழை யேன்குற்றங் குணமெனக் கொண்டு
நன்பொ னேயன்பர் கவலைதீர்த் தின்ப
நல்க வேண்டுமெ னற்றவப் பயனே. (அ)

நீங்க ழற்குநா னன்பில னாத
னீயு நானுமே யறிவமத் தனைமற்
றூங்க ழற்குநா னடிமையென் பதுதா
னுலகெ லாமறி யும்பொரு ளதனாற்
றுன்ப முற்றிடி னுனைச் சிரிப்பர்
சுரூப நன்குறிற் றுதிப்பது முனையே
யன்ப தற்பொருட் டும்மரு ளாலு
மன்ப ரின்புறத் துன்பறுத் தருளே. (கூ)

திருந டத்தர சேசுரூ பாவென்
றிகழு நல்லருட் சிவப்பிர காசா
வுருவெ டுத்துவிட் டிடைவிடா தழலு
முற்ப வக்கடு வாகிய வொருவா
பருவ துற்றநல் லன்பர்தந் துயரைப்
பாற வேசெய்துன் பழுதிலா வின்ப
மருவி டச்செய்திவ் வுடலுள தனையு
மகிழ வைத்தவ மன்னிநீ யருளே. (க0)

அருட்பத்த முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

காரணற்காணுக் கரணத்திகழ்ச்சி.

இது

ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள்மீது

சுற்றடிமிக்குவந்த நான்கடிக்கலித்தாழிசை.

தொழுந்தேவர் நின்றயரத் துன்பப் பிறப்பி
லழுந்தே லெனவெனைத்தா ளுடிப் புறத்தி
லுழுந்தூர் பொழுதி னுரைத்தா னுரைத்த
செழுந்தேற லுண்ணுச் செவியுஞ் செவியே
தேசிகன்சீர் கேளாச் செவியுஞ் செவியே. (க)

அரும்பி முளையா யலராகிக் காய்த்துக்
குரம்பை பழுத்துதிர்ந்தோர் கொள்கைவாயின் னுந்
திரும்பிப் புகாமே சிவன்கோயில் கொள்ள
விரும்பத் தவமில்லா மெய்யென்ன மெய்யே
மெய்க்கோயி லாகாத மெய்யென்ன மெய்யே. (உ)

ஒளிக்கு மொளியா மொளியுருவங் கொண்டு
வெளிக்க ணெழுந்தருளும் வேதியனைக் கண்டு
துளிக்கு மருவி சொரியச் சொரியக்
களிக்குந் திறமிலாக் கண்ணென்ன கண்ணே
கருணைக் கழல்காணுக் கண்ணென்ன கண்ணே. (௩)

பொற்று மனையவனுய்ப் புத்தேளி ராயவர்தஞ்
சற்று மாசாய்ச் சகத்தே பிறந்திறந்து
சுற்று மலைபோற் சுழலா வகையாண்ட

நற்று மறைமுரலா நாசியு நாசியே
ஞான மணங்கவரா நாசியு நாசியே. (சு)

உயர்ந்தவா னேரு மொளிமறையும் போற்றப்
பயந்தவா பாராதிப் பார்மிசையே யென்னை
யயர்ந்தவா றூடி யழிவேனை யாள
நயந்தவா பாடாத நாவென்ன நாவே
நற்சுரூபா னந்தனென்று நாவென்ன நாவே. (ரு)

மலரோன் முதலார் மறைகோடி கோடி
கலைதேடி நின்றயரக் கண்காண வந்தென்
றலைதேடித் தந்த தடந்தாளிற் றூவ
வலர்தேடிப் போகா வடியு மடியே
யாலயஞ்சூழ் போகா வடியு மடியே. (சு)

குழலே யனையமொழிக் கோல்வளையார் மாயச்
சுழலே யுழலுமனத் தொல்வினையேன் செல்லு
மழலே யனைய பிறப்பறுத்த வம்பொற்
கழலேவல் செய்யாத கையென்ன கையே
கடிமலர் தூய்த்தொழாக் கையென்ன கையே. (எ)

உவமந் தனக்கி லுபயிடதந் தேடுஞ்
சிவமுந் திருவுருவாய்த் தீமேன தெல்லாப்
பவமுங் கெடவருளும் பங்கயத்தே வீழத்
தவமுன்பு செய்யாத தலையுந் தலையே
தலைவன்றாள் சூடாத தலையுந் தலையே. (அ)

சீர்பாடு மூவர்கள்பாற் றேவர்கள்பாற் செம்மைமிரு
மார்பாடுஞ் சாராத வானந்தன் றூன்வந்திங்
கோர்பாடு மில்லே னுளமறிய வுள்புகுந்த

நேர்பாடு தானினையா நெஞ்சென்ன நெஞ்சே
நெக்குநெக் குள்ளுருகா நெஞ்சென்ன நெஞ்சே. கூ

இம்மை மறுமை யெனப்பகரு மின்னல்சேர்
பொய்ம்மை யுருவாகிப் பொன்றுமைப் போதமாய்
மெய்ம்மையா னந்தம் வெறுமின்ப மாய்விளங்குந்
தம்மைப் பெறுகல்லார் தரமென்ன தரமே
தற்சுரூப ஞானதார் தரமென்ன தரமே. (க0)

காரணாற்காணுக் கரணத்திகழ்ச்சி முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்
சீர்பாதவல்லபம்.

கலிவிருத்தம்.

ஆபத் தனமாகு மாபத் துணையாகு
மாபத் தினைவேரோ டரியும் மயிலாகு
மாபத் ததுமேவா வரணம் மதுவாகு
மாபத் தறுசம்பத் தமலன் கழறுனே. (க)

இடருக் கிடராகு மிடாற் றிடமாகு
மிடரைப் பொடிசெய்தற் கெறிநற் படையாகு
மிடருக் கிசைவொண்ணு வெழிலா ரரணகு
மிடாற் றிடுமின்பத் திறைபொற் கழறுனே. (உ)

அழிவுக் கழிவாகு *மழிவற் றிடமாகு
மழிவைக் கருவேரோ டரியும் மயிலாகு
மழிவற் றெழிலாரு மன்பர்க் கருண்மிக்குப்
பொழிநற் சுரூபன்றன் புணைபொற் கழலுனே. (௩)

துயரைத் துயர்செய்யுந் துயரற்றிட மேவுந்
துயரைத் துகள்செய்யத் தொடுநற் படையாகுந்
துயர்மற் றணுகாநல் லரணத் துணையாகுந்
துயரற் றிடுமின்பச் சுரூபன் கழலுனே. (௪)

சோகத் திருளுக்குச் சுடர்பொற் சசியாகுஞ்
சோகத் திரள்சாடத் தொகுதண் டமதாகுஞ்
சோகத் தொடுமோகத் தொடர்வற் றிடமாகு
மேகச் சுரூபன்ற னின்பக் கழலுனே. (௫)

கோபத் தழலுக்குக் குளிர்நற் புனலாகுங்
கோபத் திருளுக்குக் குளிர்பொற் சசியாகுங்
கோபப் பகைவெல்லக் கூர்நற் படையாகுஞ்
சார்புற் றவருள்ளத் தலைவன் கழலுனே. (௬)

மயலைத் தடிசெய்யு மதமத் தனைசெய்யுங்
கயமுற் றிடுகாமக் களியைப் படவெய்யும்
பய ० மற் சரமாதிப் படையைக் கெடமோதுஞ்
செயநற் சுரூபன்றன் செம்பொற் கழலுனே. (௭)

மறுமைப் பிணிதீர்நன் மதுரக் கடுவாகுஞ்
சிறுமைத் தனமத்தத் திரளைப் பொடிசெய்யு

---

* அழிவற்றவிடமாகுமென்பது - அழிவற்றிடமாகுமென மருவிற்று. ० மற்சரம் - பொறாமை.

* முறுமைக் குணமிக்கீ டணையைக் கெடமோதுஞ்
செறிநற் சுரூபன்றன் செம்பொற் கழுனே. (அ)

திருவைச் செறிவிக்குந் திகழுப் புகழ்விக்கு
முருவைப் பொலிவிக்கு முணர்வைக் கிளர்விக்கும்
பொருவற் றிடுநன்மைப் பொருளைப் புணர்விக்குங்
குருநற் சுரூபன்றன் குளிர்பொற் கழுனே. (கூ)

நினைவுற் றனவெல்லா நிகழ்வித் திடுமின்பத்
தனமிக் கிடுஞானத் தொடுநற் குணசீல
மினமுற் றிடநல்கு மெழினற் சுரூபன்றன்
புனைபொற் கழலன்புற் றவருட் பொலிவுற்றே. (க0)

சீர்பாதவல்லப முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருப்பல்லாண்டு.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த
குறள்வெண்செந்துறை.

ஊன மொழித்துமை யொன்றுமே தானுக்கு
முத்தமற் குப்பல்லாண் டோத வாரீ
ருருவோ டருவாகி யன்றாகி யொன்று
முணர்வினுக் குப்பல்லாண் டோத வாரீர்

---

* முறுமையீண்டு-மேன்மை.

ஞானமு ஞேயமு ஞாதரு மாயல்லா
நாதருக் குப்பல்லாண் டோத வாரீர்
நல்ல சிவப்பிர காசற்குப் பல்லாண்டு
நாத்தழும் பப்போற்றி யோத வாரீர். (க)

என்னை யெனையும் பொருளாக வாண்ட
வியல்பினுக் குப்பல்லாண் டோத வாரீ
ரிப்படி யென்னவொண் ணுவின்ப வெள்ளத்துக்
கெப்பொழு தும்பல்லாண் டோத வாரீர்
முன்னையெல் லாமாய் முளைத்தன்றி நின்ற
முதன்மைக்குப் பல்லாண் டோத வாரீர்
முத்தி திருவாய் மொழியும் விரகற்கு
மூப்பொழு தும்பல்லாண் டோத வாரீர். (உ)

கல்விக் கடலைக் கடக்கும் படிபார்த்த
கண்ணுக்குப் பல்லாண்டென் றோத வாரீர்
கற்போலு நெஞ்சங் கரைத்தாள வல்ல
கருணைக்குப் பல்லாண் டோத வாரீர்
செல்வத் திருக்கழல் சூட்டு மடியார்
திருவுக்குப் பல்லாண்டென் றோத வாரீர்
செய்ய சிவப்பிர காசற்குப் பல்லாண்டு
சித்தங் களிக்கவின் றோத வாரீர். (ங)

வாவென் றழைத்தென் சிரத்திற் கழல்வைத்த
வண்மையற் குப்பல்லாண் டோத வாரீர்
மாமறை தேடட மானுட னுய்வந்த
வல்லவற் குப்பல்லாண் டோத வாரீர்
தாவில்லா மாலயன் றேடியுங் காணுத
தத்வற்குப் பல்லாண்டென் றோத வாரீர்

சாற்றுஞ் சடங்கெல்லாஞ் சாடிய கண்டற்குச்
சந்ததம் பல்லாண்டென் றூத வாரீர். (௪)

பந்தப் பெருங்கடல் பாழ்படப் பார்த்த
பரிசுக்குப் பல்லாண்டென் றூத வாரீர்
பாத மளித்த பரிசுக்குப் பல்லாண்டு
பல்லா யிரத்தாண்டென் றூத வாரீர்
சிந்தைப் பரப்பற மீட்டென்னைக் காட்டிய
செல்வற்குப் பல்லாண்டென் றூத வாரீர்
செய்ய சிவப்பிர காசற்குப் பல்லாண்டு
சித்தங் களிக்கவின் றூத வாரீர். (௫)

ஈற்றடிமிக்கு நான்கடியான்வந்த
கலித்தாழிசை.

மூர்த்திகண் மூவருமறியா முழுமுதல்வர்தோருரு வா, யார்த்தபெரும்பாசமெனு மாரிருள்வாயழிவே னுக், கோர்த்துணருங்வகையருளி யொருநொடியிற் பிறப்பறவே, பார்த்தெனையாட் கொண்டவற்குப் ப ல்லாண்டுகூறுதுமே, பரவரிய நாதனுக்குப் பல்லா ண்டு கூறுதுமே. (௬)

நீங்காதபெருந்துயரா னெருக்கியெனைச்சுழற்றியி டு, மாங்காரந்தவிர்த்திடவோ ராரியனா யெழுந்தரு ளி,யோங்காரத்துட்பொருளையொருமொழியினளித் தெனையும்,பாங்காகவாண்டவற்குப் பல்லாண்டுகூறு துமே,பத்திவலைப்பட்டவற்குப் பல்லாண்டுகூறுதுமே.

மண்பாலப் பாதலர்பால் வானோர்பான் மற்றுமுள
வெண்பாலு மெய்தரிய பேரின்பம் யானெய்த

நண்பாக வந்தருளி நல்லடியா ருடனென்னையும்
பண்பாக வாண்டவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே
பாராமற் பார்த்தவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. அ

மயலதனுன் மறந்துபிறந் துழன்றிடுமிம் மதியிலியேன்
பயமதெலாந் தீரவரு வானுருவா யெழுந்தருளி
நயமதுற வுட்புகுந்து ஞானகனப் பேரொளியாம்
பயனதுவாய் நின்றவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே
பத்தருயி ருண்டவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. கூ

முத்தியுமுத்திப்பயனு முழுதுணர்மெய்ஞ் ஞானமு
மாஞ், சித்தியுமச்செய்தவமு மாயசிவப்பிரகாச,னெ
த்தியெனையாண்டுள்ளங்குடிகொண்டங்கெல்லையிலா
ப்,பத்தியுமாய்நிறைந்தவற்குப்பல்லாண்டுகூறுதுமே,
பாவமிழ்தாய்நிறைந்தவற்குப் பல்லாண்டுகூறுதுமே.

செற்றமுடனூர்வமதஞ் செறிகோபமுலோபமெனும்
பற்றதனுற்பவக்கடலுட் பதைத்துழன்றுகழிவேற்கு
நற்பதமு நன்னெறியு ஞானமுமாந் தம்பதமே
பற்றதுவா வளித்தாற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே
பால்புரைநீ றணிந்தாற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருகனுறுந்திண்மனத்தைச் செப்படைவேதிருத்
தியிட, வுருவருவமொன்றுமிலா வுத்தமனுேராருரு
வாய்ப், பெருகியவெம்பேதைமையாம் பிணிகெடுத்
துப்பேரின்பப், பருகமிழ்தாய் நிறைந்தவற்குப் பல்
லாண்டு கூறுதுமே, பாமாலை யுகந்தவற்குப் பல்லா
ண்டு கூறுதுமே. (கஉ)

போக்கினெடுவேரவதுவாய்ப் பொன்றுமுடம்பளவா
நீக்கமிலாநெடுந்துயரா நீள்சுழிப்பட்டழிவேனை [கி
யாக்கமுட னழிவகிலா வானந்த மாக்கியென்றன்

பாக்கியமாய்நிறைந்தவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே
பார்முழுது முண்டவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

இகபரமா யெண்டிசையா யெல்லாமா யீறின்றிப், பகுவெனலாம்பகிர்ப்பறவேபணைத்தல்லாப்பரம்பொருளாய், மிகல்குறைவொன்றின்றியெலாந்தானேயாயவெளிப்பட்டுப், பகர்வரிய நாதனுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே, பங்கயத்தா ளளித்தவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. (கச)

அரிபிரமன் முதலாய வமரரெலா மலமாக்கத்
தெரிவரிய செய்யசிவப் பிரகாச னெழுந்தருளிப்
பொருவதிலா நாயேனைப் பொருளாக்கி யுட்புகுந்து
பரிவதுசெய்தாண்டவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே
பார்ப்பரிய சோதிக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. கரு

திருப்பல்லாண்டு முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

திருவந்திக்காப்பு.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

முருகலர்தார் வளைமார்பா மூவர் கோவே
முத்திநெறி யறிவிக்க நாயி னேற்குந்
தருசமூலாய் பருகமிழ்தே தத்துவநற் சுடரே
தயாதரனே தவளநகைத் தையறிருக் கணவா

வரிகருகப் பெருகியமர்த் தரிசிதறக் கணைகட்
டருளறமிக்கிருகுழைசெற் றவனிகொளப்பிறழுந்
திருநயனத் திருவனையா ரந்திக்காப் பெடுத்தார்
செய்தருள்த் திருவுளமென் றிருநடநா யகனே.()

அருண்மேனி யமர்ந்தானே யானந்த மலையே
யணைந்தவர்தம்பெருவினையை யடர்த்தருளுமருந்தே
செருவாரும் பிறவியறுத் தெனையாண்ட தேனே
திருவிருக்கும்வரைமார்பா தெய்வவலஞ்சுழியாய்
பொருவேலை யீடழித்துக் கயவினையும் வெருட்டிப்
பொங்கியிருகுழைதாந்துபொருதிலோயோருயிரை
பருகுசின விழிமடவா ரந்திக்காப் பெடுத்தார் [ப்
பழுதறுநின் றிருவுளமென்பரம்பொருளா முருவே.

இலகுமறைக்கெழின் முனிவர்க் கிமையவர்கட்கரியா
யெனையடிமைக்கொளவெனையொத்திசையவுருப்புனைவா
யுலகுயிர்தற்பரமதெனத்திகழ்வொடு * நெற்றகனே
யுரையுணர்வைக்கழியமிகுத்தொளிருசிவச்சுடரோ
கலகவிழிக்கரியகுழற் குழல்சொன்மொழிக்கடினக்
களபமுலைக் கதிர்செய்நகைக் கனிபுவளத் துவர்வாய்த்
திலகநுதற் றிருவனையா ரந்திக்காப் பெடுத்தார்
செய்தருளத் திருவுள்மென் றேவர்களு யகனே.

பரிதிமதிக்கனல்புனல்கால் புவிதரைமற்றுயிராய்ப்
பகர்பொருளித் தனையுமலா நிகழறிவுக் கறிவே
சுருதிமுடிக் கறிவரியாய் கருதுமவர்க் கெளியாய்
சுருயானந் தச்சுடரே தொழுநினையார் புகுதுங்

* நெற்று - முதிர்வு.

கருவிருளிற் கருகிமலர்க் கழலிணைகட் புலனூர்
களிபுலவிக் கடவுடிருக் கருணையெனப் பெருகித்
திருவொளியிற் றிகழ்விழியா ரந்திக்காப் பெடுத்தார்
செய்தருளத் திருவுளமென் றேவர்கணு யகனே.

சாவாது மூவாது தனிமுதலா முருவே
தாழ்சடையோன் மால்பிரமன் றானறியா வறிவே
யாவாவென் றடியவர்கட் கருளளிக்கு மமிழ்தே
யற்புதனே யகண்டமுமா யன்றிநின்ற சுரூபா
பூவாரு மடிகமலம் பூண்முலையுங் கமலம்
பொருந்துகர முங்கமலம் பொருகயற்கண் கமலந்
தேவாநின் றிருவனையா ரந்திக்காப் பெடுத்தார்
செய்தருளத் திருவுளமென் றேவர்கணு யகனே.

சூரவாநற் குணக்குன்றே யந்திக் காப்புக்
கோதிலமிழ் தக்கடலே யந்திக் காப்பு
வருவோடங் குருவல்லா யந்திக் காப்பு
வடைந்தவர்தம் பெருவாழ்வே யந்திக் காப்பு
மருவாருங் குழன்மடவா ரந்திக் காப்பு
வந்தெடுத்தார் மன்னவனே யந்திக் காப்புச்
சுரூபானந் தச்சுடரே யந்திக் காப்புத்
தூய்மறையி னுட்பொருளே யந்திக் காப்பு. (சு)

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

ஊனூகி யூன்றுமிட முள்ளளவுங் கள்ளமறத்
தானூன தன்மையினைத் தானளித்த தன்மையனே
தேனூரு மொழிமடவார் திருவந்திக் காப்பெடுத்தார்
கானூரு மலரலங்கற் கற்பகமே காண்பாயே. (எ)

வானாட்டர் மால்பிரமர் மறைகலைக டெரிவரிய
ஞானனந் தச்சுடரே நாயேனை யாட்கொள்வாய்
மானாரும் விழிமடவார் வந்தந்திக் காப்பெடுத்தா
ரானதிங்கவர்செய்பணி யருளாயென்னுடை யானே

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அரவணியுஞ் சடைமுடியா யந்திக் காப்பு
வன்றயன்மாற் கரியானே யந்திக் காப்புப்
பரவடியார் விரவரியா யந்திக் காப்புப்
பாதகருக் கறிவரியா யந்திக் காப்பு
வரைமகடன் பங்குறைவா யந்திக் காப்பு
மாதேவ னேசிவனே யந்திக் காப்புச்
சுரர்பரவும் பெரியோனே யந்திக் காப்புச்
சுயம்பிரகா சப்பொருளே யந்திக் காப்பு. (கூ)

கன்றுகுணி லாயெறிந்தா யந்திக் காப்புக்
கற்றுணர்ந்தோ ருளத்துறைவா யந்திக் காப்புக்
குன்றுகுடை யாயெடுத்தா யந்திக் காப்புக்
கோகனகைத் திருமார்பா வந்திக் காப்பு
வன்றிலங்கை செற்றவனே யந்திக் காப்பு
வரவணையிற் றுயில்வோனே யந்திக் காப்பு
மன்றல்கமழ் துளவணியா யந்திக் காப்பு
மதகரிக்கொம் பொசித்தவனே யந்திக் காப்பு. க0

திருவந்திக்காப்பு முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

திருநீற்றுக்காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

எல்லையிலாவூழியெலாம்யானெனதென்றெய்த்துவரு
மல்ல லறுத்தென்னை யாண்டவனே - தொல்லை
யறிவே யனைத்துமா யன்றியென்று ணின்ற
செறிவே திருநீற்றுக் காப்பு. (௧)

சுரூபானந் தாவென்றார் தொல்வினைநீ காப்பாய்
கருமானுன் சோராமை காப்பாய் - யரவணிகைக்
காப்பா யயனைப் படைத்துமா லாயுலகைக்
காப்பாய் திருநீற்றுக் காப்பு. (௨)

செல்லுலவுஞ் சோலைச் சிராப்பளியா யென்பாரை
நல்லபுகழ் நன்றுடையா யென்பாரை - வல்லபடி
நாப்பாழ் கிடவாமை நம்பாகா வென்பாரைக்
காப்பாய் திருநீற்றுக் காப்பு. (௩)

காதி வருமறலி கைப்பாசத்தாற் பிணிப்புண்
டேதமுற நாயே னிறவாம - லாதி
புரியார் புகழு மொருவனே கண்டங்
கரியாய் திருநீற்றுக் காப்பு. (௪)

எவ்வுலகு மோடி யிளைத்தெந்த யோனிதொறு
மவ்வுருவாய் நாயே னழியாம - லெவ்வ
மறுத்தா யடியா ரலைப்பவங்கண் மாளக்
கறுத்தாய் திருநீற்றுக் காப்பு. (௫)

திருநீற்றுக்காப்பு முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

அனுபவரூபம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

மூத்தியைமேவநானிங்஑ன் மூற்படமேவிமொய்கழற்
பத்தியைமேவ்மேனிகொண்டுபத்தர்கள்சூழவேபுகுந்
தெத்தியெனுவி வாரியுண்டு மெற்றுதிபேணு மீசனை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிகாணலாவதே.

தத்தமனோவி காரமென்று * தற்குணராது வீடுறப்
புத்தகமோதி மாளுகின்ற புத்தர்முன்னை வாதிகள்
கத்தில்விழாதவாறுவந்து கைக்கொளுநாயனார்தமை
யெத்தனையூழிமாதவஞ்செய் திப்படிகாணலாவதே.

பொத்திய வூன மாகிவந்த புற்புத மாகிநானெனுந்
சத்திய ஞான மானவின்ப தத்துவ மாகு வானென்
வித்தக வேட மேவிவந்த மெய்க்குரு நாய னார்தமை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிகாணலாவதே.

அத்தனை வேறி லாதெழுந் தத்தமி யாத சோதிசிற்
சத்தெனவேதமோது தொந்தற்பொருடானிதாமெனச்
சித்தநல் வேட மாகிவந்து செப்பிய நாய னார்தமை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிகாணலாவதே.

சித்த விகார மாகிநின்று சிற்சட வேறு பாடுசெய்
பெத்தமும் வீடு மாய்மயங்கு பித்தது தீருமாறுசத்

---

* தன்னை யுணராதென்பது-தற்குணராதென வேற்றுமை மயங்கிற்று.

சித்தெனதாக மாகவொன்று செப்பிய தேசிகேசனை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படி காணலாவதே.

வித்தகமாகவேபரந்துமெய்ப்பொருள்போலமேதினி
சுத்தல மேவு மூதையம்பு கட்டழல் சோம சூரியர்
சித்தியமான ஞநினைந்த சித்திரகாரி யார்தமை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிகாணலாவதே.

இத்தனையோர்வுருதனெஞ்சி லிட்டிடைமாதர்பாலுற
மத்தரின்வீழுமாறுகண்டுவைத்தெனைமாசில்சோதிமெய்த்
தத்துவமாக வேதகஞ்செய் சற்குருநாய ஞர்தமை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிகாணலாவதே.

மூத்தனைமூலநாடிலொன்றை மூற்படுமாதிமூலனைச்
சுத்தனைமேனிதானிதென்றுசுட்டவொணுதசோதியைச்
சித்தனைவே றிலாவனந்த சிற்சுகலோக தாயியை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிகாணலாவதே.

ஒத்ததொவ்வாத தாயலைந்த வுற்பவவேலை பாழ்பட
நித்தமெய்ஞ்ஞான மாமனந்த நிர்க்குணதீரமேறிநற்
பத்தர்கள்பாடி யாடவந்த பத்ம (*விராச) பாதனை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிகாணலாவதே.

தொத்தறமாடுவீடுமைந்தர்சுற்றமொடாசைமாறிநற்
பத்திமெய்ஞ்ஞானமேவுசிந்தைபற்றிவிடாதுமேவுகின்ற
வுத்தமசீல ரோடும்வந்தெ னுச்சியின்மேவு பாதனை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிகாணலாவதே.

அனுபவரூப முற்றுப்பெற்றது.

---

* விராசம் - ஒளி.

உ

சிவமயம்.

உச-வது.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

பிரார்த்தனை.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஊன யுயிரா யுணர்வா யுருகிக் கரைந்தொழியாத்
தேனுகி நின்றுதித் தித்திடு வாய்சிவ னேசிறியே
னானு ருரோமஞ் சிலிர்ப்பவொண்கண்ணீ ருருவிதர
வானு துருக வடியே னுள்மென் றனுகுவதே. (க)

அணுவுக் கணுவா யகண்டமு மாயழி யாமுதலா
யுணர்வுக்குணர்வா யொழியாதுநின்ற வுனைநினைந்து
கணமுற்ற.போது மமையாது கற்று வெனக்கதறி
யினையற் றழுது திரிதா வென்றெனக் கெய்துவதே.

இவந்துவ மாகி வருகின்ற பற்றுந் துடைத்தினிய
நவந்திகழ் பாத நினைந்துள் ளுருகிக் கோலமிட்டுக்
*கவந்தியுங்கையிலிடும்பலியும்மன்றியொன்றுமின்றி
யுவந்தடியேனெய்த நீயருளாயெனக் குள்ளவனே.

உள்ளவனேயொன்றுமன்பரல்லார்கட்கொளித்துநின்ற
கள்ளவனேயுன் கடைக்கண்படாதவர் போலடியே
னுள்ளிலேலகின் றழுந்தாதவண்ண மறிந்தடிமைக்
கொள்ளவனேகுரவாகோதிலானந்தக்கொள்கையனே.

கொள்ளும்பொருளனைத் தும்மழித்துக்குறை யாநிறைவா
யுள்ளும்புறம்பு மொழியாதுநின்றெளி ரும்முணர்வே
யெள்ளும்பலியும் புறந்திண்ணையுமன்றி யொன்றுமின்றி
விள்ளும்படியருளாய் மெய்யருள்ளத்து மெய்ப்பொருளே.

---

* கவந்தி - கோவணம்.

மெய்ப்பொருளேமெய்யடியார்கள்வாரிமுகந்துகொண்ட
கைப்பொருளேகலங் காவறிவேகலங் கும்மவர்க்குப்
பொய்ப்பொருளேயென்றன்புந்தியில்வந்துபுகுந்துநின்ற
செப்பொருளேசிறியேனறியேனென்கொல்செய்வதுவே.

செய்வதுசெய்யாச்செயலதுவாய்ச்சினமாசையென்னு
மையலதின்றி மறையறியாத வடிவமதா
மையமதேபண்ணி யார்க்கும்பரமன்றி யாருமின்றி
வையமெல்லாம்பித்த ஞாமனென்றேச வருவதென்றே.

வருவதும்போவது மாய்வருகின்ற வழக்கறுத்துப்
புரிவதுஞ்செய்தென்னை யாண்டுகொண்டாய்பரிபூரணனே
பரிவதன்பாலன்றிப்பாவையர்மாட்டென்றன்பையுணெஞ்சந்
திரிதருகின்றதென்னேசிறியேன்செய்ததீவினையே.()

தீவினையேன்சிறி யேனறியேனென் றறிந்துகொண்டு
நீயெனையாண்டன்று கொண்டதெனின்றுமந்நீயலையோ
நீவிடிலன்று பிடித்தவக்காடெனதேயதன்றோ
நாயடியேனறி யேனுடையாய்கலந் தீமையுமே, (௯)

மேவிடுகின்ற பகிதன மோடைவை யும்வெறுத்துப்
* பாவிடு நாவிற் பாங்கெழு கின்ற பதைப்புமின்றி
யோவிடு கின்ற கரணத்த னையுள் விழித்துணையே
யாய்விடு கின்றிடு காளடி யேற்கென் றருள்வதுவே.

அருளதுவேவடி வாகிப்புவியில்வந்தாண்டுகொண்டு
மருளது தீர மறவா நினையா வரமருளித்
தெருளது செய்த சிவப்பிர காசச் செழுங்கனியே
யருளது வேயுடை யாயழி யாயிந்த வூனினையே. ()

பிரார்த்தனை முற்றுப்பெற்றது.

* பாவிடுநாறியென்றும் பாடம்.

உ

சிவமயம்.

௨௫-வது.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருணெறிவிளக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யிரட்டை ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆரியனார்திரு மேனியை யங்ஙனனைந் * திடுமாகாதே
யண்டமு மாயையு மங்கழி வாவறி வாயிடுமாகாதே
காரிய காரண மான வுபாதி கழிந்திடு மாகாதே
கற்பனைமுற்று மிறந்தபெருங்களி கைப்படுமாகாதே
பாரியல் பாகிய பந்த வினங்கள் பறிந்திடு மாகாதே
யாதகனேனை யுயக்கொள்பரன்கழல் பாடுதுமாகாதே
யேரியல்பாகியவின்பவெள்ளம்பெரிதெய்திடுமாகாதே
யெந்தைசிவப்பிரகாசனருட்கணெழிற்கடைபட்டிடினே.

அன்றெனவாமெனநின்றெழுசங்கையழிந்திடுமாகாதே
யாசை யினங்க ளடங்க மடிந்தழி யாவிடு மாகாதே
சென்றுபரந்தெழுசிந்தைதிரிந்துதெளிந்திடுமாகாதே
தேவர்களும்மறையுந்தெளியாதமைதிண்மையதாகாதே
துன்றிவரும்பொறியும்புலனுந்துகளாய்விடுமாகாதே
துன்பமுமின்பமு மாகுபலங்க டொலைந்தனமாகாதே
யென்று நிரந்தர வின்பமதிங்ஙன மெய்திடு மாகாதே
யெந்தைசிவப்பிரகாசனருட்கணெழிற்கடைபட்டிடினே.

துன்னழகாரடி யென்றலைமீது தழைப்பன வாகாதே
தானலதேது மலாதமைநெஞ்சு தரித்திடு மாகாதே
பொன்னணியாரடியிற்பொடியேயுடல்பூசுதுமாகாதே
பூசுர னார்பூர ணத்திரு மேனி பொலிந்திடு மாகாதே

* இடுதலுமென்பது - இடுமென விகாரமாயிற்று.

யுன்னியபின்னுணராமையொளித்தமையோர்வரிதாகாதே
யொன்றெனிலன்றியொழிந்துகழன்றதொரொண்பொருளா
காதே, யென்னையென்னுலுணர்கின்றதுதானுமிறந்ததிதாகா
தே, யெந்தைசிவப்பிர காசனருட்க ணெழிற்கடைப
ட்டிடினே. (௫)

கற்பனையானவைமுற்றினிலுஞ்செல்கருத்தறுமாகாதே
கங்குல்கழிந்துணர்வாகியநண்பகல் கண்ணுறுமாகாதே
யற்பமகத்துணராமையில்வந்துளவானவையாகாதே
யங்கையிலாமலகக்கனிபோல்வதொ ரற்புதமாகாதே
பற்பலவாயெழு முற்றும்வெறும்பரி பூரணமாகாதே
பாவகமேது மிலாவுளமேவு பரம்பொரு ளாகாதே
யுற்பவமுற்றுமொழித்தவருட்டிற*மோதுதுமாகாதே
யொப்பில்சிவப்பிரகாசனருட்கணினுட்கடைபட்டிடினே.

எல்லையிலூழி யெலாம்வருநாளென தேகியதாகாதே
யென்பணியன்பருடன்கொளவெந்தையிசைந்திடுமாகாதே
கல்லைநெருங்கனிசெய்தனையாளுகணக்கிதுவாகாதே
காதன்மெய்யன்பர்கருத்துமிகக்களிகூர்தருமாகாதே
யல்லி னுடன்பக லின்றி யருட்கட லாடுதுமாகாதே
யண்ட மெலாமறி வாய்ந மகத்து ளடங்கிடுமாகாதே
சொல்லிறந்தசுகக்கனிவாய்மகிழ் தூங்கிடுமாகாதே
சோதிசிவப்பிரகாசன்விழிக்கடைதன்னெனவைத்திடினே.

சம்புவினன்பத மெங்குநிறைந்து ததும்பிடுமாகாதே
தம்மையுணர்தவர்தம்முணிறைந்தது தாமயலாகாதே
கம்பமெழுந்து கரங்கள்குவிந்துக ணீர்தருமாகாதே

* ஓதுவது என்பது ஓதுதுமென விகாரமாயிற்று.

காரணனாடி யார்நடுவெய்தல் *கடைப்படுமாகாதே
யும்பருமிம்பருநின்றயரொண்பொருளுள்ளொளியாகாதே
யூழிதொறூழியெலாம்வருமாயையொழிந்திடுமாகாதே
யெம்பரமின்றியிருந்தவிழின்னருளெய்திடுமாகாதே
யெந்தைசிவப்பிரகாசனருட்கணெழிற்கடைபட்டிடினே.

கன்றிவருஞ்சமயங்கள்பொய்ம்மாயைசெய்கற்பிதமாகாதே
கல்வியெனும்மவ லக்கவலைக்கடல் கையறு மாகாதே
நன்றியு மன்றியு மாமவை நாச மடைந்திடுமாகாதே
நாமுமெய்யன்பர்தமக்கடிமைத்தொழி னண்ணுதுமாகாதே
வென்றுபகைத்திறமாயையும்வேறற வீசுதுமாகாதே
வேண்டியவாவினை யாடியுமுத்தி விளைந்திடுமாகாதே
யின்றித மும்மக மும்மறி வாகி யிலங்கிடு மாகாதே
யெந்தைசிவப்பிரகாசனருட்கணெழிற்கடைபட்டிடினே.

பாடியநான்மறையீறுலின்றுபணைத்திடுமாகாதே
பாவக மேது மிலாவுள மேவு பரம்பொரு ளாகாதே
கூடியசாதி குலங்கள்குணங்கள் குலைந்திடு மாகாதே
கோரணியாகிய கோமுழுதின்குடி கேடிதுவாகாதே
தேடிய தாமலமின்றி யிருந்து திகைப்புறு மாகாதே
தேவர்களுஞ்சகமுந்தெளியாதமைதிண்ணமதாகாதே
யேடியல்செங்கமலப்பதமென்றலையெய்துவதாகாதே
யெந்தைசிவப்பிரகாசனருட்கணெழிற்கடைபட்டிடினே.

புண்ணியபாவவினைத்தளையும்பொடியாய்விடுமாகாதே
போகமெலாமினிமெய்யடியார்கள்புணர்ச்சியதாகாதே
பெண்ணலியாணவையன்றியிருந்துளபேரொழிலாகாதே
பேயனையேனையுமாளவிசைந்தபெருந்தன்மையாகாதே

* கடைப்படு மென்பது கடைப்படுமென விகாரமாயிற்று.

விண்ணவர்தேடிடமேதினிமேல்வரும்விச்சையனுகாதே
மேவரும்வேதவிழுப்பொருள்வந்துவெளிப்படுமாகாதே
யெண்ணமெலாமடியாரடியேவிடலென்றெழுமாகாதே
யெந்தைசிவப்பிரகாசனருட்கணெழிற்கடைபட்டிடினே.

அருக்க ருருத்திர ரிந்திரன் மாலய னுமவ ராகாதே
யலக்கணுறக்கொடியேனையுமாட லருட்கழலாகாதே
திருக்கழினும்மூறினுஞ்சிவமாய்விடல்திண்மைதாகாதே
தேசிக னாருளின்பெருமைத்திற மாவதி தாகாதே
யுருக்கியுருக்கி யுளத்தையழித்தமு தூறிடுமாகாதே
யோதறியேனுடையாய்முறையோவெனவோதுதுமாகாதே
யிருக்கைதனக்கிய லிப்படியாகி யிருக்கும தாகாதே
யெந்தைசிவப்பிரகாசனருட்கணெழிற்கடைபட்டிடினே.

அருணெறிவிளக்க முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

உகூ - வது.

ஸ்வரூபானந்தஸ்வாமிகள்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

குயில்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

மேலையமரர்க்கு மேலாம் விண்ணவன் மண்ணிலி ழிந்து, மாலையுங்காலையு மில்லா வகையென் றலைமிசைவைத்த, காலையருணற் கடந்த காலுடை யானை

யென் கண்ணைச், சோலையில் வாழுங்குயிலே சுருப னை நீவரக்கூவாய். (க)

அச்சந்த மாலு மயனு மல்லா தவரு மறியா, ரிச்சந்த மென்று மறையு மியம்புவ தொன்றென வெ ன்ற, னுச்சந் தலைமிசை யேதன் னொண்மலர்ப் பாதங்கள் சூட்டி, யச்சந் தவிர்த்தெனை யாண்ட வழகனை நீவரக்கூவாய். (உ)

முத்திக் கரசென்று தன்னை மூவாத மூவருந் தேட, வெத்திக் கடையேனை யாண்டிங் கிர்த்தெனை யெ ன்பூடுருக்கிப், புத்திக்கும் வாக்குக்கு மென்னெம் புலன்களுக்கும் புலமாகித், தித்திக்கு மின்னமிழ் தத்தைச் சிவப்பிரகாசனைக்கூவாய். (ங)

சாத்திரங் கற்றுப் பிதற்றித் தனையுண ராதவரோடே, காத்திர மேவடி வாகிக் கழிந்து விடக்கடவேனைப், பார்த்திரங் கிப்பழ வேதம் பன்னும் பரம பதத்தை, மாத்திரை யொன்றின் வழங்கும் வள்ளலை நீவரக்கூவாய். (ச)

ஓதி யுணரப் படாத வொன்றென் றுயரிட மோது
மாதியு மந்தமு மில்லா வானந்த நாட னருளால்
வேதிய வேடம் புனைந்தென் விரகை யழித்த விரகன்
கோதிக் கனியுண் குயிலே குருபர னைவரக் கூவாய்.

மரித்தல் பிறத்த லிலாத மாசறு சோதியை நீயென்
ஞெருத்தலை மாற்றம தாக வுபதிட்டோதி விடாதே
யிருத்தியீ திப்பரிசென்ன வின்பவெள்ளத்தெனை யிட்ட
நிருத்தனை யாவையு மான நிமலனை நீவரக் கூவாய்.

காலமு ஞானமும் விண்ணுங் காலுங் கனலும் புனலுங், தூலமு நேர்மையு மாகிச் சொல்லும் பொருண்முற்று மல்லான், கோலங் கொடுவந் தடியேன் குடிமுழு தாண்ட குழகன், நீலநிறக் குயிற் பிள்ளாய் நிமலனை நீவரக்கூவாய். (எ)

கந்த மலர்ப்பொழி லேறுங் கனியுண்டு வாழுங் குயிலே, தொந்த வினையற நோக்கித் துணையடி யென்றலை வைத்துச்; சந்த மிதுவென்ன வொண்ணாத் தன்னை யெனக்கருள் செய்த, பந்தமும் வீடு மிலாத பரஞ்சுடரை வரக்கூவாய். (அ)

* சோத்தமுனக்குக்குயிலே சுராதிபர்நின்று துவள
ஆத்தை யுடம்பள வாகி யூதாரி யாயழி வேற்கு
மோத்தின்முடிவுரைத்தற்குமுன்னவுமொண்ணதவொன்றை
வார்த்தையொன்றாலேயளிக்கும்வல்லபனைவரக்கூவாய்.

பொன்னலர்சோலைக்குயிலேபுத்தேளிர்பொன்னடிகூட
வின்னலஞ்செய்தவிம்மண்ணி லேழையேன்றன் னுள்புகுந்த
கன்னலைத்தேனையமிழ்தைக்கனியைப்பிறவிக்கடுவை
யென்னலங்கொண்டபிரானையிறைவனைநீவரக்கூவாய்.

முன்னுன்மறையின்முடிவுமொழியுமுழுமுதறன்னைத்
தன்னுக வென்னை யுவந்து தாளிணை யென்றலைதந்த
வென்னுயகனையென்கண்ணையென்னுயிர்க்கின்னமிழ்தத்தை
யொன்னுனவாயாற்குயிலேபுண்ணியனைவரக்கூவாய்.

சுந்தர நீல நிறத்துச் சோலையில் வாழுங் குயிலே
யிந்திரசாலமதென்ன யாவையுங் காட்டி மறைப்பா

* சோத்தம் - அஞ்சலிபந்தனம்.

னந்தர நாடுபல் லென்ன வவனியின் மானுடனாகி
யெந்தரமாளவிசைந்தவின்னமிழ்தைவரக்கூவாய்.()

தன்னுடைச்சோதியிற்றுஞ்சல்பிறப்பறவிந்தச்சகத்தே
மின்னிடையாளொடுங்கூடிவேதியவேடத்தின்வந்து
பொன்னடிகூட்டியென்னுள்ளேபூரணவானந்தமாக்கி
யென்னிடர்தீர்த்தபிரானையிளங்குயிலேவரக்கூவாய்.

குயில் - முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

உஎ-வது.

அன்னைப்பத்து.

கலிவிருத்தம்.

தனியி லிருத்தித் தமைத்தந்த நாதா
ரினிய யடியென்று னன்னே யென்னு
மினியவர்க் கொப்புது மின்னமிழ் தாம்பால்
கனியுள தன்றுகா ணன்னே யென்னும். (க)

அச்ச மறுத்திங் கடிதலை வைத்தவர்
நிச்சம் புதியர்கா ணன்னே யென்னு
நிச்சம் புதிய நிமல னருளினை
யிச்சந்த மென்னவோ வன்னே யென்னும். (உ)

தோற்றுவ தெல்லாஞ் சுரூபமாய்த் தோற்றவோர்
மாற்ற மருளினா ரன்னே யென்னு

மாற்ற மருளிய வல்லபங் கண்டெனக்
காற்றவொண் ணாதிகா ணன்னே யென்னும். (ந)

நாரா யணனைய னாடரி தானவர்
வாராது வந்தார்கா ணன்னே யென்னும்
வாராது வந்தென்னை வாழ்வித்த நாயனார்
சீரா ருளென்னே யன்னே யென்னும். (ச)

விண்ணாதி தோன்றா விழியளித் தாண்டது
மெண்ணா திருவென்றா ரன்னே யென்னு
மெண்ணா திருந்த வியல்பை யிதுவென்ன
வொண்ணா துரைக்கவு மன்னே யென்னும். (ரு)

ஏகமாய் நின்றானா யிங்கிரண் டென்பவர்
மோக மணைவர்கா ணன்னே யென்னு
மோக மணைவொன் றெங்கண் முதல்வனா
ராகமஞ் சொன்னார்கா ணன்னே யென்னும். (சா)

தற்பதந் தொம்பதந் தாமாய வப்பத
மிப்பத மானவ ரன்னே யென்னு
மிப்பத மாய வியல்பை யிதுவென்று
செப்ப முடியுமோ வன்னே யென்னும். (எ)

ஊனா யுயிரா யுணர்வா யழிவேனைத்
தானாக வாண்டவா றன்னே யென்னுந்
தானாக வாண்ட தகைமை நினைதொறு
மானா துருகுமா லன்னே யென்னும். (அ)

இரண்டடியாயீற்றடிமிக்குவந்த
கலித்தாழிசை.

வேண்டிய வாவிளை யாடிட் வீடளித்
தாண்ட வருளென்னே யன்னே யென்னு
மாதி யருளென்னே யன்னே யென்னும். (கூ)

செய்யாமை யுஞ்செய லும்மறுத் தாண்டவா
வையா வதிசய மன்னே யென்னு
மழியா வதிசய மன்னே யென்னும். (க0)

அன்னைப்பத்து முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

உஅ-வது

ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அடியவர்திறத்து நிந்தாஸ்துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

காயமா ளிகைய துண்டு மூவர்கா தலிக ளுண்டு
வாயில்காப் பறிவு முண்டு வளம்படு சமத மாதி
யாயநற் சுற்றமுண்டங் கடக்கரும் பொருளு முண்டு
தூயநற்சுரூபானந்தன் றொண்டர்கடுறந்ததென்னே.

அன்பர்பாலார்வமுண்டங் கரும்பவச்செற்றமுண்டு
வன்பதார்விஷயந்தன்மேன்மாறிடாக்குரோதமுண்டு
முன்புறப் பக்கமேல்கீழ் முழுதுமா கிதியுமுண்டு
துன்பமில்சுரூபானந்தன்றொண்டர்கடுறந்ததென்னே.

ஒன்றொடுங்கலந்திராத வுறவின்மைபெரிதுமுண்டு
பொன்றிறு மசைவுறாத முரண்வலி புகலிலுண்டு
கன்றிடும்வயிரியோடுங் கலக்கமி லன்புண்டென்றாற்
றுன்றருட்சுரூபானந்தன் றொண்டர்கடுறந்ததென்னே.

கல்லுறுசிந்தையெல்லாங் கரைக்கும்வல்லபமுமு
ண்டு, வல்லவர்க்கொருகாலத்து மிரங்கிடாமறமுமு
ண்டங், கெல்லையற்றிடுமிரக்க மிறையொடுமிகவுண்
டென்றாற், றொல்லைநற்சிவப்பிரகாசன் றொண்டர்க
டுறந்ததென்னே. (ச)

மூன்பினுமலைவுதீர மொழிதருவிரகதுண்டு
நன்கொடுதீங்குகாணு ஞானமாஞ்செருக்குமுண்டு
வன்புறுதுன்பம்வந்தான் மயக்கமில்களிப்பதுண்டு
துன்பமில்சுரூபானந்தன் றொண்டர்கடுறந்ததென்னே.

கோத்தவைகுலைத்துமேலாங் குணமின்மைபெரி
துமுண்டு, பார்த்தவருயிர்கண்ணுமேல் வாங்குபண்பி
ன்மையுண்டங், கேத்துறுமேழைகட்கே யெளிவரு
மியல்புண்டென்று, லாத்தன்சுரூபானந்த னன்ப
ர்கடுறந்ததென்னே.

உலகியல்புறுவுணர்ந்த வுன்மத்தமிகவுமுண்டு
தலைவனதருளதன்றித் தணிப்பரும்பித்துமுண்டு
மலைவுறுபகுதிபோந்து வாதனைமாண்டதுண்டு
நிலையுடைச்சுரூபானந்த னேசர்கடுறந்ததென்னே.

தள்ளினுமிறைவனன்பர்தமைவிடாப்பாசமுண்டு,
நள்ளினுமிதரர்தம்மை நணுகிடாத்துவேஷமுண்டு,
துள்ளும்வன்னெஞ்சவஞ்சர்க் கருளிடாச்சோரமு
ண்டாற், றெள்ளுநற்சுரூபானந்தன் சித்தர்கடுறந்த
தென்னே. (அ)

* ஏத்தினர்க்கருத்தேசெய்தங் கெளிவருமிச்சையு
ண்டு, தோத்திரச்சூழலுற்றுச் சுழலும்வன்பற்றுமு
ண்டு, சாத்திரப்பேய்களுக்குச் சலனஞ்செய்தவறு

* ஏத்தினர்க்கருத்தென விசைநோக்கி யிருந்தது.

ண்டென்றாற், றீத்தனற்சுரூபானந்தன் சித்தர்கடுறந்
ததென்னே. (கூ)

களையில்பே ரின்பத்தாராக் காமுகர்விஷயகோப,
ருளையறு பொருடம்முள்ளே யொளித்துப்பேணிடு
மூலோபர், முரிவில்பேரின்பத்தீசன் வயமுயிர்கா
ணுமோகர், நிரையுமெம்மதமுந்தாமா நிமலர்கடுறந்
ததென்னே. (க0)

வரும்பவத்தாருச்சீற்ற மாற்சரியத்தர்தன்னைத்
தருங்குருபரன்றுளன்றித் தாழ்ந்திடாத்தெம்பர்தீரா
வரும்பவநாசனெங்கட் குண்டெனுமகங்காரத்தர்
பரம்புமா யாவைசுன்ய பண்பினர் துறந்ததென்னே.

நிலவருட்பொறையர்நேதி நேதியேநிரு பகத்தார்,
குலவுறுநற்சந்தோஷர் குருபரன்முழுதுமென்னச்,
சொலிதையுற்றிடும்விவேகர் தோய்வெதிரிகத்தசாந்
தர், தொலைவில்சித் தவிரோதத்தர் தூயவர் துறந்த
தென்னே. (கஉ)

உற்றவாரோபிதங்க ளொழிந்தவாறுதருமாமான்
முற்றுமாய்மொழியிறந்து முடிந்தமோனத்தராமாற்
பற்றுவீடின்றிநின்ற பராமிழ்தானந்தர்தாமாற்
றுற்றசீர்ச்சுரூபானந்தன்றொண்டர்கடுறந்ததென்னே.

சுட்டியவெவையுந்தாமாய்த் துறக்கவேறென்றின்
றுனல், விட்டதும்விடாதுமன்றி வேதமோர்நான்கு
ம்பேணப், பட்டிடும்மளவுமல்லாப் பரம்பரன்சுரூபா
னந்தன், சிட்டர்கடுறந்தாரென்னும் வார்த்தையுஞ்
சிறப்பதன்றே. (கச)

அடியவர்திறத்து நிந்தாஸ்துதி முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

உக-வது.

நெஞ்சிற்கமைவுரை.

நேரிசைவெண்பா.

உப்பகன்ற நீர்க்கூழு முண்டாற் பசிகெடுமா
லப்பதுண்டு கூவல்குள மாறதனி - லிப்படியைப்
பார்த்தமையாய்நெஞ்சேபரந்தெழுந்துசென்றாலும்
போர்த்துளதின் மேல்வருமோ பேறு. (க)

பல்காய நற்கறியும் பானெய்பழத் தோடடிசில்
செல்வாய தேசஞ் செறிந்தாலு - மெல்லவுனை
யூட்டாவூ ழுண்டே லுறுபிணிமற் றியாதொன்றால்
வீட்டாதோ நெஞ்சே விரைந்து. (உ)

நல்ல வறுசுவைதா னாக்கினுனி மாத்திரமே
யெல்லை யிருவிரலே யல்லதிலை - மெல்ல
விருவிரலைத் தான்கடக்க மாட்டாதே நெஞ்சே
பொருகடலைத் தான்கடப்பாய் போய். (௩)

ஆடை யழகினைநன் காதரித்தே யாங்கதற்கென்
றோடி யுறுபொருளுக் குற்றுழன்றாய் - கூடியதேல்
வண்ணா னெலிமருவார் வைப்பிடமற் றின்னவற்றா
லெண்ணாயோ நெஞ்சே யிடர். (ச)

கந்தையொடுவெண்ணீறுகன்றாமைபாழ்ங்கோயில்பல
முந்தையுள சீதமுறுமென்னின் - வெந்துயரக்
கோடையினிற் கோவணமுங் கூடமிகையித்தனைகா
ணாடையினிற் காரியந்தா னிங்கு. (ரு)

நீயா யமையாய் நினைந்தோடிக் கிட்டாமை
யேயா வமைந்தா யிடர்நெஞ்சே - சாயோ
கடையானார் காய்பசிக்கே கால்குலைவர் கற்றோ
ரடையாரோ வாங்கமைவின் பால். (௬)

அமையாதே பெற்றதனா லாங்காங்கு நன்றென்
றமையா தெழுந்தோடு கின்றாய் - சமையாச்
சிறுமைக்கு வித்ததுவாந் தேறாய் மனனே
மறுமைக்கு மஃதே மறைப்பு. (எ)

ஆற்றங் கரைப்பசுத்தா னக்கரையோ டிக்கரையாய்த்
தோற்றும் * பசுப்பைத் தொடர்வுறுமே - யாற்ற
வதுவேபோ னெஞ்சே யலைந்தலைப்பட் டோடு
மிதுவே யுனக்கிதனாற் பேறு. (அ)

இருந்தவிடத் தேதம்வரக் கண்டிருப்ப தன்றோ
பெருந்தகைமைக்காபரணம்பேதாய்-மருந்தெனவே
யாங்கினியார் தங்கடையிற் சென்றிடினு மாதரியார்
பாங்கிதுகாண் பாழ்நெஞ்சே பார். (௯)

உணர்ந்தார்க் குடம்பு மிகையென் றுலக
முணர்ந்தா ருணர்ந்தே யுரைத்தா - ரிணைந்தாம்
பொருண்முழுதும்விட்டாலும்பொய்யுடம்பிற்காதன்
மருளதுவா நெஞ்சே மறித்து. (க0)

இல்லாத தில்லை யுளதுதவி ராதென்று
நல்லார் துணிபொருளை நாடுங்கா - லெல்லா
மமைந்தபடி யேவருமா லாங்கசைவெ னெஞ்சே
சமைந்தபொரு டாமறிவார் தாம். (கக)

* பசுப்பு - பசுமை.

இங்கேதன் னூனுயிரை யேதமறக் கண்டுவிட்டுத்
தங்கே யெலாமமைய லாயிருக்க - வெங்கேனுங்
காடு மலையுங் கடந்துடம்புக் காய்வருந்தி
யோடுவதே னெஞ்சே யுரை. (௧௨)

அமைதற் குபாய மறிந்திடநீ வேண்டிற்
கமையுற்ற ஞானக் கரும்பைத் - தமையுற்ற
வாரியர்பாற் பெற்றங் கவரடிக்கே யேவலினை
யோரியல்பாற் செய்நெஞ்சே யுற்று. (௧௩)

நீடுந் தலைகீழ்கான் மேலாகி நின்றாலுங்
கூடும்படி யொழியக் கூடாதா - லோடி
வருந்தாம லுள்ளபடி வந்திடக்கண் டாறி
* யிருந்தாலோ நெஞ்சே யினிது. (௧௪)

நல்லோரை மேவி நலங்கிடக்க வங்குள்ள
பொல்லாங்கு கண்டோடிப் போகாதே - யெல்லா
மருளியவா செய்தங் கலதொழிநீ நெஞ்சே
பொருளியல்வே றில்லையினிப் போற்று. (௧௫)

வைதலும்வாழ்த்துதலும் வார்த்தையினிற் கற்பித்து
நையுமது நெஞ்சே நலமன்று - மெய்தும்
புரையிடத்து வாயுப் புரைக்குமொலி யென்றே
யுரையிடத்துக் கோளொழிநீ யுற்று. (௧௬)

ஒன்பதுவா யாலு மலஞ்சொரிய வூத்தைகமழ்
புன்புலையாங் குற்றப் புலாலுடம்பை - யன்புடனே
யேத்துவார் வைவா ரிழிவுரைப்பா ரல்லாதா
ராத்தமா மெய்யுணர்வார்க் காங்கு. (௧௭)

*இருந்தாலன்றோவென்பது-இருந்தாலோவெனமரீஇயிற்று

வாயுவன னீர்பிணிதான் மற்றும் பலபலவா
வாயசட வேதுவினா லாம்பயனுக் - கேயவொரு
செற்றநலங் கொண்டிலையேற் சேதனவே துத்தனையு
மற்றவனை நெஞ்சே மதி. (௧௮)

ஆர்வமொடு செற்றத்தை யாரிடத்துங்கொள்ளாதை
சாரமுள தெவ்விடத்துந் தான்கொண்டு - தீரவுணர்
நல்லோர்தஞ் சொல்லை நழுவாமை நீகொண்டு
நில்லா யிதுவே நெறி. (௧௯)

பெற்றதுவே கொண்டமைந்து பேரிழவிற்கொல்கா
குற்றநல மென்கோள் குறுகாதே-மற்றும் [தே
பயனின் மொழியாதே பார்த்துளமே நல்லோர்
நயமுமற வாதே நட. (௨0)

பொய்க்கனவும்பேய்த்தேரும்போலுமுடல்போமவ
சிக்கெனவே நாதன் றிருவடியை-நெக்குருகிப் [வுஞ்
பூண்டுவிடா தேகிடந்து போற்றியிடு நெஞ்சேநீ
மீண்டுபிற வாதே விட. (௨௧)

ஆண்ட வியல்பை நினைந்து நினைந்துருகி
வேண்டிமிக மெய்யன்பை மேன்மேலு - மாண்ட
வடியிணையே பூண்டமைவா மாரமிழ்ந்தை நெஞ்சே
யொடிவறவே நீயுண் டிரு. (௨௨)

நெஞ்சிற்கமைவுரை முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

௩௦-வது.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருச்சாழல்.

நாலடித்தரவுக் கொச்சகக்கலிப்பா.

இறையுணர்த்துமளவினிலெக்காலமுமெய்யுணர் வாரென், கறையுடலமளவெனமுன் கலங்குவதங் கென்னேடி, கிறையவனல்விறகிருக்க கிகழ்மதனமி லலாக்காற், சிறுகறையானரித்துணல்போற் றிகழ்ந் திடுங்காண் சாழலோ. (க)

அருமறையாகமமநந்த முகங்களினு லுரைத்தாலு மரியபரம்பொருளினையிங் கறியவொண்ணுதென்னேடி யருமறையாகமமறைந்தென்னாரியனுயெழுந்தருளித் திருவடியையருளினல்லாற்றெரியாகாண்சாழலோ.

மாத்திரையிலொருமொழியான்மாமுனிமீட்டுணர் த்திடுமேற், சாத்திரநூற்பார்ப்பதனுற் றருப்யனென் சாற்றேடி, சாத்திரத்தாற்றற்பரத்தைத் தானிதென வறியவொண்ணு, வார்த்தையிது கலகலென வடித் திடலாஞ் சாழலோ. (ங)

எங்குமொழி வறநிறைந்த வெல்லையிலாப் பேரி ன்ப, மிங்கொருமானுடனுகி யெழுந்தருள்வ தென் னேடி, சங்கைகெட மான்கொடுமான்பிடித்தாற்போ

சாழல்-ஓர்விளையாட்டு.

ற்றுனுடம்பாய், நங்கணுடம்பழிப்பதற்கு நடந்தது காண்சாழலோ. (ச)

ஒப்பரியானெண்மலர்த்தா ளளித்தலுமே யுலகு யிர்மற், றெப்பொருளுங் கண்டிலை யென்செய்தவா றியம்பேடி, யெப்பொருளு மாய்நின்ற திணையடியே யாதலினுன், மெய்ப்படவே கண்டவர்க்கு வேறிலை காண் சாழலோ. (ரு)

உடம்பதிலா னுடம்பாகி யுடம்பழித்துத் தானுக் கத், திடம்படவே மொழியுமதங் கென்பெறத்தான் செப்பேடி, யிடம்படவே மறுபயனங் கில்லாதபுய ன்மழைபோ, லடங்கவழியாப் பொருளா வருளின ன்காண் சாழலோ. (சு)

இப்படிவேறற விறைவன் யாவையுந்தா னுயிருக்க மெய்ப்படவேசமயங்கள் பிணங்குவதென்விளம்பே செப்பிடவேதிமிர்முறுநயனத்தோர்மதிபலவா [டி மப்படியே யறுசமய மலத்திடுங்காண் சாழலோ. எ

இருந்தபடி சிவமாகி யிருந்ததனை யெமக்களித்த, பெருந்தவற்குக் கைம்மாறு தானுண்டோ பேசேடி, யருந்தவற்குக் கைம்மாறென் றிலையருளை நினைந்தத னு, லெரிந்தவழன் மெழுகெனவென் புருகிடல்கா ண் சாழலோ. (அ)

வானேரு மண்ணேரு மறையுமறு சமயமுமங்
கேனேரு மலமாக்க வெமக்களித்த தென்னேடி
யேனேரு மலமாக்க வெமக்களித்த தெம்பெருமான்
மானுய சுதந்தரமே மற்றிலைகாண் சாழலோ. (கூ)

செய்யசிவப் பிரகாசர் சிறியோமை யாண்டருளி
யையமற நங்குலமுன் னாட்கொண்டான் காணேடி
யையனருட் டிறநினையேனழிந்துவிழுந்தெழுந்தலறேன்.
மெய்ம்முழுதும்விதிர்விதிரேன்வினையேனென்சாழலோ

திருச்சாழல் முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

நக - வது.

பழித்துறைமாலை.

அடிநான்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த
இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

விரித்தகண் ணிற்றிரித்தகண் ணில் விழித்தகண் ணி லெல்லா, மிகுத்துருவி நின்றேயும் விளம்பவொண் ணாவீசன், றரித்துவந்ததிருமேனி தன்னையெனக்க ளித்துத், தானேதா னாக்கவந்த தன்மைவேடங் கிடிகொள். (க)

உரைத்த பொருள் யாவையிலும் புரைத்தலின்றி நின்றே, யுரையுணர்வா லுணரவொண்ணா வொருவி குத்த வொருவன், வரைத்து வந்த திருமேனி மண் ணின்மயக் கறுத்து, மலர்க் கழல்கள் சூட்டவென் றே வந்தவேடங் கிடிகொள். (உ)

தோன்றி நின்ற பொருள்க ளெல்லாந் தொட்டுநி ன்றே யாவுந், தோன்றாமை தோன்றிநின்ற தொன்ற லொடு வந்து, வூன்றிநின்ற வுணர்வுதன்னை யுணர் வானி லிருத்தி, யுள்ளநிறங் கொள்ளவந்த கள்ளவே டங் கிடிகொள். (ந)

திகழ்ந்துநின்ற பொருள்களெல்லாஞ் செருமிநி ன்றேயாவுந், தெரிவரிய பெரியபிரான் றீர்ந்துவந்த கோல, நிகழ்ந்துவந்து மூகந்தரித்து நிகழ்வுகெட முழுத்தி, நிகழ்வானி னிறங்கவர நிகழ்ந்தவேடங் * கிடிகொள். (ச)

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த
குறள்வெண்செந்துறை.

உருத்தவவ்வ விடந்தோறு மொப்பிலாப்பெருங்
கண்ணே யுதய மாக்கிக்
கருத்தற்ற விடந்தோறுங் காண்பானு
யெனையங்கே கரந்தா னன்னே. (ரு)

கெட்டவவ்வ விடந்தோறுங் கேடில்லாப்
பெருங்கண்ணே கெழுமு வித்துப்
பட்டவென் றுயர்தீரப் பழையதன்
னிலையிலே பதித்தா னன்னே. (சா)

வேறு.

உன்னரிய தன்மையே யென்னுயிரை யொடுக்கி
யொழியாமை யெவ்விடத்து மழியாமை காட்டித்
தன்னடியே னாமாறு பின்னையெனக் களித்த
தத்துவனார் தங்கருணை சாற்றலா மளவோ. (எ)

பழித்துறைமாலை முற்றுப்பெற்றது.

---

* கிடிகொளென்பது-பழிப்புரைத்திசைச்சொல்.

உ
சிவமயம்.
௩௨ - வது.

தோழிக்குரைத்தல்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

மூத்தே வருந்தேடு மூலப் பொருட்னை மொய்குழ லாயேடி கேளாய், பித்தா மூபாதிப் பெருந்துயர்ப் பவ்வப் பிறவிப் பிணிக்கோர் மருந்தா, மத்தாடு மைம்புலன் றன்னின் வழிமாறி மனவுன்ற மாண்ட வருளே, சித்தா யொளிருஞ் சிவப்பிர காசர் திருவடித் தாமரை காணே. (க)

சொல்லிய ஞானிக் கினிப்பிறப் பில்லாமை தூமொழி யாயேடி கேளாய், நெல்லு முதலாம் விதைக ளொருபயில் வறுத்தான் முளையாதாற் போல, வல்லும் பகலு மறவே சுட்டரு மறிவாம் வட்டவை யெரியில், வெல்ல வரும்பவ வித்தா மவிச்சையும் வேவலான் மேன்முளை யாவே. (உ)

துய்யமெய்ஞ் ஞானிக் கிருவினை கூடாமை தேர்கைகல் லாயேடி கேளாய், பொய்ய வுடற்செயல் புத்துடம் பாதலாற் போந்த வவிச்சையற் றுத்தான், பொய்யாய வூனி லறிவுக்கு முன்புள்ள விச்சையோ டேவெந் தறுமான், மெய்ய வறிவால் விளங்கலான் மேல்வினை மேவாது வெந்தறுந் தானே. (௩)

கோதற்ற ஞானி யிருந்திடுந் தன்மையைக் கொங்கைநல் லாயேடி கேளாய், வாதற்ற மாமறை முற்றுஞ் சிரங்களால் வந்தது வாழ்த்திடுன் றேத்தி, யோதற் கரிய வுணர்வின்ப மேயா யொருகற் பனைகளு

மின்றி, யாதுக்கு மங்கங் கதுவாகி யன்பர்க் கறிவாயிருந்திடுந் தானே. (௪)

மெய்ஞ்ஞானி கட்கு விரதங்கள் கூடாமை மெல்லிய லாயேடி கேளாய், யஞ்ஞான மாயையைச் சுட்டுக்கொ டல்ல தறிவுதி யாது தித்த, விஞ்ஞான மாயையி னுலதன் காரியத் தாகும் விரத மயறன், மெய்ஞ்ஞான மாகி விளங்கலான் மேல்வினை மேவலொன்று மேவாதே. (௫)

ஊனமன மாண்டுள்ள வொண்கழ லான்றன்னை யொப்பிலா தாயேடி கேளாய், புனைநன வோடு கனவு சுழுத்தி புகலுந் துரியமுன் னுக, வனைமுழு தாங்கழன் றேபாரத் தோடுயிர் வையமுங் கண்ணில் விழுங்கிக், கரையிறந் தின்பக் கடலா யிருந்திடுங் கண்ணேகண் ணுயிடல் காணே. (௬)

தோழிக்குரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.
௩௩ - வது.

அறுதியுரைத்தல்.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த குறள்வெண்செந்துறை.

இந்த வுடலம் விடுவதன் முன்னினைந் திப்பவந் தீரவிழ்ன், வந்தவவ் துபல னுகிப் பிறந்தெய்த்து மாண்டே விடுவர் கிடீர். (க)

சாதல் பிறந்த லெனுங்கேடு தானறத் தம்மை யு
ணரா விடிற், போதல் வருதலாற் றொன்னூச லாட்
டொரு காலத்தும் போகா கிடீர். (௨)

உம்மை யுணர்ந்து பவச்சுடு காட்டையொப் போ
டே கழலா விடி, னிம்மை மறுமையி லேபிடித் தும்
மை யெல்லாம் புடுத்துங் * கிடீர். (௩)

ஊனை வடிவென்றல் விட்டுத்தன் னுண்மையை யு
ள்ளவா காணு விடின், மானு மழுவுமாய் வந்தாலும்
வன்பவ மாளா திருக்குங் கிடீர். (௪)

இப் ° பிறப் பில்லே தமையுணர்ந் தெல்லாப் பிற
ப்பு மொழியா விடிற், றப்பி யுடல்கொண்டு கொண்
டு சதங்கையுங் காலுமாய் நிற்பர் கிடீர். (௫)

ஆறி யறிவே வடிவென் றிருந்தல்ல லெல்லாங் க
ழியாவிடிற், சூறைகொண் டேமனை யும்மையு னுக்
கித்தோற் பாவைக்கூத் தாட்டுங் கிடீர். (௬)

மேலா லறிவோ மெனாதே விரைந்தும்மை மெய்
கண்டு கொள்ளாவிடிற், கோலா கலஞ்செய்து வந்
தும்மை யாசா பைசாசங் குமைக்குங் கிடீர். (௭)

பந்தசங் கற்பனை யிற்றலை வைத்துப் படாதெலா
ம் பட்டிடாதே, யெந்தை கழல்சூடி னெங்கெழி லெ
ன்றாயி றென்றிருக் கல்லாங்கிடீர். (௮)

* கிடீரென்பது-தேசிகப்பழிப்பிடைச்சொல்.

° பிறப்பிலேயென்பது-பிறப்பில்லேயென விரித்தல்விகா
ரமாயிற்று.

நாடிக்குரவன் கழற்றலை வைத்துணரா தானே நா
னென் றிடிற், கூடிய் பெருஞ்சுற்ற † மத்தின் றலையி
லே கொள்ளியை வைக்குங் கிடீர். (௯)

மெய்யே யுரைத்த வறுதிசொற் கொள்ளார் வில
ங்குவே தாள்மொப்பா, னாயோ புவங்கட்டுத் தேற
லோர் காலத்து மாணையே யில்லையில்லை. (௧0)

அறுதியுரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

௩௪-வது.

அருமையுரைத்தல்.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த
குறள்வெண்செந்துறை.

நான்மறை யோதிப் பொருளுரைத்து நாட்டி யக்
கல்வி சாற்றினலுங், தானது வாகை யரிதுகாணுஞ்
சலிப்பறநிற்கை யரிதுகாணும். (௧)

இணங்காமை யெல்லா மறத்துறந்தே யிருட்டற
வேதாந்த மோதினலும், பிணங்கா திருக்கை யரிது
காணும் பேரின்ப மாகையரிது காணும். (௨)

எல்லை யிலாகம மேறவோதி யேதுக்களெல்லா மி
யம்பினலு, மல்லலறுக்கை யரிதுகாணு மறிவாயிரு
க்கை யரிதுகாணும். (௩)

† அதின்றலையென்பது-அத்தின்றலையென விரித்தல் விகா
ரமாயிற்று.

சைனசந்நியாசம்.

பற்றற விட்டுத் தலைபறித்துப் பாணியைப் பண்ணிப் பயின்றக்காலு, முற்ற நிலைநிற்கை யரிதுகாணு முடிவு நிலைநிற்கை யரிதுகாணும். (௪)

ஆறுசமயப் பொருளுங் கற்றே யங்குள்ள தர்க்கங்கள் சாற்றினாலு, மாறியிருக்கை யரிதுகாணு மதுவிது வாகை யரிதுகாணும். (௫)

வேறுபிறிதிலா மெய்ம்மைதன்னை வித்தாரமாகவிளம்பினாலு, மாறியிருக்கை யரிதுகாணு மவிரோதமாகை யரிதுகாணும். (௬)

தேறி யுலக மனைத்தினையுஞ் சிற்பரமாகநாஞ் செப்பினாலு, மாறியிருக்கை யரிதுகாணு மவிரோதமாகை யரிதுகாணும். (௭)

அருமையுரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

௨

சிவமயம்.

௩௫ - வது.

வளவியுடன்படுத்தல்.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த குறள்வெண்செந்துறை.

இமைத்துவிழிப்பதற் கில்லைவசனுளி[illegible] னு ஐம்பங்கொண்ணில்கோடி, யமைந்தநலோட்[illegible]ர்த்தல லறுநெஞ்சேயாண்டவனென்றென் [illegible]வாரீர்.

* வாரீரென்பது - நெஞ்சையுயர்த்துக்கூறல்.

மின்னினு நொய்திவ் வுடம்பின்றன்மை மேன்மேலும் வந்திடும் வேதனைக, ளன்னதே யிவ்வுடம் பாவதறாலாய்வானை யெய்யோது மாயவாரீர். (௨)

இல்லாது வேண்டினும் வந்திசையா வுள்ளது தள்ளினு மூட்டுமானு, லெல்லாம் வரக்கண்டோ ரிச்சையின்றி யிருந்தபடியே யிருக்கவாரீர். (௩)

என்னை கேளிஃ தொன்றுநெஞ்சே யேதேனுஞ் செய்தினி யுள்ளகாலந், தன்னைக் காயோமை யாண்டுகொண்ட தாள்களை யோவாது சாற்றவாரீர். (௪)

பொன்று முடம்பு பொருந்துமின்பம் புன்னுனை நீராகும் புன்மை நெஞ்சே, யென்றபி னெல்லாம் விழுவிட்டே யிருந்தபடியே யிருக்கவாரீர். (௫)

ஒன்றெனி லாயிர கோடிதுன்ப மோய்வின்றி யேவரு மோரி னெஞ்சே, யொன்றுமற் றுள்ளநா மிருந்தே யுளநாள் கழிக்க வொருப்படுமோ. (௬)

வளவியுடன்படுத்தல் முற்றுப்பெற்ற[து.]

௨

சிவமயம்.

௩௬ - வது.

மனோரதம்.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்[துவந்த]

குறள்வெண்செந்துறை.

முகுந்தனு நாலு முகனுந்தேட மூலமொருகுரு மூர்த்தியாகிப், புகுந்தடி யார்தொழ வீற்றிருக்கும் பூங்கோயி லரசனைப் பெற்றிலேனே. (௧)

மறைகளு லென்று மறிவரிய மலரடி கண்டுநான்
வாழும்வண்ண, மிறைவனார் தன்றிருக் கோயிறன்
னிலேதேனு மொன்றாகப் பெற்றிலேனே. (௨)

பாசங்கள் வேரைப் பறிக்கும் வண்ணம் பலிக்கெ
ன்று பேரிட்டுப் பையப்பையத், தேசிக ஞர்தா மெ
ழுந்தருளுந் திருவீதி யாகநான் பெற்றிலேனே. (௩)

உள்ளூறு நோய்களை யொன்றின் மாற்று மொப்
பிலானந்தனை யுள்ளுந்தோறு, மள்ளூறு சிந்தையார்
கண்சொரியு மானந்தக் கண்ணீர்நா ளாக்கிலேனே. ௪

பாமாலை கொண்டு தனையருளப் பாவியேன் கண்
காணப் பாரில்வந்த, சீமான் புகழ்கேட்க வாகமெங்
குஞ் செவியாய்த் திகழ்ந்திடப் பெற்றிலேனே. (௫)

அச்சந் தவிர்த்தென்னை யாண்டுகொண்ட வருளை
நினைதொறு மன்புகூர, வுச்சி தொடங்கி யடியளவு
முள்மா யிருக்கநான் பெற்றிலேனே. (௬)

கருவேலை யுள்வீழுந் தாழுமென்னைக் கண்டஞ்ச
லென்றுவந் தாண்டுகொண்ட, வருண்மேனி காண
வநந்தகோடி யரகத்திற் கண்ணாகப் பெற்றிலேனே.

அவமே பிறந்திறந் தாழுமென்னை யாழாம லஞ்ச
லென் றாண்டுகொண்ட, தவாசனைப் புகழ் [illegible]மயிர்க்
கா றுனெல்லாம் வாயாகப் பெற்[illegible]. (௮)

போதந் திரண்டருண் மேனி[illegible] பு[illegible]யனை
யாளப் புவியில்வந்த, பாத மணை[illegible] [illegible]நாசி
பதினாயிரங்கோடி பெற்றிலேனே. (௯)

கழலிணை யாவருங் காணவந்த காரணனார் தாமெ
ழுந்தருளும், பழவடி யார்திரு வாசஞ்சேரும் மடியா
யக்கிடக்கநான் பெற்றிலேனே. (௧௦)

மநோரத முற்றுப்பெற்றது.

௩௭-வது.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

ஏவலுக்கிசையாக்கரணத்திகழ்ச்சி.

அடிநான்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த இரட்டைக்
குறள்வெண்செந்துறை.

ஓவாதே பிறந்திறந் துழிதரு மென்னை
யோகோவென் றருள்செய்யு மொளியாருஞ்சுருபன்
றேவாநற் றிருமேனி நினையாத கண்க
ளவையெல்லாங் கண்ணல்ல செந்நீர்பாய் புண்ணே.

தடையில்லைத் திருவாசல் சகலமுஞ் சுரக்குந்
தன்னையே தரவல்ல தலைவள்ளல் சுருப
னடிவறக் கொடிகட்டி யிருக்கவு முயிர்க
ளோடிவந் தடையாத வுணர்வின்மை யென்னே. (௨)

கல்லாத மூழ்கையுங் கற்பித்தோர் மொழியாற்
கடையோமைப்பொருளாகக் கடைக்கண் வைத்தளித்
வல்லாளன் சுருபன்சீர் நினையாத மனந்தான்
வன்பாறைபிரும்பன்று வலிதீது வலிதே. (௩)

ஏவலுக்கிசையாக்கரணத்திகழ்ச்சி முற்றுப்பெற்றது.

ரு அ - வது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

ஏ வ லி சை த் த ல்.

அடியிரண்டாய்த்தம்மிலொத்துவந்த
குறள்வெண்செந்துறை.

கேளாய்செவியேநங்கிழமைகண்டும்புகுந்தாண்டவன்
மாளாதசீர்த்தியே மன்னுமொலியெங்குமாகவே. (க)

உட்டேலேநீ மேவும் பரிசெலா நம்மை யுடையவன்
பிட்டமார்திருமேனியான திண்மைகண்டுந் தேராய்நீ.

வாராய்நயனமேவாராதேவந்தெம்மையாண்டானைப்
பாராய் முழுது மவனுகின்ற பரிசினை. (௩)

நாவேநீயுண்ணுஞ்சுவையெல்லாநம்மையுடையவன்
றேவா ரடியாய திண்மைகண் டுண்ணவுந் தேராய்நீ.

* வாசமுழுதுமவ் வாசாம கோசர மானவ்
னுச மிலிகோல மானநன் மைகண்டு நாசியே. (ரு)

வாராய்பிரவிர்த்தியேவாராதேவந்தெம்மையாண்டவன்
சீரார்திருப்பணியாகவே செய்யாய்செயலெல்லாம்.

இராய்நிவிர்த்தியே யொன்றுமொழியா விறைவரைச்
சேரா தவருடன் சிந்தைகனவிலுஞ் சேராதே. (எ)

மனமேநீ சங்கற்ப மாக நினையும் பொருளெல்லாங்
கனமாம் பரஞ்சுடர் கற்பனையாகக் கருதாய்நீ. (அ)

* இச்செய்யுளிற் பயனிலைதொக்கது.

சித்தமே நீசிந்தனையாய் நினையும் பொருளெல்லாம்
வைத்த மலரடி யல்லதின் மைகண்டு வாழாய்நீ. (௯)

ஐயமறவிட் டறுதியிடுமிப் பொருளெல்லாஞ்
செய்யசிவப்பிர காசரொன்றேதெளி வாய்மதிநீ. (௧0)

ஏவலிசைத்தல் - முற்றுப்பெற்றது.

ரு௯ - வது நற்குறி.

அடியிரண்டாய்த்தம்மிலொத்துவந்த
குறள்வெண்செந்துறை.

பாரும் பாரு ரருள்வருங்குறி பாதாதிகேசமுங் க
ம்பித்தோர்வுமிழந்து,வுரோமமுகிழ்த்து வுள்ளமுந்
தீமெழுகாய்விடுமே. (க)

கலையும்வளையுடன் கற்புமிழந்தறிமாலுங்கரையுறு
மே, யலையுங் கடலே முணுவேனு மன்பா பாலையன்
வருங்குறியே. (உ)

என்புமுருகி யெதிரிலின்பவ் வெள்ளமெங்கும் ப
ரந்திடுமே, தன்பெருந் தன்மை தன்னுலு மறிவொ
ண்ணுச் சம்புவருங்குறியே. (௩)

ஊனுமுயிரு முணர்வு முணர்விடை யாதுமுருகி
யொன்றாய்த், தேனு மமிழ்துமாய் நின்றுதித் தித்தி
டுஞ் செய்யோன் வருங்குறியே. (௪)

சதுரைமறந்தறி மால்கொண்டு தன்னையுந் தானி
ழைந்தோ வியம்போ, லெதிர்வுங்கழிவு மற்றின்ப
மீதூருமாலெந்தை வருங்குறியே. (ரு)

விச்சையவிச்சை விவேகாவிவேகங்கள் வீடுபற்று ங்களவிற், றுச்சதுணர்த விலாமைபோற்றேன்றுதூ தூயோன்வருங்குறியே. (சா)

உரையுந்தழுத்துள மும்முருகிக்கண்ணு மொய்பி லா றுகியோடும், புரையுமறவினைந் தின்பமீ தூரும் புரணன்வருங் குறியே. (எ)

குறி முற்றுப்பெற்றது.

சo - வது பல்லி.

அடிநான்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த
இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

அருவுரு வலாதுருவ மாகிவரு மாகி
வாதிமறை தேடரிய வண்ணல்வரு மாகிற்
சுருபனெனை யுடையநல் தோழன்வரு மாகிற்
றுள்க்கமற நல்லதிசை சொல்லுசிறு பல்லி. (க)

ஓடுமன நம்மினுட னுறவுசெயு மாகி
லுள்ளதிலை மெள்ளவுணற் வாகிவரு மாகி
னுடுமிட மெங்குமறி வாகிவிடு மாகி
னல்லகுர னல்லதிசை சொல்லுசிறு பல்லி. (உ)

செப்பமுடி யாதபொருள் செப்பவரு மாகிற்
சிலுப்பற விழுத்தவல தீரன்வரு மாகி
லிப்பவ மறுத்தகழ லிங்குன்வரு மாகி
லின்னமொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. (௩)

ஆறவடி வைக்கவல வாதிவரு மாகி
லருஞ்சிவ மெனக்கெளிய வையன்வரு மாகில்
வேறுமொழி யாவிரகன் வீதிவரு மாகின்
மீளவொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. (சு)

இரவுபக லொழியவரு மிரவிவரு மாகி
லின்பவடி வானசிவ மிங்குன்வரு மாகில்
விரவியெனை யாளவல வீரன்வரு மாகின்
மீளவொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. (ரு)

என்னுளமிழ் தூறிநிறை யின்பம்வரு மாகி
லென்றுமொழி யாதபர மேசன்வரு மாகின்
மன்னுமுணர் வாகிய மணாளன்வரு மாகில்
வாழவொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. (சு)

உம்பர்க டமக்கரிய வும்பன்வரு மாகி
லுரையுணர் விறந்தவுணர் வுருவன்வரு மாகி
லெம்பர மறத்திகழு மின்பம்வரு மாகி
லின்னமொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. (எ)

பல்லி முற்றுப்பெற்றது.

சக = வது கொடி.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த
குறள்வெண்செந்துறை.

கருவார் புழுச்சிறைக்கே கடையேன்புகாதவண்ணங்
குருவாகிவந்தான்வரிற் கொடியேபுவகைகூறே. (க)

மாறும் பிறவிமயன் மாத்திரையோன் றிற்றீரக்
கூறும் விரகன்வரிற் கொடியே யுவகைகூறே. (உ)

தோலான் மறைத்தமலச் சுமையினைநானென்கின்ற
கோலாகலந்தீர்த்தான்வரிற் கொடியேயுவகைகூறே.
தொண்டில்லையல்லர்நாயேன்றொழும்புகந்தாண்டுகொண்ட
கொண்டலெழுந்தருளிற் கொடியேயுவகைகூறே. ௪
நற்றேவர் நின்றுணங்க நாயேனை யாண்டகோலங்
குற்றேவல் கொள்ளவரிற் கொடியே யுவகைகூறே.
நாமாதீத மானதன்னை நாயேற்கு நல்கவந்த
கோமானெழுந்தருளிற் கொடியே யுவகைகூறே. (௬)
உணாயுணர்வற்றதொன்றை யுள்ளங்கைநெல்லிபோலக்
குணாகழ றந்தான்வரிற் கொடியே யுவகைகூறே. (௭)
திண்டாடத்தேவரெல்லாஞ் சிறியேனைக்கண்டுகொண்டு
கொண்டாள வந்தான்வரிற் கொடியேயுவகைகூறே.
ஞாலமும்விண்ணுநிற்க நாயேனை யாண்டுகொள்ளக்
கோலமாய் வந்தான்வரிற் கொடியே யுவகைகூறே.
நெடியானு மயனுநிற்க நேயமிலா நீசனெனைக்
குடியாகவாண்டான்வரிற் கொடியேயுவகைகூறே. ௧௦

வேறு.

கோகிலக் குஞ்சுதம் பிள்ளைபோலுங் குறித்தேவ ளர்க்குங் குலக்கொடியே, யேகநற்சோதியை யென் னையாளு மெம்பிரானை யிங்கெழுந் தருளென்னே.()

கொடி முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

௪௨-வது கோழி.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த குறள்வெண்செந்துறை.

சாவாது மூவாது தன்னைத்தந்த தம்பிரா னிங்கே யெழுந்தருள, நாவார நாதன் றிசையைநோக்கி யழைத்திடாய் கோழிக் குலக்கொடியே. (௧)

கண்டா ருயிருண்டு நம்மைநல்குங் கருணையனிங் கெழுந்தருள, வண்டனிருந்த திசையை நோக்கி யழைத்திடாய்கோழிக் குலக்கொடியே. (௨)

மோன மொழியான் முழுதுமோதி முடித்தவெங் கோமா னெழுந்தருள, ஞானவினோதன் றிசையை நோக்கி யழைத்திடாய் கோழிக் குலக்கொடியே. ௩

கோழி முற்றுப்பெற்றது.

௪௩-வது கூடல்.

கலிவிருத்தம்.

மாலும் பிரமனு மற்றுள்ள தேவரு
ஞாலமு நிற்பா ரரூபந்தான் சாற்றி
யால மெனைக்கொண் டமிழ்தந் தனைத்தந்த
கோலம் வருமாகிற் கூடுவாய் கூடலே. (௧)

கூடல் முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

சுசு-வது.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

கிளிப்பயிற்று.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

மூலந் தனக்கில்லா மூல மென்னீர்
  முழுதுமாய்த் தானே முளைத்தா னென்னீர்
காலங்கண் மூன்றுங் கடந்தா னென்னீர்
  கண்ணுக்குங் கண்ணாய்க் கழன்றா னென்னீர்
கோலங் குருவுருவாய் வந்தா னென்னீர்
  குடிமுழுது மாட்கொண்ட கொண்ட லென்னீர்
சீலம் பரவிரிய செல்வ மென்னீர்
  சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (க)

பந்தமாய் வீடாய்ப் பரந்தா னென்னீர்
  பாவிப்பார் பாவனைக ளானா னென்னீர்
சந்த மிதுவென்ன வொண்ணா தென்னீர்
  தன்னை யருள்குருவாய் வந்தா னென்னீ
ரந்தமிலா வன்பிறவி தீர்த்தா னென்னீ
  ரருட்கழல்க ணந்தலையில் வைத்தா னென்னீர்
சிந்தைதன்னிற் றித்திக்குந் தேனே யென்னீர்
  சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (உ)

சாற்றுஞ் சடங்கறுத்த தாளா னென்னீர்
  தத்துவ னேயென்னீர் தலைவா வென்னீர்

போற்றுவார் தம்மைவிடாப் பொன்னே யென்னீர்
  புரையறவே தானினைந்தாற் போகா னென்னீர்
காற்றுங் கறங்கு மெனச்ச லிக்குங்
  கருத்தைக் கலக்க மறுத்தா னென்னீர்
சீற்றமி னெஞ்சகத்துச் சேர்வே யென்னீர்
  சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (ங)

உலவாத * பூமாரா யோங்கு கின்ற
  வுள்ளொளியே யென்னீ ருடையா யென்னீர்
கலவாதெல் லாங்கலந்து கண்டு நின்ற
  கண்ணே கருமணியே பாவா யென்னீர்
பலவாகி நின்றே பகிர்ப்பொன் றில்லாப்
  பரமனே யென்னீர் பழையா யென்னீர்
சிலைபோலு மென்னெஞ்சிற் சேர்ந்தா னென்னீர்
  சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (ச)

கற்பனைக ளெல்லாங் கழித்தா னென்னீர்
  கருவாகி நின்றொளிருங் கண்ணே யென்னீர்
நிற்பனவுஞ் செல்வனவு மானா னென்னீர்
  நினைவறவே தானினைந்தா னிற்பா னென்னீர்
சொற்பலவா நூல்பலவுஞ் சொன்னா னென்னீர்
  துரிசறுத்தாட் கொள்ளவல்ல சோதி யென்னீர்
சிற்பரமாய் நின்றொளிருந் தெளிவே யென்னீர்
  சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (ரு)

கூறு பலசமயங் கோத்தா னென்னீர்
  கூறற்றா ருள்ளத்துக் கோற்றே னென்னீ

---

* பூமார் - மகத்துவமுடையவர்.

ராறு மையைந்து நாலேழ் தொண்ணூற்
 றாறு மவைவகுத்தங் காகா னென்னீர்
மாறாத வல்வினைநோய் மாற்றா னென்னீர்
 மாசறுத்தாட் கொண்டருள் வந்தா னென்னீர்
தேறாதா ருள்ளத்துச் சேரா னென்னீர்
 சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (சு)

இந்திரசா லம்போல வெல்லாந் தன்னு
 ளிதமிதமா கக்காட்ட வல்லா னென்னீ
ரந்தரமொன் றின்றியெல்லாங் காண்பானென்னீ
 ரண்டர்க் கறிவரிய வத்த னென்னீர்
தொந்த விருண்மாய்த்த சுடரே யென்னீர்
 துணையடி யென்சென்னிமிசை வைத்தானென்னீர்
சிந்தையுள் ளேமன்னிச் செறிந்தா னென்னீர்
 சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (எ)

அன்னையிலு மென்றனக்கு நல்லா னென்னீ
 ரமிழ்தத்து வான்சுவையே பயனே யென்னீ
ரென்னை யெனக் கென்றாலே யென்னிற்றந்த
 வின்னமிழ் தேயென்னீ ரிறைவா வென்னீர்
பன்னுமறைக் கெட்டாத பாதா வென்னீர்
 பழவடியார் பண்டாரப் பொருளே யென்னீர்
சென்னிமிசைக் கழல்சூட்டி யாண்டா னென்னீர்
 சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (அ)

பொல்லாவென் போல்வாரைத் தேடி யாளப்
 பூமியினின் மானுடனாய்ப் போந்தா னென்னீர்

நல்லார்க ளெல்லாரு நிற்க நாய்க்கு
 நற்றவிசிட் டெனையாண்ட நாதா வென்னீர்
கல்லாமை கற்பித்த காளா யென்னீர்
 கருணைத்த டங்கடலே யென்னீ ரென்னீர்
செல்லாத மீளாத செல்வ மென்னீர்
 சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (கூ)

ஒப்பொருவ ரில்லா வொருவ னென்னீ
 ருத்தமர்க் கேகண்ணா யுதித்தா னென்னீ
ரெப்பொருளுந் தானா யிசைந்தா னென்னீ
 ரிடையறா வானந்த வெள்ள மென்னீர்
தப்பறவே யென்னைவலிந் தாண்டு கொண்டு
 தாளிணையென் சென்னிமிசை வைத்தானென்னீர்
செப்பரிய சுவானுபவத் தேற லென்னீர்
 சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (க0)

அள்ளூறு முள்ளத் தடியார் மெய்யி
 லணுகிநோ யினையறுத்திட் டினிமே லொன்று
நள்ளாமை காத்துவந்த நம்பா வென்னீர்
 நாயேனீ யாய்யந்த நாதா வென்னீர்.
விள்ளாமை யோர்கணமு மடியார் கூட்டம்
 விரவியினிக் குறைக்காலம் போக்க நாயேற்
குள்ளானே யருளியினி யுடலம் வீபோ
 துணர்ந்திருந்தே யொழிவிப்பாயென் னீரென்னீர்.

கிளிப்பயிற்று முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.
௪௫ - வது.

குறையுரைத்தல்.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த
குறள்வெண்செந்துறை.

கொண்டாள் குரவனே கூர்மய றீரானேற்
கண்டா ருயிருண் ணுங் கண்டக னென்பேனே. (க)

என்பணி கொண்டென்று மின்புரு னேன்மாயை
வன்ப ருயிருண் ணு மறவன்கா ணென்பேனே. (உ)

குறையுரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

---

௪௬ - வது.

வரவுசாற்றல்.

அடிநான்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த
இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

தோரணங்க ணாட்டு * மேடோ சோலையெங்குஞ் செய்யுமேடோ, தூணுறைகள் பொதிந்தெங்குந் துய்யவிளக்கேற்றுமேடோ, வாரணமு மயன்முதலா மமருமங் கயர்வுறவே, யாதனெனை யாண்டுகொள் ளவாரியன்கா ணவருகின்றான். (க)

* ஏடர்களோ வென்பது ஏடோவெனப் பன்மை ஒருமையாய்வந்த வழுவமைதி.

வீதியெங்கும் வெள்ளைமணல் பரப்பி நீரைவிடுமேடோ, வெற்றிக் கொடியுடனே விதானமேற் கட்டுமேடோர், வாதிவேத நாலுமுரா சாகவறைந் தாடுமேடோ, வன்பருள்ளங் கோயில்கொள்ள வெங்கணுதர் வருகின்றார். (உ)

சோகமோ காதியெல்லாந் துணித்துநீர் விடுமேடோ, தொந்தமுற்ற பந்தமுற்றுந் துவக்கறுத் தீருமேடோ, வாகமாக வருளாலே யவையவங்க ளதுசாத்தி, யாறவடி வைக்கவெங்க ளண்ணலார்காண் வருகின்றார். (௩)

வீணைவங்கியங்களாலே வேதகீதமோதுமேடோ, விழுந்தெழுந்திங் கோலமிட்டு விரகழிந்திட் டாடுமேடோ, பேணுமன்ப ராவியுண்டு பேராதுள்ளங் கோயில்கொள்ளப், பெத்தமுத்த மற்றவின்பப் பெருமானார்தாம் வருகின்றார். (௪)

பூமியெங்கும் பொற்பூமாரி பொழிந்துநின்றிடுமேடோ, பூரணப்பொற் குடங்களும் பூவிரியு மெடுமேடோ, தாமமெங்கு நாற்றுமேடோ தலையினு லாடுமேடோ, தம்மை யன்பர்க் களிக்கவென்று தம்பிரானார் வருகின்றார். (௫)

வரவுசாற்றல் முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

சள - வது.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

அர்ச்சனை.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த
குறள்வெண்செந்துறை.

என்னைக் குறித்தா னெழிலார் திருமேனி
மன்னற் கிடும்பீட மதியிலேன் காதலே. (க)

ஓது மறைக்கு மும்பர்க்கு மரியவவர்
பாதம் விளக்குநீர் பண்பிலே னீர்மையே. (உ)

தேசுக்குத் தேசாந் திருவான மேனிக்குப்
பூசப் படுஞ்சாந்தம் புலையேன் மனத்தன்பே. (ங)

பார்த்தெல்லாந் தானாய்ப் பழுதற்ற சோதிக்குச்
சாத்தும்பரிவட்டந் தமியேனைத் துஞ்சொல்லே. (ச)

தேடி மூவர் வாட்ச் சிறியோமை யாண்டவற்
* காடு மஞ்சன மறிவிலேன் கண்ணீரே. (ரு)

ஏத்துமன்ப ருள்ளத் தின்பமா மீசற்குச்
சாத்துங் களபமுஞ் சதுரிலே னசையே. (சா)

இணையேது மில்லாத வெழிலார் திருமேனிக்
கணியா பரணமு மறிவிலே னார்வமே. (எ)

தனையன்றி யொன்றிலாத்தம்பிரான்றிண்டோண்மேற்
புனையுந் திருமாலை புலையேன்சொன் மாலையே. (அ)

* ஆட்டுமென்பது-ஆடுமெனப்பிறவினை-தன்வினையாய்வந்தது

பாங்காக வந்தெம்மை யாட்கொண்ட பண்பர்க்குப்
பூங்கோயி லாவதென் புழுவர் குரம்பையே. (கூ)

தூற்றுஞ் சுருதிக டொடர வரியவவர்க்
கேற்றுகந் தாவிளக் கெழிலாரு ஞானமே. (க0)

செல்லறீர்த் தென்சிந்தை மேவிய செல்வற்கு
நல்லதூ பந்தீப நாயேன் மனத்தன்பே. (கக)

எங்காத லுள்ளேநின் றின்பஞ்செ யீசற்குச்
சிங்காசனமென்றுந் தெளிவிலேன்சிந்தையே. (கஉ)

சாற்றுமறைக் கெட்டாத தம்பிரா னார்தமக்
கேற்றும் பரிகல மேழையே னுள்ளமே. (கங)

நோக்கரிய மேனியது நுண்ணுணர்வா மீசர்தமக்
காக்கிய போனக மறிவிலே னாவியே. (கச)

ஐயமறுத் தாளு மழகார் சுரூபற்குச்
செய்யவமிழ்தென்றுந் தெளிவிலேன் சீவனே. (கரு)

ஆனந்தி லாகாத வானந்த நாடற்குப்
போனக மாவது புலையே னுயிர்தானே. (கசா)

தெள்ளத் தெளிவாருஞ் சிவப்பிர காசற்குக்
கள்ளப் பொறிபுலன் கறியமு தாகுமே. (கஎ)

போற்றுமன்பர் நெஞ்சிற் பொருவில் சுரூபனுக்
கேற்றுங் கறியென்ற னீட்டணை யரவுமே. (கஅ)

கண்ணுக்குக் கண்ணாகுங் கருதரு மீசனுக்
கெண்ணப் படுங்கறி யெல்லாமென் பாசமே. (ககூ)

செப்பரிய மேனியெங்கள் சிவப்பிர காசற்கு
முப்பழ மென்குண மும்மல முற்றுமே. (உ0)

ஞாலமெலா மாகி நின்றிடு நாதற்குப்
பாலுடன் றேனுமென் பாவக முற்றுமே. (உக)
திக்காலா தியொன்று மில்லாத செல்வனுக்
க்க்கார மாவது மென்மதி யாகுமே. (உஉ)
அறிவு வடிவாக வருள்செய்த வீசற்கு
நறுநெய்மிழ்தென்று நாயேன் பவந்தானே. (உங)
விண்ணோர்கள்வாடமண்ணோர்வீறெய்தவந்தாற்குத்
தண்ணீ ரமிழ்தென்றுந் தாவில்லா மாயையே. உச
உணாயற்றே யென்னை யுண்டாற் கடைகரயும்
வருமென்மூவேழ்சுற்றமும்வன்பவம்யாவுமே.(உரு)
சிலுகற்ற சிற்பர மாகிய செல்வற்கு
நலகர்ப்பூர மென்னை நண்ணுவோ ராவியே. (உசு)
வார்த்தையொன்றுமேலயென் வன்பவமாய்த்தாற்குத்
தோத்திரந் தானென்னுஞ் சொல்லுவதெல்லாமே. ()
தாமே தமக்கொப்பாந் தத்துவ நாதற்குப்
பூமாரி யாவதென் புன்றலை தாழ்வதே. (உஅ)

அர்ச்சனை முற்றுப்பெற்றது.

சஅ - வது.

அனுபூதிநிலயம்.

கலித்தாழிசை.

தல்லுக் கொம்மூமானு மென்றுநீர் பேகாதீர்
சற்றே மறித்துக் காட்டீர்
புல்லியுமைத் தந்தினிப் போகலா மோதான்
பொன்னீ வலஞ்சு ழீரோ

போதக் கயிற்றாலே கட்டிக்கொண் டுள்வைத்தேன்
போகலா மாகிற் போகீர்
போதப் பெருமாளே பூரண போதரே
போகலா மாகிற் போகீர். (க)

வேதங் கீதைசொல் லிற்றென்றுநீர் போகாதீர்
மெய்யுமைக் காட்டித் தந்தீ
ராதிபுராணரே யானந்த நாடரோ
யங்ஙனே போக லாமோ
வள்ளுறு முள்ளத் தனையிட்டு வைத்தே
னங்ஙனே போக லாமோ
வாதிபுராணரே யானந்த நாடரோ
யங்ஙனே போக லாமோ. (உ)

அனுபூதிநிலய முற்றுப்பெற்றது.

சகூ - வது உயிருணி.

கலிவிருத்தம்.

மறைநான்முகனரன்வானவர்மயல்கொண்டினமயரப்
பொறையர்மூட லளவாயுழல் புலையேன்பொருளாக
முறியர்வெள முழுவின்பம தருவாகிய முதல்வ
னறைகூவியெ னகமன்னிய வருட்டானதி சயமே.(ச)

பூதங்களை நானென்றுள போதம்முண ராதே
வாதம்பல சொல்லியவ மேமாய்வுறு வேனை
வேதங்களு மறியாமல ரடிசூட்டிய விகிர்தன்
பேதங்கெட வுள்வந்தமை யேசவறி யேனே. (உ)

காணேன்வ னன்றிப்பிறி தொன்றும்முளவாக
நாணேனய லில்லாமையி னன்றும்மது வன்றும்
பூணேனினி யொன்றும்புனி தன்றாளிணை யன்றி
வீணேசெய்தேனுளமன்னியவிகிர்தன்செய்தவிரகே.

எறிமாருத மெனவேகுலை மனமா மயறவிர
மறியாவுள மழியாவறி வுருவாகிய வளவன்
செறிவார்கழ லடியேன்றலை சேர்த்தியெனை யாண்ட
தறியேனுள மழியேனரு வினையேன்செய்த வவமே.

பலவொன்றென வறியேன்பக லிரவென்பதுமறியே
னலதொன்றையு மறியேனறி வானந்தம தறியே
னலனொன்றிய மறையீறவை நவில்கின்றிடு பிரமங்
குலவுங்குரு பரனெனைக் குறிக்கேடுசெய்தனனோ.()

தத்தொம்பத மோதியொரு சற்றும்முண ராதே
மத்தம்முறுவார்தம்முடன் மால்கொண்டுழல்வேனை
யத்தன்னடி சூட்டியறி வாக்கியொளி காட்டி
மெய்த்தன்மையவருள்செய்தமைவினையேனறியேனே.

முன்னாய்முழு திங்கண்டிடு மூவாமுத லொருவன்
கன்னாருரி கொண்டேன்கன வஞ்சங்களை வித்துத்
தன்னாரு ளடியாரொடு தகுவித்தெனை யாண்டே
யென்னாருயிர் முழுதுண்டதோ ரின்பமறி யேனே.()

நற்றாயொடு சுற்றும்பொருண் முற்றும்முற வற்றுக்
கற்றாரொடு கற்பார்களை யற்றம்மற விட்டுத்
தெற்றார்மனஞ் செற்றுச்சிவ னற்றாளிணை பற்றிக்
கற்றாவென வுற்றுக்கசிந் துருகித்திரி வேனே. (அ)

அன்றாமென வொன்றாயறி வின்றாயறி கின்றா
யொன்றாவது மன்றாயொழி வின்றாயொழி கின்றாய்
நன்றாயது மன்றாய்நடு வின்றாய்முடி வின்றாய்
நின்றாய்பிறி தன்றாயெனை யுண்டாயுள நின்றே. (கூ)

சீரார்சிவன் வந்தென்றனி நெஞ்சஞ்சிவ மாக்கிப்
பாராவிழி யாலேபவ பாசம்பறி வித்து
நேராவினை யுந்தானெடி துண்டானுள நின்றே
யோராவமிழ் தானானிது வென்னே யிதுவென்னே.

உயிருணி முற்றுப்பெற்றது.

---

௫௦ - வது அச்சோ.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த
குறள்வெண்செந்துறை.

எழுகடலுங் குலவரையு மேழுலகு மென்வஞ்சத்
திறைக்கும் போதா, விழிகடையே னுள்மன்னி யி
ணையிலிநீங் காதிருந்தா னச்சோ வச்சோ. (க)

துடித்துமனம் புலன்வழியே துறுசெய்து மாறு
படுந் துணையிலேனை, யடித்தடித்துப் பாலூட்டி யா
னந்த மெனக்களித்தா னச்சோ வச்சோ. (உ)

சாதலென்றும் பிறத்தலென்றுந் தடுமாறு மிரு
வினையின் றளையை வாங்கி, யாதலென்று நடராசன்
றிருவுருவ மெனக்களித்தா னச்சோ வச்சோ. (ங)

நட்டா * ருந் தம்முடனு நலம்போலப் பொய்ய
டித்து நலமிலாதேன், பட்டா 0 ருங் கண்டிருந்தும்
பழவடியா ருடனுண்டா னச்சோ வச்சோ. (ச)

குடிமைகுல மாச்சிரமங் கோத்திரசூத் திரமனைத்
துங் குலைந்துபோக; வடிமைகொண்ட நடராசன்
றிருமேனி யெனக்களித்தா னச்சோ வச்சோ. (ரு)

அச்சோ முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

ருக - வது.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

நல்லேன்.

குறள்வெண்செந்துறை.

செய்ய மேனிக்கு நல்லேன் றுய்ய
செங்கனி வாயிற் சிரிப்புக்கு நல்லேன்
மைய றீர்த்தற்கு நல்லே னென்னை
வாழ்வுற வாழ்வித்த வண்மைக்கு நல்லேன். (க)

ஆரா வழகுக்கு நல்லே னைய
னணிந்த மாலைக்கு மார்புக்கு நல்லேன்
சீரார் கருணைக்கு நல்லே னையன்
றித்தித்த வார்த்தைக்கு நல்லே னல்லேன். (உ)

* உம்மை யிடைச்சொல்.
0 பட்டாருதலுமென்பது பட்டாருமென விகாரமாயிற்று.

பார்த்த பார்வைக்கு நல்லேன் செய்ய
பங்கயக் கண்ணுக்கு நல்லே னல்லேன்
வார்த்தைக் குச்சால நல்லே னென்னை
வாழ்வித்த காலுக்கு நல்லே னல்லேன். (௩)

கூரு நோக்குக்கு நல்லேன் ஞானக்
குற்றுடை வாளுக்கு நல்லே னல்லேன்
வீரன் காலுக்கு நல்லேன் கட்டும்
வீரக் கழலுக்கு நல்லே னல்லேன். (ச)

மீட்ட விரகுக்கு நல்லேன் மேனி
விட்டுப் பொழியுங் கருணைக்கு நல்லே
னட்ட வருளுக்கு நல்லே னெங்க
ணாதர் சிவப்பிர காசர்க்கு நல்லேன். (ரு)

நல்லேன் முற்றுப்பெற்றது.

ருஉ-வது ஐயகோ. X 6

ஊடிலும் போகில னையகோ
வுதறிலும் விடுகில னையகோ
பாடிலன் பழியில னையகோ
படிறுசெய் தெனைமாய்த்தா னையகோ. (க)

வலியப் பிடித்தாண்டா னையகோ
வாயைப் புதைத்தாண்டா னையகோ
கலவிக்க ணூடாண்டா னையகோ
கண்ணைகண் ணைக்கண்டா னையகோ. (உ)

ஐயகோ முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

ருங-வது தாய்வார்த்தை.

இது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளது.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த
குறள்வெண்செந்துறை.

வாசாம கோசரம் வந்ததென்றாள்
வானவ ரேமாக்க மாமலர்த்தாள்
கூசாதென் சென்னியில் வைத்ததென்றாள்
குளித்தாள்கண் ணீர்கொண்டு கோதைதானே. (க)

சென்னியில் வைத்த கரங்களென்று
டிருக்கற நோக்கிய நோக்கமென்றாள்
வன்னிமுன் வைத்த மெழுகதென்ன
மாறு துருகினள் வாணுதலே. (உ)

தீண்டுவ னேசெய்ய பாதமென்று
டிருமாலும் கண்டில னேடியென்று
ளாண்டவ னேயென்றாள் பின்னையொன்று
மறிந்தில னேயென்று ளாயிழையே. (ங)

வாசக மொன்றென்று ளிப்பிறவி
மாண்டதென் றாள்செய்த வல்லபந்தான்
பேச விரகில்லை காணுமென்றாள்
பேசா திருந்தாளென் பேதைதானே. (ச)

உன்ன வரிய பொருளதென்று
ளோதவொண் ணாதென்று எப்பொருளைச்
சொன்ன விரகென்றாள் பின்னையொன்றுஞ்
சொல்ல வறிந்தில டேய்மொழியே. (ரு)

எத்திக் கடையேனை யாண்டதென்று
ளெப்போது மின்னமிழ் தாகின்று
தித்திக்கு மேதிரு வார்த்தையென்றாள்
செய்வ தறிந்திலள் சேயிழையே. (சு)

கைம்மாறு காணேன் கருணைக்கென்றாள்
கம்பித்தாள் காயங்கண் ணீர்சொரிந்தாள்
விம்மா வழுதாள்பின் செய்தசெய்கை
விளம்பு மளவோவென் மெல்லியலே. (எ)

ஏத்துவ தேயடி யேனுமென்று
ளின்ன மறியா மறைகளென்றாள்
சாத்துவ தேதிரு மேனியென்று
டரிக்க வறிந்தில டையருனே. (அ)

உரியேனல் லேன்மற் றொருவர்க்கென்று
ளுடையா னடிப்போ தொருகணமும்
பிரியே னெனச்சொன்னாள் பேச்சொழிந்தாள்
பித்தியா னாளென்றன் பெய்வளையே. (கூ)

ஒருமேனி கொண்ட பரிசேயென்று
ளுள்ளத்தா லுள்ளவொண் ணாதென்று
டிருமேனி யெல்லாங் கருணையென்றாள்
செய்ய சுருபனென் றுடிருவே. (க0)

தாய்வார்த்தை முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

ருச - வது.

தோழியுரைத்தல்.

குறள்வெண்செந்துறை.

குருபா ஞரென்ருள் கோலமென்ருள்
கோதி லருட்குணக் குன்றமென்ருள்
பெருமறை காணு பீடுவாட்டப்
பேயேற் கெளிவந்த பித்தனென்ருள். (க)

கருணை பொழிகின்ற கண்களென்ருள்
கருக்கெட வைத்த கழல்களென்ருண்
மருளற வென்னைத்தா னுக்குவித்த
வல்லப மென்ருள்பின் வாக்கிறந்தாள். (உ)

பூங்கோயி லென்ருள் பொற் பீடமென்ருள்
புனிதனு ரென்ருள்பொன் மேனியென்ரு
ணங்காண வந்த நலமதென்ரு
ணயனநீர் மல்கி ஞணிழந்தாள். (ங)

மீட்ட விரகென்ருள் வேறுகாணுள்
விழியால்வே தித்த வீரமென்ரு
ணட்ட வரிதென்ரு ணடவொண்ணு
நலமாஞ் சிவப்பிர காசனென்ருள். (ச)

செய்ய திருப்புன் முறுவலென்ரு
டிருவான கோலத்தின் சீர்மையென்ருண்
மெய்ய னுரைக்கு முரையிதென்ருள்
விம்மினுண் மேன்மேலு மேவினுளே. (ரு)

செய்ய வழகென்ருள் சென்றடையாத்
திருவென்ருள் சீமான் சுரூபனென்ருள்
பையப் பவம்பாழ் படவிழித்த
பார்வையென் ருள்பாரப் பற்றனளே. (சு)

செந்தா மரைமுகஞ் செய்யவாய்கண்
திருப்பாதங் கைகளுஞ் செய்யமேனி
யந்தா மரைபெற்ற தார்பெறுவா
ரக்தா மரையா லமிழ்தமென்ருள். (எ)

தோழியுரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

ருரு - வது எம்பாவை.

குறள்வெண்செந்துறை.

உண்பானு யுடுப்பானு யுழல்வானு யுடல்சாத்திக்
கண்காண வரிலலது கலக்கறுமோ வெம்பாவாய். (க)
ஆண்பெண்ணி யனைத்துயிர்க்கு மாதார மாயிடினுங்
காண்படியே வரினலது கலக்கறுமோ வெம்பாவாய்.

எம்பாவை முற்றுப்பெற்றது.

ருசு - வது அக்கைச்சி.

குறள்வெண்செந்துறை.

பிணஞ்சுடு தடியென்ன வென்னைக் கொண்டே
பெரும்பற்றை யெல்லா மறச்சாடி
யணைந்த வென்னையு மப்படி யீமில்போ
தத்தில் விட்டனு போகத் திருந்தானே. (க)

ஆதி மாயையென் னக்கைச்சி யந்த
வாண்மக னுற்ற போதே கெட்டேன்
போதந் தானுஞ் சுமையென்னு வீறில்
போதத்தில் விட்டனு போகத் திருந்தானே. (உ)

ஓது மாயையென் னக்கைச்சி யொப்பிலா
னென்னுற வுற்ற போதே கெட்டேன்
போதந் தானுஞ் சுமையென்னு வீறில்
போதத்தில் விட்டனு போகத் திருந்தானே. (ங)

அக்கைச்சி முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

ருஎ - வது.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

மால்.

குறள்வெண்செந்துறை.

சால மாலானே னம்மே யென்னைத்
தானுகப் பார்த்தசெந் தாமரைக் கண்ணுக்குச்
சால மாலானே னம்மே.
ஞாலங் காண்கிலே னம்மே யெங்க
ளைய்னார் தந்திரு மேனியல்லான்
ஞாலங் காண்கிலே னம்மே. (க)

பேச வறிகிலே னம்மே தன்றன்
பேரா வருளும் பெருந்தன்மை யுங்காட்டிப்
போராசை யாக்கினு னம்மே

தேசு திகழுங்கா ணம்மே யெங்கள்
செய்ய சிவப்பிர காசன் றிருமேனி
தேசு திகழுங்கா ணம்மே. (உ)

மால் முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

ருஅ-வது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

குரவை.

அடிநான்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த
இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

சதுமறைக் கரியதா டமியனுக் கெளிவந்த
தன்மையைப் பாடியே குரவையிடு
தம்பிரா னெனையாண்ட கருணையின் பெரு
சகமெலா மறிய[illegible] குரவையிடு
கருவுமுற் பவத்தினைக் கணத்தி[illegible]
கடைக்கண்வைத் தனைப்பாடிக் [illegible] (ங)

கல்வியு மழிந்தது க[illegible] லைவலைத்
கண்ணேகண் ணு[illegible] றிடு குணலை
ஒப்பிலா [illegible] சுக சுரூப வாரியிற்
மோதிய [illegible] மென்றிடு குணலை
மல[illegible] டவிரின் மதிசே ருமதி
மறந்[illegible]தா மென்றிடு குணலை.

சிறியேனைமப்பொருளாகத் தேடிவந்தாட்கொண்ட
செய்யசே வகம்பாடிக் குரவையிடு. (உ)

உலகேழும் விழுங்கிய வொளியாகு முணர்வையு
முண்டவென் கழல்பாடிக் குரவையிடு
வுருவாகி யருவாகி யலவாகி யொழியாத
வுண்மையா னிலைபாடிக் குரவையிடு
சலமாரு மதியென்னக் குலையுமென் னுளமேனதற்
சிவமாக்குந் தகைபாடிக் குரவையிடு
சதுமாண மொழியும்புன் முறுவலுந் தமியேனைச்
சதுரழித் தமைபாடிக் குரவையிடு. (ந)

குரவை முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

ருக-வது.

...னந்தசுவாமிகள்

...ணலை.

சால மாலா...
தானுகப் பார்த்தசெ...
சால மாலானே னம்மே
ஞாலங் காண்கிலே னம்மே யெங்க்
ஞானர் தந்திரு மேனியல்லான்
ஞாலங் காண்கிலே னம்மே.
பேச வறிகிலே னம்மே தன்றன்
பேரா வருளும் பெருந்தன்மை யுங்காட்டிப்
பேராசை யாக்கினு னம்மே

யறைக் டற்றிரை மனமி மைப்பிலே
யழிந்த தென்றிடு குணலை
யறிவு ருவமா யல தகண்டிட
வரிதாய்த் தென்றிடு குணலை. (ச)

இறந்து போய்வரும் வழிதூர்ந் துயுல்
லெழுந்த தென்றிடு குணலை
யிவ்வு டம்பொடே யிருந்து முத்திக்கே
யிருந்தோ மென்றிடு குணலை
மறந்து முன்னியு மிராத போதமாய்
வாழ்ந்தோ மென்றிடு குணலை
வள்ள லாரருள் செய்த வல்லப
மறவோ மென்றிடு குணலை. (உ)

சுருதி களொரு கோடி சொல்லியுந்
தோன்று தென்றிடு குணலை
சுருபா னந்தனோர் சொல்லி லானந்தந்
தோன்று மென்றிடு குணலை
கருத வொண்ணாத பொருளைக் கண்ணாலே
கண்டோ மென்றிடு குணலை
கருணை யங்கழ றன்னைக் கண்டுகண்
களித்தோ மென்றிடு குணலை. (ந)

சொலவி னில்வரு கலைய லைவலைத்
தொலைந்தோ மென்றிடு குணலை
சொலவ றுஞ்சுக சுருப வாரியிற்
சுகித்தோ மென்றிடு குணலை
மலவு டலினின் மதிசே யும்மதி
மறந்தோ மென்றிடு குணலை. (ச)

மதிப் பரியவே வரும திணையு
மதித்தோ மென்றிடு குணலை. (௪)

நிரந்தர வின்ப வெள்ள மெங்கணு
நிறைந்த தென்றிடு குணலை
நிகில மென்பது மறவியுங் கூட
நிகழா தென்றிடு குணலை
யிருந்து யாவொன்ற விரகையெப் பொழுது
மியம்பி நின்றிடு குணலை
யிப்ப டியேநாம் வாழத் தந்தானை
யேத்தி நின்றிடு * குணலை. (௫)

குணலை - முற்றுப்பெற்றது.

---

௬௦ - வது பகடி.

அடி நான்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த
இரட்டைக்குறள்வெண்செந்துறை.

கழியாமை யூழியூழி யுறவாகி வருகின்ற
கருவினை நாசனென் றிடுபகடி
கண்டிருந் தெனையாளக் கழல்காட்டிக் கொடியிட்ட
கருணைமா மலையனென் றிடுபகடி
விழியாலே தனையாக வெனையாளச் சதுர்செய்த
விரகினை யுடையானென் றிடுபகடி
விரவியே யுடலுயி ருலகங்கண் முழுதையும்
விரவாத வீரனென் றிடுபகடி. (௧)

* குணலையென்பது - வீராவேசத்தாற் கொக்கரித்தல்.

சதகோடி விதமாக வெழுந்திடுஞ் சடங்கினைச்
சாடிய சதுரனென் றிடுபகடி
சதுமறை யொருமூவர் தலையுற வணங்கியுஞ்
சாருதற் கரியானென் றிடுபகடி
மதமானத் துணையாக வஞ்சத்தே செலுமென்னை
வலிந்துவந் தாண்டானென் றிடுபகடி
வாசாம கோசர வடிவினை மலர்க்கையின்
மணியென்ன வளித்தானென் றிடுபகடி. (௨)

அறிவானே டறிபொரு ளாகியே யெழுஞ்செல
லழகுறத் திரித்தானென் றிடுபகடி
யறிபொரு ளறிவினி லறிவித்தவ் வறிவையு
மறிவானி லழித்தானென் றிடுபகடி
பொறிபுலன் கரணங்கள் புகல்சிவ பரனென்னும்
பொருளற விழித்தானென் றிடுபகடி
பொருவில்லா வொளியாகிப் புரையற நிறைந்துள்ள
புரணமே யானோமென் றிடுபகடி. (௩)

பகடி முற்றுப்பெற்றது.

---

௬௧ - வது.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

கழல்.

கலித்தாழிசை.

ஒன்றிய சிந்தையு ளொன்றாய் நிகழுமே
யின்றென்னை யாண்டவ னின்பக் கழ
லிதுவென்ன வொண்ணாத விறைவன் கழல். (௧)

இருந்ததி கொண்டென் பிறவிநோய் தீர
மருந்தாகி மண்ணின்மேல் வந்தகழன்
மற்றொன்று மில்லாத வள்ளல் கழல். (௨)

முத்தி யடியேன்கண் முன்னே நிகழ்ந்திட்
டெத்தி யெனையாண்ட வின்பக் கழல்
யெல்லாமா யல்லா விறைவன் கழல். (௩)

நாநா விதந்திர நாட்டரி தாய்வெறுந்
தானகத் தந்த தலைவன் கழற்
றுவா மறைதேர் தனிப்பொற் கழல். (௪)

அஞ்சாதே யென்றவ் வார்த்தை யழியவென்
குஞ்சிமேல் வைத்த குரவன் கழல்
கூற்றத்தைக் கொன்ற குழகன் கழல். (௫)

ஆறும் படிகல்கி யாறு நெறிகளும்
வேறின்றி நின்று விளங்குங் கழன்
மெய்யுணர் வாய்நின்ற வீரன்கழல். (௬)

ஏழை யடியே னெழுபிறப் புங்கெட
வூழி முதல்வ னுணர்த்துங் கழ
லுணர்வான வானந்த வுண்மைக்கழல். (௭)

எண்ணு வமரர்க்கு மெட்டரி தாகியென்
கண்ணுள் கண்ணு ரமிழ்தக் கழல்
கடையேனை யாண்ட கருணைக்கழல். (௮)

ஒன்றொரு மூற்றூரு மில்லா வகையென்னைத்
தன்னகத் தந்த சதுரன் கழல்
சங்கை யறுக்குந் தலைவன்கழல். (௯)

பத்தி யடியவர் சித்தத்து ளோங்கின்ற
தித்தித்தமிழ் தூறுந் தெய்வக் கழல்
சிற்சுரூ பானந்தர் செம்பொற் கழல். (௧௦)

கழல் முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

௬௨ - வது.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

அம்மானை.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

அஞ்சின் பிணக்கை யறுக்கலா மம்மானை
யன்னிய மொன்றற் றிருக்கலா மம்மானை
துஞ்சும் பிறவி துடைக்கலா மம்மானை
சுரூப னடியிணை சூடினு லம்மானை. (௧)

கண்மூடிக் கரண மினையார்கா ணம்மானை
கண்மூடு வார்தம்மைக் காணார்கா ணம்மானை
விண்மூடுஞ் சோதி விளங்குமே லம்மானை
விழியா துறங்கா திருக்கலா மம்மானை. (௨)

காலதிசை தேசங்கள் கண்டோமா மம்மானை
காணுநமை யுணர்வதாங் காணுகா ணம்மானை
கோல மறிவல்ல தில்லைகா ணம்மானை
கொள்கைகொள் ளாமை குலைந்தோங்கா ணம்மானை.

அல்லும் பகலு மறியோங்கா ணம்மானை
யானந்த மேவடி வானோ மம்மானை
சொல்லும் பொருளுங் கடந்தோரா மம்மானை
சுரூபானந் தத்தின் சுதந்தரமா மம்மானை. (ச)

அம்மானை முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

சுஙு-வது பந்து.

இஃது
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளது.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

ஓதா ரணங்க ளுயர்ந்து போற்று
　முண்மை யுணர்வில் வுலகுக் கெல்லா
மாதார மாகிய வப்பொ ருளே
　யருளே வடிவா யெழுந் தருளி
யூதாரி யர்ய்நா னழியா வண்ண
　முச்சியின் மேலே யுவந்து வைத்த
பாதார விந்தங்கள் பாடிப் பாடிப்
　பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர். (க)

கொடியிடை யார்கனி வாயுங் கண்ணுங்
　கொங்கையு மென்று குலாவு மாந்தர்

நொடியிடைப் பட்டு நடங்கு வேனை
　நோவாமே நோக்கியென் னோரா வுள்ளச்
செடியிடை வந்து புகுத நல்கிச்
　செய்ய சிவப்பிர காச னிந்தப்
படிமிசை வந்த பரிசு பாடிப்
　பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர். (உ)

பெண்பை யுதிரச் சிறையிற் புக்குப்
　பெருந்துய ரெய்திப் பிறந்துண் டாகும்
புண்பையை நானென்று போற்றி மாய்ந்து
　புழுவார் நரகிற் புகுது வேனை
யொண்பை யரவணை யோனுங் காணு
　வொண்மலர்ப் பாதங்கள் சூட்டி யாண்ட
பண்பை நினைந்துகண் ணீர்த தும்பிப்
　பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர். (ங)

அந்தர வானத் தவருங் காணு
　வந்த வொளியி லசைவொன் றின்றிச்
சுந்தர வேடம் புனைந்த ருளிச்
　சுரூபானந் தனென் றுயரந் தீரச்
சிந்துரச் சேவடி சென்னி சூட்டிச்
　செய்ய திருவாய் மலர்ந்த போதே
பந்தனை தீர்ந்த பரிசு பாடிப்
　பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர். (ச)

வேதமு மாகம கீதை களு
　மிருதி புராணமும் வேத மார்க்கர்
வாதமும் வல்லவ ருள்ளத் துள்ளு
　மன்னியுந் தோன்றாத வள்ளல் வந்து

பூதமும் பவுதிகந் தானு மற்றும்
போதமே யாகிப் புரிந்து தோன்றிப்
பாத மளித்த பரிசு பாடிப்
பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர். (ரு)

ஓரவுஞ் சொல்லவு மொண்ணு தென்ன
வுபநிட முள்ளத்திற் றுனு மன்பு
கூர்வுங் கூறு மிறைவன் வந்து
கொடுவினை யேனையாட் கொண்டா னென்று
வாரவ னிங்கிவ னென்றோதி
யங்கையோ டங்கை யடித்து நக்குப்
பாரவ ரேசும் பரிசு பாடிப்
பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர். (சு)

திருகா வொருகாலுஞ் செவ்வி தாகாச்
சித்தந் திரித்த திறத்தை யுன்னி
யுருகா வருவி சொரியக் கண்க
ளுயரா விழியா வொழியா வென்று
மருகா பெருகா வழியா வாகா
வணுகா வகலா வயரா வுன்னைப்
பருகா வமிழ்தினைப் பாடிப் பாடிப்
பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர். (எ)

ஏதாதி யேதந்த மென்று தேடு
மிமையவ ரேமாந்து நிற்க வின்னும்
வேதாதி நூலால் விளம்ப வொண்ணு
மெய்ப்பொருண் மானுட வேடஞ் சாத்திப்
பேதாதி பேத மிலாத தன்னைப்
பெறவ ருள்செய்த பெருந்தகையைப்
பாதாதி கேசம் பரவி நின்று
பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர். (அ)

அந்தமு மாதியு மில்லா வொன்றென்
றுரண மோது மதுவே யன்றிச்
சந்தமி தென்னவொண் ணுதே யென்னுந்
தம்பிரா னென்னைத்தா னுக்கி யென்றுற்
செந்தமிழ் மாலை புனைந்து கொண்டே
செய்ய சுரூபன் றிருவ ருளாற்
பந்தமும் வீடுமில் லாமைபாடிப்
பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர். (கூ)

சாத்திரங் கற்ற சதுர ரெல்லாந்
தத்துவ மொன்று புலவ தென்று
காத்திர மாகக் கழிந்து போகக்
கருணைக் கடல்கண்ணிற் காண வந்து
நாத்திரங் கத்தன் புகழே பாடி
நற்றொண்டு செய்திட நாயே னையும்
பார்த்தருள் செய்த பரிசு பாடிப்
பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர். (க0)

தேகாதி யாகி யழியு மென்னைச்
செய்ய கருணையாற் சீசீ யிங்கு
னுகாது காணென் றருளிச் செய்தே
யைம்புலத் தாலும் பொறியை நோக்கிப்
போகாத வண்ணம் புரிந்து நோக்கிப்
போதப் பெருங்கண் பொருந்தத் தந்தப்
பரகார் மொழியினைப் பாடிப் பாடிப்
பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர். (கக)

பந்து முற்றுப்பெற்றது.

———

சிவமயம்.

௬௪-வது.

பாங்கிக்குரைத்தல்.

அடிநான்காய்த் தம்மிலொத்தவந்த
இரட்டைக்குறள்வெண்செந்துறை.

சொல்லெல்லா நாத மென்னவும் பெற்றேஞ்
சும்மா விருக்கை தொழிலாகப் பெற்றே
நல்லவ னன்பரு ளுஞ்சேரப் பெற்றே
நாயனார் தாந்தந்த வாழ்விது பெண்ணே. (௧)

படுக்கை படுதரை யாகவும் பெற்றேம்
பாணியி லேபலி கொள்ளவும் பெற்றே
முடுக்கையுங் கோவண மாகவும் பெற்றே
மொன்றுங் குறைநமக் கில்லைகாண் பெண்ணே. (௨)

எல்லாரு நம்மை யிகழ்ந்திடப் பெற்றே
மிம்மை மறுமையச் சங்கெடப் பெற்றே
நல்லான் மலரடி நாஞ்சூடப் பெற்றே
நாயனார் தாந்தந்த வாழ்விது பெண்ணே. (௩)

வேண்டாமையென்னும் விழுச்செல்வம் பெற்றேம்
வேண்ட லெனும்பிணி வேரறப் பெற்றே
மாண்டவ னென்றுரு மன்பினைப் பெற்றே
மையோ விதென்ன தவஞ்சொல்லாய் பெண்ணே. ௪

எய்ப்பற்ற சீரை யுடுக்கவும் பெற்றே
மெய்நனு முள்ளானை யென்னெனப் பெற்றேம்
பொய்ப்பத்தி மெய்ப்பத்தி யாகவும் பெற்றேம்
புண்ணிய னார்தந்த வாழ்விது பெண்ணே. (௫)

பாங்கிக்குரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

௬௫-வது.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் வியந்துரை.

அடிநான்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த இரட்டைக்
குறள்வெண்செந்துறை.

பாழ்த்த பிறப்பற்றுப் பார்ப்பா னும்போய்ப்
பாராப்பற் றற்றபா தத்தைப் பார்த்து
வாழ்த்தவா ரீர்பெண்காள் வாழ்த்த வாரீர்
வள்மாஞ் சுருபனை வாழ்த்த வாரீர். (௧)

தோற்றமெ லாந்தாமே யாகும் வண்ணஞ்
சொன்ன விரகினைச் சொல்லிச் சொல்லிப்
போற்றவா ரீர்பெண்காள் போற்ற வாரீர்
பொருவில் சுருபனைப் போற்ற வாரீர். (௨)

ஊற்றமெல் லாமுடைத் துக்கு ளைந்திங்
குளாமாண்ட பேரின்பத் துய்த்த வெள்ளஞ்
சாற்றவா ரீர்பெண்காள் சாற்ற வாரீர்
தற்சுரு பன்பொற்றாள் சாற்ற வாரீர். (௩)

ஓர்கொணு வின்பமோர் மாத்தி ளாக்கு
ளொளிர்வித்த வல்லப் முன்னி யுன்னி
யார்க்கவா ரீர்பெண்கா ளார்க்க வாரீ
ரழகார் சுருபனென் றார்க்க வாரீர். (௪)

வியந்துரை முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

கஞ - வது சுதந்தரன்.

இரட்டைக்குறள்வெண்செந்துறை.

ஏழை யேற்கெளி வந்த சுதந்தர
னெண்ண ரெண்ணிலெட் டாத சுதந்தரன்
வாழ நாமுமெல் லாமடி யாருடன்
மனித ருய்வர வல்ல சுதந்தரன். (க)

கருது தற்குமெட் டாதவ னைம்புலன்
காண் வேவர வல்ல சுதந்தர
னெருது வட்டமிட் டேகழி யாவண
மென்னை யாட்கொள வல்ல சுதந்தரன். (உ)

மூவ ரோடுமுப் பத்துமுக் கோடிமா
முனிவ ருக்குமெட் டாத சுதந்தரன்
பாவி யேனள வாகிவந் தென்னையும்
பார்வை தானறப் பார்த்த சுதந்தரன். (ங)

சதுரி ழந்தழு மன்பர்த மன்புளே
தானி ருந்தழ காருஞ் சுதந்தர
னதிருந் தன்கழல் சென்னிவைத் தென்னையு
மன்ப ரோடுவந் தாண்ட சுதந்தரன். (ச)

சுதந்தரன் முற்றுப்பெற்றது.

கஎ - வது தெய்வம்.

இரட்டைக்குறள்வெண்செந்துறை.

பந்தமறப் பார்த்தருளிப் பாதமலர் சூட்டிப்
பார்ப்பதறத் திரித்தருளிப் பரனொன்று நேரே

சிந்தையுள்ளேகாட்டித்தந்த தெய்வங்கிடீர்தெய்வஞ்
சிஞ்சிலுப்புப்போத்துந்தெய்வந்தெய்வமன்றுகிடிகொள்
நடுக்குமிகு முடம்புதனை நடத்திக்கொடு திரிந்து
நாசம்வந்த போதாக நானென்செய்வே னென்னுந்
திடுக்கங்கெடப்பண்ணியிடுந்தெய்வங்கிடீர்தெய்வஞ்
சிஞ்சிலுப்புப்போத்துந்தெய்வந்தெய்வமன்றுகிடிகொள்

தெய்வ முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

கஅ - வது.

ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

இறைவல்லபம்.

அடிநான்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த
இரட்டைக்குறள்வெண்செந்துறை.

பந்தனை யெல்லா மொருங்கும் படிசெய்ய
பங்கயக் கண்வைக்கவும்
பார்த்த பார்வையே பார்க்கும் படிசெய்ய
பாத மலர்வைக்கவுஞ்
சிந்தை யழித்துச் சிவமாக்கி யிங்ஙனே
தித்திக்கு மாவைக்கவுஞ்
செய்ய சுரூபனுற் கல்லது வேறொரு
தேவராற் செய்யலாமோ. (க)

இறைவல்லபம்.

அழிவின்றி யென்று மொருதன் மையினின்
றருண்மேனி கொண்டிடவு
மண்டரும் பண்டை யருமறை யுந்தேட
வாயா வெனையாளவு
மொழியு மனமுங் கடந்த தமையென்கண்
முன்னே நிகழ்ந்திடவு
முற்று மொழியாச் சுரூபனுற் கல்லது
மூவராற் செய்யலாமோ.
காணும் பொருள்களுங் கண்ணுகக் காணும் (உ)
படிகடைக் கண்வைக்கவுங்
காட்சியு மாட்சியு மற்ற தமையிங்ஙன்
காணக் கழல்வைக்கவும்
பேணு மடியா ருளத்தைக் கரைத்திங்ஙன்
பிச்சாட்டத் தான்வைக்கவும்
பேரின்ப நாதனுற் கன்றிமா லீசன்
பிரமனுற் செய்யலாமோ.
கள்ளப் புலனுங் கரணங்க ளுன்குங் (ங)
கருத்தழிந் தோடிட்வுங்
கருத்தழிந் தோடித் திரிந்திட் டவையெலாங்
கண்ணேகண் ணுக்கிடவும்
தெள்ளத் தெளிந்து செயலுஞ் சிவமாகச்
செய்யாமை செய்திடவுஞ்
சிவப்பிர காசனுற் கல்லது வேறொரு
தேவராற் செய்யலாமோ.
இறைவல்லப முற்றுப்பெற்றது. (ச)

சிவமயம்.

சூகூ - வது பகவதி.

அடிநான்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த
இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

சந்தமொன் றின்றி யிருக்க வேண்டுந்
தானே யழகிய னுக வேண்டு
மிந்த வுடம்பிலே காண வேண்டு
மெங்குந் தானுகி யிருக்க வேண்டும். (க)
காட்சியொன் றின்றி யிருக்க வேண்டுங்
கரத்தின் மணிபோலக் காண வேண்டு
மீட்சி செலவற் றிருக்க வேண்டும்
விடாதே பற்றுதே யிருக்கவேண்டும். (உ)
உள்ளதெ லாந்தானே யாக வேண்டு
மொன்று மின்றிற்கே யிருக்க வேண்டுந்
தன்னினும் விள்ளா திருக்க வேண்டுந்
தழுவினு சேதான் றழுவ வேண்டும். (ங)
வித்தின்றி யேநாறு செய்ய வேண்டும்
விளையாதே யெல்லாம் விளைக்க வேண்டுஞ்
செத்தின்றி யேசெத் திருக்க வேண்டுஞ்
செயலுஞ்செய் யாமையுந் தீர வேண்டும். (ச)
அழியாத தாகாத தாகவேண்டு
மன்னிய மாகியொன் றுகவேண்டும்
விழியா திமையா திருக்க வேண்டு
மெய்யும்பொய் யும்மற் றிருக்க வேண்டும். (ரு)

அல்லும் பகலு மொழிய வேண்டு
மறிவறி யாமை யொழிய வேண்டுஞ்
சொல்லும் பொருளு மொழிய வேண்டுந்
* தூரிய தாயண்ணி தாக வேண்டும். (சு)

உள்ளும் புறம்பு மொழிய வேண்டு-
மூறங்கி யுறங்கா திருக்க வேண்டும்
வெள்ள வெளியா யிருக்க வேண்டும்
விளங்க வெளிதா யிருக்க வேண்டும். (எ)

பகவதி முற்றுப்பெற்றது.

எ0 - வது வாழ்க்கைப்பாடு.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

தன்னிலே யெல்லா மிருக்கு மாகிற்
றூனெல்லாத் துள்ளு மிருப்ப னாகிற்
பின்னிலன் முன்னில னாவ னாகிற்
பெரிது முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (க)

குணக்குன்று தானா யிருப்ப னாகிற்
குணமிலி தானா யிருப்ப னாகி
விணக்கொன்று மின்றி யிருப்ப னாகி
வின்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (உ)

அண்ட மணுவாப் பெரிய னாகி
லணுவண்ட மாகச் சிறிய னாகிற்
கொண்டார்கள் கொண்ட வடிவனாகிற்
கூடி முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (௩)

* தூரியது அர்த்தது - தேசிகம்.

நல்லதுந் தீயது மல்ல னாகி
னானுந்தா னாகி யிருப்ப னாகி
யில்லது முள்ளது மல்ல னாகி
யின்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (சு)

ஒளியா யிருளா யிருப்ப னாகி
லுருவா யருவா யிருப்ப னாகிற்
களியாக் களியா யிருப்ப னாகிற்
கடிதின் முடிந்ததென் வாழ்க்கைப்பாடே. (ரு)

ஓரா யிரம்பே ருடைய னாகி
லுண்மைக் கொருபேரு மில்லை யாகில்
வாராதே நம்பால் வருவ னாகில்
வந்து முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (சு)

இருக்கச்செய் தேயெங்கும் போவ னாகி
யிளமை மூப்பின்றி யிருப்ப னாகி
லருக்கற்குந் தானொளி யாவ னாகி
லன்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (எ)

சொல்லாதே சொல்லி யிருப்ப னாகில்
சுகக்கு பன்னு யிருப்ப னாகி
லெல்லாமா யல்லா திருப்ப னாகி
யின்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (அ)

கண்ணின்றி யாவையுங் காண்ப னாகிற்
கையின்றி யேகைப் பிடிப்ப னாகி
லண்ணிய னயதி தூர னாகி
லன்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (கூ)

வித்தின்றி யோரா று செய்வ ளுகில்
விளையாதே போகம் விளைப்ப ளுகிற்
சத்திய மும்பொய்யு மல்ல ளுகிற்
சால முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (க0)

எக்காலு மென்றுங் கெடாத வன்னே
யெப்பொரு ளுந்தந்த வப்பொ ருளே
* துக்காய்ப் புகுந்து நின் ருடவேண்டுந்
தொந்தசி யென்றுநின் ருட வேண்டும். (கக)

வாழ்க்கைப்பாடு முற்றுப்பெற்றது.

எக - வது சந்நியாசம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

செந்துகி லுந்தண்டு நீர்தரித்துச்-சிகையு றெசி த்துச் செபங்கள் பண்ணி, முந்திநீர் நீரினிற் காக்கை போல-முழுகித் திரியும் பிடாரநீரே, பெந்தகா யம் மல நீரின்மூழ்கிப்-பிரளயகாலஞ் செபித்தக் காலும், வந்துணர்வாய பிரமமாமோ-மதித்துநீர் பாரீர் o பி டார * நீரே. (க)

காமியகன்ம பாவம்பவத்தின்-காரண மாமென்று கட்டுரைத்து, மோமமுன்னும பிசராசமாதி - யுற்று நீர் செய்யும் பிடாரநீரே, யாமதொன் றில்லை மூன்பு ள்ள தன்றி - யவற்று விகழ்கன்ம மாயுமக்கே, யேம மில்லாப் பவமெய் திடாதோ - வெங்ஙனே சொல்வீ ர் பிடாரநீரே. (உ)

அன்ன மயமாதி கோசமெல்லா-மகத்துளே யாகு திசெய்துதூய்தாய்ச், சொன்ன மறையை யுரைத்து நெய்யைத் - தழலிற்சொரியும் பிடாரநீரே, யன்னிய மாய வியுநெருப்பி-லாகுதியால வைபோயகல, மன் னியபோதப் பிரமமாமோ-மாசறப்பாரீர் பிடாரநீரே.

குந்திமிதித்துங் குளங்கடேரக்-கொள்ளிமண்ணு லு ட்றாய்மை செய்து, சிந்துவுஞ் சேதுவுங் கங்கையா றுங்-தேடியேயோடும் பிடாரநீரே,யிந்தவுடலாமலக் கடத்தை-யெத்தனைதீர்த்த நீராட்டினுலு, மந்தமில் போதப் பிரமமாமோ-வாய்ந்துநீர்பாரீர் பிடாரநீரே.

ஏடுகொண்டு பாடையேறளவு - மிடையின்றி யெ ல்லேயில் சாத்திரங்கள், பாடமதோதித் தலைபறியப்- பகருதற்கோதும் பிடாரநீரே, தேடுமுள்ளத் துக்கு மோர் வரிய-சிற்சுரூப மன்னகாரியமோ, பாடமதோ திப் பலிப்பதுண்டோ-பழுதறப்பாரீர் பிடாரநீரே.()

செந்துகிறண்டு தரித்தருனேன் - செபித்துவிரல் கண் மூடக்கருனேன், முந்துநீர்சிந்தித்தன் மூழ்கரு னேன் - மூண்டித்த லென்சடை கட்டருனே,னந்த மொன்றில்லாவமலமாய - வாதிப்பிரம மகமதனு,வி ந்தச் * சடங்குகள் வேண்டுமோதா - னெங்ஙனேசொ ல்லீர் பிடாரநீரே. (சு)

சந்நியாச முற்றுப்பெற்றது.

---

* துக்கம்.
o பிடாரர் யாம்பாட்டு வேஷகாரர்.
* நீரரேயென்பது - நீரேயென விகாரமாயிற்று.

* சடங்கு - வீண்செய்கை.

உ

சிவமயம்.

எஉ - வது தண்டு.

இஃது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளது.

குறள்வெண்செந்துறை.

கோணுந்தண்டன்றெங்கடண்டு-குருகாட்டிற்காணலாந்தண்டு
காணுந்தண்டன்றெங்கடண்டு-கண்ணாகியவேகதண்டே.

மூன்றுதண்டன்றெங்கடண்டு - மூலமாந்தண்டெங்கடண்டு, தோன்றுந்தண்டன்றெங்கடண்டு - சுருதிமுடிசொன்னதண்டே. (உ)

மடம்புகுதாதெங்கடண்டு-வைத்துவாழ்காதெங்கடண்டு
சடம்புகுதாதெங்கடண்டு-சச்சிதானந்தமாந்தண்டே.

மரத்தண்டலவெங்கடண்டு - மதியுள்ளவர்கொள்ளுந்தண்டு
வரத்தண்டந்தாங்கியதண்டு-வுணர்வாகியவேகதண்டே.

சமயத்தைச்சாடியதண்டு - சகலமுந்தாங்கியதண்டு
சுமையற்றிருக்கிறதண்டு-சுரூபானந்தனார்தந்ததண்டே. (ரு)

தண்டு முற்றுப்பெற்றது.

எஙு - வது தபோவனம்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

ஆரணக்கிளி கொஞ்சு தபோவன
மாக மக்குயில் கூவு தபோவனம்

பூரணத்தரி வாழு தபோவனம்
பொருவில் சிறக்கன மாய தபோவனம். (க)

சமயி கட்கதி தூர தபோவனஞ்
சம தமத்திரள் சார்வு தபோவனம்
நமையு மிப்படி வைத்த தபோவன
நாத னாருறை ளாய தபோவனம். (உ)

தபோவன முற்றுப்பெற்றது.

எசு - வது ஊர்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

உலக முழுது முதித்திட மெங்களூ
ரொருதே வையு மற்றிட மெங்களூர்
கலகா ஙிலை யாகிய தெங்களூர்
கரு ணாகர னார்கழ லெங்களூர். (க)

இந்தி யக்கள்வர் சேர்வில தெங்களூ
ரின்ப நற்பயி ரோங்கிய தெங்களூர்
பந்த மற்றவர் பற்றிட மெங்களூர்
பார்வை யற்ற பரம்பொரு ளெங்களூர். (உ)

விரகர்க் கதி தூரம தெங்களூர்
விமலர் கட்கண்ணி தாகிய தெங்களூர்
துரி யத்தொளிர் சோதிய தெங்களூர்
துய்ய நற்கரு ணைக்கழ லெங்களூர். (ங)

ஊர் முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

எரு-வது இருபிறப்பாளர்.

இஃது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளது.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த

குறள்வெண்செந்துறை.

ஒன்பதுவாசலுடையகுடிலை யுருவென்றுகொண்டிடாதே
யின்பவறிவேவடிவானூர்ன்றே விருபிறப்பாளராவார். (க)

குப்பையாமிந்தக்குரம்பையைத்தாமென்று கோலங்கள்
செய்திடாதே, யிப்பையைநீத்தறிவானவரன்றே விருபிறப்பாளராவார். (உ)

பொன்றுமுடம்பளவாகியிருப்பாரும் பூசுரராவார்களோ
வென்றுமுளவறிவானவரன்றே விருபிறப்பாளராவர்(ந)

பொல்லாவுடம்பளவாகியிருப்பாரும் பூசுரராவார்களோ
வெல்லாமுந்தாமாயிருப்பவரன்றே விருபிறப்பாளராவார்.

புழுவார்குரம்பைதாமாகியிருப்பாரும் பூசுரராவார்களோ
வெழுவாயிறுவாயிலாதவரன்றே விருபிறப்பாளராவார்(ரு)

முப்போதுநீரின்முழுகித்திரிந்தான் முனிவர்களாவர்களோ
விப்போதேமுத்தியடைந்தவரன்றே விருபிறப்பாளராவார்.

உண்மதொருக்கொருக்கியுபநிடத் தச்சத்தொருபொருளா
யின்மைமூப்பின்றியிருந்தவரன்றே விருபிறப்பாளராவார்.

பருக்குமெலியுமிப்பாழுடற்காகப் பரந்துதிரிந்திடாதே
இருக்கின்முடிமேலிருப்பவரன்றே விருபிறப்பாளராவார்

மறப்புநினைப்புமிலாதவறிவே வடிவாய்மறந்துமினி
யிறப்பும்பிறப்புமிலாதவரன்றே விருபிறப்பாளராவார். (கூ)

சிந்தைநோய்தீரச்சிவப்பிரகாசன் றிகழ்த்திகத்தவல்ல
வெந்தைசுரூபன்கழல்சூடினன்றே விருபிறப்பாளராவார்.

இருபிறப்பாளர் முற்றுப்பெற்றது.

எசு-வது சிகை.

குறள்வெண்செந்துறை.

* வத்தாவொருகத்தியினாலே வைக்கின்றமயிர்ச்சிகையன்று
சித்தாயுளவெப்பொருளுக்குஞ்சிகையாவதுவேசிகைதானே.

சிரைக்கின்றமயிர்ச்சிகையன்று சிகையாவதுசித்துருவா
கி, யுரைக்கின்றவெனைப்பொருளுக்கு முச்சத்தொளிர்வுற்ற
துதானே. (உ)

மரிக்கின்றவுடம்பிலெழுந்து மாள்கின்றமயிர்ச்சிகையன்று
தரிக்குஞ்சிகையாவதுமேலாய்த் தன்னும்பரிலாததுதானே.

சிக்குற்றெரியிற்சுறுநாறுஞ் சிகையன்றுசிகிச்சிகைபோலே
யொக்கத்தனில்வேறறவொன்று யுச்சத்தொளிருஞ்சிகைதா
மயிரின்சிகைநன்சிகையன்று மாயாமயமாகிவிரிந்த [னே.
வுயிருமுலகும்பரமும்போ யுச்சத்தொளிருஞ்சிகைதானே.()

சிகை முற்றுப்பெற்றது.

---

* வத்தா - நாவிதன்.

உ

சிவமயம்.

எஎ - வது பூணுநூல்.

இரட்டைக்குறள்வெண்செந்துறை.

புரத்தாற் றிரித்தமெய்ப் பூணுநூ லெங்கணூல்
போத முடையவர் போற்றுநூ லெங்கணூல்
கரத்தாற் றிரிக்கப் படாதநூ லெங்கணூல்
கருத்தைத் திரித்திறை காட்டுநூ லெங்கணூல். (க)

கார்ப்பாசத் தாற்றிரி யாதநூ லெங்கணூல்
கண்ணேகண் ணாகத் திரிக்குநூ லெங்கணூல்
வேர்ப்பாய் வெளுப்பிக்க வேண்டாநூ லெங்கணூல்
வேதாந்த நூலால் விளம்புநூ லெங்கணூல். (உ)

காத்திரத் திற்பூண் டிடாதநூ லெங்கணூல்
கழியா திடாதே யிருக்குநூ லெங்கணூல்
சாத்திர வாயர் தரியாநூ லெங்கணூ
றம்மை யுணர்ந்தோர் தரிக்குநூ லெங்கணூல். (ங)

ஊனக்கண் ணாற்காண வொண்ணாநூ லெங்கணூ
லுடம்புடன் றொக்கொன் றிலாதநூ லெங்கணூ
ஞானக்கண் ணாற்காண லாகுநூ லெங்கணூ
ணாவிதத்தை யறுக்குநூ லெங்கணூல். (ச)

கோத்தெல்லாந் தானே யுருவுநூ லெங்கணூல்
கூரம்பை யழுக்குப் படாதநூ லெங்கணூ
லோத்தெலா மாகி முடிந்தநூ லெங்கணூ
லுணர்சுரூ பானந்த வுண்மைநூ லெங்கணூல். (ரு)

பூணுநூல் முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

எஅ - வது செட்டியார்.

இஃது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளது.

அடிநான்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த
இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

எட்டு மொன்பது மேழு மொன்றுமா
யிருந்த பொன்னெடுத் துரைத்திச் செட்டியார்
தட்டா றக்கழுஞ் சாக்கி னார்தாம்
வல்ல வல்லப மேயிந்தச் செட்டியார். (க)

கடையி லேபதி னாலு மாற்றுக்கக்
கண்ணணி யாகக் கண்டு தந்தபொன்னுக்
கிடை யொன்றுங் காணேனென் செட்டிரே
யிதென்ன மாயஞ் சொல்லீர் செட்டிரே. (உ)

உறுமூ யிர்பர மூலகெ னும்பணி
மூன்றையு மொக்கத் தட்டு மாறி
வெறுமொரு செம்பொன் னாக்கினீர் செய்த
வித்தக மென் சொல்லீர் செட்டிரே. (ங)

கடையிலு மிருப் பாரிந்தச் செட்டியார்
கண்டிட மெங்குமுன் னவரிச் செட்டியா
ரிடையிலு மெல்லாங் கொள்வ ரிச்செட்டியா
ரெழிலா ருஞ்சுரூ பானந்தச் * செட்டியார். (ச)

செட்டியார் முற்றுப்பெற்றது.

* பொன்வாணியன்.

உ

சிவமயம்.

எ௯ - வது பெருமாள்.

இஃது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகளது.

இரட்டைக்குறள்வெண்செந்துறை.

காலந்திசை தேசமெல்லாங் கடந்துநின்ற பெருமாள்
கல்விக்கடல் வீழாமே காத்தருளும் பெருமாண்
ஞாலமுயிர் பரமென்ன நடித்தருளும் பெருமாண்
ஞானவினை தப்பெருமா னம்முடைய பெருமாள்.

உவலைமிகு சமயங்க ளொழித்தருளும் பெருமா
ளொன்றாலுந் தன்மையாரு மொவ்வாத பெருமாள்
கவலைமன மொருநொடியிற் கரிசறுத்த பெருமாள்
கண்ணாக வேயென்னைக் காத்தருளும் பெருமாள்.

நாயேனைப் பொருளாக நயந்தருளும் பெருமா
னம்மைநம்பி லேநமக்கு நல்கியிடும் பெருமாள்
பேயான வெனையாண்ட பெருங்கருணைப் பெருமாள்
பேணித்தொழுமடியவரைப் பித்தேற்றும் பெருமாள்.

தன்னடியே யென்னவென்னைத் தாமளித்த பெருமா
டன்னைத்தான் றிருமேனி சாத்திவந்த பெருமாள்
பொன்னடியென் சென்னியிலே பொறித்தருளும் பெருமாள்
புழுவின்றலை யபிடேகம் புனைந்தருளும் பெருமாள்.

அந்தரமே போகாமே யாண்டருளும் பெருமா
ளெப்பொழுதைக் கப்பொழுது மாறாத பெருமா
ளெந்தாமு முவந்தாள விசைந்தருளும் பெருமா
ளிப்படியென் றியம்பரிய வின்பவெள்ளப் பெருமாள்.

மூலபண் டாரத்தை வழங்கியிடும் பெருமாள்
முத்திக்கிங் கெனைஞான முடிசூட்டும் பெருமா
ளாலமாம் பவப்பகையை யறுத்துவிடும் பெருமா
ளடியிணைக டருஞ்சுரூ பானந்தப் பெருமாள். (௮)

மாலயனுக் கெட்டாமை வளர்ந்தவ ரெம்பெருமான்
வந்தென்னைக் குடியாக வாழ்வித்த பெருமாள்
காலையென் றலையின்வைத்த கண்ணுடைய பெருமாள்
கைக்கனியே யென்னவென்னைக் காட்டியிடும் பெருமாள்.

இறந்துநான் பிறக்கின்ற விடர்தீர்த்த பெருமா
னிமையவர்க ளேமாக்க வெனையாண்ட பெருமாண்
மறந்துநான் பிறவாத வளந்தந்த பெருமாண்
மாறாதென் னுள்ளத்தே மகிழ்ந்திருந்த பெருமாள்.

ஆராத வன்புக்கே யகப்படுமெம் பெருமா
ளகமதியைப் பிறர்க்களித்திட் டாட்டியிடும் பெருமா
வாராதே வந்தென்னை வாழ்வித்த பெருமாள் [ள்
மலர்ப்பதங்க டொழகல்ல மதிதந்த பெருமாள். (௯)

அடியவர்த முளத்தச்சந் தவிர்த்தருளும் பெருமா
னஞ்சாதேயெனையாண்ட வாண்பிள்ளைப் பெருமாண்
மிடியறவே யெனைப்பார்த்த வித்தகப் பெருமாள்
விழியாத வுறங்காத விழிதந்த பெருமாள். (௧௦)

திறலுறு பகைமூவர் குறும்பறுத் துலகேழுந்
திகழ்ஞானத் திருவாணை செலுத்தியிடும் பெருமா
னறிவுட னறியாமை கழலமிக் கொளிரு
மழகாருந்தனையன்பர்க் களித்தருளும்பெருமாள். கக

வஞ்சவேட வன்னியரை வல்வினையால் வலிந்து
வன்பவபா சச்சிறையில் வைத்தருளும் பெருமா
னஞ்சுவன்ன பூதமா யகிலங்கண் முழுது
மறிவாகத் திகழ்செங்கோ னடத்தியிடும் பெருமாள்.

இந்திரன்வா னவர்மூவ ரிறைஞ்சியேவல் செய்ய
வென்னுளிருந்திடும்பெருமாளெனையாண்டபெருமா
னந்தமிலா ஞானப் படைவெள்ள முழுது
மானந்தப் படைவீடு முடையவெம் பெருமாள். கங

எதிரின்றி யுலகேழு மினிதாளும் பெருமாள்
யானென்றற் றிடவெனக் கெளிவந்த பெருமாள்
சதுரொன்று மனத்தார்க்குச்சலஞ்செய்யும்பெருமா
டவராச ராசர்தற் சுருபமாம் பெருமாள். (கச)

முழுதுமா மடியன்பர் முடிசூட்டும் பெருமாள்
முதலிடை முடிமூவ ராண்டெழுதிய பெருமா
னெழுமன்பி லவருள்ளத் திருளாகும் பெருமா
னழகாருஞ் சிவப்பிர காசமாம் பெருமாள். (கரு)

சித்தமண் டபத்தன்பர் திகழ்சிங்கா சனத்தே
சிதையாத வறிவாகித் திகழ்ந்திடும் பெருமாண்
மத்தனு மெனையுமோர் பொருளாகப் புவியின்
மனிதனாய் வலிந்தாட்கொண் டருளிய பெருமாள்.

வலியாரு மெளியாரு மாய்வாரா வண்ணம்
வழுவாம னெறியன்பால் வளர்த்திடும் பெருமாள்
சிலைபோலு முளமெல்லாஞ் சிவமாக்கும் பெருமா
டேவரா சச்சிவப் பிரகாசப் பெருமாள். (கஎ)

பெருமாள் முற்றுப்பெற்றது.

அ0 - வது முத்திரை.

அடி நான்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த
இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

செத்துப் பிறக்கக் கொடாதெங்கண் முத்திரை
செம்பிற் செறிக்கப் படாதெங்கண் முத்திரை
யத்தத்தி லுத்திர மாமெங்கண் முத்திரை
யாலின்கீழ் நால்வர்க் கரன்சொன்ன முத்திரை. (க)

எண்ணி விலக்கிட் டிடாதெங்கண் முத்திரை
யெண்ணுவா ரெண்ணங் கடந்திட்ட முத்திரை
பண்ணி யழிக்கப் படாதெங்கண் முத்திரை
பார்ப்பறப் பார்க்கும் பரஞான முத்திரை. (உ)

வெண்ணூலிற் கோவைப் படாதெங்கண் முத்திரை
வேதமா நூலின் விளைகின்ற முத்திரை
பெண்ணாண லாத பெருமான்றன் முத்திரை
பேசற் கரிய பெரியோன்றன் முத்திரை. (ங)

முத்திரை முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

அக - வது.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

திருவெம்பாவை.

வெண்டளையான்வந்த இயற்றரவிணைக்
கொச்சகக்கலிப்பா.

எல்லையிலாப்பரவகத்தா லெத்தனையோ காலமுநான்
மல்கிய வல்வினையா மாயமலர்ப் பள்ளியிலே
புல்லித் துயின்று புரையாய பொய்ப்பிறவித்
தொல்லைக் கனவிற் றுயருழந்து சோர்வேனை
யல்லிக் கமலத் தயன்மா லறிவரியான்
கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கும் விச்சையினாற்
சொல்லற்று நின்று சுடரு முணர்வாக்கி
மெல்லத்தான் மிக்கானைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

இல்லாத செல்வத்தை நித்த மெனுங்கருத்தாற்
பொல்லா விஷயத்தே புக்குறங்கு கின்றேனைச்
சொல்லான் மனத்தாற் றொடர்வரிய நற்சிவம்வந்
தெல்லை யெழிறிகழு மேனி யதுசாத்தி
நல்லாளோர் பாகனாய் நாதன் வலஞ்சுழியான்
வல்லாள னென்னை யெழுப்பி யுணர்வாக்கி
யொல்லாத பாவனையி னுள்ளே யுறவழுத்தி
யெல்லாங் கழற்றியவா பாடேலோ ரெம்பாவாய். ௨

அஞ்ஞான மூடி யகல்கின்ற வாறிருளாம்
பொய்ஞ்ஞால மென்னும் புரையிற் றுயிலாதே

பைஞ்ஞா ணாயானற் பார்ப்பதியோர் பாகத்தா
னஞ்ஞான முங்கடந்த வெந்தை வலஞ்சுழியான்
செஞ்ஞாயி றென்னத் திகழும்பொற் சேவடிக
ளஞ்ஞான மாய வெழுந்ததுகா ணாயிழையீர்
மெய்ஞ்ஞான மார்க்கமை வேதித்த மெய்யருளே
பஞ்ஞா வுளமுருகிப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். (௩)

அறியாமை யென்னு மழியாத மாயப்
பிறியா வினையினைத் துஞ்சுதியோ பேதாய்
முறியாத வின்ப முழுவெள்ள முன்னேன்
செறிவாரைத் தானாக்கச் செய்யும் பெருமான்
சிறியோமை யாண்டருளுந் தேசிகனாய் வந்தான்
வெறியார் குழன்மடவாய் வெய்யவிருண் மாண்ட
தறிவா யெழுந்ததுகா ணனந்த வெள்ளக்
குறையா நிறைவினையே கூறேலோ ரெம்பாவாய். ௪

கோதாடு மின்சொற் குதலைக் கிளிமொழியார்
வேதாள மையலிலே வீழ்ந்தே கிடப்பேனை
ஞாதா வருஞ்சிவ னாதன் வலஞ்சுழியான்
பாதார விந்தப் பராவமிழ் தம்பணித்து
மாதாவென முன்னி வந்தெடுத்தாட் கொண்டருளிப்
பாதாள மேழுலகு மேனிலமும் பாவனையு
நீதா னெனவருளி நித்தமாந் தன்னிலைமை
யோதாமை யோதியவா பாடேலோ ரெம்பாவாய். ௫

மேன்மைகுலங்கல்வி விழுப்ப மெனுஞ்செருக்கான்
மானமெனு மையலுளே வாளா கழிவேனை
நான்மறைக ளோடரிய நற்சிவனோர் மானுடனாய்
வானவருங் காணா மலரடியென் சென்னிமிசைத்

தானமர வைத்துத் தமியேனை யாண்டருளி
ஞானமுடன் ஞேயமற ஞாதுருவஞ் ஞானமழித்
தான முழுதினையு மங்கே யறவிழுங்கித்
தான்முழுது மானவா பாடேலோ ரெம்பாவாய். ௬

மண்ணாகி வானாய் வளியா யெரிநீரா
யெண்ணாகி யெல்லா வுயிர்க்குயிராய் நின்றானை
நண்ணாது நாயே னடலைப் பிறவிதனிற்
புண்மூடி வைத்த புழுவார் குரம்பையினின்
றெண்ணா தழிவேனை யெக்கை வலஞ்சுழியான்
கண்ணா ரமிழ்தன் கழல்காட்டி யாண்டருளி
யுண்ணே ருணர்வாக்கி யோர்வரிய பாவனையும்
பண்ணா வழித்தானைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். ௭

முத்தனை மூலத் தனிச்சுடரை முற்றுமாஞ்
சுத்தனைச் சோதி சுரூபானந் தக்கடலை
யெத்தன்மை யோருக்கு மெய்தரிய சேவடியை
யித்தன்மை யோர்சிறியோ ரென்று தளித்தருளும்
பித்தனைப் பேத மபேத முபயமற
வொத்துணர்வே யாக்கி யொழியா நிறைவளித்த
சித்தனை நின்மலனை நீடொளியை நிர்க்குணனை
யத்தனை யாரமிழ்தைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். ௮

தானே முழுதாய்த் தழைத்துமுத லிற்சிதையா
வானோர் பெருமான் வலஞ்சுழியா னென்றென்ற
ஊனே யுரும்பி விழுந்தெழுந் தோவலறேன்
வானோரு மண்ணோரு மற்றெவருந் தாமறியாத்

தேனார் மலரடியென் சென்னி யினிற்பொறித்து
நாணாகி நின்ற நடுவு நிலையழித்துத்
தேனே யமிழ்தமே கன்னல்சே ரின்சுவையே
கோனேயாய் நின்றவா கூறேலோ ரெம்பாவாய். (௯)

கல்வியெனும் பல்கடலிற் கானலமிழ் தம்பருகி
யெல்லையில் பல்சமயத் தெய்த்தே கழிவேனை
யல்லலறத் தன்கருணை யாரமிழ்தத் துள்ளழுத்தி
நல்ல மலர்ப்பாத நாயேற் கினிதளித்துச்
செல்ல லறத்திருத்தித் தேற்றி யுணர்வாக்கி
மெல்ல வியோமத் தழுத்திமிகு வேதகத்தே
செல்ல வளித்த சிவபெருமான் றன்கருணை
யெல்லை யிலாதவா பாடேலோ ரெம்பாவாய். (௧0)

கற்போலு நெஞ்சங் கசியக் கருதரியா
னிப்பா லுருவாகி யென்னுட் புகுந்தருளித்
தற்பாற் படுத்திச் சதுரழித்துத் தானெனக்குச்
சொற்பான் மனப்பாற் சுருதிப்பா லென்றியம்பு
மப்பாலைக் கப்பாலவ் வானந்த மாக்கியவப்
பொற்பே நினைந்து யழைத்தலறிப் போதகனை
வப்பா வடியேனை யாண்டசுரு பானந்தா
வொப்பாரி லாதேயென் றாடேலோ ரெம்பாவாய். ()

களியாத வின்பக் களியாகு மன்பர்க்
கொளியாகு மல்லாதார்க் குள்ளத்தே நின்றும்
வெளியாகா னையேனை மீட்டவா சொல்லிக்
களியாது பாவியேன் கல்லென்ன நெஞ்சி

ஞெளியாகி புண்ணின் றுருக்கிக் கனைத்தா
னளியோ வளவில்லை யந்தோ தரியேன்
றெளிவாகி யொத்துணர்வாய்த் தேனூறுஞ் செய்ய
வளிசேரமிழ்தைமுகந்தாடேலோரெம்பாவாய்(கஉ)

ஒன்றாகி வேறா யுருவா யருவாகி
யன்றாகி யாமா யழிவாகி யாக்கமுமாய்க்
குன்றாத சீராய்க் குறைவாய் நிறைவாகி
நின்றா னுயிர்கட் குயிரா யொழிவின்றி
யென்றுமெனெம்மைப்போன்மானுடனாய்வந்தருளிப்
பொன்றாமை நாயேனைப் போதம் வடிவாகத்
தன்றா ளிணையருளி னல்லது சாரவொண்ணா
வென்றாதையென்னரசென் றாடேலோரெம்பாவாய்.

எங்கோன் வலஞ்சுழியா னென்றென் றிராப்பகலா
நங்கோல் விளைசோர நாயேற்கு முன்வந்து
தங்கோலங் காட்டித் தமியேற் கறிவருளி
யங்கே யமிழ்தூறு மானந்தத் துட்கலந்
திங்கேயெமைச்செய்ததென்னென்றெடுத்துரைப்போ
மங்கோ ரவனை யறியாதார் மாலயனு
மிங்கே யிவரறிதல் பித்தென் றுலகாற்ற
வங்கோனருட்கடல்சேர்க் தாடேலோரெம்பாவாய்.

ஆரா வமிழ்தை யடியேற் கெளிவந்த
பேரா வொளியைப் பிதற்றி நினைதோறு
நீரா வுருகியெ னாவி நெடுங்கண்கள்
சோராவிதிர்விதிராச் சொற்றளர்ந்துமெய்யரும்பத்

தாரா யென்வலறேன் றுயரியேன் மேன்மேலு
மாராக நானு னடியார்கண் முன்னந்தோ
தீராத தீவினையைத் தீர்த்த சிவக்கனியே
யாராத வன்பை யருளேலோ ரெம்பாவாய். (கரு)

பொன்றாரடியானேன்போற்றினர்க்குமெய்ப்பொருளே
யன்றா ரமிழ்தத் திரளே யடியேனைக்
கன்றா ருரித்த கருணைத் தடங்கடலே
யன்னோனா னவா தரியே னழிந்தொழிந்தேன்
பன்னா வமிழ்தப் பரங்கருணைத் தேன்பருகி
நின்னா வடியவரு நீயு மெழுந்தருளி
யென்னாவ நீர வெழிலாருங் கூட்டத்தை
முன்னேயருண்மற்றுவேண்டேலோரெம்பாவாய்.கசா

வானோர் பிரமன் புரந்தரன்மா மற்றெவருங்
கானேபடர்ந்துலர்ந்தும் புற்றெழுந்துங்காண்பரியா
னானே வடிவா யுழலுமெனைத் தான்வந்து
தேனார் மலரடியென் சென்னி யினிற்சேர்த்து
நானேநீ யென்றருளி நம்மையழித் தாட்கொண்ட
கானே யமிழ்தே கரும்பே யெனவிரும்பி
யூனே யுருகி யொழியாத நற்சுரூபத்
தேனேபருகி மகிழ்க் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.(கஎ)

தோற்றும்பொருண்முழுதுமென்கண்ணிற்றோற்றிய
னுற்ற வவைமுழுதும் யானே பிறிதில்லைத் [பின்
தோற்றும் பொருளுஞ் சுரூப மெனவுரைத்தா
யேற்றிய விப்பொருணீ யாமாறெ னென்றார்க்குத்

தோற்றுவ துன்கண்ணாலேபார்த்துத்துணியினல்லாற்
சாற்றுவ தென்னந்தோ சங்கரா வாற்றுகிலேன்
றேற்றத் தெளிவே திகழ்ந்துருகா வென்மனக்க
லூற்றத்தையொல்க வுருகேலோ ரெம்பாவாய்.(கஅ)

அண்ணா வமிழ்தே யடியேனை யாண்டருளிக்
கண்ணாகி யென்றன் கருத்தழித்த கற்பகமே
யுண்ணா வமிழ்தே யுடையானே யுன்றனைநான்
கண்ணாரக் கண்டு களித்தேன் கருதரியாய்
பெண்ணே வலியுருவோ வாணோபிறவெவையோ[ன்
வெண்ணேவியாதென்றூர்க்கென்னுரைக்கேனெம்பெருமா
விண்ணோ ரயரா வினையேனை யாண்டதிற
மண்ணா வடியேற் கருளேலோ ரெம்பாவாய். (கக)

போற்றியென் சென்னி பொறித்தநற் சேவடிகள்
போற்றியென் சிந்தைப் புரையறுத்த பொன்னடிகள்
போற்றியென் னுள்ளம் புகுந்தமலரடிகள்
போற்றியென் னுள்ள மழித்தசெம் பொற்கழல்கள்
போற்றி யுணர்வாகி நின்றபொற் றாமரைகள்
போற்றிவியோமமுமாய்ப்போய்மிகுத்தபூங்கழல்கள்
போற்றி குறையா நிறையாத பேரின்பம்
போற்றிபுகழ்ந்துருகி யாடேலோரெம்பாவாய்.(உ0)

திருவெம்பாவை முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

அஉ - வது

ஸ்வரூபாநந்தசுவாமிகள்

இரண்டாந் திருவெம்பாவை.

வெண்டளையான் வந்த
இயற்றரவிணைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

ஓத வரிதென் றுபநிடங்க ளோதுபொருட்
பாத மளித்த பரிசினை யாம்பாடப்
பேதையர் போலத் துயிலுதியோ பெய்வளையாய்
நாதன் றிருநாமங் கேட்டலுமே நாட்டங்க
ளோத மெடுப்ப வுரோமஞ் சிலிர்த்துருகுஞ்
சூதன கொங்கைச் செயல்சொல்ல லாமளவோ
வீதே யருள்பெற்று யாரோ யிவளல்லான்
மாதேவனைவியந்துவாழ்த்தேலோ ரெம்பாவாய்.(க)

சிட்ட மறைப்பொருடன் சீரடியார் கூட்டத்தை
யெட்டனைப் போதும் பிரியா யிதுகால
மட்டலர் கோதாய் வளருதியோ மாதரீ
ரொட்டியோ சந்துக் கிரவிக்கு மின்மினியோ
கட்டக் குளப்படிநீர் கங்கைப் புனற்கொப்போ
வட்ட வுருவ னடியர்குழா நான்கூடி
மட்டமோ வீதொழிய வாய்வந்த வாறுங்க
ளிட்டமேசொல்லுமெனமயேலோ ரெம்பாவாய்.()

இந்திர சாலப் பிறப்பறுக்க வெம்போல
வந்தபெருமானைவாழ்த்துதொறும்வாழ்த்துதொறுஞ்

செந்தழல் சேர்மெழுகாஞ் செல்வி கடைதிறவா
யெந்தாமு மன்புக் கிசையாதே யாயிடினு
முந்துமுறை பொய்யாமை யுண்டாக வெங்கட்குங்
கந்த மலர்க்குழலி கைதவ மல்லகாண்
சிந்தையி லுண்மை திருவுள்ள மேயறிபு
மெந்தம் விருப்பமுமிங்கீதேலோ ரெம்பாவாய். (௩)

திண்ணமா வாணோ வலியோ தெரிவையோ
வண்ணந்தான் செய்த்தோ வெளிதோ மரகதமோ
வண்ணிதோ சேய்த்தோ வருவோ வுருவோமென்
றெண்ண மறியா திமையோர்க ளேமாக்கக்
கண்ணெதிரே வந்தாண்ட கண்ணைக் கருமணியைப்
பண்ணைச் சுவையின் பயனையாம் பாடவுன்
கண்ணுந் துயிலுமோர் கண்ணு ரமிழ்தான
வண்ணனை வாயாரப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். (௪)

வாட்டடங் கண்ணி வளருதியோ வானவர்கள்
கேட்டு மறிவரிய கேடில் விழுப்பொருடான்
காட்டிக் கழலெமது கண்களிப்பச் சென்னிமிசை
சூட்டிக் கரணங்க ளெல்லாமுந் துஞ்சும்வகை
மீட்ட விராகுந்தன் மெய்யுணர் மெய்ஞ்ஞான
நாட்ட மளித்த நலனு நவிறேறும்
வாட்டடங் கண்களிப்ப வாயார நாம்பாடித்
தீட்டு நுதலாய் திறவேலோ ரெம்பாவாய். (௫)

எல்லை யிருவர்க் களப்பரி தாய்நின்று
சொல்லும் பொருளுங் கடந்த சுடரொளிந
மல்லற் பிறவியற வாரருளா லைம்புலனும்
புல்லத் திருமேனி சாத்திப் பொலன்கழற்

றெல்லையி லின்பத் தழுத்தி யெமையாண்ட
வல்லபம் பாடி வழுத்த மடமாதே
கல்லு முருகாதோ கண்ணுக்குங் கண்ணனை
யெல்லாமா யல்லானைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். ()

வேத முடிவுக்கு மேலாய விண்ணவர்க்கு
மீதென் றுணர்வரியா னெங்கட் கெளிவந்த
நாதனை யல்லா னவிலாய்நல் லன்பர்சொலுங்
கீதமலாற் செவியிற் கேளாய்நீ கேட்டொறுங்கண்
ணோத மெடுக்க வொழியா யுடையான்சீ
ரோத வுணரா துலகத்தார் போனீயுஞ்
சீத மலரமளி சேரப் பெறுதியோ
மாதேதுயி லுணர்ந்து வாழ்த்தேலோ ரெம்பாவாய்.

ஆதிமறைப்பொருட்குனன்புடைமை யெய்போழ்து
மாதே குலவும் பரிசு மறந்தனையோ
மேதினியோ ரந்தரத்தி லுள்ளோர் விசும்புள்ளோர்
பாதலத்தோர் யாவர்களுங் காணாப் பரஞ்சுடரிப்
பூதலத்தே போந்தருளிப் பொன்னங் கழலளித்த
நீதியெலா நின்று நெடும்போது நின்கடைக்கே
யோத வுணரா யுடையானுக் கன்புடைமை
யீதே யிருக்கும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். (௮)

மாயவற்கும்போதின் மறையவற்கும்வானவர்க்கும்
மாயு மறைக்கு மரியா யெமக்கெளியாய்
நேயமிக நின்னை நினைதோறு நெஞ்சுருகத்
தூயசுரூபனென்றியாஞ் சொல்லுதோ றுங்கண்ணீர்
பாய நினது பழவடியா ரெங்கட்கு
நாயக ராகவடி நாயோந் தலையாலே

தூய வவர்பதத்தா லேவுந் தொழில்செய்ய
வேயிற் பிறவி யினிதேலோ ரெம்பாவாய். (கூ)

ஆர்ரய மேனு னடியு மணிமுடியு
நாரா யணருக்கு நான்முகர்க்கு மொண்ணுத
சீரானைச்செப்பும்வகை யென்னென்று முன்னமறை
யோரா யிரமுகத்தா லோத வுருநாம
நேராக வில்லாத நிர்க்குணனைச் சொற்கொடுநாம்
பேராயிரமுடையா னென்றுரைத்தோம்பேதைமையா
லோர்நாமமோருருவ மொன்றுமிலாவொண்சுடரை
யார்நாம் பரவ வறிந்தேலோ ரெம்பாவாய். (க0)

வாச மலர்ப்பொய்கை புக்கு வளைக்கரமுந்
தூசுங் கலனு மொலிப்பத் துடுமெனப்பாய்ந்
தீசர்க்கு நீசனென் றேமறைக ளேத்துகின்ற
தேசன் றிருமேனி சாத்தித் திருவருளாற்
பாச மறநயனப் பங்கயத்தாற் பார்த்தருளிக்
கூசாமற் சென்னிமிசை வைத்துக்குரைகழல்கள்
வாசக மொன்றினால் வாசாம கோசரத்தைப்
பேசிய வாபாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய். (கக)

ஆர்த்த பிறவி யறுத்தருள வாரருளாற்
பார்த்த திருநயனப் பங்கே ருகம்பாடிச்
சேர்த்த திருக்கை மலர்பாடிச் சென்னிமிசை
யாத்த மாவைத்த வருட்சே வடிபாடி
யோர்த்த வருமறைக ளோரா யிர்முகத்தா
லேத்த வரும்பொருணு மீதென்று காணவொரு
வார்த்தை யருள்செய்த மாவல் லபம்பாடிப்
பூத்த புனற்றடம்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். ()

அங்கயன்மே லாதலா லாருயிர்க்கா தாரத்தா
லெங்குந் துறையா யிருத்தலான் முத்திவருஞ்
சங்கங் குலவுதலாற் றண்ணளியாற் றன்கணே
யங்கமல மாதலா லங்கமலம் போக்கலா
லங்கழுநீ ருண்மையா லந்தணர்கொண் டாடுதலா
லெங்கோனே யென்ன வெழிலா ரிருஞ்சுனையின்
மங்காமை நம்மை வலிந்தாள வந்தருளும்
பங்கே ருகம்பாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய். (கங)

ஓசையா யூறு யுருவா யுறுசுவையாய்
வாசமாய் வாக்காய் மனமாகி மன்னுயிராய்ப்
பாசமாய் வீடாய்ப் பகலா யிரவாகி
யீசனு யாவர்க்கு மெல்லாமா யல்லாத
தேசன் சிறியேற்குச் செம்பொற் கழலளித்த
நேச வருளை நினைந்து நினைந்துருகி
யீசனை வாயார வெப்போழ்தும் யாம்பாடி
வாச மலர்த்தடம்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

வாணுய னம்பனிக்கும் வாழ்த்து மனங்கவர்ந்தா
ணுணவிபெண் ணல்லா னெனினு மழகியவா
காணீரென் கண்ணுலே யென்னுங் களிகூரு
நாண மிழந்தா ணறுநுதலார் தங்கையுங்
காணுள் கலைபேணுள் கற்பனையுந் தான்கேளா
ளூணு முறக்கு மொழிந்தாண்மற் றும்பரையும்
பேணு ளிவளையிங்ஙன் பித்தேற்றும் பெற்றியனைத்
தாணுவையாம்பாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய். (கரு)

வானகமும் வையகமு மெல்லா மறைப்பொருட்டான்
போனக மாக்கியவா போலப் புணரியெலாம்

பானம் பருகி யெழுந்து பரன்போல
வானை யறநிறைந்து மாமாயா வல்லியென
மேனி மிகக்கருகி மெய்யுளம்போல் வில்லிட்டு
ஞானம்போன் மின்னியருநான்மறையினேர்முழக்கித்
தான்ந்த மில்லாதான் றந்தவா னந்தத்தை
மானப் பொழியாய் மழைபேலோ ரெம்பாவாய்.கஎ

வானோருங் கோனு மலரோனு மாலோனு
மேனோருங் காணு விறைவன் றிருவருளான்
ஞானே தயமுன்னர் ஞாலம்போன் ஞாயிறெனும்
பானு தயத்திற் பனிமதியந் தாரகையா
மீனே குவபோல் விழியால் வினைநீக்கி
யூனேருயிருடைமைகைக்கொண்டொருமொழியாற்
றூனுகத் தந்தருளுந் தம்பிரான் றாள்பாடி
மானேமலர்த்தடம்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

மிதியாநஞ் சென்னிமிசை வேதா கமங்க
ளிதிகாச மெல்லா மெடுத்துரைத்த வின்பக்
கதிகாண நாமுமெலாங் கைக்கனிபோற் காட்டி
விதியோனு மாலும் விடையோனு மொன்று
முதியோர் பரவிவரு மூவர் பதமு
மதியே மெனநம்மை வாழ்வித்த நாதன்
பதியா நமக்களித்த பங்கயத்தாள் பாடி
மதுவார்மலர்த்தடம்பாய்ந் தாடேலோரெம்பாவாய்,

அந்தா மரையயனு மாலு மறிவரிய
செந்தா மரைப்பதநஞ் சென்னி யுறச்சேர்த்திச்
சிந்தா குலந்தீரச் செய்து செழுஞான
நந்தா வமிழ்தான தன்னைஞா னக்கண்டந்

திந்தாபா ரென்றருளி யிப்படியே நாம்வாழத்
தந்தானைப் பாடித் தழுதழுத்து நாட்டநீர்
சிந்தா வுருகாநஞ் சிந்தை களிகூர
நந்தா மலர்த்தடம்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

அன்னையே வேண்டு மகப்பே லடியேங்க
ளுன்னை யிரப்போ மூவந்துவந் துள்ளத்தா
னின்னன்பர்க் காளாயா நித்தம் பணிசெய்கின்
பொன்னங் கழல்கட் புலன்விட்டுப் போகாதே
மன்ன மனங்களிப்ப வாயார வாழ்த்திடநின்
சின்னங்கள் கேட்பச் செவிசிந்தை தித்திக்கே
யென்ன வுருக வருளுதியே லெம்பெருமா
னின்னம் பிறக்கை யினிதேலோ ரெம்பாவாய்.(உ0)

தாரணி வான்முழுதுந் தந்தாய் சரண்போற்றி
பாரணையப் பண்ணுகின் பாத மலர்போற்றி
யோரணுவா மண்டமென வோங்கும் பதம்போற்றி
நேரணுவு மண்டமா நேரியதாந் தாள்போற்றி
காரணத்தின் காரணமாங் கண்ணே கழல்போற்றி
யாரணத்தின் மெய்ப்பொருளா மாதி யடிபோற்றி
பூரணபோ தச்சுருபா போற்றியடி போற்றியென்
றோரணவு மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.(உக)

இரண்டாந் திருவெம்பாவை முற்றுப்பெற்றது.

இத்திருவெம்பாவைகள் இறுதிலேலோ
ரெம்பாவாயென்று கூடன்பெற்றுவந்த வெட்டடிப்
பஃறொடை வெண்பாவுமாகும்.

உ

சிவமயம்.

௮௩ - வது

இறைவற்காண்டற்கருமை.

இஃது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகளருளியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியால்வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

மத்துறுவேனை வாவெனமற்றிமையோரும் வேதமு
முய்த்தறியாத பாதமெனுச்சியின் மீதுதானிட்
வித்தகவேட மாய்வரு மெய்க்குரு நாதனார்தமை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிகாணலாவதே.

கத்தறவாத நின்பெருங் கற்பனைதீர வோர்மொழி
யத்தினிலேப ராபரமற்புத மாக வேயருள்
சித்தநல் வேட மாய்வருஞ் சிற்சுக நாத னார்தமை
யெத்தனை யூழிமாதவஞ்செய் திப்படிகாணலாவதே.

பெத்தமும் வீடு மாயலை யித்தற வேப ராபர
மித்திறமோரெ ஞ்ஞ்மை யிற்றெளி வாகவேசெய்து
சித்தமெ லாநி றைந்துதித் தித்திடு தேசி கேசனை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிகாணலாவதே.

சித்த விகார வாதிகள் செற்றிய வாத நீளிருண்
மைத்துறுவேனைவாவெனவைத்துணர்வாகவேயருள்
சுத்தகிருபானு வாய்மறை சொற்குருநாத னார்தமை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிகாணலாவதே.

சுத்த மகாசு கோததி துற்றருண் மேரு மாமலை
மத்துறு நீசனேனையு மற்றடி யார்க ளோடுற
வுய்த்திங்ஙன்வாவெனாவரு ளொப்பறுதேசிகேசனை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிகாணலாவதே.

மெய்த்தருண் மேனி யாவொருவித்தக வேடமாகிய
சித்தனு மாயு ளேநிறை சிற்பர நாத னார்தமை
யெத்தனை யூழியூழிக ளெத்தனை மாத வங்கள்செய்
தித்தகு தேசி கேசனை யிப்படி காண் லாவதே. (௬)

ஒத்துமொவ்வாது மோதிய வுட்டெளியாதவாதிகள்
கத்தை விடாரெ னவுறு கற்பனை மாள வேசெய்த
வித்தக வேத போதனை மெய்க்குரு நாத னார்தமை
யெத்தனையூழிமாதவஞ்செய் திப்படிகாண லாவதே.

நித்தம தாகி யாரண நிச்சய மாய நீதியை
யுய்த்தகைமேவுமாமணியொப்பனவோர்சொலாலருண்
முத்தனைமூட னேனையு முற்றிடு தேசி கேசனை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிகாணலாவதே

பத்தியு மோர்வு மேதுமில் பட்டிய தாகி யேசெலு
மத்தனை நாயி னேனையும் வைத்தடி மாறி லாதெழு
சித்தமிழ் தாக வேசெய்த சிற்பர நாத னார்தமை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிகாணலாவதே.

மெத்தப ராதமேசெய்து மெய்க்குரு டாகு வேனையு
முய்த்தருளேசெய்தோலவென்னெப்பில்கிருபாமகோததி
சித்தருள் சேர்சி காமணி செற்று சிவப்பிர காசனை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிகாணலாவதே.

இறைவற்காண்டற்கருமை முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

௮௬ - வது

அருட்டிருப்பள்ளியெழுச்சி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியால்வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

போற்றிநின் மாமறை யீறமர் பொருளே
புரையற நிறைந்தொளிர் போதநன் மாதே
தோற்றமு மிறுதியு மறநிகழ் கடலே
துணையிணை யிறந்துள நிறைந்தது வெளியே
சிற்றமின் முனிவர்க ளிளைத்தெழுந் தேனே
சிவப்பிர காசனைப் பிறிவற நிகழு
மேற்றிய பொருளெனு மெழிறரு நகையே
யிறையவ ளேபள்ளி யெழுந்தருள்ாயே. (௧)

உதயநன் கிரியினை யணுகினன் பரிதி
யுடுமதி மழுங்கின வும்பர்வந் தடைந்தார்
சிதைவினன் புகழரி யயனொடிந் திரனுந்
திசைதொறு நிறைந்தனர் திகழ்தரு மடியா
ரிதயமண் டபத்தினி லெழில்கொளு மறிவா
மெந்தைநற் சிவப்பிர காசனல் லெழில்சேர்
சுதையினின் சுவையே துறவியின் றுணையே
சுடரொளி யேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௨)

கற்றடங் குவளைகண் மலர்ந்தன குருகு
நலம்பெறச் சிலம்பின நான்மறை முழக்க
மூற்றன பல்லிய மொலித்தன வெங்கு
மோங்கின தும்புரு நாரதர் கீதம்

பற்றற நினைபவர் பருகிடு மமிழ்தே
பரமன தருளெனும் பகருதற் கரிய
நற்றவ மேயென துற்பவக் கடுவே
நாயகி யேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௩)

ஒளியினுக் கொளியே யுயிரினுக் குயிரே
யுருகிடு முளத்தினி லோவிலா வுணர்வே
யளியினுக் கெளியே யகிலமு தங்கட்
கன்னையு மாயத்த னாகிநின் றருளே
தெளிவினிற் றெளிவே சிவப்பிர காசன்
றிகழ்திரு மேனிய ளாஞ்சிறப் புடைய
களிமயிற் பெடையே காரணப் பொருளே
கனங்குழை யேபள்ளி யெழுந்தருளாயே. (௪)

காலமு மூழியு மாகிநின் றவற்றின்
கருவது வாயவை கழன்றகற் பகமே
சீலமு நோன்புமில் சிறியவென் றனக்குச்
சிவநெறி யருளிய தேசிகத் திருவே
மூலமு மாய்முடி வாய்முடி வில்லா
முத்தனை யெருநல முழுதருண் முகிலாங்
கோலநன் குயிலே குருமணிக் குகையே
கோமள மேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௫)

ஐம்பெரும் பூதமு மவற்றதி பதியா
யமரரு மாயவை யன்றிநின் றருளே
யும்பரு முனிவரு தாயவொண் ணிதியே
யுலகமு முயிர்களு மாய்விரிந் தாளே
நம்பனற் சிவப்பிர காசன் றொழில்சேர்
நம்பொரு ளாகிய நறவே
நாடரும் யாம்பொரு ளாகிய நறவே

யென்பர மெனவெனை யேன்றுகொண் டாளே
யின்னமிழ் தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௬)

கனவினு மமரர்கண் டறிவருங் கருணைக்
கழ்லிணை கழிகடை யேன்றனக் கருளி
நனவினின் வினவிவந் தாண்டுகொண் டாளே
நாயகி யோநற வார்குழ லமிழ்தே
சொனமறை முடிவுக் குதிசெயும் பொருளே
துரியமு மிறந்துசொற் கழிந்த தத்துவமே
புனமயி லேயிறைப் போழ்தினும் பிரியாப்
புண்ணிய மேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௭)

நல்லடி யாருளக் கருத்தினை முடித்து
நன்னலம் பெருகிட நயந்தநன் குயிலே
செல்லல தறவெனை யாண்டொரு மொழியிற்
றிரித்தெனக் கருளிய தேசிகத் திருவே
யல்லுநன் பகலற வாரிய ஞர்த
மழகுறு மேனியி லணிதிரு வருளா
மெல்லிய லேவிளை யாவிளை வேயென்
வேதக மேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௮)

பிரமனை முதல்வரு பிபீலிகை யீறுப்
பெருகிய யோனிக டோறுமுங் குயிராய்த்
திரமெனத் திகழ்தரு சீவனு மாகித்
திகழ்ந்தவை கழன்றொளிர் சிவப்பிர காசன்
வர்முறத் திகழ்திரு மேனிய தாகி
மன்னரு ளேமயற் பிணிக்குநன் மருந்தே
பரமென விருளறு மனவெனை யாண்ட
பனிமொழி யேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௯)

அம்பொருட் சுருதியின் சிரத்தினி லாடி
யழகுறு மன்பர்த முளத்தின்வீற் றிருந்த
செம்பொருட் சிவப்பிர காசன தெழில்சேர்
திருவரு ளாகிய தெய்வநல் லணியே
வம்பினிற் றிரிதரு மதியிலி நாயேன்
மனவிடாய் கெடவலிந் தாண்டுகொண் டாளே
யும்பருக் குணர்வரி யாயெமக் கெளியா
யொண்ணுத லேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௧௦)

அருட்டிருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

௮௬ - வது.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

செயசெய வாழிநற் றேவர்க டேவே
சிவப்பிர காசவென் சிந்தையுட் டெளிவே
யயலுற வறவரு ளாருள துகண்
டாதர வோடுநின் னடியிணை பணிவோ
மயர்வுட னறிவெனு மவைகழன் றெங்கு
மாசற வேநிறைந் தருளிய வமலா
கயவரின் முதலுறு கழிகடை யெனையாள்
கருணைய னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௧)

வெருள்ற விவேகன்வந் தெழுந்தனன் மாய
விருளது கழிந்தது மாமறை யீறுந்
தெருளுறு வலம்புரி சிலம்பின வெங்குஞ்
சிலம்பின சிவனரு ளாகம மெல்லா
மருளறு சமதம மாதிக ளெல்லா
மலர்ந்தன வறுபகை யழிந்தன ஞானப்
பொருளுறு கழல்கொளன் புன்றலை தருவாய்
பூரண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (உ)

கூவின மாமறை யீறுகள் கீதங்
குழறின வாகமங் குலவியு மறியாப்
பூவினி னயன்மா லரனொடிந் திரனும்
புகலரி தென்றய முறவெனை யாண்டு
போவதும் வருவது மறவுணர் வாக்கிப்
புகலரும் பாவனை புரையற முழுத்தி
யாவையுங் கழன்றக ணாக்கிய வரசே
யிருஞ்சிவ மேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ங)

இந்திரன் முதல்வரு மிமையவ ரொருபா
லிரவியு மதியுமா மேவல ரொருபான்
முந்திய தேவர்கண் மூவர்க ளொருபான்
முனிவர்க ளுதிசெயு முழக்கங்க ளொருபால்
புந்தியி லுனைநினைந் துருகியுள் ளழிந்து
பூரணன் மலர்கொடு தொழவந்து நிறைந்தார்
வந்தெனக் கருள்செய்த மலரடி யானே
வானவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ச)

ஐயுந்து மாகட லாக்கையி னுள்ளே
யட்டபுல னெரிப் புண்டறி வின்றி

மையுந்து மாமர ணப்பிறப் பின்வாய்
வருந்துகின் றேனைவந் தஞ்சலென் றருளிப்
பொய்யுந்து மூனைப் பிரித்துணர் வாக்கிப்
பொருந்திய சிற்கனங் காட்டிய புனிதா
மெய்யெங்கு மாக விழித்தகண் ணளித்த
விரிசுட ரேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ரு)

புழுமிடைந் தசும்புறு புலால்கம ழாக்கை
பொருளென வுழைதரு நோக்கியர் தங்கள்
குழுவிடை நினைந்தழிந் துகுதரு வேனைக்
கூவிவந் தாண்டுன் குரைகழ லரசே
கெழுமிடை யுலகங்க ளேழ்தரு திசைகள்
கீழொடு மேல்பக்க முழுமுழு தவையும்
பழுதற மிகுவிழி யாக்கிய பரனே
பரஞ்சுட ரேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (சு)

அறிவினை வடித்தகற் கிளியது போல
வளவறு சாத்திர மழகுறக் கழறி
யறிவது பிறிதிலை விடயம தொழிய
வறிவறு மவருட னழிதரு வேனைச்
செறிதரு திருவடி சென்னியிற் சேர்த்தித்
திரித்தறி வாக்கியங் கேகற மழித்துக்
குறியற மிகுவழி யாக்கிய கோவே
குருபர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (எ)

இரும்பினும் வலிதரு நெஞ்சினை யுருக்கி
யிட்டம்பெற மகிழ்தரு கோயில தாக்கி

யிரும்பது பருகிய நீரது போல
வென்னுயிர் பருகினை யின்னதென் றறியேன்
கரும்பினி லூறலு மமிழ்தமுந் தேனுங்
கலந்துறு சுவையெனக் களிதரு கண்ணே
பெரும்பய னேயென துண்ணிறைந் திருந்த
பேரொளி யேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (அ)

ஒன்றெனப் பலவென வுரைதரு பொருளா
யுருவரு வுண்மையு மின்மையு மாகி
நின்றநற் பொருள்களுக் குயிரது மாகி
நிறைந்தொழி வறநின்ற நேர்மைநின் வடிவை
யின்றெனக் கெளிவந்திட் டுளங்கையிற் கனியா
யிவனவ னெனவெனை யாண்டவற் புதனே
துன்றிய மறைதொடர் வரியநற் சுரூபா
சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (கூ)

காய்வயி னுள்ளதோர் குணமது மில்லா
நலமிலி யாய்நர கினில் விழுவேற்குத்
தாயென லாகிவந் திணையடி சூட்டித்
தகவருட் பெருங்கணை யளித்த வென் றலைவா
பாவியே னீசெய்த பரிசது நினையேன்
பதைத்துரு கேன்கண்ணீர் சொரியவுங் காணே
னுவியுஞ் சோரே னலறிநின் றுதியே
னருட்கட லேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௧0)

நாயினுங் கடையாய்க் கிடந்தவென் றனக்கு
நன்மலர்ப் பாதமென் சென்னியிற் பதித்துத்

தாயினுஞ் சாலத் தயாவுறப் பரிந்து
தாமறப் பொழிந்திடுங் கருணைநற் கடலே
யாயுநற் பிரம்ம தாக்கியு மமையா
தருட்கணை யளித்தமை யடியனேன் றரமே
நீயெனைப் பணிகொளு மாறது கேட்போ
நின்மலனே யள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௧௧)

திருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.
அசு - வது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்
திருப்பள்ளியெழுச்சி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒருதிரு வொளியிலென் மதியொளித் துள்ளத்
தாமரை மலர்ந்துகண் ணீருகுத் ததுபோல்
பரிதியி னொளிவரப் பனிமதி யொளித்துப்
பங்கய மலர்ந்துகண் ணீருகுத் தனவால்
கருதியு னடியிணை தொழுதிணைந் தொருமுக்
கடவுளுமமருங் கடைத்தலை யணைந்தார்
சுருதிக டொடர்சுரு பானந்தச் சுடரோ
சுந்தரனே பள்ளி யெழுந்தருளாயே. (௧)

மாவின் மலிகனி செயமனங் களித்து
வாழுமந் குயிற்குலத் துடன்வளம் பெருகக்

கூவின வாரணம் பத்தியுட் புகுந்து
குழுமிய சங்கநல் வலம்புரி யுனைக்காப்
பூவென விசைத்தனர் வீணையங் கிழவர்
பொருந்தினர் திருந்தடிப் போதுடன் கண்ணீர்
தூவினர் பெருஞ்சுரு பானந்தச் சுடரோ
சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (உ)

ஊன்றனை நரனென் னினைந்தனை நினைய
வுளமலி யேசெய்த களவினுக் கெல்லாஞ்
சான்றது வாகிநின் றமையறிந் தடியேன்
றரிக்ககி லேனெனத் தானுவந் தருளி
யீன்றவ ளினும்பரிந் தென்பிழை நினையா
தென்னைவந் தாள்விந் நிலத்தொரு வடிவாய்த்
தோன்றின னேசுரு பானந்தச் சுடரே
சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ங)

கெழுமடி யார்கள்சங் கீர்த்தன மொருபாற்
கேட்கவு மரியநின் றுட்கம லங்கண்
டழுமடி யாரொரு பாலொரு பால்வே
தாகம புராணகீ தாதிக ளன்பா
லெழுமையு மாள்கவென் றேத்தொலி யொருபா
லிமையவ ரிட்டுற வின்பமுற் றடியேன்
றொழுமடி யாய்சுரு பானந்தச் சுடரே
சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ச)

திகைத்திட மூவருந் தேவரு மறையுந்
தீவினை யேனையாண் டனைதிரு வருளின்

மிகைத்திற மென்சொலி வியப்புற வடியேன்
வேண்டிய வாவினை யாட்வி டளித்தா
யுகைக்குமைம் புலன்களு மூறுபகை யாறு
மோங்கெழு பிறவியு முதிரவென் றலையிற்
றுகைத்தவ னேசுரு பானந்தச் சுடரே
சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ரு)

நோக்கிமுன் வினையற நுகர்வுறு விடய
நோக்குமிந் தியங்களின் போக்கறுத் தகத்தே
தாக்கிய வாதனை தன்னையுந் தவிர்த்துத்
தமத்தினைக் கடந்துணர் சாக்கிய தாக்கிச்
சாக்கிய சான்றுமத் தமித்துநின் றொளிருந்
தற்சுரு பமும்ப சமித்துநி லொன்றத்
தூக்கின னேசுரு பானந்தச் சுடரே
சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (சு)

முன்னவ னேமுடி வேயடி யேனை
முடிவிலுன் பத்தற முழுத்துயே ருதகி
யன்னவ னேயக நிறைந்தவா ரமிழ்தே
யண்டமெண் டிசைசரா சரமள வற்ற
பின்னவ னேகமெல் லாமொரு மொழியிற்
பிறிதறத் திகழுநின் பேரொளி யாகச்
சொன்னவ னேசுரு பானந்தச் சுடரோ
சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (எ)

கடலுறு திரைநுரைக் கணமெழுந் தடங்கக்
கனைகட லெழுந்தடங் காவகை போல

வுட்லுயி ருணர்விவை யுளிலெழுந் தடங்க
வொன்றினி லடங்குத லுதித்ததில் லவனே
விடலரு வினையிரு ளிடையல மருவேன்
வீடுகண் டிடர்கெட வெளிப்படவந்த
சுடரொளி யேசுரு பானந்தச் சுடரே
சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (அ)

இடவிய படத்தினி லெழுதுசித் திரங்க
ளெல்லையில் பலவுள போலிருந் தாலுந்
தடவிய பொழுதிலப் படமல தில்லாத்
தன்மைய தெனவிறை தந்தமெய் விழியாற்
றிடவிய திருவுரு வல்லது காணேன்
றிருவருள் பெறத்தவஞ் செய்தவர்க்கல்லாற்
றொடர்வரி யாய்சுரு பானந்தச் சுடரே
சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (கூ)

மாயவ னேவடி வில்லதோர் வடிவே
வடிவுகொண் டவனியில் வந்தெனை யாண்டா
தாயவ னேமிகு தத்துவப் பயனே
சங்கரன் மாலயன் றனக்கரும் பொருளே
வாயவ னேயடி யேன்மனத் தவனே
வாக்கொடு மனமுற நோக்குதற் கரிய
தூயவ னேசுரு பானந்தச் சுடரே
சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (கo)

திருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

அஎ-வது

தத்துவப்பிரகாசநாயனார்

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியால் வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

வாழிய வாழிய மறைமொழி முடிவே
மக்களு மனைவியுஞ் சுற்றமும் பொருளு
மாழ்கய மதனிடைத் தாமரை யிலைநீ
ராகிய வியல்பினை யழகுறக் காட்டி
வீழ்தரு மூனுயிர் வேறும்ப படியே
விளங்கிட வருள்செய்து விண்ணவ ரெல்லாந்
தாழ்வு மரியபொற் றாளிணை தருவாய்
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)

மாகரு முனிவரு மறைகளு மறியா
வளங்கெழு தாமரை மலரடி யடியேன்
சேகர மிசையினி லழகுறச் சேர்த்துத்
திகழ்நன வுங்கன வுங்கெட வைத்துப்
போகரு மையும்வர வருமையுங் கெழும்
புரையறு தொம்பதத் துரிசறு கரிமைச்
சாக ரத்ததிலே தந்தருள் பவனே
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தருளாயே. (உ)

பண்டுள மதத்தினைப் பாரென வடியேன்
பார்த்தது கண்டிலேன் யார்க்குமக் கரியே

கண்டன னெனவிற் கண்செவி கைகால்
கடைநடு முதலிரு புறம்பின்முன் கீழ்மே
லுண்டுகொ லோவென வொன்றையுங் காணே
னொழிவறு மறிவதெ னெழிலுரு வெனவே
தண்டிவந் திணையடி தந்தருள் பவனே
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௨)

போக்கிய வுலகுடல் சாக்கிய மாக்கிப்
பொருந்திட வடியனுக் கிருந்தமை யுரைத்த
வாக்கியங் கேட்டது மாற்றிய பின்னே
மன்னிய பரபுரத் தென்னைவைத் தவனே
பாக்கிய பலமென வந்தநின் னருளாற்
பவமணு காவகை யதுபரம் பொருளைத்
தாக்குத லொழிதர மொழிதரு பவனே
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௪)

அயனொடு மாயவ னுலகுக ளவர்க்கே
யருளுதன் மாறுத னினதரு ளெனவே
நயனுடை மொழிசெவிப் புலத்துமுன் னறிந்த
நானவ ராயனு பவித்தது மன்றிப்
பயனுடை யுருத்திரன் மகேசனு மாக்கிப்
பழித்தபின் சதாசிவ மளித்ததும் பழித்தாய்
சயமுறு மதிற்பரம் பொருளெனக் கருள்வாய்
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௫)

இப்படி யிதுவென வியம்புத லரிதா
யிறையுறு காரண வுபாதியை விழுங்கி
யப்பொரு ளறிபொரு ளாகிய பரமா
யளவறு பவுதிக பூதமு மாகி

யெப்பொரு ணிகழுவ ததுதனை யடியே
னெனையில தாகிய பவங்கெட வருளாற்
றற்பர வொளியென வருளிய பரனே
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௬)

என்னிடை நீயுமற் றுன்னிடை யானு
மிருந்தபி னிரும்பெரும் பொருளவை யெவையுந்
துன்னிய வுலகமு நீயுமப் பரிசே
தோற்றிய நிலைமையு மாய்த்துள வுன்னை
மன்னிய கரதல மணியெனக் காட்டி
வருவது போகுவ தாகுமென் பிறவி
தன்னையோர் நொடியினில் வேரறுத் தவனே
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௭)

நீந்தரும் பெரும்பவக் கடலிடை வீழ்ந்து
நெடுங்கரை யேறுதற் கலமருவேனை
யேந்தியுன் றிருவடி யாகிய கரைக்கே
யிளைப்பற விருத்திய வளப்பெருங் கடலே
வாய்ந்தசிற் கனம்புகுங் காலமி தெனவே
வருமித மழித்து * நின் பெருமித மழிவச்
சாந்திதந் தசித்த மாக்கிய வரசே
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௮)

விதிமுறை காரிய காரண மாறி
விளம்பிய வுயிர்பரம் விளங்கிய வதுபோ
லுதிதம தாகிய வாதனை மாறி
யொளிமண முதலிய நிகர்சிவ மருளி
முதியநான் மாமறை முடிமொழி நாலு
மூனமென் முறைமுறை யினமற விறந்த

* நின்பெருமிதம் - நீயானேனென்னுங் களிப்பு.

சதுர்பட விருந்தவப் படியிருந் தவனே
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (கூ)

பங்கயந் தினகரற் குதவிய தெங்கே
பயோதர மதற்குல குதவிய தெங்கே
யிங்கிவை யொழியவென் செயலுமப் படியே
யென்பிறப் பறுத்தநீ யென்பெறக் கட்வா
யங்கமோ டுயிர்பொருண் முன்னுமுன் னனவே
யாயினுங் கொண்டனை யவ்வழி யடியேன்
சங்கையி ரெழும்பல தேதுமற் றறியேன்
றத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க0)

திருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

அஅ - வது

பரிபூரணப்பிரகாசநாயனார்

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியால்வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

உற்றறி வெழவுள விருளகன் றதுபோ
லுதயம்வந் தெழவுடு வொளியகன் றனவா
னற்றுட லுயிர்பொரு ளப்புடன் கவர்ந்து
நாண்மலர்த் தாளிணை நாயினேற் கருளிச்
சற்றென விசுவசாக் கிரகா ணங்கள்
சதுர்த்தச செலவுநன் கலப்பழிப் பொன்றிற்

பற்றுத றிசைமுகர் பதமென வருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)

அண்டரும் பரமெழ வறிவகன் றதுபோ
லாதவ னெழவுடு மதியகன் றனவா
லெண்டிசை தொறுந்திரிந் தெனையறி யாதே
யெய்த்தெனை யாண்டனை சத்தெனு மதிலே
கண்டுகொள் கன்னவையிவ் வணமென விருத்திக்
காமிய தாமதுட் காரணங்க ளுடனே
பண்டுல களந்தவர் பதமென வருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (உ)

பத்துட் ஞலையும் பதைப்பற விருத்திப்
பாரிருந் திவ்வண மென்றருள் புரிய
வத்தம துருவம தாயின தென்ன
வதுமிகு சுழுத்தியவ் வியத்தமா மாயை
யுத்தம வுருத்திர பதமூறற் பிரகிருதி
யுனதுட் லாமுதற் பாழ்சகற் லட்சணை
பத்திய தறிபிரா ஜனெனன வருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ங)

விரிவுறு காரிய வுபாதிக் கெல்லாம்
வேறுசெய் தறிவிராட் புருடனை யெனவுங்
கரியது வாகியின் றன்னவை முழுதுங்
கழன்றனை சம்சர்க்க வர்க்கிய மதனுற்
றுரியம துணையறி தொம்பத மகேசர்
சொல்லுமுற் பூரண சோதியி லென்னைப்
பரான விற்கர மணியென வருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ச)

காலமு ஞாதுருஞ் ஞானமு ஞேயமுங்
  கண்டன னென்னி லிராசத மாயை
மேலொடு கிழ்பக்கம் விரவிய பின்முன்
  விரிவுறு மவைபவ மாயினவெல்லாஞ்
சாலவு மிரணிய கர்ப்பமு மிதுதான்
  சதாசிவ கால பரன்கன விதுவெப்
பாலுயர் காரண வுபாதியென் றருளப்
  பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ரு)

இதமக மறவிரு விவணமென் றருளி
  யெழில்பர சுழுப்த்திகா ரணதியிற் றதுவா
மதீதம திதுவசகல் லட்சணை யதனு
  லாசறு சொல்லுறு பாழிரண் டாம்பாழ்
பொதுவது புகவது பேர்ந்தட மன்றிப்
  போதமு மழுங்குமவ் வியாகிருத மிறுகல்
பதியுடல் சதாசிவ பராசத்தி யருளப்
  பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (சு)

அருவமு முருவமு மாகிய பொருளே
  யதீதமென் றருளிய தழித்தது வறிந்த
பொருளுணர் வதுபரம் விசிட்டவாக் கியத்தாற்
  பொருவில்சிற் சுவலிதை தற்பதப்பொரு ளதுவா
மிருவில னெனமுத லருளிய பரிசே
  யெழிலிரு பூரணத் தியல்குரு நனவிற்
பரமுற வெனதெழு பவமறுத் தருளப்
  பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (எ)

மலமறு குருபதக் கனவினின் மருவு
  மாசறு மாணவ சாத்திக மதனு

லுலகமோ டுயிருதன் மாத்திர பரமா
  யுணர்ந்தது வேபிரசா பத்தியென் றருளி
நிலவிப் பரமம தாயவை முழுது
  நிகழ்ந்ததின் றெற்கென வடியவர் முதலே
பலவுல குண்டது மிதுவென வருளப்
  பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (அ)

சீரணி சகதசகல் லட்சணை யதனுற்
  செகமுழு துண்டதொர் செருக்கற மிகவே
யோர்குரு சுழுத்தியி லிருத்துய சாந்த
  மிருபதப் பொருளுமொன் றுக்கின் றுளிர
வோருட லுயிரறி யொண்பர முழுது
  மொன்றுமுப் பரழுனா யிறந்திட மதுவாய்ப்
பாரியல் சமைவுநற் பிருதுவி யென்றருளப்
  பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தருளாயே. (கூ)

ஆரண முடிவினி லசியதப் பொருளே
  யருளுமுப் பூரண பூனுபி டேகச்
சீரணி யடிகளென் சென்னியிற் சேர்த்திச்
  செறிதர வகண்டவாக் கியமத னலப்
பூரண துரியமென் மோனகல் விழியாற்
  புணர்குரு சுத்திய மாதியுற் பலத்தின்
பாரென நடித்துனி லயிக்கிய மாக்கும்
  பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க௦)

திருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

நிந்தாஸ்துதி.

இஃது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகளது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

உண்பதுகொண்டவர் தாமுயிர்கொண்டன ரொன்றுலகோர், பண்படவேமொழி கின்றனர்பார்க்கி னுடலதுமற்றெண்படுகின்ற பொருளதுகொண்டிராங் காதுயிரு, முண்பதுவேகட் டுமுடையானருட் கொப்பிலையே. (க)

செய்யாதுசெய்திடுஞ் சேர்ந்தவர்தங்குடி கேடுசெய்யு, மெய்யாகநல்லவர் போன்மேவியேவினைக் கேடனுமா, யுய்யாதவண்ண மடைந்தோருயிருண்பதென்றறியா, தையோகுருபர னென்றறியாமை யகப்பட்டதே. (உ)

துட்டனவானவர் சோரனைமாமறைத் தூரனைவிண், பெட்டனையாருட் பித்தனைப்பின்னிலி மூன்னிலியை, நட்டனைநள்ளருட் பத்தியினன்கயிற் றூலடியார், கட்டனைநற்றவ ரென்கழற்றாழ்வர் கருத்திகழ்ந்தே.

கருவிலிகற்பனை யின்றிமுழுதுணர் கத்தன்முத்தன், மருவிலிமரண்பிலி மானயிலிமதிப் பாருமிலி, யுருவிலியோடுகொண் டுண்பலிக்கென்றுழல் வோனை

யென்னே, பெருவலிமாதவ ரெம்பெருமானென்று பின்செல்வதே. (௪)

செயல்வேறுசொல்வேறு தேசிகன்செய்கை சிறிதுமொன்று, முயலேனெனுமுழு தும்முயலாகிற்கு முற்றுமென்ற, னயலேயெனுமவை தானுயிருக்கு மனத்தினுள்ளும், பயிலேனெனுந்தன் னுளேபயிலாகிற்கும் யாவையுமே. (௫)

என்றும்பிறப்பிலி யேற்றமிழிவிலி யிச்சையிலி, நன்றுமலது மிலிங்வொதி முடிவுமிலி, பொன்றுமுடம்பிலி பொய்யொடுமெய்யிலி பூண்பதிலி, யொன்றுமிலியை நல்லோருடையானென்ப ரோர்விறந்தே.()

ஊரிலிபேரிலி யுண்பதொன்றில்லி யுறுதுணையு
மாரிலியங்க மிலிகுணமில்லி யடைவதில்லி
நேரிலிநெஞ்சிலி நின்மிதமில்லியை நீண்மறைகள்
ஓரளவேதுமில் லாத்திருவோனென்று செப்புவதே.

தட்டானியாவினுஞ் சான்றுனவன்சம யங்களுள்ளுங், கிட்டாமறையன் கிளர்கள்ளவேடன் மறைப்பறைய, னெட்டாதவூமாகம்படியானுலகம்படைச்சன், சிட்டார்சிவப்பிரகாசனென்றேகின்று செப்புவதே.

தேரினன்றுமருட் டேசிகன்சாவெனச் சென்றடைந்தே, னொருமொன்றுவிட்டதேயென்னைமாய்த்ததென் னரும்பவமா, மொருமொன்றுக வளைத்தறுத்தைம்புல மாகியுற்றூர், பேருமின்றுயிட் செய்தனன் செய்தவப் பேருளே. (௬)

சாற்றுகின்றேனெவர்க் குங்கெடுவீர்தப்பி யோடு மின்கண்,மூர்க்கனெங்கோன்முன் னகப்படின்மூவே ழ் குலமணைந்தோர், சேர்க்கையென்றுக வளைத்துப் பிறப்பறுத் துச்சிவத்தே, யேற்றுகின்றானிரங் கா னென்றனுருயி ருண்டவனே. (க0)

நிந்தாஸ்துதி முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

கூ0-வது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

அடிமடக்குஸ்துதி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியால்வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆசி லாமன மேவிய மெய்யனே
 யகில லோகமு மாகிய மெய்யனே
பாச மோசன லோசன வீசனே
 பழுதி லாமுழு தாகிய வீசனே
நேச மார்சுரு பானந்த நித்தனே
 நின் கழற்புக ழார்கணி நித்தனே
வாச கத்தொடு வாமனத் தூரனே
 வள்ள லன்பர்கள் வாமனத் தூரனே. (க)

அன்பு நின்கம லக்கழற் குற்றதே
 யளவி லுற்பவ முற்றனைக் குற்றதே
துன்ப வெள்ளந் துடைத்தசொல் லொன்றுமே
 தொண்ட ருட்சுரு பன்கழ லொன்றுமே
யின்ப தந்தொழு வாருந் தமர்களே
 நிமல னன்ப ரெனக்குத் தமர்களே
யுன்பெ ருங்கரு ணைக்கள வில்லையே
 யுபநி டத்துரை யிற்கள வில்லையே. (உ)

அருள தேவடி வாகி யிருத்தியே
 யாறு ஞானிக டம்மு ளிருத்தியே
யிருளும் வன்பவ மாள விழித்தியே
 யென்னை நின்னுரு வாக விழித்தியே
மருளு மும்மதின் மாளவு மெய்தியே
 மாசு ளத்து மறைந்தனு மெய்தியே
வருள் தார்சுரு பானந்த வாரியே
 வறிவி லேனுயி ருண்டதும் வாரியே. (ரு)

நந்தி டாதசெந் தீயனை யானையே
 ஞான மாமத மேபொழி யானையே
வந்தி டாதுரு வாய்வரு வானையே
 மன்னு தன்னிலைக் கொப்புயர் வானையே
சிந்தி டாவழி வேணையு மாளவே
 சீறும் வன்பவம் வேரொடு மாளவே
வந்த நற்சுரு பானந்த வள்ளலே
 மாசி லன்பிலற் குள்ளது வள்ளலே. (ச)

முடிவி லாவரு ளாலொரு மூர்த்தியே
 முன்பு பின்பில தாகிய மூர்த்தியே

நெடிய வல்வினை வேரொடும் வெட்டுமே
நின்மலன்றிரு மூர்த்தமவ் வெட்டுமே
யடிய ராயினு ராபத் தனமதே
* யளவி லின்ப மருளுந் தனமதே
யொடிவி லின்பஞ் சுரூபன் பதங்களே
யுற்று மீளிடு மற்றைப் பதங்களே. (௫)

அல்ல வாதிக டங்கட் கரியனே
யளவி லந்தக் கரணக் கரியனே
பல்ல வாவினை பற்றவை பங்கனே
பத்த னைப்பய னாகிய பங்கனே
நல்ல நான்மறை யீறல மாக்கவே
நாயி னேனுளந் தானல மாக்கவே
தொல்லை வன்பவஞ் சுட்டுணர் வொன்றுமே
சுரூப னார்கழ லென்சிர மொன்றுமே. (௬)

ஐம்பு லன்கர ணங்களுக் குத்தியே
யாதி மாயையை வேரொடு குத்தியே
யும்பர் வந்துணர் வாகி யுதித்தியே
யுள்ள நற்சுவை யாய்நின்று தித்தியே
யம்ப ராதியைம் பூதல கண்டனே
யழிவி லாவறி வாகி யகண்டனே
செம்பொ னேசுரு பாவென நம்பியே
சேர வன்பரோ டாண்டது நம்பியே. (௭)

* இவ்வடி-அநேக-புத்தகத்தின்று-ஓர்புத்தகத்திற் கண்டது.

கால தேசங் கடந்தவப் பாலனே
கருணை யாலுல கம்பரி பாலனே
யோல வென்றன்ப ருக்குரு வாகியே
யொழிவி லின்பளிக் குங்குரு வாகியே
ஞால முஞ்சிவ மாக்கும் விரகனே
நன்கி லாருளத் தங்கும் விரகனே
சீல மேசிறி யேனுரு வந்ததே
சிற்சு ரூபனென் னுள்ளு ருவந்ததே. (௮)

பத்தி வன்கயிற் றார்ப்புண்ணு மாதியே
பகரு லோக மலோகமு மாதியே
முத்தி யன்பர் தமக்கரு ளானையே
மூட ருக்குநன் கொன்றரு ளானையே
யத்தி யானினை வாருளத் தர்க்கனே
யன்றும் வாதிகட் காயகு தர்க்கனே
யெத்தி நீயுருந் தாள்வது மென்னையே
யின்ப நற்சுரு பாவிது வென்னையே. (௯)

கலையெ லாமறைந் திட்டது முன்னையே
காத்த ளித்துக் கரப்பதன் முன்னையே
யலையெ லாமற வாழினர்க் கண்ணலா
வைய முற்றலை வாதிகட் கண்ணலா
யெலையி லாதெழு மீறிலின் பத்தனே
யென்னை யாளு மெழிற்சுரு பத்தனே
நிலையி னின்பளிக் குங்குரு வாதியே
நீச னேனு ளமைந்திடு மாதியே. (௧௦)

அடிமடக்குஸ்துதி முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

௯௧ - வது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

வீட்டுநெறி.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

அண்ட வுருவிற் பிண்ட முதிக்கும்
ஆழிமீன் போலும் வாழி சிவமுயிர்
இந்துதோற் றுடுக்கம் வந்தபல் லுயிர்கள்
ஈரெழு புவனம் பாரெழு முயிர்நிலை
உள்ளும் புறம்புங் கொள்கையொன் றறவிரு
ஊனைத் தானே யாது மானது
எழுத்தை யெழுது மெழுத்திலுண் டுறுபொருள்
ஏக மாவது யோக மாகும்
ஐய மின்றி யருளிறை யேசிவம்
ஒருபொரு ளின்றிச் சுரூபனை வணங்கு
ஓதல் வேண்டா தாத னிறைவு
ஔவியம் பேசா தது *ரோவ மாகும்
அஃகம் பெற்ற துயிர்க்குயி ரதுவென்
கருமை செம்மை வெண்மை யவனலன்
நப்பொரு ளாவ தப்பொரு ளாகுஞ்
சந்ததம் பாதுகை சிந்தையில் வணங்கு
ஞக்தி யுடையவர் முத்தி பெறுவர்கள்

* ரோவம் - பாணம்.

அடவிய கட்டத்தைத் தடவிநிற் பதனில்
அணுக்கோ ணற்றுநிற் பிணக்கறு முத்தி
தற்பதந் துவம்பத நிற்ப தசிபதம்
நந்தி திருவடி சிந்திர டோறும்
பந்த மென்பது சிந்தி யாது
மனன மரிக்கிற் சனன மரிக்கு
மயக்கற விருந்து மயக்கந் தவிர்
அரத்தை கெடுத்துப் பரந்தனை வணங்
குலக்கந் தியானங் கலக்க மறுதி
வந்தனை யடங்கிற் சிந்தனை சிவமாம்
அழகிய திருநடந் தொழுவ தசிந்தியம்
இளம்பிறை சூடியே வளர்தரு சுடரொளி
தன்னை யறிவது பின்ன மறுவது
அனந்த வறமே மனந்தனை மரித்திரு
கவலை நின்றிடிற் சிவலை நின்றிடுங்
கால மூன்றுநின் பாலுற வறிந்திரு
இரக வுதயந்தரு முடிவி லுயிர்நிலை
கீழ்க்குல ஞான வாழ்க்கை யிலாதார்
குருவொளி பிண்டந் தருமுயிர்க் குணர்வு
கூத்தும் பலமு மேத்துவ தசிந்தியங்
கெடுத்த சுழுனையி லெடுத்த துணர்வொளி
கேட லுணர்வொளி யாடிய சிவமே
கையது கூப்பி மெய்புற வணங்கு
கொண்ட நிலையது கொண்டி டாநிலை

கோணா நிலையது காணா நிலையே
கௌவை யறுவது செவ்வை யுறுபொருள்
சத்தாதி யைந்தினு மொத்த தொருபொருள்
சாதி குலம தோது சுக்கிலஞ்
சிந்தனை யடங்குதல் வந்தனை யாருஞ்
சீதள கமல பாதுகை பணிந்திரு
சுருதியம் பொருளே பரிதியம் பொருளது
சூழவே ழெழுது வாழ்பயி ராகுஞ்
செய்யுஞ் செயலவன் செய்யுஞ் செயலே
சேட்டர்தா ளிணையை நாட்டிநீ வணங்கு
சைவ நெறியே யுய்யு நெறியது
சொர்க்க நரக முற்பவ விலங்கு
சோம்புற வாசை யாம்பொழு தறுத்திரு
ஞானபரா யந்த மோனஞ் சிவமே
ஞெகிழிப் பொறிபோ னின்றது சிவையே
ஞொல்கிய மனமுடை யோர்நுண் ணியரோ
தகுதி யுற்றவர் பகுதி யற்றவர்
தாக்கொன் றறவே நோக்கினை நோக்குத்
திடம்பர ஞானி யுடம்பு நற்சிவந்
தீர் விருந்து பாரிரு சரணங்
அஞ்சல் விழித்தன் மிஞ்சல் விட்டிரு
தூங்கும் யோகம் பாங்கு பெறுது
தெள்ளி யறிந்து வள்ளலை வணங்கு
தேசிகன் சிவமென் றிசையொன் றறநில்

௪. தைய லுருவது மைய லுருவே
தொந்தனை யறவே நந்தியர்ச் சனைசெய்
தோற்றுஞ் சுடருள மேற்றிய தீபம்
நன்றிசெய் குருவை யென்றும் வணங்கு
நாட்டஞ் சொல்லும் வீட்டி னெறியை
நிருத்தஞ் செய்சிவன் குருத்தவ ராசன்
நீரும் பூவுஞ் சேருமன் பிதயம்
நுண்ணிய பொருளை நண்ணியர்ச் சனைசெய்
நூலொடு குருவுரை வேலைசிற் றூறல்
நெட்டை யொன்றற விட்டு நீயிரு
நேயந் தன்னி லேயுஞ் சுடரொளி
நைந்துநைந் துருகிச் சுந்தர வடிதொழு
நொடிப்பொழு தாசை யறவடி பரவு
நோக்கற விருந்து சேக்கையை நோக்கு
நௌவி விழியுமை செவ்வி சிவனுரு
பசுபதி பாசம் விசுவமெய் யறிவு
பாசந் தவிர வீசனை வணங்கு
பிண்டந் தனிலு மண்ட முதிக்கும்
பீதம் பிரபை யோதுமை பரமன்
புண்ணியர் மண்ணி லெண்ணிய ஞானிகள்
பூண்டா ளிணையை வேண்டி வணங்கு
பெருகும் பிறவி யருகி யின்புறும்
பேத மறவே நாதனை வணங்கு
பையர வணையனே பொய்யறு பரமன்
பொய்யு மெய்யுஞ் சையெனு மவத்தை
போக்கு வரவற வாக்கையி லுணர்ந்திரு

பௌவப் பிறவி செவ்விதை கருத்து
மனமெனுங் கட்டத்திற் றனமென வறிவு
மாண்ட வுடலுயிர் பூண்ட வுறுபொருண்
மிக்கவித் தங்குர மொர்க்குநற் பொருளுயிர்
மீண்டுமி முளையிற் காண்டதா முயிருடன்
முந்துட லுயிரிற் பிந்த வுதிக்கு
மூன்று காலமுந் தோன்றுமு ளிட்த்தின்
மெய்யு முடம்பு பொய்யு முடம்பு
மேலைச் செய்யிற் காலைப் பயிரிடு
மையல தறவே செய்பயிர் வளர்த்திரு
மொட்டும் பூவுஞ் சிட்டனுங் குருவு
மோன முதிக்கின் ஞான முதிக்கும்
மௌன வுண்மையே யெவனுறு மவன்சிவம்
யாமென்ன தறிகி லானது முத்தி
யூகித் துணர்வது போகிற் கதியது
யோகமீ தான மாகி யாறிகில்
வடிவ திருந்த படியது வாகும்
வாக்யமெய்ப் பொருளை யாக்கிய துளைத்திரு
விடாம லிருந்து கெடாது கெடு
வீட்டின் பத்தைக் கூட்டுந் தேட்டில்
வெள்ளையுஞ் சிவப்பும் வள்ளல் பாதுகை
வேண்டி யிருந்து வேண்டல்வேண் டாமை
வைப்பது பாதுகை மெய்ப்பது மதுவே. (௧)

வீட்டுநெறி முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

௯௨ - வது.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

நமசிவாய.

கலிவிருத்தம்.

சத்யாதி லட்ச ணபராத்ம பராமிழ்த்தைக்
கைத்தாரு மாம லகதற் சமமாகவென்னை
யுய்த்தாரு முன்ற ணடியாரொடு நானும்வாழ
வைத்தாயுன் வல்ல பங்கர்த்தநமசிவாய. (௧)

ஏற்றாரும் வேதச் சிரமோட்டம ரர்க்குமெட்டாச்
சீர்ப்பாத புண்ட ரிகாயனை யென்சிரத்தின்
மாற்றுதுகோயில் கொளவைத்தெனை வாழவைத்தா
யாற்றேன் கோலிவ் வருளுக்கு நமசிவாய. (௨)

கற்றாரி லன்று கருதன்புடை யாரிலன்று
துற்று * ருட்சத்திற் சுகதுன்மதி நீசனேற்கு
வற்று மகாவி பவமாகிய தன்னைநல்கி
நற்றாயி லன்பு மிகுநாத நமசிவாய. (௩)

இராகாதி சத்துருக் கெண்பீடையி னற்கலங்கிச்
சோகாதி துக்க மகவேதனை யிற்சுழன்று
போகாமே யஞ்ச லெனவந்தென துள்புகுந்த
பாகா ரருட்ப கருமாறெ னமசிவாய. (௪)

ஓவா மகாகிரு பையினாலொரு மேனிசாத்தித்
தாவாத வன்பி றவிவன்கிளை தன்னைவெட்டித்

---

* ருட்சம் - கோபம்.

தேவாய தன்வடி வென்வடி வாக்கியாண்ட
தாவாலி தென்ன வருள்வெள்ள நமசிவாய. (௫)

ஒன்றுக் கலாததொ ருட்சத்திற வெனைப்பிடித்துக்
கன்றுக் கிரங்கி வருகாதல்செய் தேனுவென்னத்
துன்றுற்ற பேரரு ளால்வந்தெனை நல்கியாண்ட
நன்றிக்கு நானேது செய்வேன்கொ னமசிவாய.(௬)

பத்திப் பதத்தை யணுகாதொரு பாக்கியகினன்
சுத்தச் சடங்கி கழுதுன்மதி நீசனேனை
முத்திப் பராமிழ்த முழுந்திட வைத்தநின்க
ணைத்தைச்செய்வேனேது செய்வேன்கொனமசிவாய.

மூடர்க் கெலாம்பி ரதமன்முக ரிதறுதீயன்
கூடற்கொர் மேரு குணகீனன் கிருதக்நவேலை
யீடுற்ற வென்னை யிறையின்புற வாண்டதந்தோ
நாடற்கொ ணாத கிருபைவெள்ள நமசிவாய. (அ)

ஆசைப் பெருங்க டலளற்றுறு மந்தனேனை
மாசற்றவன்ப ரிடைவைத்தொரு மாத்திரைதன்னிற்
றேசுற்ற சிற்சு கபராமிழ் தாக்கியாண்ட
வீசற் கிருபைக்கேது செய்வேன்கொ னமசிவாய.()

உத்த சுருதிக்கு முணர்தற்கரி தாயவுன்னை
யெத்திப் பிடித்தெ ளிதிலன்பி லெனக்களித்த
சித்திப் பதந்தி கழுஞ்செய்ய சிவப்பிரகாச
வித்தற் கிருபைக்கேது கைமாறு நமசிவாய. (௧0)

நமசிவாய முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

௧௩ - வது

காப்புக்குறியுரைத்தல்.

நேரிசைவெண்பா.

பல்லா யிரமறைக்கும் பார்ப்பரிய வானவர்க்குஞ்
சொல்லான் மனத்தாற் றெரட்ர்வரிதாய்ப்-பொல்லா
நாயேனை யாண்டருள நாணாது வந்தருளுந் [த
தாயே தமியேனைக் கா. (௧)

மாளாத வல்வினையை மாத்திரையின் மாற்றியெனை
யாளாகு மன்பருட னுண்டருளி - நீளாக
மென்னே யெனைக்காட்டி யாவையுமா யாசற்ற
பொன்னே புலையேனைக் கா. (௨)

பார்த்திடத்தும் பாரா திருந்திடத்தும் பல்விகற்பந்
தீர்த்திடத்துந் தீராச் சிலுகிடத்தும்-பார்த்துவரும்
வன்பேத மாளுவித்து மாளாத வின்பளித்த
வன்பே யடியேனைக் கா. (௩)

அண்டாண்ட மற்றைப் பகிரண்டம் யாவையுமாய்ப்
பிண்டகண்டப் பேதப் பிறிவதுவாய்க் - கண்டுநின்ற
கண்ணு கமலக் கழலடியே னுக்களித்த
வண்ணு வடியேனைக் கா. (௪)

உடம்போ டிருந்தே யுடம்பின்மை காணத்
திடந்தா னெனக்களித்த தேவே - யடங்காத
பேய்த்தேர்ச் சமயத்தார் பேரரவங் கேளாமை
தீர்த்தாய் சிறியேனைக் கா. (௫)

ஒன்றுணரின் மெய்யே யுலகுணர லாமென்றங்
கொன்றுசொலி மன்றத்தினுண்ணின்றே-குன்றலிலா
ஞானத்தாய் நல்ல நயனத்தாய் நால்வேத
கானத்தாய் நாயேனைக் கா. (௬)

மார்க்கப் பிணக்காம் வழக்கறுக்க மன்றேறி
யார்க்கு மிறையறிவா மப்பொருளைப்-பார்த்துப்
பிணங்கா திருமினெனப் பேசிமழு வேந்து
மணங்கா வடியேனைக் கா. (௭)

அஞ்ஞான வல்லசுர னுங்கமரு முப்புரத்தை
மெய்ஞ்ஞானத்தியால்விழுங்குவித்துப்-பொய்ஞ்ஞானக்
கங்குல் கழித்தாய் கருதரிய பேருணர்வே
யெங்குமளித் தாயெனைநீ கா. (௮)

பஞ்சவர்க்குச் சார்வதுவாய்ப் பற்றுதநூற்றுவரைத்
துஞ்சியிட்டுத்துணித்துச்சொல்லிறந்த-வெஞ்சலிலா
ஞானத்தாய் நல்ல நயனத்தாய் நால்வேத
கானத்தாய் நாயேனைக் கா. (௯)

மூலமே யென்றழைக்க முன்னின்றங்கோலலெனுங்
கோலமே செய்ய குருபரனே-ஞாலமே
விண்ணே பிறவே விரிந்தொடுங்க நின்றழியாக்
கண்ணே கடையேனைக் கா. (௧0)

ஐவா யரவமெனு மைம்புலனு நாகணையே
மெய்யாக மேவி விழித்துறங்கு-மையா
வறியேனை யாள வறிவுரு வாய்வந்த
செறிவே சிறியேனைக் கா. (௧௧)

னவாதி நாடுந் துரியமீ ருகச்
சொன்னான் முகம்படைத்துத் தோன்றி-யின்மேனு
மில்லானே யேதுக்கட் கெட்டா வெழிலுருவா
நல்லானே நாயேனைக் கா. (௧௨)

ஞானமத்த தாற்றருக்கி நாநா வறச்சீறி
யீனமத மாயையினை யீட்டழித்து-நானற
நின்றுணரும் வாரணமே நெக்குருகு மன்பருட
னென்றவெனைக் காத்திடுநீ யுற்று. (௧௩)

ஆறுமுக மெய்யே யமைந்தடைவார் தங்களுக்குக்
கூறும்வணம் வந்த குணக்குன்றே-வேறுநிகழ்
குன்றெறிந்தாய்குன்றலிலாவன்பருளங்கோயில்கொள
நன்றறிந்தாய் நாயேனைக் கா. (௧௪)

மாது மருந்துண்ண வன்குழவி நோய்க்கதுபோ
ஞத வசோகத்து நன்கமைந்து-போதத்
திருகா வெறுவிகற்பச் சித்தமய நீர்த்த
வருகா வடியேனைக் கா. (௧௫)

அவ்வாவறுத்தல் சாந்திமுத லாய்ந்ததெளி வென்னு
மூவாமதிபோன்முக்குடைநின்றோங்கத்-தவாமதிபோய்
வீற்றிருந்தாய் வெம்பிறவி வேரோடும் வெந்துவிழ
ஆற்றிருந்தா யுற்றெனைநீ கா. (௧௬)

சொற்பயின்ற நற்கிளிபோற்சோராமை நூல்பலவுந்
தற்பயின்று * தர்க்கித் தனையுணரா-வற்பருக்குப்
பேயே யளித்தருளிப் பேரின் பெனக்களித்த
தாயே தமியேனைக் கா. (௧௭)

* தர்க்கித்தென்பது - தர்க்கியென விகாரமாயிற்று.

நில்லாதவற்றை நிலையென் றுணராமை
யெல்லா மழியும்வண மெய்துவித்துப்-பொல்லாத
பித்தா முலகிற் பிணக்கறவொன் ருவுதித்த
புத்தா புலையேனைக் கா. (கஅ)

கலைவேடர் கட்டுங் கதத்துவலைக் கெட்டா
நிலைவேட நெஞ்சினுளே காட்டிப்-பலவேட
மெல்லா மெழிலா ரடியாராக் கண்டந்த
செல்வா சிறியேனைக் கா. (கக)

அந்தமிலாவூழியெல்லாமாயொழிந்தே வந்ததெனப்
பந்தமெலாம் வீடப் பணிந்தருளி-நந்தவிலாச்
சோதி யெனக்குணரச்சொல்லாமற்சொல்லியவெம்
மாதி யடியேனைக் கா. (உ0)

அன்றுமுத லாக வடுத்தபொரு ளேவடிவா
யொன்றுமறியா துழல்வேனை - நின்று
படியே சிவமாகப் பார்த்தெனையாட் கொண்ட
வடிவே யடியேனைக் கா. (உக)

மடுவின் கரைமகவை வைத்ததாய் பார்வை
விடினங் கதுவிழுமா போலக் - கெடுவே
னுடையாய் திருக்குறிப்ப தோவியிடின் யார்க்குங்
கடையா மெனக்கருதிக் கா. (உஉ)

தன்முத்த ராகுந் தவத்துளோர் தாநிற்க
வன்மைத் தனைத்தேடி வந்தாண்ட - வுன்மத்
தடையசனே யொப்பொருவ ரில்லாதா யார்க்குங்
கடையானே னேழேனைக் கா. (உ௩)

என்று மருளே யெனக்குடைமை யெம்பெருமாற்
கென்று மருளே யியல்பாகு - மென்றுமுளத்
தென்னுமையென் கடனுமேதுசெய்துங்காத்தருளக்
கண்ணுளா வுன்றன் கடன். (உச)

காப்புக்குறியுரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

கூச - வது அதிசயப்பார்வை.

குறள்வெண்செந்துறை.

அருவாகி யகண்டமு மாகி யானந்தமு மாகிய பிரமங்
குருவாயருள் செய்தமைபாரீர்சோதின் றிநிறைந்தமைபாரீர்.

விடியாவிருள்போயிடும்வண்ணம்வேதாந்தவிளக்கினையேற்றி
முடியாநிதிகண்டமைபாரீர்முத்திக்கரைசானமைபாரீர். (உ)

செறிவாகியிருந்தவர்தாமே சீவன்சிவனென்னவிரண்டாய்ப்
பிறியாவகைநின்றமைபாரீர் பிறவிப்பகையற்றமைபாரீர். (௩)

அறிவோடறியாமையிரண்டுமனுகாதனுகிச்சகமாகிப்
பிறியாவகைநின்றமைபாரீர் பிறிவிற்றனிலாதமைபாரீர். (ச)

புரியாரரவான்மைபோலே போதத்துலகங்களுதித்துத்
தெரியாவகைநின்றமைபாரீர் தெரியிற்றெளிவானமைபாரீர்.

உலகம்பிரவாவதொழித்தெம் முணர்வேபகலாவதுணர்ந்து
நலகங்கடெளிந்தமைபாரீர் கருமங்கண்முடிந்தமைபாரீர். (கூ)

கன்னக்களர்தம்மையும்வீசுங் கண்வாய்முதலிந்திரியங்க
ளென்னைக்கவர்கின்றமைபாரீர் யானும்மதறிந்தமைபாரீர்.

ஊனுதியுளங்கடையாக வுணராமையினுலுளவாகி
நானுகியிருந்தமைபாரீர் நானும்மதறிந்தமைபாரீர். (அ)

ஒடுவாசல்களொன்பதுடைத்தாயூனுகிவகுத்தசிறைக்கே
முடியாதிடுவேதனைபாரீர் மூலத்தனுகாதமைபாரீர். (௯)
மங்கும்பிறவிக்கடன்மாயமதியென்னுமரக்கலமேற
வெங்குங்கரையானமைபாரீ ரிமைப்பிற்பவமற்றமைபாரீர்.
அல்லற்றுவரும்பகலற்று வயலற்றறிவேவடிவாகிச்
சொல்லற்றளகின்றமைபாரீர் சுகமேவடிவானமைபாரீர்.

அதிசயப்பார்வை முற்றுப்பெற்றது.

---

௯௫ - வது அவனே நான்.

இது சிவப்பிரகாசசுவாமிகளது.

கலிவிருத்தம்.

என்னையிப் பிறவிக்கே யிடைந்திடந் திடுவேனைப்
பொன்னையொத்திலங்கும் பூமச்சோதிகழல்சூட்டா
மின்னியொத் திடித்தாற்போல்வினையெல்லாமறுத்த
வன்னையற் புதங்கேளா யவனேநா னானேனே: [பி

அலைவாயில் வடுப்போலே யலைந்தலைந்தொருக்காலு
நிலையாத பிறவியை நிலைசெய்த படிகேளாய்
தலையாரப் பெருஞ்சோதி தாளிணை தரித்தபி
னிலையாதங் கழிவில்லா வவனேநா னானேனே. (௨)

ஆடிதை யமாவாசி யலைகட லாடியுந்
தேடியு மோடியுந் திரிந்தேதுங் கண்டிலேன்
கூடிய வந்நாளிற் குளைகழ றரித்தபி
னோடியே தேடி யவனேநா னானேனே. (௩)

பாஞ்ச பவுதிகமாம் பரிணாம வுபாதிக்கே
மாஞ்சேத மறியாதே மயல்கொண்டு திரிந்தெங்கு
மோஞ்சேனைப் பெருஞ்சோதி யுணர்வேயென் றுண
வாஞ்சேயா னந்தமா மவனேநா னானேனே. [ர்த்திட

கற்பனை தவமென்று கலைவீசு மாந்தர்த
மூற்பனக் குழியிலே யுழைத்துணர் விலியேனை
நிற்பன திரிவன நீயேகா ணெனச்சொன்ன
வற்புதங் கண்டபி னவனேநா னானேனே. (௫)

தோன்றிய வுடலுக்குந் துரகமா மனத்துக்குஞ்
சான்றாகிச் சலியாதே நின்றதற் சுருபத்தை
யூன்றவென் மனத்திடை யுத்தம னுரைத்தபின்
றான்றேசஞ் சலமின்றி யவனேநா னானேனே. (௬)

செறிவான வடிவினைச் சிப்புரு டோத்தம
னெறியான மறையாலே நேதிநேதி யென்றுபின்
பிறியாத பேரின்பப் பிரமமே நீயென்றென்
னறியாமை தவிர்த்தபி னவனேநா னானேனே. (௭)

பண்டைநான் முகனாரும் பரந்தநல் லுலகமுங்
கண்டவை நாமென்று கழித்தவர்க் கருள்செய்தான்
விண்டலர் பொழில்சூழும் வீரையந் தனையவன்
றண்டமுநீ யென்ன வவனேநா னானேனே. (௮)

ஓராமை யேமூல மூலகுக்கென் றுணராதே
பேராசை யுள்புக்குப் பிரமித்துத் திரிவேனை
வாராயென் றருள்செய்து மறைசொன்ன பிரமமு
மாராயி னீயென்ன வவனேநா னானேனே. (௯)

அடியொடு முடிவினை யாராயி னிலையாகுங்
குடியொடு பதிகுலங் கோத்திர சூத்திரச்
செடியினை யறுத்திட்ட சீபுரு டோத்தம
னடியிணை சேர்ந்தபின் னவனேநா னானேனே. (க௦)

போதுக்கு மொளியான பூமநற் சோதிதன்
பாதத்தேப்ணிமாறத்தொடுத்தசொற்றொடைபத்துங்
கோதற்ற மனத்தார்கள் குருபர னருளாலே
வாதற்ற பிரமமே வடிவாகி யிருப்பாரே. (கக)

அவனேநான் முற்றுப்பெற்றது.

கூசு - வது

அவித்தியாப்பிரலாபம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியால்வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

அறிவென்றே ராண்மகனு ரளவையறி யாதே [ந்தே
யவிச்சையெனும்பேதையேனுமவர்க்குமுன்னம்புகு
நெறிநின்று நெடுநாளெல்லா மென்னோடே நல்கி
நேயமெனும் விலக்கமுமாய் நின்றதற்குப் பின்பு
பொறியைந்தும் புலனைந்தும் பூமிமுத லைந்தும்
புந்திமன மாதிநாலும் புரியும்வாயு வைந்து
மெறிகின்ற விருபத்து நால்வரையும் பெற்றே [டே.
னென்னைவிட்டாவிளையாளோடேபோனார்காணுமாண்
பொய்யான வுறவாலே புத்திரரு முண்டாய்ப்
பூமிதனி லென்னைப் புறப்படவே புகுந்தேன்

மெய்யான வுறவாலே மிக்கவளை விரும்பி
வீடுகெட்டு விளைவுகெட்டு வேற்றுடம்பேயானார்
ஐயோவிவ்வார்த்தைதனைச் சாற்றலாவதொன்றோ
தம்பாவ மனைத்தினையுந் தள்ளிவிட்ட தன்மை
யையோவிவ் வாண்மகனு ரவளைவிடா ராண்டே
யவிச்சைகுல நசித்தாலன்றி யவளைவிடா ராண்டே.

என்னைமணம்புணர்ந்தநாளே யிரட்டைவளையிட்டா
னேகனு யிருந்தவனே யனேகனுமிங் கானு
னன்னைசொல்லை மறுப்பானோ ராங்காரன் பிறந்தா
னந்தரமே யவர்க்குநல்ல வாசையையும் பெற்றேன்
பின்னைவிச்சைபுகுந்ததற்பின்பேர்த்திடவுந்தவிர்ந்தான்
பேதையேனுமிவர்க்குச்செய்த பிழைகண்டிலேனிதன்முன்
முன்னமிவ னெனக்குச்சால நல்லர்கிட ராண்டே
முகமாய மிடுவதன்மு னல்லர்கிட ராண்டே. (ங)

சாந்தியொடு தாந்தியெனும் பாங்கியர்கள் சூழத்
தற்பரமா மறிவினொடே சமாதியிலே புகுந்தான்
போந்திடுதல்பறைந்திடுதல் பிரிந்தொருகாற்பாரான்
பிச்சியெனப் பிதற்றவிட்டுப் பேசாதே யிருப்பன்
றேந்திரியேயமையாதோ செகத்தினுள்ளீரெனக்குச்
சிலவரோடே யோரஞ்செய்து சீவிப்பதிற் காட்டி
லோர்ந்திடிவிங்குரைக்கலாவதொன்றுமில்லையாண்டே
யோமென்னும்பெருந்தீயில் வீழ்வதல்லாலாண்டே.

அருவாகி யிருந்தவருக் கென்னோடடை யடைவா
லகிலமெல்லாம் படைத்தளிக்கு மாண்மைதனைக்கொடுத்தே
னொருவராலு முடியாத வுதவிதனைச் செய்தே
னொருநாளென் குடிலகத்தி னடந்தாலோடிப் போவ

ரிருவர்புக்கார்க்கிதற்குமுன்ன மிவைகண்டதுமில்லை
யென்னுடையபொறையினாலே யிதுநாளிங்ஙனடங்தேன்
புருடரிவராகையாலே பொறுத்தேன்காணுமாண்டே
பூண்முலையாரிவைகள்செயப்பொறுப்பரோதானண்டே.
எங்குமெங்கு மிவர்க்குநல்ல வின்னமிழ்தாயிருப்பே
னிகலோக பரலோக மென்னதல்லா லில்லை
யங்கங்கே வற்றையுண்டிட் டவளோடே யிருப்ப
ராண்மகனார் செய்யுங்குண மாற்றலாவ தொன்றோ
கொங்கைநல்லா ளிடுமருந்தாற் குணமிலியுமானான்
கொச்சையேனு மிச்சித்தக்காற் கூடலாவதுண்டோ
வங்கணொன்குடில்வாயிலயர்த்தார்காணுமாண்டே
யவர்க்கிளையா ளந்தரங்க மானாள்காணு மாண்டே.௬
அத்தலைக்கு மித்தலைக்கு மொத்திருக்கச் செய்தே
யாண்மகனார்க்கொருதவசி யறிவுசொலப்புகுந்தா
ரித்தலையி லுறவறுத்தா ரிளையவளைக் கொண்டே
யிதுவுமென்றன்விதிவசமோவென்றிருந்தேன்சிலநா
ளத்தலையி லுறவினையு மப்படியே யறுத்தா
னாண்டிசெய்தவழகுதன்னை யார்க்குச்சொல்லுவேனான்
றொருத்தறுத்துச்சோதிவடி வாக்குவாரேபெண்ணே
சோதிக்குளே நாமும்புகத் துரியமில்லைகாணே.(எ)
சாக்கியாகி யவரங்ஙன் சலியாதே யிருக்கச்
சகமனைத்துஞ்சந்நிதிக்கேசாய்ச்சுகொடேபோந்தேன்
பாக்கியமில் லாமையாலே பயல்களையும் பாரான்
புசித்தாலும் பயிக்கம்பண்ணப் பார்த்துக்கொடே யிருப்பன்
வாக்கினுக்கு மனத்தினுக்கு மெட்டாத நிலத்தே
மறையவளைக்கொடுபுக்கே வைச்சுக்கொடேயிருப்ப
னக்கினரோ யறிப்பாரானற் றடுக்கலாமோவாண்டே
யடையக்குலநசிப்பதிங்ங னறிந்தோமேயாண்டே.அ

ஆன்றிவன் வசத்தினொடு சத்துமல வாகி
யாண்மகனார் வெறுத்தவன்றே யகிருபதி யானே
னின்றெனக்குச் சனித்தனவு மிப்படியே யானு
லேந்திழையீ ரென்சொலுவே னிந்தக்கேடு தனக்கு
வொன்றிடினுலகுதனிலொருத்தியைப்போலிருப்ப
னேருபாயங் காணேனு னுணர்வுபுக்க பின்னை
யென்றுமிளை யவளைப்பார்த் திடுவர்காணு மாண்டே
யென்னைக்கடைக்கண்ணாலும்பாரார்காணுமாண்டே.
அச்சட்டையா லன்னமேறி யகிலமாக வென்றிட்
டன்புடையகுணத்தினாலே யகிலமெலாம்படைத்தா
னுச்சட்டையாற் புள்ளையேறி யுலகமெலாங் காக்கு
மொளியுடைய குணத்தினாலே யுவமையிலியானா
மச்சட்டையா லெருத்தையேறி யுலகமெலா மாள
மாயக்குணந் தானான வள்ளலெனைப் பாரா [ண்டே
னெச்சட்டையாலுணர்வுதோன்றி யுண்மையானார
யோழுமிட்டுத்துரியமாக வுணர்ந்தார்காணுமாண்டே.

அவித்தியாப்பிரலாப முற்றுப்பெற்றது.

---

௩௭ - வது

* பாண்டியுரைவாரம்.

குறள்வெண்செந்துறை.

எற்றப்பானைபோலிவ்வுடலை, யென்றுமென்றுநீரி
ற்றோய்த்தக்காலும், பேர்த்துப்போர்த்துமிது வூத்தை
யன்றோ, பேதமறுத்திடவற்றோ சொல்லீர். (௧)

* பாண்டியுரைவாரமென்பது-பாண்டித்தியவுரையாம்.

அல்லலுடலைக்கழித்து, அறிவேவடிவென் றுணர்ந்திருப்பார்க்குச், சொல்லக்கட்டவதொன் றுண்டோ, சுருதிகடேற்றி யளவிறந் தத்தை. (௨)

கானலை நீரொன் றுணர்ந்து, கரையுந்திரையு நுரையுங்கண்டாற்போற், றானல்லாவூனைத்தானாக்கிச், சாத்திர கோத்திரஞ் சாற்றுகின்றாரே. (௩)

புத்திவிகற்பத்தைவிட்டுப், போதம்வடிவென் றுணர்ந்திருப்பார்க்கு, மித்தனை கூத்தாடல் வேண்டுமோ, விரவியுதித்தா லிருள்போ மிடத்து. (௪)

பரிதியொருவ னுதிக்கப், பலகோடி யண்டங்கள் பேதமானாற்போற், சுருதிமுடிவி னுதிக்கச், சொல்லும்பொருளுந் துலங்கிடுங்காணே. (௫)

பாத்திரபேதத்தினாலே, பலகோடி யிரவிகள்பேதமானாற்போ, னேத்திரமான பிரம, நிகரிற்பிரபஞ்சமுமாயுதித்தானே. (௬)

மதியைக்குறிப்ப திலக்காய், மாமரத் துச்சியைக் காட்டினாற்போற், பதியைக்குறிப்ப திலக்காய்ப், பஞ்சகோசச்சட்டை சாத்தினாரே. (௭)

செகத்தெங்கு நிறைந்தவச் சிவனார்தம்மைச், சிந்தையிலன்றித் தெளிவுறார்காண், முகத்தைமுகத்தாலேகாணலாமோ, முன்கையிற்கண்ணாடி தாமொழிய.

ஊனிலேயொன்பதுவாசல்விட்டங், கொருவனைக் காவலிருத்திவைத்தவ், வூனிலொருவனும் போனவாறே, யொன்பது வாசலு நாய்புகுங் காணே. (௯)

ஓங்குமுடியைத் தலையில்வைக்க, வுலகமெல்லாமரசாளு மாப்போ, லாங்காரந் தனையறிவோடேகூட்டி, வகிலமுநாமா யிருக்கலாமே. (௧௦)

நெஞ்சிலேகட்டை யடுக்கவிட்டு, நீட்டிநிமிர்ந்து கிடப்பதன்முன், னஞ்சையுமுள்ளே யடக்கிக்கொண்டே, யானந்தமாயறி வாகவல் லீரே. (௧௧)

அம்மையு மப்பனுங் கண்டிருக்க, வந்தக னுருயிர்கொள்வதன் முன்ன, மும்மையுமூனையும் வேறதாக, வுள்ள பொழுதே யுணரவல்லீரே. (௧௨)

மக்களுங்கத்த மனைவிகத்த, மாய வுடலெரி கொள்வதன் முன்ன, நிட்களமான வறிவுதன்னை, நும்வடிவாக நினையவல்லீரோ. (௧௩)

இருவினைப் பாசங் கழுத்தினிலிட், டேற விறங்க விழுப்பதன் முன்னங், குருவினைச் சென்று பணிவீராகிற், கோதி லறிவோடே கூடலாமே. (௧௪)

போத வடிவுதனை மறந்து, பூமிக்கேவந்து பிறந்தவாறே, தாதர் தவசியென் றேசிச், சங்கேதித் துத்தம் வடிவிழந்தாரே. (௧௫)

தன்மயமான வுணர்வயர்த்துத், தாணியில் வந்து பிறந்தவாறே, யென்மகனென் றெடுத்துக்கொள்ள, யானுன் மகனென் றிசைந்திருந்தாரே. (௧௬)

தனையுமிரண்டுள தண்டொன்றத்தைத், தாமேயிடுவாருந் தாங்குவாருங், கனையும்படியறி யாமையாலே, காவித்திருந்தவா கண்டுகொள்ளீரே. (௧௭)

வானாதிபூதங்க டோற்றுகைக்கும், வான்கருத்தும் புலன் ரேற்றுகைக்கு, முனாதிபேதங்க டோற்றுகை க்கு, முண்மையு மாயுணர் வாயிருந்தானே. (கஅ)

போது புலர்ந்து புகுந்தனையும், புத்தியை யெங் கேனும் போகவிட்டுத், தூதுவர்வந்து புகுந்தவாறே, துடைகள் பறக்கத் தொடங்கி னாரே. (ககூ)

கொத்து முதலியொருவ னுள்ளனவன், கொள்வ துமில்லைக் கொடுப்பது மில்லைப், பத்துக் கூலிபத்து ச் சேவகருமவன், பார்வையா லேபடை யாயினாரோ.

கொல்லும் புலிபோ லுயிர்பருகுங், கூற்றத்தின் வாயிற் குறுகிடாதே,சொல்லுமனமு மிறந்துநின்ற, சோதிரா மென்று சுகிக்கவல்லீரோ. (உக)

பாண்டியுரைவார முற்றுப்பெற்றது.

கூஅ - வது

பார்ப்பானும் பறைச்சியும்.

குறள்வெண்செந்துறை.

அன்னமயமீதுடம்பே யறிவானந்தபோதமேயெங்கு
மென்னைபிராமணனீரேயேறப்போவென்குதிங்காணை.

சோதியாய்நின்றதிங்கொன்று சொல்லுமுடம்பிதுசோறு
சாதியாய்நின்றதிங்கேது சாயப்போவென்குதிங்காணை. (உ)

பூண்டவுடம்பிதுபூதம் பரிபூரணமானதுபோத
மாண்டேபிராமணனீரே யகலப்போவென்குதிங்காணை. (ங)

சுக்கிலஞ்சோணிதமன்றித் தோற்றுங்குலமுண்டோசொல்லீ
ரெக்குலநல்லதென்னாதே யேறப்போவென்குதிங்காணை. (ச)

இறைச்சியெலும்புதோலன்றி யெனக்குமுனக்கும்வேறு
ண்டோ,பறைச்சிபோவென்னாண்டாய்பார்ப்பான்பண்டேநீ
பேய்கொண்டாயாதே. (ரு)

இருவருமொருவழிபோகச்சேயேறப்பாராப்பார்ப்பானெ
னைவிலங்கென்று, னிருவர்விலங்கிலும்வழிவிலங்கா தென்
றேனெத்தாலென்றானுமத்தாலென்றேன். (சு)

உடலுக்குடல் பொய்யல்லவொன்றோ யுண்ணின்றசோதி
விலங்கவொன்றோ, வடலைப்பிராமணனீரே யகலப்போவெ
ன்குதிங்காணை. (எ)

பார்ப்பானும் பறைச்சியும் முற்றுப்பெற்றது.

கூகூ - வது

பறைச்சியும் பறையனும்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

பரமான மதுவுண்டு பரவசனாம்படி
பாதங்க டலைந்தா ராரேடா பறையா
வரமான குணமூன்று மழியவே யருள்செய்த
வானந்த நாடனென் றறியாயோ பறைச்சி. (க)

மெய்ஞ்ஞான மதுவுண்டு மெய்ம்மறந் திருக்கவே
மேலான பதந்தந்தா ராரேடா பறையா
வஞ்ஞானமழியவே யறிவினை யருள்செய்த
வானந்த நாடனென் றறியாயோ பறைச்சி. (உ)

எண்ணிறந்த நரம்புகளு மிறைச்சிகளு முடைய
விந்திரியப் பொந்திரிய வழித்தாரார் பறையா
கண்ணெதிரேயெழுந்தருளிக்கலியுகத்தின்றெடுத்தக்
கரையேற விட்டாரென் றறியாயோ பறைச்சி. (௩)

ஏற்றத்தாழ் வின்றி வரம் பொன்றுங் காணுமே
யெங்கும் போதவெள்ள மாவானேன் பறையா
வாற்றைத் தலையிலே தேக்கினான் காலிலே
யடைய வொதுக்கினேன் காணேடி பறைச்சி. (௪)

சோதிமந் திரமுண்டு சுகியாமே சுகிக்கின்ற
வாதிமந் திரந்தா ராரோடா பறையா
வாதியந் தமுமில்லா வறிவானந் தத்தேவர்
பாதமென் றலைதந்த தறியாயோ பறைச்சி. (௫)

தன்னைத்தா னறியாத சாதியை மிகவுண்ணத்
தாளிணை தலைமிசை தந்தாரார் பறையா
யன்னத்தால் வருங்கோச மறுவன் றென்றிடு
மானந்த நாடனென் றறியாயோ பறைச்சி. (௬)

கருமறை யும்படி திருமந் திரமுண்டு
களிக்கவே பதந்தந்தா ராரோடா பறையா
வருமறை முடிவிலு மறியவொண் ணாதிடு
மானந்த நாடனென் றறியாயோ பறைச்சி. (௭)

ஊனைக் கழித்தன்மை யூமந் திரமுண்ண
யுபதேசந் தந்தவ ராரோடா பறையா
வானைக் கருள்செய்ய வன்றுவந் துதவிய
வானந்த நாடனென் றறியாயோ பறைச்சி. (௮)

இருவினை யான்து வேரறப் பார்த்துன்னை
யிப்பிறப் பறுத்தவ ராரேடா பறையா
சுருதிக டேடியு மறியவொண் ணாதவத்
துய்யநற் சோதியார் காணேடி பறைச்சி. (௯)

அன்றான வறிவுதந் தறியாமை தனைப்போக்கி
யகம்பிரம முனக்களித்தா ராரோடா பறையா
குன்றாத மெய்ஞ்ஞான நன்றாக வருள் செய்யுங்
கோதில்சுக வப்பனென் றறியாயோ பறைச்சி. (௧௦)

சாதிகுல பேதமறச் சங்கை யறத்தெரிந்து
சந்தான வுபதேசந் தந்தாரார் பறையா
நீதியினு லுணர்வேயாய் நித்தசுத்த மாகிய
நின்மலனு மப்பனென் றறியாயோ பறைச்சி. (௧௧)

குன்றாத மெய்ஞ்ஞானங்கொணர்ந்துனக்கருள்செய்
கொன்றான வுண்மையையுரைத்தாரார் பறையா [திங்
சென்றார்தம் போதத்தைத் தெளிவுறக் கண்டிடி
லன்றாயு மவனென்றிட் டறியாயோ பறைச்சி. (௧௨)

பறைச்சியும் பறையனு முற்றுப்பெற்றது.

௧௦௦ - வது சாற்றுபறை.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

பொன்னையொழி யச் * சவடி காறையிலை யாற்போற்
புவனங்கள் பதினாலு மிருந்தபடி பார்க்கி
லென்னையொழி யப்புவன மேதுமிலை யென்றிட்
டிரவுபக லனவரத மறையுமேடா பறையை. (௧)

* சவடி இத்தேசத்தில் சவளியென வழங்குகின்றது.

ஆங்கார வன்னியறை யரசழியப் பொருதிட்
டவருடைய மைந்தரையு மறவச் சிறைவைத்து
வோங்கார வடிவான துண்மையதே யென்றிட்
டுலகுதொறு மோர்யாதே யறையுமேடா பறையை. உ

இயமமென நியமமென விரட்டைமதி விட்டு
விதயபுண்டரீகமெனு மில்லதனுக் குள்ளே
யயனைமுத லமரரெலா மடிகள்பணிந் தேற்ற
வறிவுகிடு ராசரசென் றமையுமேடா பறையை. (ரு)

ஊனைவடி வாகவுண ரும்மதியை விட்டு
வுண்மையுண ரும்மதியை யுள்ளுறவே நிறுத்தி
ஞானவடி வானவனை நானவனே யென்று
நாடோறு நாடோறு மறையுமேடா பறையை. (ச)

ஏதுமலா வறிவதனுன் யான்மறையோ னென்றிட்
டெருதுபோ லேயாகா திகன்மதன்ம மெடுத்துப்
பேதமெனும் படுகுழியில் விழுந்துபல பிதற்றும்
பித்தனையு மறுத்தோமென் றலையுமேடா பறையை.

எடுப்பதொன்று மிடுவதொன்று மன்றுகிடர் பிரம
மேழைச்சன முழன்றறுக்கு மாயத்தானம்போலே
கொடுப்பதொன்றுங் கொள்வதொன்றுமன்றுகிடர்பி
கோதிலறிவானதென்றறையுமேடா பறையை. [ரமங்

அறிவான வடிவுதனை யறியாமை மறைத்திட்
டகமனித னென்றிடுமவ் வவமானங்கழிய
வெறியான வறிவுதரு நின்மலனு ரருளா
னித்தசுத்த மானேனென் றறையுமேடா பறையை.

வானாதி பூதமெல்லா மாயையாலே வளர்த்து
வடிவுதொறு மறிவாகி வளர்வுகுறை வின்றித்
தானேயா யுலகனைத்துந் தன்னில்வே றில்லைத்
தான்சேரா னுலகமென்று சாற்றுமேடா பறையை.

பொய்யாய மாயையினைப் புவனமுழுதாக்கிப்
புத்தியெனு மந்திரத னேடுபுவி யாள
மெய்யாய வறிவுகிடு ராசாள்வ தென்று
வீதிதொறும் விளங்கிடவே யறையுமேடா பறையை.

புகழிலங்கு மறிவானும் பூமச்சோதி யருளாற்
புவனங்கள் பதினாலும் பொய்யெனவே யுணர்ந்து
துகளின்மறைத் தமிழ்மாலைபத்தினையுந் தொடுத்துத்
தோளின்மிகச் சாத்தினேனென்றறையு*மேடாபறையை.

சாற்றுபறை முற்றுப்பெற்றது.

க0க - வது திருவுந்தியார்.

கலித்தாழிசை.

அஞ்ஞான காரிய மனைத்தையு மறவிட்டு
விஞ்ஞான மானேனென் றுந்தீபற
வெளியாகி நின்றேனென் றுந்தீபற. (க)

முடியாத பிறவிகண் முடிந்திட மாயையைத்
துடியாம லறுத்தோமென் றுந்தீபற
துரிசற்று நின்றேனென் றுந்தீபற. (உ)

போதத்தை யுணராதே பொல்லாத மாயையாற்
பேதத்தை யுணர்ந்தோமென் றுந்தீபற
பேதமும் பிரமமென் றுந்தீபற. (ரு)

---

* ஏடர்களென்பது ஏடாவென பன்மையொருமையாய் வந்த வழுவமைதி.

முன்செய் தவத்திலே முயன்றவப் பெருமையாற்
பின்சாதி கழிந்தோமென் றுந்தீபற
பிரமமே யானேமென் றுந்தீபற. (ச)

அதுவேகர் ணிதுவென்றா னாரியனருள்செய்ய
விதுவது வாகுமென் றுந்தீபற
விலக்கணை புகுந்ததென் றுந்தீபற. (ரு)

தொம்பதந் தனிலுள்ள துகளினை யறுத்தக்காற்
றம்பத மறிவேயென் றுந்தீபற
தாக்கற்று நின்றோமென் றுந்தீபற. (சா)

தற்பதந் தன்னிலுஞ் சபளத்தைக் கழித்தக்கா
னிற்பது போதமென் றுந்தீபற
நீக்கியோன் றில்லையென் றுந்தீபற. (எ)

அசிபதந் தனக்குள்ளே யவனேகா ணிவனென்ன
வுசிவத்தொன் றானேமென் றுந்தீபற
வொழிவற நிறைந்ததென் றுந்தீபற. (அ)

பாக்கியத் தாலேநாம் பழமறை மொழிந்திட்ட
வாக்கியங் கேட்டோமென் றுந்தீபற
வரவுபோக் கற்றோமென் றுந்தீபற. (கூ)

அக்கண மறிவாக வடியிணை தருவார்க்குத்
தெக்கணை காணோமென் றுந்தீபற
செய்வதொன் றில்லையென் றுந்தீபற. (க0)

* உந்தி பறபெண்கா ளுந்தீபற
வுணர்வோரா மானோமென் றுந்தீபற.

திருவுந்தியார் முற்றுப்பெற்றது.

* உந்திபறபெண்காளென்பது-ஒருமை பன்மையாயவந்த வழுவமைதி.

உ

சிவமயம்.

க0உ - வது அநுபவமாலை.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

பொங்கு கானல் புனலாய வண்ணமும்
போத மேபேத மாகி யதுபுரிந்
தெங்கு நாமறி வாகி யிருந்ததா
லீதென் றீதென்றன லாவ துண்டோ. (க)

சமய மாறுக்குஞ் சத்தா மொளியதாய்ச்
சாக்கி யாகி யிருந்த விடத்திலே
யமையு மாசை யவற்றிற் பிதற்றைவிட்
டாறி னாருக் கலைந்தலை தானுண்டோ. (உ)

அஞ்சு கோச வரணை யழித்திட்டே
யானந்த வறி வாகிய வாசையும்
வஞ்ச மாகு மதுவிட்டு வாழ்வார்க்கு
மாய வாழ்வை மதிப்ப தினியுண்டோ. (ங)

கலவி யென்பதோர் கட்டை யறுத்துக்
காமன் வாழுங் கருக்குழித் தூர்த்தே
யலையிலா வுணர் வாயிட் டிருந்தா
லமரர் வாழ்பதி யிற்புக வுண்டோ. (ச)

காம கோபப் பெரும்புலி வாழுங்
கன்ம காண்ட மெனுங்காடு வெட்டி
யோமே னும்பொரு டன்னை யுணர்ந்தே
யுண்மை யானார்க் கொருகுறை யுண்டோ. (ரு)

தோற்று மாயத் துவக்கையறுத்துத்
துய்ய போதச் சுகத்தினை யுண்டு
காற்றி லாவிடங் கண்டிட் டிருந்தாற்
கற்ப னையின் கருத்தழி யாதோ. (௬)

வான ழிந்து மகானு மழிந்து பின்
மாயை தானு மழிந்து வழக்கற
நான ழிந்துபின் ஞானது வானு
ஞானெ னன்பதோர் நாசந்தா னுண்டோ. (எ)

சுருதி யந்தமாஞ் சுத்த சுகத்தைச்
சோம்பை விட்டுச் செவியாரக் கேட்டு
யிருதி யாற்றெளி வாக வுணர்ந்தான்
மீண்டுபோ தென்னும் வேதனை யுண்டோ. (அ)

எரியின் முன்னவ நீத மதுபோ
லெல்லா மேகபோ தத்தி லுருக்கிச்
சரிவி லாதச்ச சித்தா யிருந்தாற்
றுமியா மென்னுந் தங்குத லுண்டோ. (௯)

போக்கி னோடு வரவு மிறந்து
பூரண போதம தாகிப் பொலிந்து
வாக்கி னோடு மனமு மிறந்தால்
வாசகஞ் செய்ய லாவதொன் றுண்டோ. (௧௦)

அனுபவ மாலை யையி ரண்டையு
மத்தன் பூமனற் சோதிதாள் சாத்தி
யுனு பவவழி மாள வுஉரைத்த
வொப்பி லாதார்க் கொருகுறை யுண்டோ. (௧௧)

அனுபவமாலை முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

௧௦௩. வது அறிவு.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

போகாத மாயையைப் போக்கிட லாவதும்
புண்ணிய பாவம் புறத்திட லாவது
மாகா தழியா திருந்திட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திட லல்லவோ. (௧)

என்னிலே யாவையுங் கண்டிட லாவதும்
யாவையு மென்னையுங் கண்டிட லாவது
மன்னியங் கண்டிலே மென்றிட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திட லல்லவோ. (௨)

மோகாதி யெல்லா மறிந்திட லாவது
முற்றுமுற் கன்மங்க ளற்றிட லாவது
மாகா தழியா திருந்திட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திட லல்லவோ. (௩)

இந்தப் பிறப்பினின் றேறிட லாவது
மேகாந்த மாகி யிருந்திட லாவது
மந்தக் கரண மறுத்திட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திட லல்லவோ. (௪)

நற்செய் தவங்களு மற்றிட லாவது
நானென்னு மாங்கார நச்சற லாவது
மற்றவை யெல்லா மறவிட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திட லல்லவோ. (௫)

அறிவுமுற்றுப்பெற்றது.

௳

சிவமயம்.

௧௦௪-வது * தச்சராண்டு.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

என்னை யறியா வறியாமை போயிட
வேகமா யின்ப மெனக்கே யருள்செய்து
பின்ன மில்லாத பிரமநீ யென்றிடப்
பேச்சற்ற மெய்ப்பொரு ளானோமே யப்பா. (௧)

கண்ட கருக்குழி மாளும் படிக்குக்
கருணையி னற்கலந் தாண்டு கொண்டு
பண்டை வடிவது நீயாநு மென்றிட்டுப்
பார்க்கப் பரமா யிருந்தோமே யப்பா. (௨)

கருதும் பொருளிவை யெல்லா மெல்லாங்
கானவி னீரென்று சொல்லிச் சொல்லி
யொருவ னுணர்த்த வுணர்ந்துங் குணர்ந்தவ்
வொப்பற்ற மெய்ப்பொரு ளானோமே யப்பா. (௩)

தப்பா மறைப்பொரு ளென்னை முன்னைத்
தானே யெனக்குத் தலைவ னளித்திட
வொப்போத மில்லா வுணர்வோநா னைமின்
னென்றிய மெய்ப்பொரு ளானோமே யப்பா. (௪)

பேதப் பிணக்கற வெண்ணி யெண்ணிப்
பேராத துன்பப் பிறவி யறுத்திடும்
போதப் பொருளே யுணர்த்த வுணர்த்தப்
பொய்யிலா மெய்ப்பொரு ளானோமே யப்பா. (௫)

தேடுந் தனமுந் திடமாம் பிராணனுங்
கூடு முடலுங் குருபர னுக்கென்று
பாடு மறையின் படிபரன் கைக்கொள்ள
நீடும் பரமாகி நின்றோமே யப்பா. (௬)

தோற்று முலகவை யெல்லாந்
தோற்ற திருக்குஞ் சுகமேவடி வென்னப்
பேற்று மூன்றையுங் கடந்து நடந்த
பிரமமே காமா யிருந்தோமே யப்பா. (௭)

அத்தி கிரியிலு மன்ப ரறிவிலு
மாதி யருளாளர் தாமா யிருக்கவே
யெத்திசைக் கேதெய்வ முண்டென்று சொல்லிடு
மேழையர் தங்காசு கொள்ளோமே யப்பா. (௮)

அண்ட மனைத்துமாய் நின்ற பரனார்த
மாகம வாக்கியந் தன்னை யுணராதே
பிண்ட மதனையே நானென்று பேசிடும்
பேதையர் தங்காசு கொள்ளோமே யப்பா. (௯)

கூடும் பரனுங் குருபரன் பாதமே
நீடு மடியவர் நெஞ்சத்து னின்றிடத்
தேடுந் தனமுஞ் செகமுந்தான் மெய்யென்று
நாடு மவர்காசு கொள்ளோமே யப்பா. (௧௦)

தச்சராண்டு முற்றுப்பெற்றது.

* தச்சராண்டென்பதோர் கூட்டம்.

உ

சிவமயம்.

கOரு-வது பாம்பாட்டு.

குறள்வெண்செந்துறை.

ஆதியு மந்தமு மேது மில்லா வறி
வானந்தத் தேவ ராணை யாணை
சோதியுட் சோதிா மானே மென்று
சுருதிகள் பாடநின் ருடாய் பாம்பே. (க)

சுருதியுங் கருதிடாச் சுகமேகா ணீயென்று
சொல்லாதே சொன்னவ ராணை யாணை
கருதிய வுலகினிற் கற்பனைக ளெல்லாங்
கானலி னீறொன்றே யாடாய் பாம்பே. (உ)

ஆங்கார மோகங்க ட்ரமே கழிய
வடியிணை சூட்டின ராணை யாணை
யோங்காரத் துட்பொரு ளாகி நின்ற
வுண்மைநா மானேமென் ருடாய் பாம்பே. (உ)

நாரிய ரென்னும் வலையிற் பட்டு
நானென தென்னு கருவ றீர
வாரியன் வந்தடி வைத்த போதே
யானந்த மானேமென் ருடாய் பாம்பே. (ச)

மனமுத லான் கரண மெல்லா
மாய வருள்செய்தா ராணை யாணை
னனவிலுங் கனவிலுஞ் சுழுத்தி யிலு
நானேதா னானேனென் ருடாய் பாம்பே. (ரு)

கடையிற் சரக்கினைக் கண்டு நான்போய்க்
காதலித் தெங்குங் கழிந்தி டாதே
மடியிற் சரக்கினைக் காட்டித் தந்த
மாமறை பாடநின் ருடாய் பாம்பே. (சு)

ஒக்கலைப் பிள்ளை யுடனி ருக்க
யூரெங்குந் தேடி யுழலு வேனை
யக்கணம் பிள்ளையைக் காட்டித் தந்த
வாசானைப் பாடிநின் ருடாய் பாம்பே. (எ)

சந்திக டோறுங் குடைவி ரித்துத்
தப்புக்கை கொட்டும் பிடார னல்லேன்
புந்தியுள் ளேயுறப் பார்த்த போதே
போக்கிட மற்றேமென் ருடாய் பாம்பே. (அ)

கோசங்க ளென்னுங் குட்மு ருட்டிக்
குலநல மென்னுங் கொடிய றுத்துப்
பாசங்க ளென்கின்ற பற்கள் வாங்கிப்
பார்ப்பறப் பார்த்தோமென் ருடாய் பாம்பே. (கூ)

அப்பத மிப்பத மென்றி ரண்டி
னாசங்கை தீர்த்தவ ராணை யாணை
தற்பதந் தொம்பதந் தாம்பு றம்பாய்த்
தன்மய மானேமென் ருடாய் பாம்பே. (கO)

பிறவிக ளென்னும் பெருங்க டலைப்
பிறகிட்டுப் போந்தவ ராணை யாணை
திறவிய தேசிகன் சேவடியைச்
சேராதே சேர்ந்தோமென் ருடாய் பாம்பே. (கக)

அஞ்சு முக்முட்டைப் பாம்பி னீரே
யாராயி னும்முக மொன்றே காணுந்
துஞ்சுவ தில்லாத் துரிய நாமே
தோன்றுதே தோன்றிநின் றுடாய் பாம்பே. (கஉ)

பாம்பாட்டு முற்றுப்பெற்றது.

கOகூ-வது நையாண்டி.

இரட்டைக்குறள்வெண்செந்துறை.

ஆரணந் தேடற் கரியா னொருபையல்
பேராமை காட்டிப் பிறவா தனசொன்னான். (க)
நாரு தனசொல்லி நாண மழித்தென்னைக்
காணுது காட்டிக் கழித்தானு னென்செய்வேன். (உ)
கில்லா வுபாதி கிலேயேநீ யென்றிட்டுச்
சொல்லாது சொல்லித் துவக்கை யறுத்தானே. (ங)
முடிவு நடுவு முதலுமில் லாப்பைய
லடியை நினைவுற வானந்த மானேனே. (ச)
சுருதிக டேடியுந் தோன்றாத பையலார்
கருதிய நீயென்னுக் காலாலே பாய்ந்தானே. (ரு)
வரையொன்றிலாப்பையல் வார்த்தையைக்கேட்டுநா
னுரையொன்றுங் காணுத வுன்மத்த னானேனே. (சு)
எட்டா நிலத்தே யிருப்பா னொருபையல்
கட்டின தெல்லாங் கழித்தானு னென்செய்வேன். எ
பேச்சு முரையும் பிறவு மறுத்தென்னைத்
தோய்ச்சுதிமாளியிலே

விதியாலே காட்டேறி விறகோடே போவேனைப்
புதியானோராண்பிள்ளை போகாய்வாராயென்றான். கூ
கரியாமுடம்போடே கட்டைகொள்ளப் போவேனைப்
பெரியானோராண்பிள்ளை பிறவாதெல்லாஞ்சொன்னான்.
விள்ளேன் விள்ளேனென்று வேண்டிற்றெல்லாஞ்சொல்லி
யுள்ளே கொடுபுக் குடம்பைக் கழித்தானே. (கக)
கருதி யிருக்கினுங் கண்ணுக்கெட் டாப்பையல்
சுருதி முடிவிலே தோன்றினு னென்செய்வேன். கஉ
ஆரணந் தேடற் கரியா னொருபையல்
காரண நீயென்னக் காலாலே பாய்ந்தானே. (கங)
மருவ வடிவில்லான் மானமில் லாப்பைய
லொருவன் கிட்டென்னை யுள்ள மழித்தானே. (கச)
முன்னில்லைப் பின்னில்லை மூலமில் லாப்பைய
லென்னில்லைத்தன்னில்லையென்றானென்செய்வேன்.
சோதித்துப் பார்க்கிலேன் சுருதித் தேறிலேன்
யேதிக்கப் போகாத பிரமநா மானேனே. (கரு)
இட்டடத் தூண்கிலே னேதேனுஞ் செய்கிலே
னெட்டொன்று மில்லாத வுணர்வுநா மானேனே. ()
ஓட்டிலே பிச்சையேற் றுண்பா னொருபையல்
வீட்டிலுங் கொண்டுபோய் வெளியிலேவிட்டானே.
பண்டில்லை மேலில்லைப் பாரீரிப் பையலார்
பெண்டிரோ டென்றும் பிரியா வுணர்வென்னே. ()
கண்டதுங் கேட்டதுங் காணுத போதிலு
முண்டதுங்கொண்டதுமுனக்குண்டோவென்றானே.

பொறியுற் றிருக்கிலென் புலனைச் செயிக்கிலெ
னறிவைப் பிரியாத வானந்த மல்லலேனே. (உக)

நெஞ்சிலே நெஞ்சிலே நிற்பா னொருபைய
லஞ்சு மறுத்தறி வாக்கினு னென்செய்வேன். (உஉ)

கருவை யறுக்கிலேன் கழலிணை சூட்டிலே
னுருவையில்லாப்பைய லுறக்க றவிர்த்தானே. (உரு)

தன்னை யிகந்து தனியே யிருப்பானை
யென்னெனச் சென்றுகா னென்னை யிகந்தேனே. ()

நாட்டார்தாமென்செய்வார்நமனார்தாமென்செய்வார்
வீட்டார்தா மென்செய்வார் வீணே திரிவாரை. உரு

அஞ்சுவ தில்லை யடங்கு வதுமில்லைத்
தஞ்சமில் லாப்பைய றுன்றேன்றி யானுனே. (உசா)

உள்ளத்தி லுள்ளே யுதிப்பானொரு * பையல்
வள்ளலைக் கண்டுகொண் வரவுபோக் கற்றேனே. (உஎ)

ஏதமில் லாப்பைய லென்னையுந் தானாகப்
போத வுணர்த்திப் புகலு மறுத்தானே. (உஅ)

சரமே கலமாகக் கண்டிட மிரந்துண்டு
பரமே பரமாகப் பற்றறப் பெற்றேமே. (உகூ)

அடியின்றி முடிவின்றி நடுவு மின்றி
யாகாசந் தானின்றி யங்ஙனேயாய்
வடிவின்றி நின்றதோர் வடிவு தன்னை
மறைகளெல் லோர்தேடி மயங்கு கின்னும். (௩௦)

நையாண்டி முற்றும்பெற்றது.

* பையல் - சிற்றாள்.

உ

சிவமயம்.

கஎ - வது மனம்.

இரட்டைக் குறள்வெண்செந்துறை.

சோராய் மனமேநீ சிற்பரத்தோடே நஞ்சிவனை
யோராமையல்லதுணர்விற்பிறிதொன்றுங்கண்டிலேனே
சொல்லாய் மனமேநீ சொல்லாதிருப்பதென் சொல்லற்றே
வெல்லாம் பிரமமாய்நின்றபி னேதென்று சொல்லுவேன்.
சுற்ற நினைத்தல் கருதுதல் செய்யாய் மனமேநீ
சுற்று மகத்துஞ் சுகங்கா ணினிப்பலசொல்லியென்.
பண்டுபோ லன்றிப் பதைப்பற்றிருந்தாய் மனமேநீ
கண்டதனைத்து மறிவாகக் காணுதே கண்டோநீ. (௬)
ஐயோ மனமேநீ யாராயமாட்டா திருப்பதென்
பொய்யோ முடிந்தது பூரணபோதமே யானுமே.
என்னே மனமேநீ யேவிற்றுச்செய்யா திருப்பதென்
முன்னே கருமத்தின் மூலவவிச்சை முடிந்ததோ.
கோத்தரமவித்தையின் கொத்தக்குலையாய் மனமேநீ
பார்த்தாலனைத்தும்பழுதையிற்பாம்பாய்முடிந்ததே.
அன்னையுமுன்ன மறிவாலறப்பறித் தாட்டினே
னென்னையும் பின்னையிலாமைநிலையிட்டாலென்செய்வேன்.
கரண மனைத்தையுங் கையொக்கப்பாராய் மனமேநீ
பூரணமேயெங்கும்புலனுக்குப்போக்கிடங்கண்டிலேனே
போகாய்மனமேநீ போகாதிருப்பதென் போக்கற்றே
வாகாவிவர்சொல்லும்வார்த்தையேயெங்குமறிவன்றே
கலைகளனைத்தையுங் கற்கிலைகண்டாய் மனமேநீ
யுலைநீர்போல்வெந் தனக்குள்ளேநடா வொளியானேனே.

மனமுற்றும்பெற்றது.

௨

சிவமயம்.

கஎ௮ - வது செட்டியார்.

குறள்வெண்செந்துறை.

ஓர் திருபல வெண்கல, மொக்க நிறுத்திக் கொடுத்தே ஞன், சேர வொருபல மாக்கினர், செய்யும் படியெனிச் செட்டியார். (க)

எட்டிடை யாலிட்ட தட்டியை, யெல்லோருங்காணக் கொடுத்தேனன், றட்டி நிறுத்தாரிச் செட்டியர், தத்வமசி யென்றார் செட்டியார். (உ)

வீட்டயிருப்பது நாற்பல, வெண்கலத் தாலிட்ட தட்டியை, யோட்டாக மாற்றினர்செட்டியா, ரொருபலமாக்கினர் செட்டியார். (ங)

கடையி லிருப்பாருந் தாமேயாய்க், காணக்கொடுத்த கலமெல்லா, மூடையிநிறுத்தி தொருபல, மூண்மையி தென்றாரிச் செட்டியார். (ச)

என்று முடையாக் கலந்தன்னை, யெல்லாருங் காணக் கொடுத்தேன, ன்றே யுடைத்தாரிச் செட்டிடியர், ரீரறிவா ரென்றார் செட்டியார். (ரு)

உண்டகலங்க ளனைத்தையு, மூரார்றியக் கொடுத்தேனன், கொண்டுநீ யாரென்றார் செட்டியார், கூறுதிகூறினர் செட்டியார். (சா)

ஓட்டைக் கலத்தி லிட்டவிட், வுள்ளசோ றெல்லா மறவுண்டு, வீட்டி லிருப்பாரிச் செட்டியார், வியாபாரமுஞ்செய்யார் செட்டியார். (எ)

செட்டியார் முற்றுப்பெற்றது.

௨

சிவமயம்.

கஎகூ - வது இம்பில்.

கலித்தாழிசை.

ஆதிப் பிரம மறியாமை தன்னாலே
பேதித்துத் தோன்றிற்றென் றிம்பிலடி
பிறப்பிறப் பில்லையென் றிம்பிலடி. (க)

வந்த பிறவியும் வானாதி பூதமு
மிந்திர சாலமென் றிம்பிலடி
யெனக்கழி வில்லையென் றிம்பிலடி. (உ)

ஏகமே யல்லா லிரண்டில்லை யத்விதப்
போகமே யானேமென் றிம்பிலடி
புலன்வழி கெட்டதென் றிம்பிலடி. (ங)

அண்டத்தை யெல்லா மறிவே படைத்தமை
பிண்டத்தே கெட்டோமென் றிம்பிலடி
பேதமற் றில்லையென் றிம்பிலடி. (ச)

பூதங்களைந்தும் புலன்கள் மதினாலும்
பாதத்தே பாய்ந்ததென் றிம்பிலடி.
பரமே பரமாமென் றிம்பிலடி. (ரு)

எறிட்ட சட்டை யிரண்டையு ஞானத்தாற்
கிழிக் களைந்தோமென் றிம்பிலடி
திளைப்பதொன் றில்லையென் றிம்பிலடி. (சா)

மாங்கூடு டுக்கிட மாசாகத் தீண்டிற்றென்
றேங்கா விறந்தானென் றிம்பிலடி
யெல்லா மிப்படியேயென் றிம்பிலடி. (எ)

ஆரியன் வந்திங் கடிதலை வைத்தபின்
பூரண மானதென் றிம்பிலடி
போக்குவர வில்லையென் றிம்பிலடி. (௮)

பின்னு மறையின் படியே பரனைத்
தன்னை யுணர்ந்தோமென் றிம்பிலடி
தத்துவந் தானேயென் றிம்பிலடி. (௯)

இம்பில் முற்றுப்பெற்றது.

௧௧௦-வது பந்து.

இரட்டைக்குறள்வெண்செந்துறை.

ஒன்றாகி நின்றபே ருணர்வே யுணர்ந்திட்
டோமென்னுங் கரத்தினாற் பந்தாட நின்றேன்
பின்றாதே யென்னோடே பிழைப்பாயோ பந்தே
பேய்த்தேரி னீருண்ணப் போவாயோ பந்தே. (௧)

பத்தியே வளர்கோலப் பட்டினை யுடுத்துப்
பழவினை சரிதையாற் பந்தாட நின்றேன்
முத்தியே வடிவாகி நிற்பாயோ பந்தே
முட்பூவிற் றேனுண்ண முயல்வாயோ பந்தே. (௨)

வாகாதி தொங்கலை வாவலித் தடுத்து
மதனன்றன் வழிமாறப் பந்தாட நின்றேன்
போகாதி யனைத்தையு மொழிவாயோ பந்தே
புரியி லாவாகிப் போவாயோ பந்தே. (௩)

கருதின் முலைமாதர் தோழிமாரரக்ச்
சொல்லொணா நிலத்திலே பந்தாட நின்றேன்
றிருவின்மை யாலறி வாவாயோ பந்தே
தெளிவின்மை யாற்பிறந் திறப்பாயோ பந்தே. (௪)

உலகங்கள் பதினாலு மொருகாலா லடக்கி
யுணர்வேமுக் காலாகிப் பந்தாட நின்றேன்
னலகில்லா வறிவுரு வாவாயோ பந்தே
யங்குமிங் கும்மாகி யலைவாயோ பந்தே. (௫)

தேசிகனாடி சென்னிமேல் வைத்துத்
தேச காலங்கெடப் பந்தாட நின்றேன்
வாசியில் லாவறி வாவாயோ பந்தே
மாயா மயமாகிப் போவாயோ பந்தே. (௬)

ஆறு முகமு மடையப் புதைத்திட்
டறிவே முகமாகிப் பந்தாட நின்றேன்
வீறும் வெறுப்பு மறுவாயோ பந்தே
விதியா ரேவற்றொழில் செய்வாயோ பந்தே. (௭)

குணக்குங் குடக்கொடு தெற்கும் வடக்குங்
கோணங் களுமாகிப் பந்தாட நின்றே
னணுக்கவொண் ணாவறி வாவாயோ பந்தே
யங்குமிங் கும்மா யலைவாயோ பந்தே. (௮)

கோசமென் னுங்கழற் கற்றைக் குலையக்
குருபரன் றாள்சூடிப் பந்தாட நின்றேன்
பாச மறுத்தறி வாவாயோ பந்தே
யார்க்கி லில்லாப்பவ மாவாயோ பந்தே. (௯)

எல்லாம் பிரமமே யென்னு மொழியாலே
யானேயா னாகப் பந்தாட நின்றே
னில்லாத வாழ்வை நினைவாயோ பந்தே
நித்த சுத்தம்முத்த மாவாயோ பந்தே. (௧௦)

பந்து முற்றுப்பெற்றது.

௳

சிவமயம்.

ககக - வது

ஞானகாண்டம் - கன்மகாண்டம்.

கலிவிருத்தம்.

அந்தண னாகிவந்தா றங்கமறை யோர்தி
மந்தணங்கள் பேசி மடவாளை மணஞ்செய்து
செந்தழ லில்விட்டுத் தேவரோ டிருக்கின்ற
கந்தறி வாருண்டோ ஞானகாண் டத்தில். (க)

அருக்கனூர் கலங்கடோறு மநேகரா யிருந்தாற்போ
லொருத்தனை யுணராமையா லுல கேழுமாய்ப்
பொருத்தறவுடல்கடோறும்புரைவறப்புகுந்துநின்ற
கருத்தனை யறிவாருண்டோ கன்மகாண்டத்தில். (உ)

தேடிய பொருள்கொண்டு தேவாரம் பலசெய்து
கூடிய செல்வத்தைக் குறைவற விருந்துண்டு
நீடிய வுலகங்க ளனைத்தினு நெடுங்கால
நாடிட விருப்பாருண்டோ ஞானகாண் டத்தில். (ங)

அவ்வறுத் துலகத்தை யநித்தியமென் றறிந்தபி
னிம்மை கெடுவதன்மூ னியமநிய மஞ்செய்து
தவ்வறவானந்த வனுபோக வடிவினைக்
கவ்வறக் கண்டாருண்டோ கன்மகாண் டத்தில். (ச)

அரசரா யவனிதன்னி லடிதொழ வரசாண்
டிரைசெய வுலகினி லெய்யாருண் டோவென்னப்
பெருசறிவ ராகிப் பிறந்துள்ள பெருமையு
ளார்சுரர் பசுவுமுண்டோ ஞானகாண் டத்தில். (ரு)

பெரியதே சுகமென வருமறை பேசிட
வரியதோ ரனுபவ மகத்திலே யுதித்தபின்
மருவிய பிறவியு மாயையு மாய்வறக்
கருவினைக் கழித்தாருண்டோ கன்மகாண் டத்தில். கூ

வாடாத மலர்சாந்து மதிமுக மடந்தையர்
தேடாத வடிசிலுஞ் சென்றிடச் சேவிப்ப
வீடாசா மரம்வீச வெண்கொற்றக் குடையிட்
நாடாளப் பிறந்தாருண்டோ ஞானகாண்டத்தில். (எ)

கோணாத மனத்தராய்க் குருபர னருளாலே
நாணாத நான்மறைத் தலையினை நிலைகண்டு
பூணாதே யுலகினைப் புரைவறப் புகுந்திட்டுக்
காணாது கண்டாருண்டோ கன்மகாண் டத்தில். (அ)

வானினு மண்ணினு மற்றுள வுலகினுந்
தேனினு மினியபோ கங்களைத் தெரிந்துண்டு
மேனில நிலையென்றும் விதிவேதத் துளதென்று
நானென்று மிருப்பாருண்டோ ஞானகாண் டத்தில்.

செய்தவப் பயனெல்லாஞ் சிறிதென்று சிலதள்ளி
மொய்தவத் தினாலே முத்திக்கே முயன்றிட்டு
மெய்தவத் தினைக்கண்டு வேதாந்தத் திருப்பார்கள்
கைதவ மல்லாதுண்டோ கன்மகாண்டத்தில். (க0)

கொள்ளையா குதியினை யமரர்க்குக் கொடுக்கைக்கே
யெள்ளளித் தெசமானு மெட்டுப் பெயரோடே
சள்ளென வள்ளெனச் சாற்றிய சடங்கிலே
நள்ளென வல்லாருண்டோ ஞானகாண் டத்தில். ()

ஆரணந் துதிசெய்யு மறிவினை யகமென்று
பூரண மாகியைம் புலன்களும் புறத்திட்டு
மரண முமற்றைப் பிறவியு மறுத்திடுங்
காரணங் கண்டாருண்டோ கன்மகாண்டத்தில். (கஉ)

ஞானகாண்டங் கன்மகாண்ட முற்றுப்பெற்றது.

ககஉ - வது பாங்கிக்குரைத்தல்.

குறள்வெண்டாழிசை.

மானே பட்டது சற்றே மானே பட்டது சற்றே
மானிற் பெரியதோ ராண்பிள்ளை வந்து
தானே நானென்று போனானவன்
றன்னையுங் கண்டிலே னென்னையுங் காணேன். (க)
பெண்ணே பட்டது சற்றே பெண்ணே பட்டது சற்
பெண்ணிற் பெரியதோ ராண்பிள்ளை வந்து [றே
கண்ணே கண்ணென்று போனா னந்தக்
கண்ணையுங் கண்டிலே னென்னையுங் காணேன். (உ)

பாங்கிக்குரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

ககங - வது தச்சாண்டி.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

உன்ற னிடத்திலு மூரா ரிடத்திலு
மூலகம் பதினாலு முள்ள வொருபொரு
டன்றனை யீதென்று காட்டித் தந்தார்க்குச்
சமைத்துக் கழலிட்ட தச்சாண்டி யன்றோ. (க)

ஒப்பாரி தன்னு லுயிரோ பிரமமென்
றேதியே போகாமே யோர்மாத் திரைக்குள்ளே
தப்பாமே யிங்க னிருவென் றிருத்தச்
சமைத்துக் கழலிட்ட தச்சாண்டி யன்றோ. (உ)

தச்சாண்டி முற்றுப்பெற்றது.

ககச - வது அப்பா.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

ஆத்ம சுருபமே மெய்த்தெய்வ மென்னு
மாரணம் பொய்யோ வனுபூதி யில்லையோ
பாரப்பற நீர்புனை முட்டைக் குருப்போற்
பாஷாணம் விட்டும்மைப் பார்த்தாலோ வப்பா. (க)
கொள்ளைக் * கிராந்தங் குதட்டிப் பிறகுநீர்
கோதிலா ஞானமுங் கூறியே நாணாதே
மெள்ள விருந்து சிவவேடங் கொண்டு
விழிசிம் மிளிக்கை தவிர்ந்தாலோ வப்பா. (உ)

அப்பா முற்றுப்பெற்றது.

ககரு - வது குணலை.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

தேவாரஞ் செய்கின்ற திண்டாட்ட மெல்லாந்
தீரவே தீர்ந்தோமென் றிடுகுணலை
செயலெங்கு மான திறம்பாடிப் பாடித்
தெளிவெங்கு மானதென் றிடுகுணலை

---

* கிராந்தம் - கிரியைமுடிவு.

நாவார வோதிய நாமமே தங்களு
 மெக்கினி யமையுமென் றிடுகுணலை
நம்மில்வே றிலையெனுந் தன்மை யதும்போக
 நாமோகா மானேமென் றிடுகுணலை. (க)

வேறு.

உடம்புட னுறவில்லை யுணர்வே யுறவென்று
 முணர்வொழிந் தில்லையென்றிடு குணலை
யோர்வி லுணர்வேயென் றிடுகுணலை
 கடம்படு மென்னுங் கதற்றுக் கழிந்தது
கலங்காது காணென் றிடுகுணலை
 கதற்று மொழிந்ததென் றிடுகுணலை. (உ)

ஆசார மெல்லா மடையவிட் டங்கா
 மானேநா மானேமென் றிடுகுணலை
யருமற்ற யறியாதென் றிடுகுணலை
 யாசார மன்னவை முழுது மறவிட்டே
யானந்த மானேமென் றிடுகுணலை
 யறிவு வடிவேயென் றிடுகுணலை. (௩)

குணலை முற்றுப்பெற்றது.

———

ககசு - வது பிடாரன்.

குறள்வெண்செந்துறை.

ஈரதச்சிலுகாக்குஞ்சராவாட்டும்பிடாரரையெல்லாம்,போ
தச்சம்மட்டியாலேபோனபேர்னிடமெல்லாம்போகடிப்பேன்
வாக்கையடக்குவிப்பேன் மனமோடாஙமவைச்சுத்திரிப்
பே, னீக்கொன்றிலோடவுமொட்டேனின்மலமாக்கும்பிடா
ரனேனே. (உ)

அன்றுமென்றல்லல்கள்பேசியடங்கியிராதாரையெல்லா,
மொன்றாக மெய்யுணர் வாலேயொக்க விருத்தியொருக்கு
வேனே. (௩)

பிடாரன்முற்றுப்பெற்றது.

———

உ

சிவமயம்.

ககஎ - வது அம்பட்டன்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

பதைக்கவேதனைசெய்யும்பலமூலப்பெரும்புண்ணைப்
பார்வையா மயிலாலே யறுத்துத்தன் றசையா
முதித்தவு னினையுணர் வனலே கோலதுவா
யுண்மையிற் றெகித்திட்ட வம்பட்டன் சீயா. (க)

உலகொடுபொருண்மைந்தரொனுமுள்ளத்தொடுவை
யோர்வாலே கீறியங் கொழித்துண்மை யுணரா
வலைபேதப் பெருவன்மக் கிரந்தியை யறிவா
காரத்திற் கரைத்திட்ட வம்பட்டன் சீயா. (உ)

சங்கற்ப விகற்பமாந் தசையது படர்ந்து
தன்மையாம் விழிமூடிச் சடமாகி யுதித்த
வங்கத்தை யசமென்னும் படலத்தை யுரித்து
வறிவா விழிப்பித்த வம்பட்டன் * சீயா. (௩)

அம்பட்டன் முற்றுப்பெற்றது.

———

* சீயன் - பெரியோன்.

சிவமயம்.

ககஅ - வது வண்ணான்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

கறையுறு முளத்துசிற் காமாதி முழுதுங்
  கமையென்னும் பெருங்கல்லிற் கரிசறப்புடைத்து
வறையுறு மலமா மதியுவர் பிடித்து
  வைம்பூதத் தொடக்கென்று மறவாவி வைத்து
வுறைதரு பெருமாயை யொதுக்கற வொலித்து
  வொழிவற வொளிர்போதப் பிரமமே யாக
மறைமுறை கழுவிய வண்ணத்த னடியேன்
  வாசாம கோசர வண்ணத்த னடியேன். (க)

தேசறு முளத்துசிற் றிகழ்மையன் முழுதுஞ்
  சிதையவே யெடுத்தடித் தலம்பியங் கதனை
யாசறு சமதம மதியுவர் பிடித்து
  வகிலத்தோ டணைவொன்று மறவாவி வைத்துப்
பேசுறு பெருமாயை பிறழ்வற வொலித்துப்
  பிறிதற வொளிர்போதப் பிரமமே யாக
மாசறக் கழுவிய வண்ணத்த னடியேன்
  வாசாம கோசர வண்ணத்த னடியேன். (உ)

அழுக்குறு முளத்துசி லாகுமுக் குணமீ
  டணைமுழு தறப்புடைத் தலம்பியங் கதனை
யிழுக்கறும் விமலமா மதியுவர் பிடித்து
  யானெனு தென்முழு தறவாவி வைத்து
புழுக்கூடி னுள்ளமாயை புரையற வொலித்துப்
  புரணபூ ரணப்போதப் பிரமமே யாக
வழுக்கறக் கழுவிய வண்ணத்த னடியேன்
  வாசாம கோசர வண்ணத்த னடியேன். (ங)

வண்ணான் முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

ககக - வது முதலியார்.

இரட்டைக்குறள்வெண்செந்துறை.

சட்டென்று தலைப றித்திடுஞ் சழக்கறுத்த மு
தலியார், சாந்த மாகவே வாய்ந்த பாவனைத் தலைவி
லென்ற முதலியார், கட்டறுத் தெனைக் கழலிணைத
ந்து கண்ணளித்த முதலியார், காரிருளி லிரவிபோ
லுள்ளே கலந்துநின்ற முதலியார். (க)

சூறைகொள்ளும் புலன்களைந்தையுந் துணியவெ
ட்டு முதலியார், சுருதிசொன்ன சுகவடிவாகத் து
ணிவுதந்த முதலியார், பாறைநெஞ்சு பதஞ்செய்யு
ம்படி பார்த்தருளிய முதலியார், பத்தரெய்ப்பினில்
வைப்பதாகிய பரிசுடைய முதலியார். (உ)

அப்புலனுமவ் வுடலுமோர்வற மொழிதந்த முத
லியா, ரடியிணைதலை மிசையினில்வைத் தாண்டுகொ
ண்ட முதலியார், செப்பரிய சிவவடிவாகத் தெளிவு
தந்த முதலியார், சிந்தையோடு மனமொன்றும்படி
திருத்தியாண்ட முதலியார். (ங)

முதலியார் முற்றுப்பெற்றது.

கஉ0-வது

தவமுந் தவமுடிந்ததும்.

இரட்டைக்குறள்வெண்செந்துறை.

சங்கரனுகி யிமையோர் தவம்பண்ணிச் சாரச்ச
டைகட்டவுந், தன்கழறன்னிற் பணியாருயிரொல்லாந்
தானே தலைகட்டவுந், தங்குல்பக லென்றடியார்கள்

வேறென்றுங் காணாமேகண்கட்டவுங், கட்டுவிட்ற்
றகண் காட்டினான்வீரக் கழல்கட்டிக் காட்டினானே.

பண்டைவினையாற் பணியாதவர்தம்மைப் பாசத்த
ளைகட்டவும், பணிக்தேத்திநிற்கு மடியாரைவிண்
ணோர் பணியப்பட்டங் கட்டவுங், கண்டுகளித்தவர்
பண்டுதாங்கத்திக் கதற்றுங்கலைகட்டவுங்,கண்ணாகிய
தன்னைக்காட்டினான்வீரக்கழல்கட்டிக்காட்டினானே.

வருபிறவிக்கு மருந்தென்றடியாரை மாலயன்கால்
கட்டவு, மனக்கணக்கிட்டு வழக்குற்றறைகின்ற வா
தியர்வாய்கட்டவுங், கருதலர்செம்பொற் கதிர்மேனி
யின்றன்மை காணாமேகண்கட்டவுங், காணாதுகாட்டி
ய தம்பிரான்வீரக் கழல்கட்டிக் காட்டினானே. (ரு)

தவமுந்தவமுடிந்தது முற்றுப்பெற்றது.

கஉக - வது ஆண்டார்.

குறள்வெண்டாழிசை.

மூன்றாண்டவல்வினை பின்னாண்டுவாராமே மோ
க்கிசமாகவே சாக்கிரானுக்கிய, வென்னாண்டாரென்
பேனோ வென்னாண்டரென்பேனோ. (க)

மூண்டவல்வினை மாண்டுநான்வெறு முத்தனாக
வேசித்தனுக்கிய, வாண்டாரோயென்பேனோ வாண்
டிரோவென்யேனோ. (உ)

பூண்டமாமும்மல மாண்டுபின்னான்வெறும் பூர
ணமாகவே பொற்கழல்சூட்டிடு, வாண்டாரோயென்
பேனோ வாண்டீரோவென்பேனோ. (ங)

ஆண்டார் முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

கஉஉ - வது தச்சன்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அறுகம்பு னுனிப்பனியின்ற ளவில்பல்யோனி
யினூடே, பெருந்தாயுதரக் குகைபாய்ச்சிப் பிறழ்ந்கி
யின் மீதுவளர்த்து, மறுகாலவ் வியோனியினூடே
வளர்காயம தாயிடும்வண்ண, மறியாம லியந்திரம்
வைத்த வர்சாரியை யாரறிவாரே. (க)

கால்வைத்திரு கையதுமூட்டிக் கழியென்பு நரம்
பொடிசைத்து, சாலக்குரு திப்புனலூடே தசையா
மதி டன்னையமைத்துத், தோலைக்கொடு மேலதன்மே
வித் துளைதுப வியந்திரகூடஞ், சாலப்பொறிவைச்
சதியக்குந் தச்சன்றனை யாரறிவாரே. (உ)

பொய்யுற்றுடல் போலொருபாவை பொறியுற்று
ள போலடித்துச், செய்யுற்றிகமோடுயரத்திற் செ
ன்றேயுழ லத்திரிவிரித்துக், கைவிட்டவியந்திரமாக
க் கண்வைத்தவை கண்ணில்விழுங்குந், தெய்வத்திக
ழ் தச்சனவன்றன் செம்பொற்கழல் சூடவல்லீரோ.

தச்சன் முற்றுப்பெற்றது.

கஉங - வது பாம்பாட்டி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

விரகற்ற குட்டத்திலே பாம்ப டைப்போம்
வேதாந்த வெளியிலே விட்டாட் டுவோம்
காரணங்கள் பிடித்தங்கே யிரையி டுவோம்
காலங் கழியவே தப்பி டுவோம்

பரவிய மும்மல மாயை யென்னும்
  பாம்புதான் சீறிக் கடித்த போது
வுரையற்ற மந்திரங் கொண்டு மீட்போ
  முள்ளுளார் வாழநின் றாடாய் பாம்பே. (க)

சித்திர முத்தி தருமென் றெண்ணிச்
  சிந்தித்து நாளுந் திகைத்தி ராதே
பத்திர நிற்கவுறை குத்து மோதான்
  பார்த்தானைப் பார்த்துநின் றாடாய் பாம்பே. (உ)

ஓங்கார தட்புகுந் துச்சி யேறி
  யொன்பது துவாரத்தி னுட்பு குந்து
தூங்காமை தூங்கிநின் றாடாய் பாம்பே
  தொந்தங் கடந்தோமென் றாடாய் பாம்பே. (ங)

ஆறுரு மிங்கேயம் பலமு மிங்கே
  யாடரவக் கிண்கிணிக் காலு மிங்கே
பேருரு மிட்பவா கன்மு மிங்கே
  பிறப்பிறப் பற்றிடந் தானுமிங்கே
சீராருஞ் சிவஞான போதந் தன்னைத்
  தெளிந்து தெளிந்துநின் றாடாய் பாம்பே. (ச)

பாம்பாட்டி முற்றுப்பெற்றது.

௧௨ச - வது நிலம்.

குறள்வெண்செந்துறை.

வேறுகூறென் றுமிலாதநிலம்வேதாந்தமெய்ப்பொருளானநில
மாறியதிந்தாரறியுமவ்வனேயாகியிருந்தநிலம். (க)

எல்லாவழக்குங்கடந்த நிலமேகமேயாகியிருந்தநிலம்
பொல்லாங்குதன்னிற்புகுதாநிலம்பூரணயோர்தமாய்நின்றநிலம்

கல்விக்கட்டைக்கடந்தநிலங் கற்பனையெல்லாந்தவிர்ந்தநிலஞ்
சொல்லற்றசோதியாய்நின்றநிலஞ்சோகமோகாதிதுறந்தநிலம்

அறிவேவடிவாயிருந்தநில மாற்றலுடையாரமர்ந்தநிலம்
பிறிவேதுமின்றியிருந்தநிலம் பிரமம்பெருவெளியானநிலம்.

சித்தஞ்சிவமாயிருந்தநிலஞ்செய்வனவொன்றுடன்கூடாநில
முத்தனுமுத்தியுமானநில முக்குணமெல்லாமுடிந்தநிலம். (ரு)

நிலமுற்றுப்பெற்றது.

௧உ௫ - வது தட்டான்.

இரட்டைக்குறள்வெண்செந்துறை.

பந்தமாம் பணிசெய்யுந் தட்டா னென்றும்
பலதார் பதக்கஞ் செய்யுந் தட்டான்
மூந்து நாண்வளை பண்ணுந் தட்டான்
முற்பவமெல்லா முடிவுசெய்யுந் தட்டான். (க)

இருவினைத் தளைசெய்யுந் தட்டா னேனைத்
தளப்பமு நன்றாய்ப் பண்ணுந் தட்டான்
சரியுடற் சரிசெய்யுந் தட்டான் இருந்தச்
சங்கிலி பண்ணும்வீ ரத்தட் டானே. (உ)

ஐயஞ் சாவடங் கோக்குந் தட்டா
னசையணி கட்டுவடம் பண்ணுந் தட்டான் ஞான
மெய்யுள்ளக் குழைசெய்யுந் தட்டானே.
மெய்க்குழை செய்யும்வீ ரத்தட்டானே. (ங)

அறுதொழி லாழிசெய் தட்டானென்று
மருமறைச் சிலம்புசெய்யுந் தட்டா
னுறுமுயி ருடல்கோத் தங்கு லகே
யூடன்செய்யும் வீரத் தட்டானே. (ச)

மையுற்ற பவபா சக்கு ழைசெய்
வயிர வீட்டுபண்ணுந் தட்டான்
செய்யுற்ற தொழிருனுய் முழுதுஞ்
சிவப்பிர காசமொன்றுந் தட்டானே. (௫)

தட்டான் முற்றுப்பெற்றது.

---

௧௨௬ - வது

ஏவலிலாக்காரணத்திகழ்ச்சி.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

சாத்துந் தனிமாலை தானுனே னுகிலலோ
தம்பிரா னுக்குநெற்றித் தாரானே னுகிலலோ
வேத்து மடியார் திரளானே னுகிலலோ
வெம்பிராற் கேதேனு மொன்றுனே னுகிலலோ. (௧)

பூங்கோயில் செய்கைக்குப் பூவானே னுகில்லோ
பூவோடே யேறிய நாரானே னுகிலலோ
பாங்கா மடியார்க்குப் பாங்கானே னுகிலலோ
பரமன் றிருப்பணிக் காளானே னுகிலலோ. (௨)

இட்ட திரிமுண்டந் தானுனே னுகிலலோ
விலங்குந் திருச்செவிப் பூணுனே னுகிலலோ
கட்டிய வீரக் கழலானே னுகிலலோ
கழலுக் கிசைந்தசெய் காலானே னுகிலலோ. (௩)

உருகு மடியா ருளமானே னுகிலலோ
வுவந்துவந் தேத்து முரையானே னுகிலலோ
பெருகிச் சொரியுங்கண் ணீரானே னுகிலலோ
பெருமா னுக்குநாளும் பித்தானே னுகிலலோ. (௪)

கலையறப் பார்த்தருட் கண்ணுனே னுகிலலோ
கண்ணிற் கருணைக் கடலானே னுகிலலோ
தலையிறந்த செய்ய தாளானே னுகிலலோ
தாடந்த தம்பிரான் றுனுனே னுகிலலோ. (௫)

ஏவலிலாக்காரணத்திகழ்ச்சி முற்றுப்பெற்றது.

---

௧௨௭ - வது அம்மானை.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

மாயைக்கு வடிவு கொடுப்பார்கா ணம்மானை
மாயையா லுலகு வளர்ப்பார்கா ணம்மானை
யாயி லறிவா யிருப்பார்கா ணம்மானை
யாயாத போதுலக மாவர்கா ணம்மானை. (௧)

பார்க்கி லுலகம் பழுதைகா ணம்மானை
பாராதபோது பழுதைபாம் பம்மானை
யார்க்கு மறிய வரிதுகா ணம்மானை
யற்ற திறையடிகண் மற்றிலா வம்மானை. (௨)

ஊனெனுந் தூணி லுதிப்பார்கா ணம்மானை
யோரா ருடலைப் பிளப்பார்கா ணம்மானை
யானென தென்னவொண்ணு வின்பங்கா ணம்மானை
யின்ப துன்பமற் றிருப்பார்கா ணம்மானை. (௩)

பத்திக் கடலி லமிழ்தங்கா ணம்மானை
பார்க்கில் பரஞ்சோதி யாவர்கா ணம்மானை
யெத்திக்கு மெப்போது மிற்பார்கா ணம்மானை
யீறிலாப் போதமாவர்கா ணம்மானை. (௪)

உண்டிபா னங்க ளுயிரள வம்மானை
யோரின் மனத்தே சுகதுக்க மம்மானை

கண்ட னைமரணங் காயத்தே யம்மானை
காண்பானுக் காறான மில்லைகா ணம்மானை. (ரு)

ஆறுபா வங்களு மில்லைகா ணம்மானை
யாறுகோ * தானு மப்படியே யம்மானை
பேறு மிழவுமில்லாப் பேரின்ப மம்மானை
பேதா பேதமில்லாப் பிரமங்கா ணம்மானை. (சு)

அம்மானை முற்றுப்பெற்றது.

கஉஅ - வது காளம்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

அன்னிய மில்லையென் றூதேடா காள
மானந்த மானேமென் றூதேடா காளந்
தன்னு சுடரோயென் றூதேடா காளஞ்
சோதியுட் சோதியென் றூதேடா காளம். (க)

பிறவி கழிந்ததென் றூதேடா காளம்
பேதைமை தீர்ந்ததென் றூதேடா காளம்
அறிவே வடிவென் றூதேடா காள
மறியாமை போனதென் றூதேடா காளம். (உ)

கோசங் குலைந்ததென் றூதேடா காளங்
கூரறி வானதென் றூதேடா காளம்
பாசம் பறிந்ததென் றூதேடா காளம்
பரமே பரமமென் றூதேடா காளம். (ங)

பற்றற்று நின்றேமென் றூதேடா காளம்
பார்ப்பறப் பார்த்தோமென் றூதேடா காள

* கோதுகாமாதி = கோடியென்றும்பாடம்.

முற்ற வுணர்வேயென் றூதேடா காள
முள்ளொளி யானேமென் றூதேடா காளம். (ச)

உள்ளது போதமென் றூதேடா காள
முலகமோக் காளமென் றூதேடர் காளம்
வெள்ள வெளியிதென் றூதேடா காளம்
வேதஞ் சொன்னவண்ண மூதேடா காளம். (ரு)

ஊனே மறிவதென் றூதேடா காள
முணர்வே பிரமமென் றூதேடா காள
நானே யவனுமென் றூதேடா காள
நானுவ தில்லையென் றூதேடா காளம். (சு)

உண்மை வடிவேயென் றூதேடா காள
முட்புறம் பில்லையென் றூதேடா காளந்
திண்மை யறிவேயென் றூதேடா காளந்
திசைதிசை தோறுமென் றூதேடா காளம். (எ)

சாதி கழிந்ததென் றூதேடா காளஞ்
சங்கை தவிர்ந்ததென் றூதேடா காளஞ்
சோதி சுகமேயென் றூதேடா காளஞ்
சொல்லவொண் ணாததென் றூதேடா காளம். (அ)

காளமுற்றுப்பெற்றது.

கஉகூ - வது ஆவாள்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

உள்ளா னொருவன்கா ணுவாளே, யுனையல தொ
ன்றுமிலை யாவாளே, விள்ளா னொருக்காலு மாவா
ளே, வேண்டுந்தே வைகொள்வா ணுவாளே. (க)

பண்டே யென்க்கடை யாவாளே, பற்றித்தென்று லேகா ணுவாளே, கண்டெ மதிகெட்டே னுவாளே கண்டுகூடக் கைவிட்டே னுவாளே. (உ)

தேடுமவ னனேகா ணுவாளே, தேடப்படு மவரல்ல ராவாளே, விடுமவர் தாமேகா ணுவாளே, வேண்டுந்தே வைமீட்ப ராவாளே. (ங)

காரியஞ் செய்வார்கா ணுவாளே, கண்ணாலே கழிப்பர்கா ணுவாளே, நேரியர் கூரிய ராவாளே, நிற்பரெங் கும்போகா ராவாளே. (ச)

வாயுங் கையுமில்லை யாவாளே, வாவென் றழைக்க வல்ல ராவாளே, யெய்வு மோய்வுந்தாரா ராவாளே, யெப்போதும் வாய்தாரி யாவாளே. (ரு)

பேதித் திட்டத்திலு மாவாளே, போரா திருப்பர்கா ணுவாளே, யோதிக் குடிகெட்டோ மாவாளே, யுனை யுமெனை யுங்கைவிட்டா ராவாளே. (சா)

வஞ்சனை செய்வார்கா ணுவாளே, வாக்கு மனமழிப்பா ராவாளே, நெஞ்சு கலங்கினு மாவாளே, நேதியென்று நிற்ப ராவாளே. (எ)

ஓராத போதுளா ராவாளே, யோரி லொளிப்பர்கா ணுவாளே, * யோராத நீயவ ராவாளே, யெல்லா மறிவுகா ணுவாளே. (அ)

ஆவாள் முற்றுப்பெற்றது.

---

* ஏராகதவென்பது - ஏரதவென விகாரமாயிற்று.

சிவமயம்.

கநூo - வது சோதனை.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

பூணப் படாதன பூண்டு
போர்த்துடுத் துப்புறம் பேதிரிவேனைக்
காணப் படாயென்று சொல்லியெனிற்
கண்ட தனைத்துங் கழித்துவிட் டானே. (க)

எட்டாங் காணத்தி னுள்ளே
யேவின காரியஞ் செய்திருப் பேனை
வெட்ட வெளியினிற் காட்டி
வேற்று முகந்தோன்று வேறுசெய் தானே. (உ)

உலகர்க் கிசைய நடந்திட்
டொன்றுமுள் ளென்றென் றுணர்ந்திருப்பேனைச்
சிலுகற்ற சிற்பர மாக்கியெனிற்
சேரு மனத்தையுஞ் செம்மை செய்தானே. (ங)

காரிய முண்டென்று சொல்லிக்
கண்ணுக்கெட் டாதே நடக்கப் போவேனை
யாரியன் வந்துபுக் கென்னை
யப்போதே யானந்த மாக்கி விட்டானே. (ச)

சொல்ல வொண்ணாதன சொல்லிச்
செவியோடு கண்வாய்கள் சோதித்துப் பார்த்தென்
னெல்லை யிலாவழி யாகி
யானு மிதன்றி யினிதிருந் தேனே. (ரு)

சிட்டனு மாய்ப்பட் டனுமாய்த்
தேசத்துள் ளாரொரு வன்சொல்லப் போகப்
பட்ட விதனமும் பாரீர்
பரிபூர்ண மேபின்னு மானது பாரீர். (சா)

நீருக் குமிழியது போல
நிலையில்லா வாக்கைக்கு நேசித் திருந்தே
யாருக்கு நன்மைசெய் தோமா
மறிவே யகண்டமு மாய் வறியாதே. (௭)

ஏழைத் தனந்தனி னாலே
யென்னில்வே றில்லையென் றேநெடு நாளாய்ப்
பாழுக் கிறைத்தோமு நாமே
யண்டை யறிவை யறியா திருந்தே. (௮)

சோதனை முற்றுப்பெற்றது.

௧௩௧ - வது ஊர்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

* நான்முக னுக்கிட மானதூ ரெங்களூர்
நான்மறை யுந்துதி செய்யுமூ ரெங்களூர்
தேவுக்குந் தேவா யிருக்குமூ ரெங்களூர்
தேவர்க ளன்றித் திரியுமூ ரெங்களூர். (௧)

தோற்றர வாகத் துணிந்ததூ ரெங்களூர்
சோகமோ கங்க ளிறந்ததூ ரெங்களூ
ராற்ற லுடையார்க் கடைத்ததூ ரெங்களூ
ரானந்த மாயே யிருக்குமூ ரெங்களூர். (௨)

காமக் குரோதங் கழிந்ததூ ரெங்களூர்
கல்விக் கடலைக் கடந்ததூ ரெங்களூர்
நாமரூ பங்க டவிர்ந்ததூ ரெங்களூர்
ஞானமே யாக நவின்றதூ ரெங்களூர். (௩)

* இச்செய்யுள் நெடின் மோனை = எதுகையின்று.

அறிவிட் டறியாமை போக்குமூ ரெங்களூ
ரன்னிய மொன்றுமி லாததூ ரெங்களூர்
குறியிட்டி தென்னவொண் ணாததூ ரெங்களூர்
கோசங்க ளைந்துங் குலைந்ததூ ரெங்களூர். (௪)

புத்தி விகற்ப மறுக்குமூ ரெங்களூர்
பூரண போதமே யானதூ ரெங்களூர்
வித்தும் விளைவு மிலாததூ ரெங்களூர்
விண்முதற் பூதம் விளைந்ததூ ரெங்களூர். (௫)

எட்டுத் திசையு நிறைந்ததூ ரெங்களூ
ரேகாந்த மாகி யிருக்குமூ ரெங்களூர்
தட்டற்ற யோகிக டங்குமூ ரெங்களூர்
தன்மபா வங்க டவிர்ந்ததூ ரெங்களூர். (௬)

உலகத்தை யெல்லா மொருக்குமூ ரெங்களூ
ருண்மையொன் றாகியொன் றானதூ ரெங்களூர்
சிலுகற்ற சிற்பர மானதூ ரெங்களூர்
சிந்தனை விட்டுத் தெளிந்ததூ ரெங்களூர். (௭)

உன்னப் படாவுணர் வானதூ ரெங்களூ
ருள்ளொளி யாகி யிருக்குமூ ரெங்களூர்
கண்ணுக் கணித்தா யிருக்குமூ ரெங்களூர்
கள்ளப் புலனைக் கழித்ததூ ரெங்களூர். (௮)

சுத்தஞ் சிலுகு மிலாததூ ரெங்களூர்
காண்பானுங் காட்சியு மற்றதூ ரெங்களூர்
சுத்த வெளியிலே தோன்றுமூ ரெங்களூர்
சோம்பர் சுகமென் றுணர்ந்ததூ ரெங்களூர். (௯)

ஊர் முற்றுப்பெற்றது.

கஙஉ - வது வாரணம்.

இரட்டைக் குறள்வெண்செந்துறை.

வினைவி லங்கு கழற்றிய வாரணம்
விரத கம்ப முறித்திடும் வாரண
மெனதி யானென் கணையை முறித்தெறிந்
தெங்கு மாமயிழ் தாகிய வாரணம். (க)

கரணப் பாகரை வீசிய வாரணங்
கருணை மாமலை மேவிய வாரண
மரண மாமறை யீறு முழக்கவே
யறநல் வீதியி லேவரும் வாரணம். (உ)

பத்தி வண்கோ லுக் குளைந்தநல் வாரணம்
பாசக் கயிற்றாற் கட்டுணு வாரண
முத்தி மர்டிடு விற்படி வாரண
மூல மர்மத வாரணம் வாரணம். (ங)

அன்ப ரன்பளற் றிற்படும் வாரண
மான்ற மாமத மேபொழி வாரணம்
வன்பி லோடு மனிதரை வாரியே
மாசு சேர்கிர யத்தெறி வாரணம். (ச)

சமய வைம்பொழில் சாடியே யைங்தெனுந்
தழைமு றித்தயி லுந்தனி வாரண
மமைய வாறினர் மேல்கொளும் வாரண
மாதி மூலமென் றேதிடும் வாரணம். (ரு)

சுத்த வாதங் கழிந்தநல் வாரணங்
கவள மாவண்டி மூண்டதோர் வாரண
சித்த வாரரு ளின்பட்டங் கட்டியே
சீச னெனையு மாண்மத வாரணம். (சு)

அலம லக்குறு மென்மனந் தன்னையே
யசைவ றச்சிவ மாக்கிய வாரணங்
கலக லப்பைதுாற் கட்டுணா பொன்றினற்
கரிச றுத்தநல் வாரணம் வாரணம். (எ)

கொச்சை வன்குலச் சாதிச் சடங்கெனுங்
கோடு வான்கொம் பற்றநல் வாரண
மச்ச மேதறு மறுத்தெனை யாண்டுகொண்
டிட்ட மாமத வாரணம் வாரணம். (அ)

மூவ ரும்பணிந் தேத்திடும் வாரண
முடிவில் கற்பகச் சோலையில் வாரண
மாவ வென்றடி யாருட னென்னையு
மாண்ட மாமத வாரணம் வாரணம். (கூ)

வாரண முற்றுப்பெற்றது.

கஙங - வது மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

இரட்டைக்குறள்வெண்செந்துறை.

ஆடு பார்க்குதேடா வாரக் கோனே
யடையப் படர்ந்துதேடா வாரக் கோனே
யேசடி மறியேடா வாரக் கோனே
யுள்ளே மறியேடா வாரக் கோனே. (க)

குறுகவளை குறுகவளை கோலக் கோனே
குரவனடி குறுகவளை கோலக் கோனே
குறுகவளைத் தவிழவிராய் கோலக் கோனே
குரம்பைதனைக் குலையவிராய் கோலக் கோனே. (உ)

ஓடியிடு காடேநான் * போகு தேனே
யோடாமை யுள்ளே மறிக்கு தேனே
யோடாமை யுள்ளே மறித்த வாறே
யோவாமை நின்று நடுங்கு தேனே. (ங)

ஓவாதே நின்று நடுங்கு மென்னை
யுள்ளே புகத்திரியத் தள்ளு தேனே
காவா நரகமுங் கைக மூன்று
கருதுமங் கொன்றையுங் காண்கி லேனே. (ச)

காணாதே நின்று கழியுமென்னைக்
காவிட்டுக் காவிட்டுப் பாயு தேனே
காணாத கண்ணைத் துடைக்கு தேனே
கதிர்போ லறிவங்கே காண்கு தேனே. (ரு)

அறிவா லனைத்தையுங் காண்கு தேனே
யறிந்த வறிவா யிருக்கு தேனே
பிறியா வறிவா யெனையு மந்தப்
பேச்சற் றிடத்தி லொளிக்கு தேனே. (சா)

போமை பேச்சற் றிடத்தே வைத்துப்
பேரின்பப் பாற்சோ றிடுகு தேனே
யாராதே நான்வாரி யுண்கு தேனே
யடையவு நானா யிருக்கு தேனே. (எ)

உண்டு களித்துநின் றாடு தேனே
யோரவா தொளிரநின் றாடு தேனே
யண்ட மழிந்துநின் றாடு தேனே
யலைவறக் கொட்டிநின் றாடு தேனே. (அ)

* இப்பதிகத்தில் மூன்றாவதுமுதல் ஒன்பதாஞ்செய்யுள் வரைக்கும் அடிகளினீற்றுச்சொற்கள் காலவிடைநிலைகுறைந்து மருவிநின்றன.

உண்மைக் குழலைநின் றூது தேனே
யுரைமாண்டு சும்மா விருக்கு தேனே
வண்மைக் கருணை வளத்தை யுன்னி
மறுகி யுடைந்துக்குப் போது தேனே. (கூ)

ஆதர மிக்குநின் றூடாய் கோனே
யதிசய மிக்குநின் றூடாய் கோனே
சாதியை விட்டெறிந் தாடாய் கோனே
சதுரினை விட்டெறிந் தாடாய் கோனே. (கo)

மெய்ஞ்ஞானவிளக்க முற்றுப்பெற்றது.

கஙச - வது குறி.

ஆசிரியவிருத்தம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆதிப்பிரமத் திருக்குமறியாமை யாகர்சாதிபூதமா
யப், பூதத்திரளாம் புலன்களொருபதாய்ப் போகும்
பொறிகளாலே, யோதத்தகும் வாக்காதிகரணமான்
கோங்கிய சோலைக்குள்ளே, வேதத்தலைவன் வருங்
குறியாமிந்த வேதாந்தத்திடக்குறியே. (க)

ஏகனனேகனிடை யொருவரின்றியெங்கு நிறைந்
துநின்று, போகம்புலன்கள் பொழுதுயுணரிலும்போ
தமே யாகிநின்றேன், மோகங்கழியமுன் வேடங்கொ
ண்டென்பான் முத்தியளித்தபோதே, யேகும்பிறவி
யென் றிடக்கண்டுடித்திடுமின்றே வருங்குறியே. (உ)

அங்குமொருகுறை யின்றியழியாவறிவா யிருக்கை
யாலும், மிங்குமொருகுறை யின்றிபிணியனேகமாய்
கிற்கையாலும், பொங்கும்பிறவியும்பூதப்புலன்களும்

பொய்யா யிருக்கையாலு, மெங்குநிறைந்தவ னென்
னையருள்செய்வனென்றே யிடுங்குறியே. (ங)

பூணும்புலன்க ளனைத்தையும் பொய்யாய்ப் பொ
ருந்திக்கழறரவும், பேணுமனத்தைப் பிரமமாயிடப்
பேசாதுபேசிடவுங், காணுங்கனவுநான் கண்டநிமி
த்தமுங் கண்டோடிப்பனவும், வீணன்றுகாணும்
விமலன்வருகைக்கு மெய்யேயிடுங்குறியே. (ச)

நீசெய்வினையா னிலையாதவூனையெடுத்து நெடுநா
ளெல்லாம், வீசேழுலகில் விழுவதெழுவதாய் வீ
ணேயுழன்றுயென், றோசைபரிச முருவஞ்சுவைகந்
த மோரிலுணர்வாகுமென், றுசையறுக்க வமலன்வ
ருங்குறி யங்கத்திடுங்குறியே. (ரு)

சலியாதுலக மனைத்தையுநோக்கிச் சனனமரண
ங்களு, மெலியாவிகபர லோகங்கடன்னில்வெறுப்பு
ம் விழைவியாவையும், பலியாதேபச்சென் றிருந்த
வனைத்தையும் பார்த்துப்பரமொழிய, நிலையாமலெ
ன் னெஞ்சுதன்னில்வருங்குறி நித்தன்வருங்குறியே.

ஆருமறியாவறிவதே நானென்றிட்டானந்த மாக
ச்செய்தே, தூரனணியனைக் கன்மயக்கனுத் தோ
ற்றுமம்மாயையினு,லோரறிவாகவுணர்த்த வுணர்வா
குந்தம்மை யுணர்ந்தபோதே, பேரறிவாய்ப்பி னன்
றியப்பட்டாமை பிரமமாங்குறியே. (எ)

தன்னையறியா திருந்தான்றனையிறைதா னறிவித்த
போதே, யுன்னியமின்றி யகண்டபோதம்மா யறிந்
துமறியாவிழற், பன்னும்மற்றையும் பரமேநீயென்று ப
ணித்தபடியதுவா, யின்னதிதுவென் றியம்பவொண்
ணப்பர மென்னுங்குறியதுவே. (அ)

தந்தைதாய்சுற்றந் தனையந்தமாகவே தரணியினு
ள்ளதெல்லாம், பந்தமேயன்றிப் பயனில்லையென்று
பின் பாசம்பறித்தபோதே, சிந்தையவற்றினிற் சே
ராதவண்ணஞ் செறுத்தேயறத்தையுன்னி,வந்தபடி
கண்டு மானமற்றில்லது மாயையறுங்குறியே. (கூ)

அத்தனைகாலமறிந்தவர்தம்மி லடங்கியிருப்பதுவு
மித்தனைகாலமிவ்வூனையெடுத்தவிருவினைப்பற்றதுவு
மத்தனருமறை யாலதுநீயென்ன யானவனுனதுவு
நித்தனுய்முத்தனுய் வேரொருவரின்றி நிற்கவருங்குறியே.

குறி முற்றுப்பெற்றது.

கநடு - வது கனவுநா.

கலிவிருத்தம்.

உண்மையே யாகி யுலகுதிப் பதன்முன்ன
முண்மையிற் றொன்று முணரமை யாலுதித்
துண்மையா லேவளர்ந் துண்மையி னுள்புக்குக்
கண்மையாய்த்தோன்றக் கனக்கண்டேன்றோழிநான்.

வானே முதலாய வையம் படைத்தபி
னானே புகுந்துமின் றுள்ளடங் கிக்கொண்டு
நானே முதலாம் பிரம முதலாகத்
தானே தழைக்கக் கனக்கண்டேன் றோழிநான். (உ)

பண்டமுன் டென்று பாங்கெட் டிராதேநீ
விண்டிடும் போதேவே தாந்தத்தை நோக்கிட
வண்டமே யாத லகண்டமே யாதல்
கண்ட தழிக்கக் கனக்கண்டேன் றோழிநான். (ங)

மெய்தவத் தாலுன்னை முற்ற வுணர்ந்திட்டுச்
செய்தவத் தாலுன்னைச் சிந்தித் திராதேநீ
கொய்தநற் கூற்றையுங் கொண்டநற் கோதையுங்
கைதவ மாகக் கனாக்கண்டேன் றோழிநான். (ச)

எங்கள் பெருமா னிணையடி சென்னிமேற்
றங்கும் படிதந்து தாமரைக் கண்களாற்
பொங்கும் பிறவிகள் போயகலப் பார்த்துக்
கங்குல் கழியக் கனாக்கண்டேன் றோழிநான். (ரு)

அன்னை மறையாக வப்ப னறிவாக
வுன்னிய போதே யுலகையு மூனையுந்
தன்னி லொளித்திடத் தன்குண மாங்கேயாய்க்
கன்னி பிறக்கக் கனாக்கண்டேன் றோழிநான். (சு)

வேரிலா மாயைதான் வித்தாகிப் பூதமாய்ப்
பாரிலே தட்டுப் பரந்து பலகொம்பா
யீரிலை யாயிர் திரியங்க ளேபூத்திங்
கோரி லொளிக்கக் கனாக்கண்டேன் றோழிநான். (எ)

சத்துக்குற் பத்திமுன் சத்தாதலா லில்லைச்
சத்தா வதுக்கு மசத்தலால் வேறில்லைச்
சத்து மசத்துமாய்ச் சந்திப்ப தொன்றில்லைப்
பித்தம் பிதற்றக் கனாக்கண்டேன் றோழிநான். (அ)

பற்றிலா தாரொருவன் பார்த்திட்ட பார்வையான்
மற்றில்லா மாயை மரமுறிந்து போறிவாய்க்
கற்றிலைக் காக்கைத் தெல்லாங் கனியுண்ணக்
கற்றிலே பார்க்கக் கனாக்கண்டேன் றோழிநான். (கூ)

பேரா வுறக்கத்தாற் பெண்டிர் மகச்சுற்ற
மூராரெனத்தா னுறக்கத்தி னின்றேனைச்
சீரார் மறைவிளை ஸ்ரீபுரு ஷோத்தம
னோரா வுணர்த்தநா னுள்ளொளியா னேனே. (கo)

கனாவுரை முற்றுப்பெற்றது.

கஙசு - வது குறத்தி.

கலிவிருத்தம்.

பேதை வனம்புக்குப் பிணிமூப்புப் பின்சூழச்
சாதி பலபேசிச் சரித்திடுங் குறத்தியல்லேன்
கேதம் பலவின்றிக் கீழ்மேலொன் றில்லாத
போத வடிவாம் புரையறுங் குறத்தியேனே. (க)

நில்லா வுபாதிகளை நிருபியா நிலையாலே
பொல்லாத விடயத்திற்புகுந்துவிழுங்குறத்தியல்லே
னெல்லாம் பிரமமென வெண்ணில்வே றிலைகண்டு
சொல்லாலுணர்வொண்ணாச்சுகமாங்குறத்தியேனே.

மின்னிக் கழிந்தாற்போல் வீழுங் கனவுடலை
யுன்னிப் பலனுறவுசெய்யுங் குறத்தியல்லேன்
றன்னைத் தனிற்கண்டு சத்தாதி யிந்தியங்க
ளென்றுங் கினியென விழித்திடுங் குறத்தியேனே.

பச்சை வடம்பூண்டு பசுங்குழவி யரைசேர்த்துப்
பிச்சை பலகொண்டு பிழைபேசுங் குறத்தியல்லே
னச்ச மறத்துறந்த வதிகாரி குடிறோறும்
விச்சைபல்சொல்லி விளையாடுங்குறத்தியேனே. (ச)

கட்டருங் கரணமென்னுங் கடுநாய்கள் புடைசூழப்
புட்டி றலைவைத்துப் போய்மீளுங் குறத்தியல்லேன்
சிட்ட னடிசூழச் சிவனே பிரமமென்று
விட்டுவிடா தொன்றில் விளையாடுங் குறத்தியேனே.

விதிகள் பலபிதற்றி மேதினி புற்பரப்பி
நிதிகள் பலதேடி செய்துவுங் குறத்தியல்லேன்
மதிகள் பலவிட்டு மரணபவ மானம்விட்டு
விதுவது வென்றே யேகமாங் குறத்தியேனே. (சு)

ஊனவடி வென்றெண்ணு மூலகிற் பிறந்திருந்து
கானல் புனலென்று கருதிடுங் குறத்தியல்லே
ஞனமதப் பட்டதுபோ லாரணக் காட்டினுள்ள
தேனறிவை யுண்டு தெளிவாகுங் குறத்தியேனே.எ

குத்துத் தினைகுத்திக் கொழுமரத் தேன்வாங்கி
யத்திற்குழைத் துண்டறஞ்சொல்லுங்குறத்தியல்லேன்
முத்திமலை யேறிமுடி யாதவ னகத்தேனைத்
தித்திக்க வுண்டு தெளிவாகுங் குறத்தியேனே. (அ)

கேடுபடு முட்றனக்குக் கீழாய கிழங்குகல்லிக்
காடு மலையுங் கருதியிடும் குறத்தியல்லேன்
பாடு மறையிற் பரம்பிரம மூனாலுங்
கூடும் வகைதேடிக்குனித்திடுங் குறத்தியேனே.(கூ)

போற்றித் தலைக்கொண்டு பூமச் சோதிபாத
மூற்ற மதுவாக வுட்சோதி யுரைபத்து
மாற்றும் பவமென்ன மனத்தோடே யதிகரித்துக்
கூற்றுங் கன்விலுங் குறுகிடாக் குறத்தியேனே.(க0)

குறத்தி முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

கஙஎ - வது ஊசல்.

கலிவிருத்தம்.

ஆரணமாங்கால்களுட்டி யறிவாங்கயிறதுதூக்கிப்
பூரணமாம்பலகைசேர்த்துப்புத்தியதிற்பொருந்தவைத்து
வாரணியுமுலையார்தங்கள் வலையிற்போகாவண்ணங்காத்துச் (க)
சேரணியுஞ்சித்தம்வேறுதிரியாவண்ணமாடிரூசல். [யை
தானாகாவடிவுதன்னைதானாகம்வடிவை
யூனுரோடொன்றப்பண்ணியொன்றிலொன்றைமறைக்குமா
தானேதானறியவேண்டிச் சத்தினோடசத்துமின்றி (உ)
வானுதிபூதங்களுமாமாயைபோச்சென்றாடிரூசல். [தான்
வேதமுதனீர்தரித்துவிதித்தகன்மம்பலவுஞ்செய்து
சாதிபேதம் பலவுண்டாகச்சமைந்தான்ஞானம்பிறக்குமோ
வேதவதிகாரந்தன்னூல்விதித்தகன்மந்தனக்குமுன்னே
சாதனாலுமுண்டேயாகிற்சமைந்ததேயென்றாடிரூசல். ஙு
களைபுரளப்பெருகுமாற்றிற்கங்குறங்கில்லாதாற்போ
லைமுதலாம்யோகத்தாலேயொருமைதன்னைக்குலைக்கவல்
விருமையென்னுமாற்றையேறிவேகமண்டபத்திருந்து [ல
பிரமமென்னும்பார்வையாலேபிறவாவண்ணமாடிரூசல்.(ச)
புத்தேந்திரியங்கண்முதற்பொறிகடன்மேற்புணரும்போது
சித்திரையில்வந்தபோதுநின்றபோதுமில்லாப்போது
மித்தனையுங்காண்கையாலேயெங்குமுள்ளானேகமாயே (ரு)
யத்தனையுமறிகையர்லேயறிவாளென்றாடிரூசல். [ண்டாம்
பதினெட்டுவடிவமதாகிப்பரலோகமேறலாமென்று
கெதிகெட்டமனிதர்சொல்வேள்விக்கேடுபாட்டைக்கேட்கவே
விதிதட்டாவேதாந்தத்தின்விளங்குஞானமெய்ச்சுடரை
மதிதட்டாதேயறிந்தபோதே மாயைபோச்சென்றாடிரூசல்.

மேதினியேபாதமாகவிரியும்வானேயுதரமாகப்
போதம்திருமுகமதாகப்புரந்தரனூர்முடியேயாக
வேதமாதிவாயதாகவிரியும்வாயுவுயிரதாக
வாதியிலேயவதரித்தவவனேகானென்றாடிரூசல். (௭)

புரியினிடையரவுதோன்றிப்போனபோதும்போகாப்போதம்
புரியதுவேயானுற்போலப்போதமாகும் புரணந்தானென்னி
லெரியொடுநீர்வன மண்விண்ணெல்லாந் தோன்றியழியும்
போதி, வரியமாயையத்தில்வீழ்க்காமமாயவாடிரூசல்.(௮)

ஊசல் முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

௧௩௮ - வது கழல்.

கலித்தாழிசை.

ஒன்றேகாண் பெண்ணே யுலகம் பதினாலு
முள்ளது போதமென் றாடாய்கழ
லொழிவற நின்றேமென் றாடாய் கழல். (௧)

இரண்டுகாண் பெண்ணே யிடையிங் கிலக
ளிரண்டுமொன் றானதென் றாடாய்கழ
லேகாந்த மானேமென் றாடாய் கழல். (௨)

மூன்றுகாண் பெண்ணே முடிவான மண்டில
மூத்திக்கு வித்தாமென் றாடாய் கழன்
மூன்றிலா வீசதென் றாடாய்கழல். (௩)

நாலுகாண் பெண்ணே நாடினு னாடியுன்
னதமே சோதியென் றாடாய்கழ
லிம்மை யுணர்ந்தோமென் றாடாய்கழல். (௪)

அஞ்சுகாண் பெண்ணே யறிவே நமக்கென்றுந்
தஞ்சமாய் நின்றதென் றாடாய்கழ
றானே தானானதென் றாடாய்கழல். (௫)

ஆறுகாண் பெண்ணே யல்லல் கழிந்தபின்
னனந்த மானோமென் றாடாய்கழ
லாசை யொழிந்தோமென் றாடாய்கழல். (௬)

ஏழுகாண் பெண்ணே யெல்லா நிலைகளு
மிந்திர ஞாலமென் றாடாய்கழ
லெமக்கழி வில்லையென் றாடாய்கழல். (௭)

எட்டுகாண் பெண்ணே கற்றக் குறா மென்னுங்
கட்டதை விட்டோமென் றாடாய்கழல்
காணாது கண்டோமென் றாடாய்கழல். (௮)

ஒன்பதாம் பெண்ணே யுள்ளே தெளிந்தபின்
மின்போலும் போதமென் றாடாய்கழல்
வேத முடிவதென் றாடாய்கழல். (௯)

பத்துக்காண் பெண்ணே பரமேபரமாகப்
பற்றற் றிருந்தோமென் றாடாய்கழல்
பத்தி முடிவதென் றாடாய்கழல். (௧௦)

ஆடுங் கழலா மடியி லொளித்தக்காற்
றேடுவ தில்லையென் றாடாய்கழ
றிருவடி யல்லதென் றாடாய்கழல். (௧௧)

கழல் முற்றுப்பெற்றது.

பாடுதுறை முற்றும் - முற்றுப்பெற்றது.

அட்டவணை.